

รายงานฉบับสมบูรณ์

แผนงานวิจัย

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

Monitoring, Evaluating and Furthering the Commercial Usage of
Tourism and Hospitality Industry Research Projects in 2014

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์ และคณะ

กรกฎาคม 2559

แผนงานวิจัย

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

คณะวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต เวชกิจ

อาจารย์ ฉัตรฉวี คงดี

ผู้อำนวยการแผนงาน

หัวหน้าโครงการย่อยที่ 1

หัวหน้าโครงการย่อยที่ 2

สังกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยเนชั่น

สนับสนุนโดยสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สัญญาเลขที่ RDG5850086

กิตติกรรมประกาศ

คณะวิจัยขอขอบพระคุณ ดร.จันทรีวิภา ธนะโสภณ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่กรุณาชี้แนะ ให้ข้อมูล ให้คำปรึกษา และช่วยแก้ไขปัญหา กระทั่งแผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์เป็นที่เรียบร้อย พร้อมกันนี้คณะวิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวดี โพธิยะราช คุณศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล คุณสุประภา โมฬีรัตนานนท์ และรองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศิริวรรณ ที่กรุณาแนะนำให้งานวิจัยครบถ้วนสมบูรณ์และมีคุณภาพ

ขอขอบคุณบุคลากรของ สปว.สกว. ที่ให้การสนับสนุนข้อมูล รวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งคณะวิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาเบื้องต้น ทั้งนี้แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์ ฯ ไม่อาจสำเร็จได้ หากไม่ได้รับความ อนุเคราะห์และความร่วมมือจากทุกท่าน คณะวิจัยจึงขอขอบพระคุณและขอบคุณอย่างมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต เวชกิจ

อาจารย์ ฉัตรณี คงดี

คณะวิจัยแผนงานการติดตามประเมินผลแล

ะ

การผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

บทสรุปผู้บริหาร

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานกว้างขวางหลายอาชีพ สร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งยังสามารถนำเงินตราเข้าสู่ประเทศได้มูลค่ามากกว่าล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ข้อตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จะมีผลอย่างเป็นทางการ การขยายและการบูรณาการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน ย่อมส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ดังนั้น ไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และเตรียมความพร้อมเพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลัก ในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และแก้ปัญหา ตระหนักดีถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้ ทั้ง วช. ร่วมกับ สกว. จึงจัดสรรงบประมาณให้นักวิจัยศึกษาค้นคว้า และหาคำตอบด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาทั้งการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาทุนมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ควรประกอบด้วยกลไก 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้หรือผู้นำผลผลิตงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ประสบหรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนสามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุเป้าหมายตามกำหนด และได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง 3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย ในระยะเวลา 2 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) พบว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องด้วยมีคณะนักวิจัย เจ้าหน้าที่ของสำนักประสานงานโครงการวิจัยของ สกว. รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ตลอดจนให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาให้นักวิจัยได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับสภาพพื้นที่วิจัยและการดำเนินงานวิจัย อีกทั้งยังได้ประเด็นวิจัยที่ชัดเจนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่น กล่าวได้ว่าเป็นระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ นักวิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สัมฤทธิ์ผล

นอกจากการติดตามและประเมินผลแล้ว ยังได้มีการนำผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการคัดเลือก เพื่อผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ได้ถึง 3 โครงการ โดยภาคเอกชนนำเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนมุสลิมทุ่งหิ่เพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และเส้นทางท่องเที่ยวเมืองเก่าจังหวัดสงขลา สตูล และปัตตานี แสดงและจำหน่ายในงาน ITB Berlin 2014 ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนชาวดอย 3 ชนเผ่า ใน 3 ตำบล ของอำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ มาจัดแสดงนิทรรศการ กล่าวได้ว่า ผลผลิตงานวิจัย ปี 2555 และปี 2556 สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ ปี 2555 ต่อเนื่อง ปี 2556 นำสู่แนวคิดการติดตามและประเมินผล และผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช). ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในปี 2557 ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการติดตามประเมินผลและผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ส่วน **ส่วนที่ 1** แผนงานดำเนินการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน ปี 2555 ปี 2556 และปี 2557 ในเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์ และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสรรงบประมาณการวิจัยในปีต่อไป **ส่วนที่ 2** โครงการย่อย 1 ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 เพื่อการติดตามและประเมินผล อีกทั้งให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยให้สัมฤทธิ์ผล ตลอดจนการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สปว.สกว.) รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ **ส่วนที่ 3** โครงการย่อย 2 ผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดันผลผลิตโครงการวิจัยที่ได้ เส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพ สามารถนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้มุ่งหวังให้ผลผลิตแผนงานและโครงการย่อยเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในอนาคต และมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการตามกำหนดทุกแผนงาน รวมทั้งผลผลิตวิจัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม สร้างรายได้เพื่อพัฒนาให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557
- 2) เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.
- 4) เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- 5) เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

แผนงานวิจัยฯ ครอบคลุม 2 โครงการย่อย ได้แก่ โครงการย่อย 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 และโครงการย่อย 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จากโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ทั้งนี้ในส่วนของขอบเขตการวิจัยของแผนงานนั้น มีดังนี้

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ครอบคลุมการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 โดยจำแนกการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เชิงพื้นที่ และเชิงผลผลิตเท่านั้น

2) ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วยแผนงานที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งล้วนเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงาน เป็นการวิเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้าสองเดือน

3) ขอบเขตด้านระยะเวลาการทําวิจัย จำนวน 12 เดือน ระหว่าง 15 สิงหาคม 2557 ถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2558

ในส่วนขอบเขตแผนงานย่อยที่ 1 ขอบเขตการวิจัย จะเป็นการวิจัยเชิงบูรณาการ ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2557 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการแผนงานและหัวหน้าโครงการวิจัยให้ข้อมูลด้านโครงการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลด้านการประเมินผล ผู้ประสานงานและบุคลากรสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ กลุ่มตัวอย่าง ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิจัยให้ข้อมูลสำหรับการศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบ การสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานฯ

ในส่วนขอบเขตแผนงานย่อยที่ 2 จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลผลิตการวิจัยของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2555 - 2556 เพื่อนำไปสู่การผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนใน ปี 2555 - 2556 ที่ได้รับการคัดเลือกในเบื้องต้นจำนวน 12 แผนงาน นอกเหนือจากนี้ยังได้ทำการคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการใน ปี พ.ศ. 2557 ที่มีศักยภาพเพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนในปี 2557

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในส่วนของการดำเนินการวิจัยของแผนงานฯ จะแบ่งการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ 1) การดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 2) ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่

เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ และ 3) สรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะของการวิจัยที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

นอกจากนั้นแผนงานยังได้ร่วมกับโครงการย่อยที่ 1 ในการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ถือเป็นภารกิจหนึ่งของแผนงาน อยู่ในโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยคณะผู้วิจัยซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนงาน และนักวิจัย คือ หัวหน้าโครงการย่อยที่ 1 ได้ร่วมติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 รวมถึงการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2556 ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น เพื่อหาข้อสรุป และร่วมกับโครงการย่อยที่ 2 คัดเลือกโครงการวิจัยที่มีความโดดเด่นเพื่อเป็นต้นแบบของโครงการวิจัยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงผลักดันไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป อันจะเป็นการผลักดัน ต่อยอดผลผลิตจากการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1.4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยของแผนงานเป็นการวิจัยแบบบูรณาการ ครอบคลุมการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 โดยกำหนดกลุ่มประชากร คือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วยแผนงานที่งบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งล้วนเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงาน เป็นการวิเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้าสองเดือน

2) การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 กำหนดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย

2.1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัยและหัวหน้าโครงการย่อยในงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนปี 2557 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

2.2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แต่งตั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินแผนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุน ปี 2557

3) แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.

3.1) ผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

3.2) นักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

3.3) เจ้าหน้าที่ของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.

4) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

4.1) งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2556 จำนวน 68 แผนงาน (ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน) คัดเลือกเพื่อผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 13 โครงการ

4.2) การคัดเลือกผลการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคัดเลือกจากแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

1.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณ สำหรับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ซึ่งเป็นการวิจัยที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร แล้วนำมาบันทึกลงบนแบบบันทึกข้อมูลเชิงปริมาณที่มีลักษณะเป็นไฟล์คอมพิวเตอร์ของโปรแกรมสำเร็จรูปที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ร่วมกับคู่มือลงรหัสในการบันทึกข้อมูล และทำการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559)

2) แบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงคุณภาพผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557

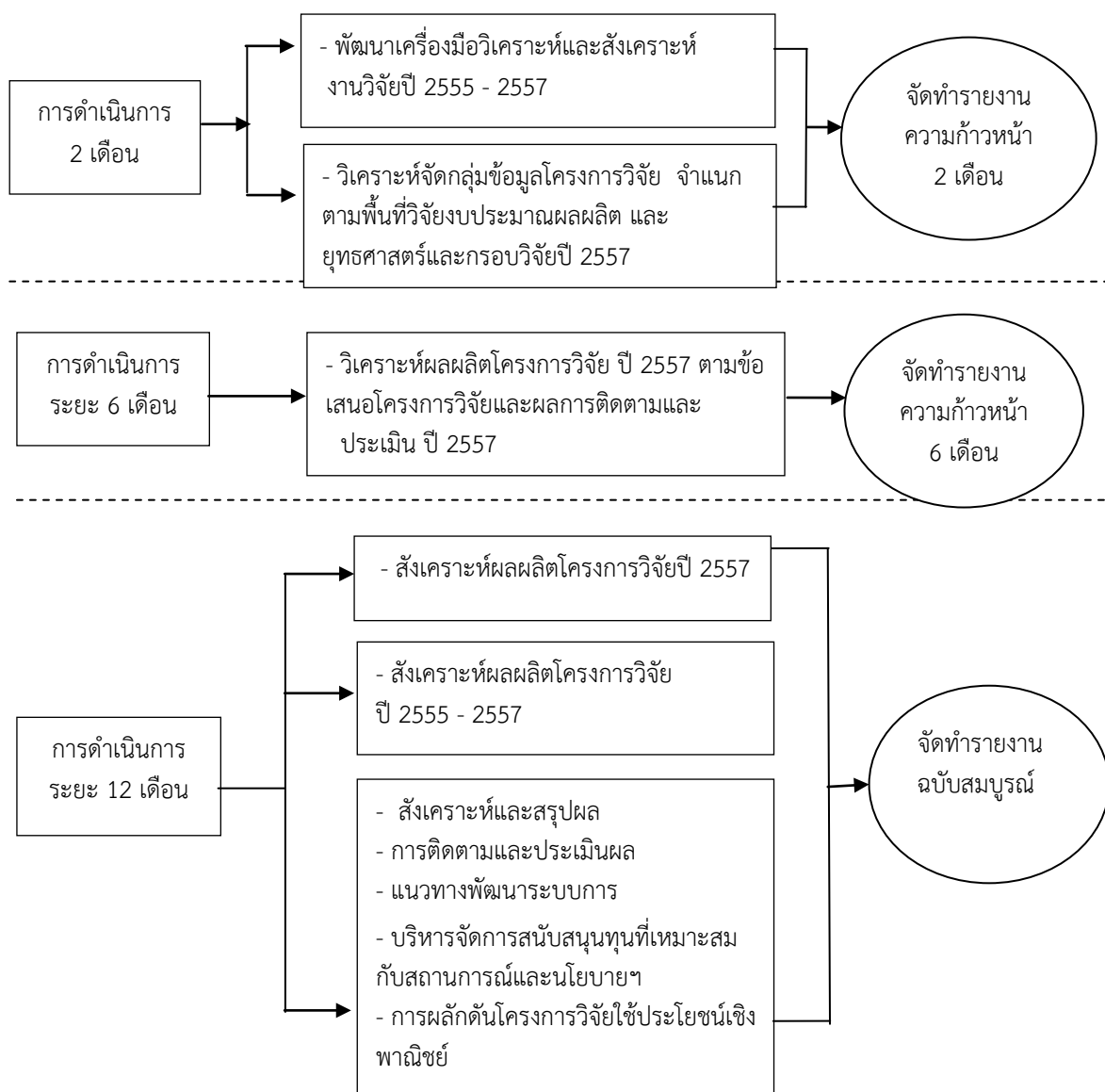
2.1) เครื่องมือติดตามและประเมินผลปี 2557 ร่วมกับโครงการย่อย 1

2.2) แบบบันทึกรายการประชุมกลุ่มเพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับโครงการย่อย 1

2.3) เครื่องมือการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับโครงการย่อย 2

1.4.4 การดำเนินการวิจัย

ในขั้นตอนของการวิจัยในส่วนของแผนงานนั้น คณะผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการ รายละเอียด ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การดำเนินการวิจัยจำแนกตามระยะเวลา

1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ฯลฯ

2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

2. สรุปผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินการวิจัยของแผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 จะสรุปผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้ง 3 ประการ ดังนี้

2.1. สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยทำการการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วยแผนงาน ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงานเป็นการสังเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้าสองเดือน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ประเด็นการศึกษา เนื้อหา วัตถุประสงค์ และผลผลิตของงานวิจัย ทำการบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล คู่มือลงรหัสที่ได้กำหนดไว้ และนำเสนอเป็นผลการสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สรุปเป็นภาพรวมไว้ ดังตาราง 1 ซึ่งพบว่า โครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2555 - 2557 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยเป็นการศึกษาในภาคเหนือมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ซึ่งผลผลิตของการศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของ ยุทธศาสตร์ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีการศึกษาค่อนข้างมากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ ตลอด 3 ปี ที่ผ่านมา

นอกจากสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ในภาพรวมแล้ว คณะผู้วิจัยจะสรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยรายประเด็นและรายปี รายละเอียดดังตารางที่ 1 - 4

ตารางที่ 1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับทุนจาก สกว. ปี 2555 - 2557

ประเด็นการสังเคราะห์	ปีงบประมาณ 2555		ปีงบประมาณ 2556		ปีงบประมาณ 2557	
	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด
แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1
ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยว แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2
นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5
ภูมิภาค	ภาคเหนือ	การเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน	ภาคเหนือ	ภาคใต้กับภาพรวม ของประเทศ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้าน
กลุ่มจังหวัด	ภาคเหนือตอนบน 1	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน 1 และ 2	ภาคเหนือตอนบน 1	*1 กระจายหลาย พื้นที่	ภาคเหนือตอนบน 1	ภาคกลางตอนบน 1

หมายเหตุ : *1ประกอบด้วย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคกลางตอนล่าง 2

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเด็นการสังเคราะห์	ปีงบประมาณ 2555		ปีงบประมาณ 2556		ปีงบประมาณ 2557	
	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย มากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัย น้อยที่สุด
ผลผลิต	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย	หลักสูตร / คู่มือ แนวทางปฏิบัติ	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย	คู่มือประเมิน	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย	คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์
องค์ความรู้	การสร้างความรู้ เข้มแข็งของชุมชน	ความปลอดภัยในการ เดินทางท่องเที่ยว	การเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	ความปลอดภัยใน การเดินทาง ท่องเที่ยว	การเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวกับประเทศ เพื่อนบ้าน
รูปแบบการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน	การแต่งงาน และอันานิมน	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ และ อื่นๆ *2	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวฮาลาล

หมายเหตุ : *2 ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยว การแต่งงานและอันานิมน และการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่พบในปี 56 แต่อย่างใด

ตารางที่ 2 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาคของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2555

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยวฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	การสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	การท่องเที่ยว โดยชุมชน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยวฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่ม	การท่องเที่ยวตาม ความสนใจพิเศษ ของนักท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่ม	การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ
ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพ ทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยว โดยชุมชน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพ ทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการ สิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ / การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อน บ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้าน	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน / การ ท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ

ตารางที่ 3 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาคของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2556

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัย ของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจากงานวิจัย	องค์ความรู้ จากงานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการ จัดการ สิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยว โดยชุมชน / การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร / การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ / การ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัย ของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจากงานวิจัย	องค์ความรู้ จากงานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเพื่อการ เรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อน บ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	การเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อน บ้าน	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์

ตารางที่ 4 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาคของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2557

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัย ของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพพุน มนุษย์และผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยวฐานข้อมูล / กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยว สำหรับผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัยการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัย ของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง นิเวศ / การ ท่องเที่ยวโดยชุมชน
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย / การเพิ่ม ศักยภาพทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน

2.2 ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี

2557

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยผลการติดตามและประเมินผล พบว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สนับสนุนทุนวิจัย 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ยังได้งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน และได้นักวิจัยดีเด่น 9 คณะ การเก็บข้อมูลนักวิจัยพบว่า นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก แต่ร้อยละ 75 ไม่มีวุฒิด้านการท่องเที่ยว และไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ส่วนการติดตามและประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้าและจากการนำเสนอในการประชุม รอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน พบว่า เมื่อเสร็จสิ้น 2 เดือน แผนงานส่วนใหญ่สร้างเครื่องมือได้เหมาะสม มีคุณภาพ และรายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพระดับมาก สำหรับผลการติดตามรอบ 6 เดือน พบว่า แผนงานวิจัยส่วนใหญ่ ดำเนินการวิจัยได้ระดับมาก และมากที่สุด ส่วนรอบ 12 เดือน เมื่อสิ้นสุดโครงการพบ 6 แผนงาน ที่มีผลผลิตงานวิจัยโดดเด่น 11 แผนงาน มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ระดับมากที่สุด และ 7 แผนงานมีคุณภาพงานวิจัยระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ยังได้แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการของสำนักประสานงานโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างกลไกเพิ่มประสิทธิภาพ การสนับสนุนทุนตลอดกระบวนการ จัดระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล รวมทั้งสร้างกลไกในการทำงาน และการผลักดันผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ สร้างกลไกในการสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการปฏิบัติงาน

2.3 แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานประสานงาน

โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สปว.สกว.)

สปว.สกว. จัดระบบการสนับสนุนทุนวิจัย โดยรับข้อเสนอโครงการ คัดกรอง ประเมิน และคัดเลือกข้อเสนอโครงการ พัฒนาโจทย์วิจัย และอนุมัติทุนวิจัย จากนั้นจัดการติดตามและประเมินผล รอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน สุดท้ายได้ผลผลิตงานวิจัยตามระบุในสัญญา เผยแพร่ผลงานวิจัย และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ระบบการสนับสนุนทุนวิจัยสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของ สปว.สกว. การสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว. พบปัญหา 5 ด้าน รายละเอียด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปปัญหาในการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว.

กลุ่มปัญหา	ประเด็นปัญหา
1. โจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการ	1.1 ไม่สอดคล้องกับบริบทและปัญหาทางการท่องเที่ยวซึ่งกว้าง และเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว 1.2 ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ (user) ได้ครบถ้วน 1.3 ไม่สามารถตรวจสอบความซ้ำซ้อนในการวิจัย
2. ผู้ทรงคุณวุฒิ	2.1 มีจำนวนน้อย 2.2 รับภาระงานมาก รับผิดชอบงานวิจัยหลายโครงการ 2.3 บางรายไม่เข้าใจภาพรวมของการสนับสนุนทุนวิจัย
3. นักวิจัย	2.1 บางรายไม่เข้าใจกระบวนการ ขั้นตอน และวัตถุประสงค์การสนับสนุนทุนวิจัยแบบมุ่งเป้า 3.2 บางรายให้ความใส่ใจน้อยเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบสัญญา การจัดทำรายงานตามรูปแบบที่ สกว. กำหนด
4. การติดตามและประเมินผล	4.1 ใช้เวลาผู้ทรงคุณวุฒินักวิจัยน้อยเกินไปในการประชุมนำเสนอ 4.2 ติดตามงานวิจัยในพื้นที่ไม่ครอบคลุมทุกแผนงาน
5. การเผยแพร่และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์	5.1 ขาดกลไกการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคม และการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัย เริ่มด้วยวิเคราะห์ SWOT ระดมสมอง บุคคลากร สปว.สกว. และนักวิจัย จากนั้นจึงวิเคราะห์ TOWS Matrix และสังเคราะห์แนวทางการพัฒนา สุดท้ายผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและเพิ่มเติม ซึ่งนำมาสู่แนวทางการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว. 5 ด้าน รายละเอียด ดังตารางที่

ตารางที่ 6 แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว.

แนวทางการพัฒนาระบบ	รายละเอียดแนวทาง
1. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	1.1 จัดทำแผนแม่บทการวิจัย กำหนดทิศทาง กรอบวิจัย เป้าหมาย และพื้นที่วิจัย ร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 1.2 สร้างกลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพการสนับสนุนทุนตลอดกระบวนการ 1.3 ปรับปรุงระบบการขอรับการสนับสนุนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ 1.4 ปรับปรุงระบบสนับสนุนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ 1.5 จัดทำระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลงานวิจัย และการสนับสนุนทุนวิจัย 1.6 ประเมินกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยทั้งระบบแบบมีส่วนร่วม 1.7 สร้างกลไกการทำงานแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 1.8 สร้างเครือข่ายการวิจัยแบบมุ่งเป้าทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ
2. แนวทางการพัฒนาโจทย์วิจัย	พัฒนาโจทย์วิจัยตามกรอบการวิจัย แบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. แนวทางการพัฒนาการติดตามและประเมินผล	ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. แนวทางการพัฒนาการเผยแพร่และการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	กำหนดกลไกในการผลักดันแบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
5. แนวทางการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากร	5.1 สร้างกลไกสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย 5.2 สร้างแรงจูงใจในการดำเนินการวิจัย 5.3 เพิ่มศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานและบริหารทุนวิจัย

2.4 การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ในปี 2557 ได้มีการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับทุนระหว่าง ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จำนวน 5 แผนงานสรุปได้ ดังนี้

- 1) แผนงานการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษาอำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ผู้อำนวยการแผนงาน ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาพืช เชียงใหม่
 - 2) แผนงานการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ผู้อำนวยการแผนงาน ดร.พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ สังกัด มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 - 3) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ผู้อำนวยการแผนงาน ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา
 - 4) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ผู้อำนวยการแผนงาน ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ สังกัด มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - 5) แผนงานศักยภาพการท่องเที่ยวตามล่าน้ำโขงไทย - ลาว กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขงเจียมผู้อำนวยการแผนงาน อาจารย์ประจวบ จันทน์หมื่น สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์ในมิติอื่นๆ ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านสาธารณะ ชุมชน รวมถึงด้านวิชาการ

2.5 การเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

ในการดำเนินการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคมนั้น คณะวิจัยได้ ดำเนินการโดย

- 1) การส่งผลงานวิจัยเข้าร่วมจัดนิทรรศการ / การสัมมนาทางวิชาการในงาน Thailand Research Expo ซึ่งได้รับความสนใจจากนักวิชาการ สถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ใช้ประโยชน์ และผู้สนใจทั่วไป
- 2) จัดทำเวทีเสวนาในรูปแบบ Forum โดยจัดเวทีให้นักวิจัยได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากการวิจัย ระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การกำหนดนโยบาย
- 3) การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การกำหนดนโยบายร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น
- 4) การร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดงาน / กิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับหน่วยงานต่างๆ เช่น ร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดโครงการสัมมนาเปิดมุมมองท่องเที่ยวไทยร่วมกับ ททท. และร่วมจัดงานวันท่องเที่ยวไทย ท่องเที่ยวโลก ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น
- 5) การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ดำเนินการโดย

- 5.1) เผยแพร่ด้วยสื่อวีดิทัศน์ ซึ่งนำเสนอผลงานที่โดดเด่นในภาคเหนือและภาคใต้ โดยสื่อวีดิทัศน์นำเผยแพร่ในวาระต่างๆ
- 5.2) เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ และมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558
- 5.3) นำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ กับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สศช.)
- 5.4) ร่วมให้ข้อมูลกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35
- 5.5) นำเสนอผลงานวิจัยและร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา
- 5.6) ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทาง “วิถีไท วิถีล้านนา” เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)” และเส้นทาง “เลาะเรียบริมโขง อัมบุญสุโขใจไหว้พระธาตุ” ซึ่งทั้ง 3 เส้นทาง ได้รับการยอมรับจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัทนำเที่ยว พร้อมเสนอขายให้นักท่องเที่ยวต่อไป

2.6 ผลกระทบจากงานวิจัย

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและบริการ สรุปตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยนั้นได้ก่อให้เกิดผลด้านเศรษฐกิจ คือการสร้างงาน และการกระจายรายได้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ประชาชน ชุมชน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง มีรายได้เพิ่มมากขึ้นอันเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชน และสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ยังให้แนวทางในการจัดการท่องเที่ยวให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เกิดความสนใจและตัดสินใจใช้บริการในธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศในอันที่จะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ธุรกิจต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยผลผลิตที่ได้จากการวิจัยนั้น มีผลกระทบเชิงเศรษฐกิจตั้งแต่การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยวและตลาดท่องเที่ยว การสร้างช่องทางในการสื่อสารการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว และการนำการท่องเที่ยวไปสู่กิจการเชิงพาณิชย์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเสมือนห่วงโซ่คุณค่าที่ส่งมอบคุณค่าของการท่องเที่ยวไปสู่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการบริโภคผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ชุมชนมีศักยภาพที่จะจัดการ การท่องเที่ยวได้ และเพิ่มมูลค่าของการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับ ประชาชน ชุมชน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นพบว่า มีผลการวิจัยหลายๆ โครงการที่ ผลการศึกษานั้นนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุง รวมทั้งยกระดับทรัพยากรการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ครอบคลุมทุกกลุ่ม สร้างความพึงพอใจ และการ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในทัศนะของนักท่องเที่ยวในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมีผลงานวิจัยที่ น่าสนใจ และสะท้อนถึงการพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว ได้แก่ โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนา

มาตรฐานวิชาชีพของการบริการและการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสมรรถนะข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวอันจะเป็นผลให้สามารถผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย และมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังมีผลผลิตของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนไปนั้นได้ให้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในด้านการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การสร้างความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถนำไปสู่ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และสามารถนำรายได้มายังแหล่งท่องเที่ยวได้ รวมถึงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่ง จะเพิ่มขีดความสามารถการรองรับนักท่องเที่ยว และมีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและยังมีการศึกษาอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งข้อค้นพบที่ได้ทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเพื่อผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหาร การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ การท่องเที่ยวทางพุทธธรรม ซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้ชุมชน สมาคม รวมถึงผู้ประกอบการทางด้านการท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นฐานในการจัดที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก และนำไปสู่กระบวนการจัดการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงการได้มาซึ่งแนวทาง และนโยบายในการจัดการการท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างผลผลิตการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นการบูรณาการทั้งเส้นทางการท่องเที่ยว และทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในเชิงการตลาด โดยมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกันทางการตลาด การแสวงหาช่องทางทางการตลาดในการนำธุรกิจท่องเที่ยวผ่านการสื่อสารการตลาดและการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ การใช้โซเชียลมีเดีย รวมถึงการสร้างแอปพลิเคชันของแหล่งท่องเที่ยวที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลทำได้ง่าย รวดเร็ว และประหยัดเวลาแก่นักท่องเที่ยว และช่วยลดต้นทุนผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการทำสื่อโฆษณา อันเป็นการช่วยเพิ่มผลกำไร และสร้างความยั่งยืนในทางเศรษฐกิจให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

กล่าวโดยรวมแล้ว พบว่างานวิจัยทั้งหมดก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจได้ทุกแผนงาน และในภาพรวมของสังคม จะก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกเป็นหลัก แตกต่างกันที่ขนาดของผลกระทบที่เกิดขึ้น

มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลจากการวิจัยที่ได้รับทุนในปี พ.ศ. 2557 นอกจากจะมีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจแล้วยังส่งผลกระทบในด้านสังคมและวัฒนธรรมในหลายมิติด้วยกัน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นมิติที่มีความเป็นนามธรรมสูง แต่จะพบว่างานวิจัยหลายแผนงาน จะสามารถเชื่อมโยงผลกระทบมาที่มิตินี้ได้เกือบทุกแผนงาน (ทั้งผลกระทบหลักและรอง) ส่วนหนึ่งมาจากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เต็มไปด้วย

แหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมไปถึงสังคมและวิถีชีวิตที่มีความหลากหลาย และมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว อาหาร และที่พัก ซึ่งสามารถแสดงถึงคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้ในผลลัพธ์ของงานวิจัย ในปี 2557 จำนวนมากที่มุ่งเน้นในการส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของคนในชุมชน การกระตุ้นให้ชุมชนเกิดกระบวนการจัดการความรู้ด้านภูมิปัญญาและวัฒนธรรม และจัดการให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งงานวิจัยในลักษณะนี้จะทำให้ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟูสืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้คงอยู่สืบไป อีกทั้งยังก่อให้เกิดการอนุรักษ์และความภาคภูมิใจในความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน คนในชุมชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน อันเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่อัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตชุมชนและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิมออกไปสู่สังคมภายนอก รวมถึงสร้างความรู้สึกประทับใจ และความภาคภูมิใจในการมีวัฒนธรรมที่ยั่งยืนของคนในชุมชน และยังช่วยให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมนั้นเกิดความประทับใจ

นอกจากผลลัพธ์ของงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ได้รับทุน ปี 2557 จะมุ่งไปที่การสร้างคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมแล้ว ยังมีผลงานอีกจำนวนหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงสังคมทั้งในระดับชุมชน จนถึงระดับภูมิภาค กล่าวคือ มีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เดียวกันตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด “สนุก” หรือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดอุดรธานี แพร่ และน่าน ซึ่งก่อให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงกันทางด้านพื้นที่ และการประสานความร่วมมือกันในระดับชุมชน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน ร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง รวมถึงก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนและให้ความรู้กับชุมชน ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง อีกทั้งความร่วมมือต่างๆ ย่อมทำให้ทุกภาคส่วนและทุกพื้นที่ได้เกื้อกูลช่วยเหลือกัน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐกิจ ภาคประชาสังคม และชุมชน ก็ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกิดปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความร่วมมือกันของสังคมและเชื่อมโยงให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวในภูมิภาคหรือในพื้นที่นั้นๆ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกส่วนหนึ่ง ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ในลุ่มน้ำโขงบนฐานของความเดิมแท้เพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง ทิศนคติของชุมชนต่อการนำอัตลักษณ์มาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง และสร้างต้นแบบเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบนฐานความเดิมแท้ของกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง อันเป็นแนวทางไปสู่การร่วมมือในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและกัน ที่เป็นเป้าหมายสำคัญของกรอบความร่วมมือของอาเซียนในเสาหลักของการส่งเสริมความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นหนึ่งในสามเสาหลักสำคัญของกรอบความร่วมมือทั้งหมดในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทยนั้นมีบทบาทเป็นผู้นำในเรื่องดังกล่าว

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ประเด็นของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญและอยู่ในความสนใจของทุกภาคส่วน อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของสังคมและเทคโนโลยี มีการนำทรัพยากรโลกมาใช้มากขึ้น ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมใดๆ จึงต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ ซึ่งการจัดการการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ ดังนั้น การจัดการการท่องเที่ยวย่อมก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเช่นกัน

ผลจากการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของงานวิจัย พบว่า นอกจากผลลัพธ์ของการวิจัยจะสร้างผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังที่กล่าวมาข้างต้น ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย กล่าวคือ งานวิจัยจำนวนหนึ่งได้ให้ข้อค้นพบจากการศึกษาที่สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ที่ส่งเสริมการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ การใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่าและยังส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร ชุมชน และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร ชุมชน และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยการนำศักยภาพเด่นของชุมชน ไปพัฒนาให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดรูปแบบการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ทั้งทางด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพพืชพรรณ เช่น ที่น้ำพุร้อนเค็ม คลองท่อม จ.กระบี่ ซึ่งมีการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวที่คำนึงสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ รวมไปถึงการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น

2.7 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการท่องเที่ยว

1) การสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ควรพิจารณาเพิ่มเติมจากกรอบหรือประเด็นการวิจัยในการสนับสนุนโครงการวิจัย เพิ่มเติมในประเด็นต่อไปนี้

1.1) เพิ่มประเด็น หรือ การพิจารณาโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ

- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว และภูมิภาค และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

- ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3

สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกในการบริหารจัดการการวิจัยการ
ท่องเที่ยวให้มากขึ้น

- นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ใน
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ผลงานวิจัย นวัตกรรม
สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วย
ยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย

1.2) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่ทำการวิจัยที่เชื่อมโยงกับ
ประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้มีงานวิจัยที่ตอบสนองและรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม
วัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน (AEC)

1.3) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย
ในการเดินทางท่องเที่ยวให้มากขึ้น

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่
เชื่อมโยง หรือเกี่ยวโยงกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตให้มากขึ้น

1.5) การสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ควรพิจารณา
คือ

- กรอบวิจัยและโจทย์วิจัยควรเริ่มต้นด้วยการระดมสมองจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อให้ได้โจทย์วิจัยตามความต้องการของผู้ใช้ (user) จากนั้นประกาศ
กรอบและโจทย์วิจัยในทุกภูมิภาค โดยให้เวลาชี้แจงพอเหมาะ สามารถให้ข้อมูลรายละเอียดเพื่อให้
นักวิจัยทราบกรอบและโจทย์วิจัยอย่างชัดเจน

- บุคคลที่เกี่ยวข้องในระบบการสนับสนุนทุนวิจัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ควร
แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเพื่อกระจายภาระงาน และในส่วนบุคลากรของ สปว.สกว. ควรส่งเสริมและ
พัฒนาศักยภาพโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ เข้าร่วมสังเกตการณ์ใน
กิจกรรมของแผนงานต่างๆ

- นักวิจัย โดยพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดปฐมนิเทศนักวิจัย
ก่อนเริ่มต้นการวิจัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อนักวิจัยที่เสนอข้อเสนอโครงการแต่ไม่ผ่านการ
ประเมิน หรือการส่งเสริมการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ สนับสนุนระบบพี่เลี้ยงการวิจัย

2.8 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไป ควรนำผลการติดตามและประเมินผลที่ได้ไปพัฒนาเป็นรูปแบบ
หรือโมเดลเพื่อการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน

2) การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักวิจัย
ทั้งที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ไปแล้ว ให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย มุ่งเป้าของ สกว. รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการเสนอโครงการวิจัยให้ได้รับทุน เข้าถึงทุนของ สกว. ของนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อ
สนับสนุนนักวิจัยให้ประสบผลสำเร็จในการทำข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อรับทุนสนับสนุนจาก วช.
ร่วมกับ สกว. ในปีต่อไป

3) การสังเคราะห์โครงการวิจัยในครั้งต่อไปควรเพิ่มเกณฑ์การจำแนกข้อมูลตามกลุ่มจังหวัดท่องเที่ยว 8 กลุ่ม (Cluster) ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 รวมถึงการจำแนกตามแผนยุทธศาสตร์อื่นๆที่กำลังจะประกาศใช้ เช่น ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 - 2560 หรือยุทธศาสตร์การปฏิรูปการท่องเที่ยวไทย เป็นต้น

3. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะได้ผลสำเร็จเบื้องต้น (ระดับ P) ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการติดตามและประเมินผล ทั้งในแง่ของการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผลกระทบจากงานวิจัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงประเด็นวิจัยในอนาคต ซึ่งสามารถทำให้ทราบแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการบริหารจัดการและพัฒนาโจทย์วิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ

หากคณะผู้วิจัยขอและได้รับทุนวิจัยให้มีการวิจัยและพัฒนาในระยะต่อมา ผลสำเร็จเบื้องต้นนี้จะส่งผลไปสู่ผลสำเร็จถึงกลาง (ระดับ I) ได้แก่ การวิเคราะห์โครงการวิจัย และผลกระทบของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนระหว่าง ปี 2555 - 2557 เพื่อประเมินผลกระทบต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลสำเร็จในระดับนี้จะเป็ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและประเมินงานวิจัยให้เป็นไปอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่สุด และได้ผลสำเร็จตามเป้าหมาย (Good results, G) กล่าวคือ ได้ชุดข้อมูลผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ข้อมูลการติดตามประเมินผลและผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพื่อการตัดสินใจและบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ พร้อมทั้งได้เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมในระดับชาติ ผลผลิตการวิจัยมีความคุ้มค่ากับทุนวิจัยที่สนับสนุน

4. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัย รวมถึงการกำหนดโจทย์งานวิจัย การบริหารจัดการ และการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ นอกจากนี้สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ได้ให้แนวทางสำหรับการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบายการสนับสนุนทุนวิจัย ตลอดจนได้แนวทางในการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการท่องเที่ยว พร้อมกันนี้ยังได้สื่อเผยแพร่เกี่ยวกับการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำหรับการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตลอดจนแนวทางในการผลักดันงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ให้กับนักวิจัย และหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยไปสู่การปฏิบัติในโครงการอื่นๆ ไป

บทคัดย่อ

การติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 มีวัตถุประสงค์การวิจัย 5 ประการ คือ 1) เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 2) เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 3) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. 4) เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ 5) เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผสมผสานกับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 จะใช้แบบบันทึกข้อมูลในการเก็บรวบรวม และสังเคราะห์ข้อมูล จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามเนื้อหาตามประเด็นที่กำหนดไว้แล้วทำการวิเคราะห์ และนำเสนอด้วยสถิติพรรณนา ส่วนการ ติดตาม และ ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 และการ ผลักดัน คัดเลือก งานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จะใช้แบบสำรวจ แบบประเมินแบบติดตาม และแบบคัดเลือก รวมทั้งการสัมมนาแบบมีส่วนร่วม (Focus group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลการดำเนินงานวิจัย บุคลากรของสำนักประสานงานโครงการวิจัยฯ และคณะวิจัย ให้ข้อมูลการติดตามผล พร้อมทั้งสัมมนาแบบมีส่วนร่วม บุคลากรสำนักประสานงานฯ นักวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้อำนวยการฝ่ายอุตสาหกรรม ผู้ประสานงาน และรองผู้ประสานงานฯ จากนั้นวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตาม ยุทธศาสตร์ พื้นที่ และผลผลิต ซึ่งพบว่าโครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2555 – 2557 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยเป็นการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนกลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ซึ่งผลผลิตของการศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของ ยุทธศาสตร์ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีการศึกษาค้นคว้ามากกว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ ตลอดสามปีที่ผ่านมา

ผลการติดตามและประเมินผล พบว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2557 ได้สนับสนุนทุนวิจัย 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศ

เพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ได้งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน และได้นักวิจัยดีเด่น 9 คนะ ทั้งนี้ ผลงานวิจัยได้เผยแพร่ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ และนำเสนอต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง และผลการวิจัยหลายแผนงานสามารถนำไปสู่การใช้ประโยชน์ ทั้งด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณสุข และด้านวิชาการ

นอกจากนั้น ผลจากการวิจัยยังได้แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสำนักประสานงานโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการสร้างกลไกเพิ่มประสิทธิภาพการสนับสนุนทุนตลอดกระบวนการ จัดระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล รวมทั้งสร้างกลไกในการทำงาน และการผลักดันผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบการติดตามและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ สร้างกลไกสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการปฏิบัติงาน

Abstract

The objectives of this research were 1) to synthesize structure of tourism and services industry research in 2012 - 2014, 2) to evaluate and monitor the tourism industry and services research projects, in 2014 3) to study approaches to developing the research grant system of the TRF Division Tourism and Hospitality Industry research project coordination office; and 4) to disseminate the results of tourism and hospitality industry research projects to the public ,and 5) to push and select research on tourism and services industry for commercial exploitation research projects.

Research model was quantitative research combined with qualitative research by synthesizing the tourism and services industry research projects in 2012 – 2014 by collecting data and synthesizing data. The data was synthesized based on the content provided. Then analyze and present by descriptive statistics and evaluation on tourism and services industry research in 2013 and pushing and selection of research projects on tourism and services industry to exploit commercial by using surveys, monitoring evaluation, and selection process, focus group, and in-depth interviews. The primary data was collected from a panel of experts that evaluated the research, office of research, development personnel and the researcher group to provide data, attend participated seminar, Researchers and scholars Coordinating Bureau Staffs, experts, in-depth interviews, industrial dept, directors, coordinator and deputy coordinator. Then a quantitative analysis by descriptive statistics and qualitative content analysis were conducted.

From the synthesis of research projects classified by strategic, area, and production, it was found that the research projects was funded by Office Research Fund (TRF), 2012 - 2014 consistent with the education issues of the 3rd strategy of National tourism development plan 2012 -2016 and strategy of the national tourism research, 2012 - 2016 most, but with the issue consistent with the national strategy Policy and Strategic, 8th edition (2013-1016) in strategy 2 by mostly conducting a study in the northern, especially in the 1st northern provinces group; Chiangmai, Mae Hong Son, Lampang, and Lamphun. The output of the study will mainly take the form of planning strategy, recommendations, policy and including the development of the tourist attractions. There have been more studies done on culture and history tourism than others of travel for the past 3 years.

From the results of the monitoring and evaluation, it was found that National Research Council of Thailand (NRCT) with Thailand Research Fund (TRF) Year 2014 has supported research funding of 31 projects yield; 5 groups of research result as followed 1) policy recommendation, 2) the development of the tourism industry, 3) journey routes, 4) linking tourism with neighboring countries, 5) strengthening the community, 6)

environmental conservation, restoration, and management, and 8) tourism according to the special interest group of tourists. Additionally, 6 outstanding programs and 9 outstanding researchers were gained. The research results were published by video media, in conferences, and presented to the relevant sectors and research into the 3 route of commercial exploitations these findings could lead many beneficial plans in the aspects of policy, commercial, public health, and academic.

The results from the research also yielded the development of management agency increase effectiveness coordinate research projects by creating a mechanism to enhance financial support throughout the process, including the information management systems and databases as well as creating operation mechanism and boost research engaging all stakeholders. Which also include monitoring and evaluation improvement system to refine, creating mechanisms to support and enhance the quality of research and optimize operational staffs efficiency.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstract	จ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย	3
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	8
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	9
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	9
1.8 แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 2 ข้อค้นพบจากการวิจัย	44
2.1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555	45
2.2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556	127
2.3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557	208
2.4 ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557	285
2.5 แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สปว.สกว.)	294
2.6 การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	298
2.7 ผลการเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม	302
บทที่ 3 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	305
3.1 สรุปผลการวิจัย	305
3.2 อภิปรายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย	317
3.3 ข้อเสนอแนะ	321

สารบัญ

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	323
ภาคผนวก	325
ภาคผนวก 1 คู่มือลงรหัส	326

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 จำนวนและ ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	48
ตารางที่ 2.2 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	52
ตารางที่ 2.3 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	55
ตารางที่ 2.4 ร้อยละงบประมาณแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	59
ตารางที่ 2.5 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	61
ตารางที่ 2.6 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	62
ตารางที่ 2.7 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามผลิตภัณฑ์	64
ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามองค์ความรู้	65

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว	67
ตารางที่ 2. 10 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	70
ตารางที่ 2.11 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	73
ตารางที่ 2.12 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	76
ตารางที่ 2.13 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	78
ตารางที่ 2.14 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	80
ตารางที่ 2.15 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	84

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.16 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 ตามแผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่	88
ตารางที่ 2.17 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	96
ตารางที่ 2.18 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	101
ตารางที่ 2.19 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	107
ตารางที่ 2.20 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	114
ตารางที่ 2.21 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	122
ตารางที่ 2.22 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามแผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	130

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.23 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	133
ตารางที่ 2.24 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	137
ตารางที่ 2.25 จำนวนและร้อยละงบประมาณวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	142
ตารางที่ 2.26 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	144
ตารางที่ 2.27 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	146
ตารางที่ 2.28 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	147

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.29 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้ จากงานวิจัย	148
ตารางที่ 2.30 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	150
ตารางที่ 2.31 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	153
ตารางที่ 2.32 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	156
ตารางที่ 2.33 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	157
ตารางที่ 2.34 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่ม จังหวัด	161
ตารางที่ 2.35 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	163

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.36 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	165
ตารางที่ 2.37 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 จำแนกตามภูมิภาค	170
ตารางที่ 2.38 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	177
ตารางที่ 2.39 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	182
ตารางที่ 2.40 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	188
ตารางที่ 2.41 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	194
ตารางที่ 2.42 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	203

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.43 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตาม แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	211
ตารางที่ 2.44 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามนโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2555 - 2559)	215
ตารางที่ 2.45 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตาม นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	219
ตารางที่ 2.46 ร้อยละงบประมาณของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	223
ตารางที่ 2.47 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	226
ตารางที่ 2.48 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	228
ตารางที่ 2.49 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตาม ผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	230

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.50 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามองค์ ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	232
ตารางที่ 2.51 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตาม รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	234
ตารางที่ 2.52 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการวิจัย ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	238
ตารางที่ 2.53 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	241
ตารางที่ 2.54 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	244
ตารางที่ 2.55 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่ม จังหวัด	246
ตารางที่ 2.56 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	248

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.57 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้าน การท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	250
ตารางที่ 2.58 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555– 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	254
ตารางที่ 2.59 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	258
ตารางที่ 2.60 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	262
ตารางที่ 2.61 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	267
ตารางที่ 2.62 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	273

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.63 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	279
ตารางที่ 2.64 การสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557	285
ตารางที่ 2.65 แผนงานที่ได้รับการสนับสนุนทุนแยกตามกรอบวิจัย	286
ตารางที่ 2.66 แผนงานที่โดดเด่นมาก	288
ตารางที่ 2.67 ข้อมูลนักวิจัย ปี 2557	290
ตารางที่ 2.68 สรุปผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัยที่สำคัญ รอบ 2 เดือน	291
ตารางที่ 2.69 สรุปผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัยที่สำคัญ รอบ 6 เดือน	293
ตารางที่ 2.70 สรุปผลการประเมินและติดตาม (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์	294
ตารางที่ 2.71 สรุปปัญหาในการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว.	295
ตารางที่ 3.1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับทุนจาก สกว. ปี 2555-2557	306
ตารางที่ 3.2 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2555	309
ตารางที่ 3.3 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2556	311
ตารางที่ 3.4 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2557	313

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
ภาพที่ 1.2 การดำเนินการวิจัยจำแนกตามระยะเวลา	7
ภาพที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวรายได้จากการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	22
ภาพที่ 1.4 การกระจายตัวของผู้มาเยี่ยมเยือนเยือนชาวต่างชาติ	24
ภาพที่ 1.5 กรอบการวิจัยการท่องเที่ยว พ.ศ. 2555 – 2559	31
ภาพที่ 1.6 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	37
ภาพที่ 1.7 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 - 2559	40
ภาพที่ 2.1 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	47
ภาพที่ 2.2 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	51
ภาพที่ 2.3 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	54
ภาพที่ 2.4 ผลงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ปี 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	58

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.5 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	60
ภาพที่ 2.6 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	62
ภาพที่ 2.7 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามผลผลิต	63
ภาพที่ 2.8 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามองค์ความรู้	65
ภาพที่ 2.9 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว	66
ภาพที่ 2.10 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	69
ภาพที่ 2.11 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	75
ภาพที่ 2.12 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่	87

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.13 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	100
ภาพที่ 2.14 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค	113
ภาพที่ 2.15 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	129
ภาพที่ 2.16 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	132
ภาพที่ 2.17 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	136
ภาพที่ 2.18 งบประมาณการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ปี 2556 จำแนกตามภูมิภาค	140
ภาพที่ 2.19 ร้อยละงบประมาณวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	142
ภาพที่ 2.20 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	144
ภาพที่ 2.21 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	145

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.22 ร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	147
ภาพที่ 2.23 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ.2556 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	148
ภาพที่ 2.24 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	150
ภาพที่ 2.25 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	152
ภาพที่ 2.26 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	158
ภาพที่ 2.27 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ.2556 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 จำแนกตามภูมิภาค	169
ภาพที่ 2.28 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีพ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	181
ภาพที่ 2.29 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	187

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.30 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค	193
ภาพที่ 2.31 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	202
ภาพที่ 2.32 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	210
ภาพที่ 2.33 ร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	214
ภาพที่ 2.34 ร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	218
ภาพที่ 2.35 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย แยกตามภูมิภาค	221
ภาพที่ 2.36 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย แยกตามกลุ่มจังหวัด	222
ภาพที่ 2.37 ร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด	225
ภาพที่ 2.38 ร้อยละโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	227

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.39 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จาก งานวิจัยที่ได้จากงานวิจัย	229
ภาพที่ 2.40 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้ จากงานวิจัย	231
ภาพที่ 2.41 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	233
ภาพที่ 2.42 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการ ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	237
ภาพที่ 2.43 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตาม ภูมิภาค	243
ภาพที่ 2.44 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	253
ภาพที่ 2.45 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค	272
ภาพที่ 2.46 กระบวนการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 -2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	300

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหนึ่ง ที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานกว้างขวาง หลายอาชีพ สร้างรายได้กระจายสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งยังสามารถนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ ได้มูลค่ามากกว่าล้านล้านบาท ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ข้อตกลงประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จะมีผลอย่างเป็นทางการ การขยายและการบูรณาการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และความมั่นคงของภูมิภาคอาเซียน ย่อมส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ดังนั้นไทย จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และเตรียมความพร้อมเพื่อให้อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนงบประมาณการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และ แก้ปัญหา ตระหนักถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตอันใกล้ ทั้ง วช.ร่วมกับ สกว. จึงจัดสรรงบประมาณให้นักวิจัยศึกษา ค้นคว้าและหาคำตอบด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 และสนับสนุนต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาทั้งการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว การเตรียมความพร้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนการพัฒนาทุนมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ

การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ควรประกอบด้วยกลไก 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้หรือผู้นำผลผลิตงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้ เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ประสบหรือสามารถนำผลผลิตงานวิจัยไปใช้พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 2) การติดตามและประเมินผลการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ นักวิจัยที่ได้รับ งบประมาณสนับสนุน สามารถดำเนินการวิจัยได้บรรลุเป้าหมายตามกำหนดและได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง 3) การผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

การพัฒนาโจทย์วิจัยที่ผ่านมา ปี 2555 วช. ร่วมกับ สกว. จัดประชุมสัมมนานักวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องใน 3 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ได้โจทย์วิจัยจาก ท้องถิ่น ส่วนปี 2556 คณะติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยฯ จัดประชุมสัมมนาในพื้นที่วิจัยทุก แผนงาน ได้โจทย์วิจัยตามความต้องการของท้องถิ่นเพื่อการวิจัยต่อไป กล่าวได้ว่า โจทย์วิจัยจากท้องถิ่นมี คุณค่าสำหรับการวิจัยสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ท้องถิ่นต้องการ และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวและ บริการที่ท้องถิ่นประสบ โจทย์วิจัยจึงควรเริ่มต้นพัฒนาหรือกำหนดจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผล วิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และบริการ ปี 2555 พบว่า 1) โครงการวิจัยหลายโครงการ ควรศึกษาต่อเนื่องเพื่อให้ได้องค์ความรู้และ

คำตอบที่ชัดเจน กลุ่มโครงการเหล่านี้จึงเป็นโครงการมุ่งเป้าสำหรับการสนับสนุนงบประมาณปีต่อไป 2) ผลผลิตงานวิจัยบางโครงการ สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ 3) นักวิจัยบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการบูรณาการศาสตร์ทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ปี 2556 สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.ร่วมกับคณะติดตามและประเมินผล จึงปรับระบบการบริหารจัดการติดตามและประเมินผล 3 ประการดังนี้ 1) สำนักประสานงานฯ ร่วมกับสถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดการฝึกอบรมนักวิจัย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพที่นักวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ผลการฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการอบรมสามารถเพิ่มความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะการวิจัยทางการท่องเที่ยวได้ในระดับมาก (อมรรัตน์ ภิญญอนันตพงษ์ และหฤษฎ์ ภัทรดิลก 2557) 2) คณะติดตามและประเมินผลปรับระบบการติดตามและประเมินผลแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน **ขั้นตอนที่ 1** ติดตามและประเมินผลจากการประชุมนำเสนอผลงานเมื่อโครงการวิจัยดำเนินแล้วเสร็จ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้าและจากการนำเสนอ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหา **ขั้นตอนที่ 2** ติดตามงานวิจัยภาคสนาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสานงานสำนักประสานงานฯ คณะติดตามและนักวิจัย สัมมนาแบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่วิจัย พร้อมทั้งศึกษางานในพื้นที่วิจัย

ผลการติดตามพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิสามารถตรวจสอบการวิจัย ให้คำแนะนำ และแก้ไขปัญหาให้นักวิจัยได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับสภาพที่พื้นที่วิจัยและการดำเนินงานวิจัย ได้ประเด็นวิจัยที่ชัดเจนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ในท้องถิ่น กล่าวได้ว่าเป็นระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ นักวิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สัมฤทธิ์ผล อย่างไรก็ตามการติดตามภาคสนามต้องใช้เวลา และงบประมาณจำนวนมาก 3) ผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้ 3 โครงการ โดยภาคเอกชนนำเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนมัสลิมทุ่งห้วยเพ็ง เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และเส้นทางท่องเที่ยวเมืองเก่าจังหวัดสงขลา สตูล และปัตตานี แสดงและจำหน่ายในงาน ITB Berlin 2014 ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) นำเส้นทางท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนชาวดอย 3 ชนเผ่าใน 3 ตำบลของอำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ มาจัดแสดงนิทรรศการ กล่าวได้ว่าผลผลิตงานวิจัย ปี 2555 และ ปี 2556 สามารถผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ ปี 2555 ต่อเนื่องปี 2556 นำสู่แนวคิดการติดตามประเมินผลและผลักดันโครงการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก **สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช).** ร่วมกับ **สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)** ใน ปี 2557 ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ส่วน **ส่วนที่ 1** แผนงานดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน ปี 2555 ปี 2556 และปี 2557 ในเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์ และกรอบการวิจัย เพื่อการจัดสรรงบประมาณการวิจัยในปีต่อไป **ส่วนที่ 2** โครงการย่อย 1 ติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 เพื่อการติดตามและประเมินผล อีกทั้งให้ข้อเสนอแนะการดำเนินงานวิจัยให้สัมฤทธิ์ผล ตลอดจนการพัฒนากระบวนการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.สกว.) รวมถึงสามารถช่วยผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้รวดเร็วและทันสถานการณ์ **ส่วนที่ 3** โครงการย่อย 2 ผลักดันโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556 สู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยผลักดัน

ผลผลิตโครงการวิจัยที่ได้ เส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีศักยภาพ สามารถนำสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้มุ่งหวังให้ผลผลิตแผนงานและโครงการย่อยเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในอนาคต และมุ่งหวังให้ได้ผลผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการตามกำหนดทุกแผนงาน รวมทั้งผลผลิตวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม สร้างรายได้เพื่อพัฒนาให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 5 ประการ เพื่อ

1.2.1 เพื่อสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557

1.2.2 เพื่อติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ สกว.

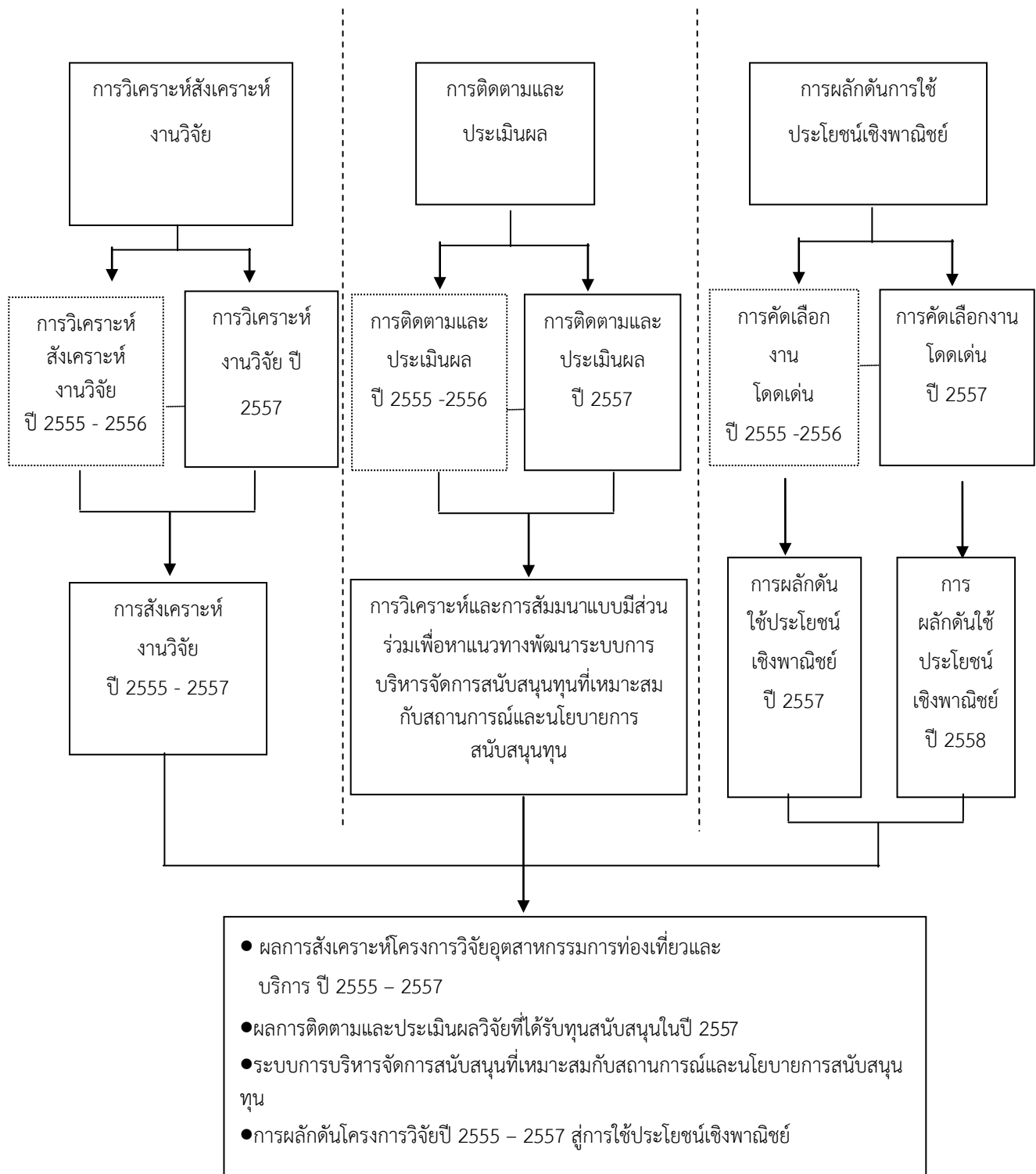
1.2.4 เพื่อผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

1.2.5 เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

1.3 กรอบแนวความคิดของแผนงานวิจัย

การวิจัยมุ่งผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นกรอบการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1.1 ซึ่งแสดงถึงขั้นตอนการทำงานของแผนงาน ซึ่งรับผิดชอบการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ส่วนโครงการย่อยที่ 1 ดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 และโครงการย่อยที่ 2 ดำเนินการผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556 - 2557 ไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยกระบวนการศึกษาทั้งหมดเป็นไปเพื่อให้ได้ผลการศึกษาดูแบบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการดำเนินการนั้นแผนงานวิจัยจะทำการสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 - 2557 เพื่อเป็นฐานข้อมูลด้านผลผลิตงานวิจัย ส่วนโครงการย่อยที่ 1 จะทำการติดตามและประเมินผลงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนประจำปี พ.ศ.2557 เพื่อประเมินผลและสนับสนุนให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งร่วมกับแผนงานในการหาแนวทางพัฒนาระบบ การบริหารจัดการสนับสนุนทุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบาย การสนับสนุนทุนและส่งต่อข้อมูลผลการสังเคราะห์และการประเมินผลโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2557 ให้กับโครงการย่อยที่ 2 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการคัดเลือกโครงการที่มีศักยภาพสามารถผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในส่วนของการดำเนินการวิจัยของแผนงานโครงการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 จะแบ่งการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ 1) การดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 2) ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) สรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบและข้อเสนอแนะของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

นอกจากนั้นแผนงานยังได้ร่วมกับโครงการย่อย 1 ในการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ถือเป็นภารกิจหนึ่งของแผนงานอยู่ในโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการสังเคราะห์งานวิจัย โดยคณะผู้วิจัยซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนงาน และนักวิจัย คือ หัวหน้าโครงการย่อย1 ได้ร่วมติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 รวมถึงการดำเนินการติดตามประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2556 ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น เพื่อหาข้อสรุป และร่วมกับโครงการย่อย 2 คัดเลือกโครงการวิจัยที่มีความโดดเด่นเพื่อเป็นต้นแบบของโครงการวิจัยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงผลักดันไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต่อไป อันจะเป็นการผลักดัน ต่อยอดผลผลิตจากการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1.4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยของแผนงานเป็นการวิจัยแบบบูรณาการ ครอบคลุมการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมตามกิจกรรมการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 โดยกำหนดกลุ่มประชากร คือ โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 จำนวน 99 แผนงานประกอบด้วยแผนงานที่งบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงานนั้นเป็นการวิเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้า 2 เดือน

2) การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 กำหนดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย

2.1) ผู้อำนวยการแผนงานวิจัยและหัวหน้าโครงการย่อยในงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนปี 2557 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

2.2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แต่งตั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินแผนงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนปี 2557

3) แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.

3.1) ผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

3.2) นักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

3.3) เจ้าหน้าที่ของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.

4) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

4.1) งานวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2555 – 2556 จำนวน 68 โครงการ (ปี 2555 จำนวน 29 โครงการ ปี 2556 จำนวน 39 โครงการ) คัดเลือกเพื่อผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 13 โครงการ

4.2) การคัดเลือกผลการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยคัดเลือกจากแผนงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557

1.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบวิเคราะห์เชิงปริมาณ สำหรับการวิเคราะห์ สังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2555 – 2557 ซึ่งเป็นการวิจัยที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์เอกสาร แล้วนำมาบันทึกลงบนแบบบันทึกข้อมูลเชิงปริมาณที่มีลักษณะเป็นไฟล์คอมพิวเตอร์ของโปรแกรมสำเร็จรูปที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ร่วมกับคู่มือลงรหัสในการบันทึกข้อมูลและทำการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ เชิงผลผลิตและเชิงยุทธศาสตร์ อันได้แก่ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และนโยบายยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 – 2559)

2) แบบวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (close-ended question) และคำถามปลายเปิด (open-ended question) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะเชิงคุณภาพผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2555 – 2557

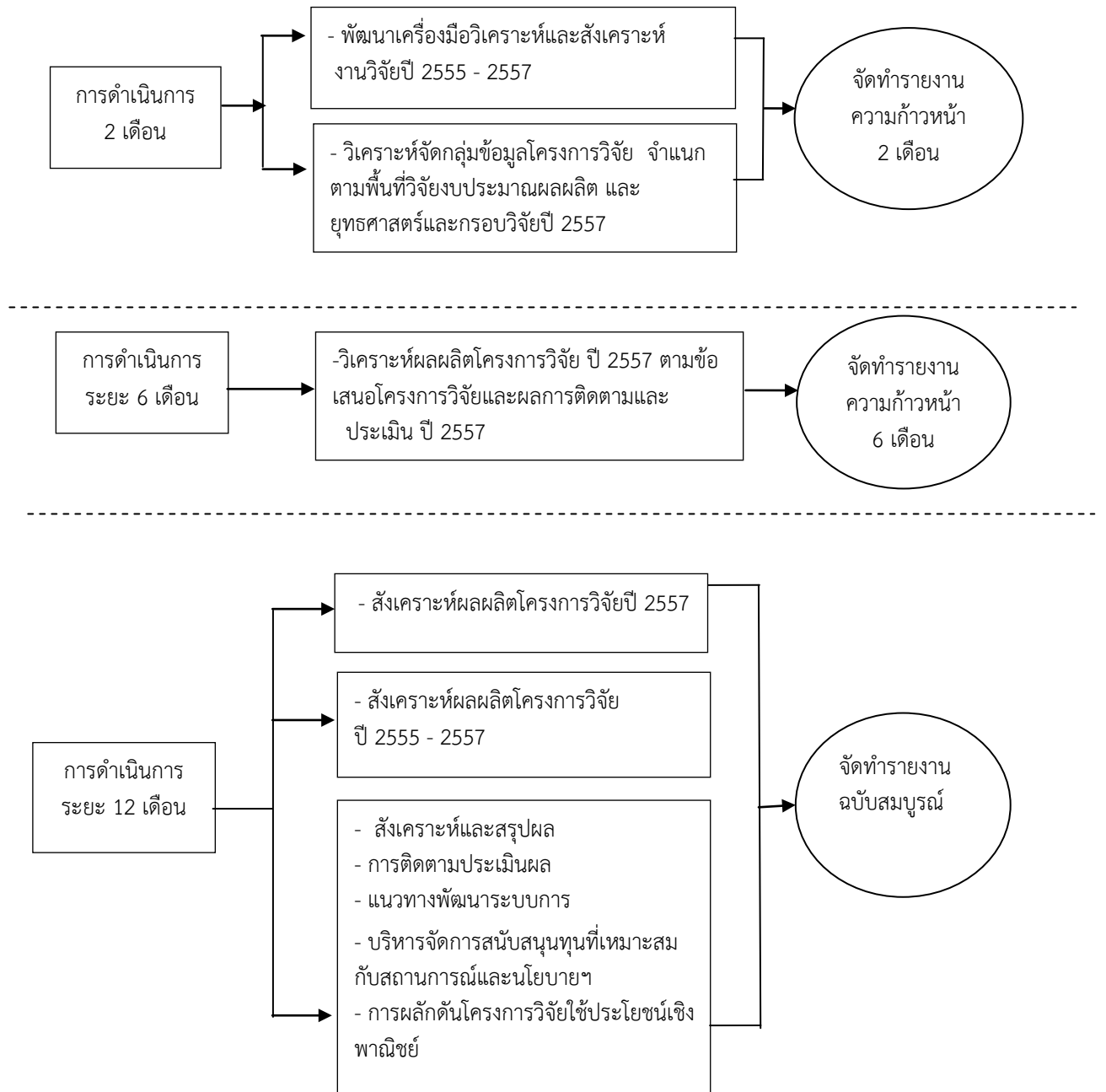
2.1) เครื่องมือติดตามและประเมินผล ปี 2557 ร่วมกับโครงการย่อย 1

2.2) แบบบันทึกการรายการประชุมกลุ่มเพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ สกว. ร่วมกับโครงการย่อย 1

2.3) เครื่องมือการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับโครงการย่อย 2

1.4.4 การดำเนินการวิจัย

ในขั้นตอนของการวิจัยในส่วนของแผนงานนั้น คณะผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการตามระยะเวลาแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ การดำเนินการระยะ 2 เดือน ระยะ 6 เดือน และระยะ 12 เดือน รายละเอียด รายละเอียด ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 การดำเนินการวิจัยจำแนกตามระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยของแผนงาน ดังภาพที่ 1.2 อธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

1) การดำเนินงานระยะ 2 เดือน

ระยะเวลา 2 เดือนแรกดำเนินการ ดังนี้

1.1) พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยปี 2555 - 2557

1.2) วิเคราะห์จัดกลุ่มข้อมูลโครงการวิจัย จำแนกตามพื้นที่วิจัย งบประมาณ ผลผลิต และยุทธศาสตร์และกรอบวิจัยปี 2557

1.3) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 2 เดือน

2) การดำเนินการระยะ 6 เดือน

ระยะเวลา 4 เดือนต่อมาดำเนินการ ดังนี้

2.1) วิเคราะห์ผลผลิตโครงการวิจัย ปี 2557 ตามข้อเสนอโครงการวิจัยและผลการติดตามและประเมินผล ปี 2557

2.2) จัดทำรายงานความก้าวหน้า 6 เดือน

3) การดำเนินการระยะ 12 เดือน

ระยะเวลา 6 เดือนหลัง ดำเนินการ ดังนี้

3.1) สังเคราะห์โครงการวิจัยฯ ปี 2557

3.2) สังเคราะห์โครงการวิจัยฯ ปี 2555 – 2557

3.3) สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย ปี 2555 – 2557

3.4) สรุปผลแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสนับสนุนทุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบาย

3.5) สรุปผลการผลักดันโครงการวิจัยใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

3.6) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฯลฯ

2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

1.5 ขอบเขตการวิจัย

แผนงานวิจัยฯ ครอบคลุม 2 โครงการย่อย ได้แก่ โครงการย่อย 1 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี 2557 และโครงการย่อย 2 การผลักดันการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ทั้งนี้ในส่วนขอบเขตการวิจัยของแผนงานนั้น มีดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ครอบคลุมการวิเคราะห์ และสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 โดยจำแนกการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ และเชิงผลผลิตเท่านั้น

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วยแผนงานที่งบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 จำนวน 3 9 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งล้วนเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงาน เป็นการวิเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้าสองเดือน

1.5.3 ขอบเขตด้านเวลาระยะการทำวิจัย จำนวน 12 เดือน ระหว่าง 15 สิงหาคม 2557 ถึงวันที่ 14 สิงหาคม 2558

ในส่วนขอบเขตของแผนงานย่อยที่ 1 ขอบเขตการวิจัย จะเป็นลักษณะการวิจัยเป็นการบูรณาการ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี พ.ศ. 2557 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยประชากรในการวิจัยได้แก่

ผู้อำนวยการแผนงานและหัวหน้าโครงการวิจัยให้ข้อมูลด้านโครงการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลด้านการประเมินผล ผู้ประสานงานและบุคลากรสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ กลุ่มตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัยในข้อมูลสำหรับการศึกษานโยบายการพัฒนากระบวนการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานฯ

ในส่วนขอขอบเขตของแผนงานย่อยที่ 2 จะครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลผลิตการวิจัยของงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการปี พ.ศ. 2555 - 2556 เพื่อนำไปสู่การผลักดันให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนใน ปี 2555 - 2556 ที่ได้รับการคัดเลือกในเบื้องต้นจำนวน 12 แผนงานนอกจากนั้นยังได้ทำการคัดเลือกงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการใน ปี พ.ศ. 2557 เพื่อผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ แผนงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนใน ปี 2557

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ชุดข้อมูลที่สามารถใช้ประกอบการกำหนดกรอบวิจัย ยุทธศาสตร์การวิจัย โจทย์วิจัย และการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในอนาคต

1.6.2 สำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ได้แนวทางสำหรับการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบายสนับสนุนทุนวิจัย

1.6.3 ผลผลิตการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของไทย สามารถสนับสนุนอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ (user) สอดคล้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวและนโยบายภาครัฐ

1.6.4 ผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนที่มีศักยภาพ ถูกนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ใน ปี 2555 - 2556

1.6.5 ผลผลิตโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ที่มีศักยภาพสำหรับผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ต่อไป

1.6.6 ชุดข้อมูลสำหรับนักวิจัย ใช้เป็นแนวทาง หรือนำไปต่อยอดงานวิจัยทางด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.7.1 การสังเคราะห์โครงการวิจัย เป็นการนำโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 - 2557 วิเคราะห์เชิงพื้นที่ เชิงงบประมาณ เชิงผลผลิต และเชิงยุทธศาสตร์

1.7.2 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัย การติดตาม หมายถึง การติดตามโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 255 7 ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยติดตาม 3 ระยะ ดังนี้ 1) เมื่อโครงการวิจัยดำเนินแล้วเสร็จ 2 เดือน 2) เมื่อโครงการวิจัยดำเนินแล้วเสร็จ 6 เดือน และ 3) เมื่อโครงการวิจัยดำเนิน การแล้วเสร็จ 12 เดือน และทำการ ประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยวและบริการ ปี 25๖ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. โดยผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ สกว. แต่งตั้ง

1.7.3 การผลักดันและคัดเลือกรายงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์ หมายถึง การนำ ผลผลิตที่เกิดจากการวิจัยของแผนงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ได้รับการ สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ใน ปี 2555 - 2556 ทั้งในรูปแบบของ เส้นทางท่องเที่ยว กิจกรรมทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือ อื่นๆ นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น รวมถึงการ คัดเลือกรายงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปี พ.ศ. 2557 ที่มีศักยภาพเพื่อ ผลักดันไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

1.7.4 แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ สกว. หมายถึง แนวทางการบริหารจัดการระบบสนับสนุนทุนวิจัย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของ สปว.สกว. ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนโยบายการ สนับสนุนทุนวิจัย

1.8 แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย ตลอดจนทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการวิจัยและการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ ทำการค้นคว้าและศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1.8.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับ การสังเคราะห์ งานวิจัย ดังนี้

1.8.1.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยหมายถึงเทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำ ผลการวิจัยจากหลายๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทาง สถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้ได้คำตอบปัญหาวิจัย ที่ต้องการซึ่งมีลักษณะที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่องให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวางและลุ่มลึก มากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นางลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) สอดคล้องกับ สุวรรณ นาควิบูลย์ วงศ์ (2553) ได้สรุปความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยจากนักวิชาการต่างๆ สรุปว่า การสังเคราะห์ งานวิจัย หมายถึง กระบวนการรวบรวมงานวิจัยที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน หรือเรื่องราวทำนองเดียวกันมา วิเคราะห์อย่างมีระบบสรุปตามกรอบเนื้อหาที่กำหนด เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการ นำไปใช้ในการวิจัยในอนาคต

นอกจากนั้น Cooper et. al. (อ้างใน บุญวรา สมุโนเจนพิงพร และคณะ , 2557) ได้ให้นิยาม ของ “การสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis)” ว่า การรวบรวมลักษณะ (characteristics) ของ งานวิจัยที่พบเห็น ซึ่งลักษณะดังกล่าวอาจเป็นวัตถุประสงค์ (goal) ความสนใจ (focus) มุมมอง (perspective) ขอบเขตความครอบคลุมของงาน (coverage) หรือหน่วยงาน (organization) เป็นต้น

ประโยชน์ของการสังเคราะห์งานวิจัย นอกจากจะทำให้ทราบว่ามียานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแค่ไหน และมีหัวข้ออะไรบ้าง ยังทำให้ทราบลักษณะของงานวิจัยในหัวเรื่องเดียวกัน ความเหมือนและความต่างของงานวิจัยแต่ละฉบับ ซึ่งจะช่วยให้การตอบโต้และวัตถุประสงค์ของงานวิจัยฉบับนี้ว่ายังมีหัวข้อที่เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหัวข้ออะไรบ้างที่ยังไม่มีการศึกษา หรือหัวข้อที่มีการศึกษาแล้วนั้น มีการใช้วิธีการศึกษาและได้ผลการวิจัยอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้อ่านที่มีความสนใจในหัวข้อเดียวกันทราบว่าควรออกแบบงานวิจัยแบบไหนเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่มีอยู่แล้ว

ทั้งนี้การสังเคราะห์งานวิจัยนั้น เริ่มมีบทบาทสำคัญในวงวิชาการเพิ่มมากขึ้น เพราะปัจจุบันรายงานการวิจัยเพิ่มขึ้นอย่างมากมาหลายหลายและรวดเร็ว งานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน โดยใช้รูปแบบวิธีวิจัยคล้ายกัน แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างต่างกัน ผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องกันและขัดแย้งกัน เป็นผลทำให้ผู้วิจัยสืบเนื่องและผู้ต้องการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย เกิดความสับสนและไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อนักวิจัยหลายท่านที่ให้ความสำคัญกับการสังเคราะห์งานวิจัยและพยายามพัฒนาวิธีการวิเคราะห์งานวิจัยให้เป็นระบบมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยสืบเนื่องและการนำผลการวิจัยไปสร้างความเจริญให้กับสังคมได้อย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุป การสังเคราะห์งานวิจัย ทำให้ได้มุมมองของปรากฏการณ์ที่ต้องการได้ผลภาพรวมที่กว้างขวางกลุ่มลึกมากกว่าการนำผลการวิจัยทุกเรื่องมารวมกัน หรือทำให้ทราบว่าปัจจุบันมีการศึกษาหรือมีการทำวิจัยไปในทิศทางใด และทำให้สามารถวิจัยต่อยอดงานวิจัยเดิม โดยการนำงานวิจัยมาสรุปสังเคราะห์ผลภาพรวมให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่ชัดเจน

1.8.1.2 ลักษณะสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยมีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ 1) การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการของศาสตร์ 2) การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัย และ 3) การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย (นงลักษณ์วิรัชชัยและสุวิมลว่องวานิช ,2541)

การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญ อย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ (Glass and others ,1981)

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปรวมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (generalization) ในหัวข้อที่ศึกษา โดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (inductive reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบจากปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก มาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จ

ล้วนใช้สไลด์ผู้นำอย่างไร เช่น เน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปรวมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป

ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่าการสังเคราะห์งานวิจัยทำได้ 2 แบบ คือ การเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย และเป็นงานวิจัย (การต่อยอดงานวิจัย)

1.8.1.3 ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีนักวิชาการจำนวนหนึ่งได้ จำแนกประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้แตกต่างกันไป สรุปได้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวานิช (2545) กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่า มีวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือการสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายจะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วยหรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวม โดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

2) การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือการใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกันและบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมดพร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta - analysis) ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยจึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัยโดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระจะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกันและบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัยจะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยตามวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยและตามลักษณะข้อมูลไว้ดังนี้

1) แบ่งตามวิธีการสังเคราะห์

1.1 การสังเคราะห์แบบโบราณหรือแบบขนมชั้น (Cumulative Research Review) ผู้สังเคราะห์จะใช้วิธีอ่านงานวิจัยหรืออ่านบทคัดย่อจากงานวิจัยเมื่อได้ข้อสรุปมาหนึ่งย่อหน้าการสังเคราะห์จะแสดงข้อมูลว่าผู้วิจัยทำวิจัยเรื่องอะไรบ้าง ในปีใด ได้ผลอย่างไร อีกย่อหน้าหนึ่ง จะเป็นงานวิจัยเล่มใหม่ การสังเคราะห์แบบนี้เรียกว่าการสังเคราะห์แบบขนมชั้นเพราะเป็นการวิจัยมาต่อๆ กันนั่นเอง

1.2 การบูรณาการวิจัย (Integrative Research Review) เป็นการบูรณาการนำข้อมูลจากงานวิจัยหลายเรื่องมาหาข้อสรุป เป็นการบูรณาการงานวิจัยทั้งเล่ม เช่น งานวิจัยที่ศึกษาปัญหาการ

วิจัยแบบเดียวกันแล้วดูผลการวิจัยที่ได้ว่าต่างกัน หรือไม่ เพราะอะไร หรืออาจจะนำผลการวิจัยที่มีอยู่หาข้อสรุปเข้าด้วยกัน

2) แบ่งตามลักษณะข้อมูล

2.1. การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพหรือเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสรุปประเด็นหลักของงานวิจัยแต่ละเรื่องแล้วบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์ และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ใช้ได้กับการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มักเป็นวิธีวิจัยของนักวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะนักวิจัยทางประวัติศาสตร์และมนุษยวิทยาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

2.2 การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิมาน (Meta - Analysis) มักจะใช้วิธีการที่มีระบบความรู้หลักการและระเบียบวิธีทางสถิติวิเคราะห์ผลการวิจัยเนื้อหาข้อสรุปที่เป็นวัตถุประสงค์หรือข้อยุติธรรมของการหาคำตอบงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณมีผลการวิจัยที่สามารถนำมาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีทางสถิติได้ การวิเคราะห์ประเภทนี้จะแก้ปัญหการสังเคราะห์ หรือสรุปผลการวิจัย ที่ตอบปัญหาเดียวกันแต่ผลการวิจัยมีทั้งสอดคล้องและขัดแย้งกัน จึงใช้วิธีการทางสถิติที่เชื่อถือได้มาวิเคราะห์การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้วยเทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเป็นการบรรยายสรุปผลงานวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตั้งแต่ 2 เล่มขึ้นไป ตามเกณฑ์ของผู้อ่าน โดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์โฆษณา และงานวรรณกรรมต่างๆ การวิเคราะห์เนื้อหาขึ้นอยู่กับเกณฑ์จำแนก

1.8.1.4 ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้นโดย ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การแบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

- 1) primary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองแล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
- 2) secondary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น
- 3) meta - analysis คือการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ secondary analysis แต่ข้อมูลคือรายงานการวิจัย
- 4) best evidence analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทำ meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่า การใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้
- 5) best case analysis คือการทำ meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย แต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิม อาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลดิบผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบ ก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใด ให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

1.8.1.5 ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไปประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหาการสังเคราะห์งานวิจัย เริ่มจากกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นมีคุณค่าน่าสนใจและเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบแน่ชัด มักเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยเป็นจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาเมื่อกำหนดปัญหาผู้สังเคราะห์ต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับปัญหาให้ชัดเจน เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผน และสมมติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ในการคัดเลือกรายงานวิจัยผู้สังเคราะห์งานวิจัย ต้องค้นคว้าและเสาะหางานวิจัยทั้งหมด เกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ สำหรับในเรื่องการคัดเลือกรายงานวิจัยนั้น ผู้สังเคราะห์งานวิจัยต้องศึกษาตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกรายงานวิจัย และคัดเลือกรายงานวิจัยที่มีคุณภาพดีมีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัย เมื่อคัดเลือกรายงานวิจัยแล้ว ก็รวบรวมรายละเอียดและผลการวิจัยของงานวิจัย รวบรวมโดยใช้การจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์ม

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้ เป็นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะ และวิธีการจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์ เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเช่นเดียวกันกับ การเขียนรายงานการวิจัยทั่วไป สำหรับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะนั้น ผู้สังเคราะห์จะต้องสรุปประเด็นหลักของผลการวิจัยแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ผู้สังเคราะห์ต้องสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการสังเคราะห์ วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของผลการวิจัยนี้ เป็นวิธีการที่ใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพ และงานวิจัยเชิงปริมาณ เป็นวิธีการที่นักวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะนักวิจัยทางประวัติศาสตร์ และมนุษยวิทยาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วน Cooper and Lindsay (อ้างถึงในเพ็ญณี แรธ และคณะ ,2542) ได้เสนอขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการกำหนดหัวข้อปัญหา ในขั้นนี้ มีส่วนสำคัญอยู่ที่การนิยามปัญหาของแต่ละคน เช่น มีนักปริทัศน์ 2 คนนิยามคำว่า “การบ้าน” แตกต่างกันคนแรกให้คำนิยามว่า การบ้าน คืองานที่นักเรียนฝึกหัดในสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ในชั้นเรียน ในขณะที่อีกคนให้คำนิยามรวมไปถึงการเข้าไปชมพิพิธภัณฑ์หรือดูรายการโทรทัศน์ ดังนั้นผู้ที่นำข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านได้หลายประเด็น มากกว่า ก็คือผู้ที่ให้นิยามไว้กว้างกว่านั่นเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการเสาะค้นงานวิจัย การระบุประชากรสำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยนั้น ต้องให้ครอบคลุมเป้าหมาย 2 ประการ ที่นักปริทัศน์ต้องการ คือ เป้าหมายแรก ต้องการข้อค้นพบที่

ตอบสนองผลการวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมดในปัญหาที่ศึกษา เป้าหมายที่สอง ต้องการให้การศึกษาที่รวบรวมมาจะอ้างอิงไปยังประชากรที่ศึกษาได้ โดยจะใช้งานวิจัยที่เป็นแหล่งปฐมภูมิแต่มีผู้แย้งว่าอาจจะหาได้จากแหล่งอื่น เช่น เครือข่ายวารสาร (journal network) ฐานข้อมูลอ้างอิง (reference databases) และการติดต่อระหว่างบุคคล (personal communication)

ขั้นที่ 3 ขั้นการประเมินข้อมูล หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมงานวิจัยมาแล้ว นักสังเคราะห์ต้องสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพของงานวิจัยแต่ละเล่ม ว่ามีองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะสังเคราะห์หรือไม่ ความแตกต่างในการปริทัศน์ เกิดจากความแตกต่างของเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของงานวิจัยด้วย บางคนเชื่อว่างานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ เป็นหลักฐานที่ดีที่สุดที่หาได้ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการนำเรื่องการตีพิมพ์ ได้ให้เหตุผลว่า การวิจัยที่ตีพิมพ์และไม่ได้ตีพิมพ์อาจให้ผลคล้ายๆ กัน มีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกัน มีคุณภาพที่สอดคล้องกัน บางครั้งงานวิจัยที่ไม่ได้ตีพิมพ์อาจมีคุณภาพมากกว่าก็ได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ขั้นนี้ผู้สังเคราะห์จะต้องตัดสินว่าจะใช้การวิเคราะห์ห่อหุ้มหรือไม่ แหล่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และแปลความหมายนั้น คือ กฎการสรุป ที่ผู้ปริทัศน์งานวิจัยใช้ในการสังเคราะห์ ถ้าเป็นการสังเคราะห์ที่ไม่ใช่เชิงปริมาณนั้น ยากที่จะประเมินค่าความเหมาะสมของกฎได้ เพราะมักจะไม่ค่อยมีความชัดเจน

ขั้นที่ 5 ขั้นการนำเสนอขั้นนี้ เป็นผลผลิตสำคัญ เป็นแหล่งสะสมความรู้ สิ่งที่ทำให้ความเชื่อถือได้ของรายงานไม่ดีเท่าที่ควร นั่นคือ การละเว้นรายละเอียด เกี่ยวกับว่านักปริทัศน์จะจัดระบบการปริทัศน์อย่างไร เพื่อให้ผู้อื่นสามารถทำซ้ำในข้อสรุปได้ และการละเว้นหลักฐานที่ผู้อื่นพบว่าสำคัญ การสังเคราะห์จะล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ถ้าไม่พูดถึงตัวแปรและความสัมพันธ์ที่สำคัญในเรื่องนั้น

จากขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ในการสังเคราะห์งานวิจัย จะต้องมีการกำหนดหัวข้อปัญหาในการที่จะสังเคราะห์ เสาะค้นหางานวิจัยที่จะนำเสนอ สังเคราะห์ ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจะรวมขั้นตอนการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่เสาะค้นมาด้วยก็ได้ เมื่อได้งานวิจัยมา จึงทำการวิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล เพื่อสังเคราะห์การวิจัย

กล่าวโดยสรุป สำหรับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการดำเนินการวิจัยตามประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้ง 2 ประเภท คือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative synthesis) และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (qualitative synthesis) ที่เป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยที่ประกอบด้วย การกำหนดหัวข้อปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การเสาะค้นคัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย และการเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

1.8.2 ความหมายและประเภทของการท่องเที่ยว

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการโรงแรม ดังนั้น การทบทวนวรรณกรรมเรื่องแรก จะเริ่มต้นที่ความหมาย และความสำคัญของการท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ และจะกล่าวถึงหัวข้ออื่นๆ ในลำดับต่อไป

1.8.2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) (อ้างในอัศวิน แสงพิบูล, 2551) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า เป็นการเดินทางใดๆ ก็ตาม ที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไข 3 ประการต่อไปนี้

- 1) การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยประจำ ไปยังสถานที่อื่นๆ เป็นการชั่วคราว

- 2) การเดินทางที่ผู้เดินทางต้องเดินทางด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ
- 3) การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เดินทาง เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

จากเงื่อนไขข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคล จากถิ่นที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยการเดินทางนั้น ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลที่เดินทาง (นักท่องเที่ยว) กับธุรกิจภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

1.8.2.2 ประเภทการท่องเที่ยว

นักวิชาการได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์การเดินทาง โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้ (Mill, 2000 อ้างในอัศวิน แสงพิบูล, 2551)

- 1) การท่องเที่ยวเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure)
- 2) การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Recreation)
- 3) การท่องเที่ยวในวันหยุด (Holiday)
- 4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา (Sport)
- 5) การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่ (Health)
- 6) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Study)
- 7) การท่องเที่ยวเพื่อศาสนา (Religion)
- 8) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)
- 9) การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมมิตรและญาติ (Visiting Friends / Relatives)
- 10) การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ขององค์การ (Mission)

1.8.2.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว เป็นทรัพยากรที่สำคัญและจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) ที่สำคัญในการรองรับการเดินทาง ของนักท่องเที่ยว สำหรับประเทศไทยนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมักแบ่งทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม

2) ด้านการบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) การบริการการท่องเที่ยวจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นการบริการที่จัดไว้เพื่อรองรับให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางให้แก่ นักท่องเที่ยว เช่น การบริการที่พัก การบริการนำเที่ยว การบริการขนส่ง หรือการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น ในบางครั้งการบริการเหล่านี้ อาจสร้างความสนใจหรือดึงดูดความสนใจจาก นักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้การบริการการท่องเที่ยวยังรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ อันจำเป็นต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว

3) ด้านการตลาดท่องเที่ยว (Tourism Market) ตลาดการท่องเที่ยว เป็นการแสดงออกถึงอุปสงค์การท่องเที่ยว (Tourism Demand) ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาของนักท่องเที่ยวในการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วย วัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป จากความหมายของการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว และองค์ประกอบ การท่องเที่ยว จะเห็นว่าการท่องเที่ยวมีขอบเขตกว้างขวาง มีปัจจัย และองค์ประกอบต่างๆ เข้ามา เกี่ยวข้อง ซึ่ง สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาเชื่อมโยงเป็นประเด็นการวิจัยได้ทั้งสิ้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถเลือก ประเด็นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมได้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยอาจสนใจใน ประเด็นเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยว หรือการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ประเด็นที่น่าสนใจของการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวยังมีลักษณะเป็นสหวิชา กล่าวคือ เป็นวิชาที่มีขอบเขตและเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาอื่นๆ เช่น การตลาด การจัดการ เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา เทคโนโลยี ภูมิศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้น งานวิจัยด้าน การท่องเที่ยวจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาต่างๆ ในสังคม รวมทั้งการศึกษาในบริบทข้าม วัฒนธรรม เช่น การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ หรือการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวมีประเด็น หรือหัวข้อที่ผู้วิจัยสามารถเลือกศึกษาได้มากมายและกว้างขวาง

1.8.3 ความหมายและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากข้อมูลพื้นฐานเรื่องการท่องเที่ยวแล้ว ยังมีคำสำคัญอีกคำหนึ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ ไกลชิดกับการท่องเที่ยว นั่นก็คือคำว่า “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ซึ่งมีสิ่งที่ควรทราบ ดังนี้

1.8.3.1 ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 (อ้างใน นงคฺนุช ศรีธนาอนันต์, 2548) ได้ให้ความหมายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรโดยมีค่าตอบแทน และหมายรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม สำหรับ นักท่องเที่ยว ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับ นักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว และ การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินการอื่นใด โดยมีความหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกหลายธุรกิจ เช่น ธุรกิจ คมนาคมขนส่ง ธุรกิจนันทนาการ ธุรกิจการประชุม ธุรกิจบันเทิง และธุรกิจห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

1.8.3.2 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศดังนี้ (อัศวิน แสง พิกุล, 2551)

ด้านเศรษฐกิจ

1) ก่อให้เกิดรายได้ เป็นเงินตราต่างประเทศ การให้บริการทางการท่องเที่ยวและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว นับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากมาย ที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ในแต่ละปี ประเทศไทยมีรายได้จากเงินตราต่างประเทศจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขึ้นมาเป็นรายได้ลำดับที่ 1 เมื่อเทียบกับรายได้จากสินค้า ส่งออกประเภทอื่นๆ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

นอกจากนั้นรายได้ในส่วนนี้ ยังมีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินและช่วย ลดภาวะการขาดดุลการค้าให้กับประเทศอีกด้วย บทบาทการช่วยลดสภาพการขาดดุลการค้านี้สามารถ

ช่วยลดภาระหนี้สิน หรือการที่ต้องซักทุนสำรองของประเทศออกไปชดเชยกับรายจ่ายที่เกินรายรับ จึงทำให้เสถียรภาพที่ทางเศรษฐกิจของประเทศมีความมั่นคงขึ้น

2) ก่อให้เกิดการสร้างอาชีพและการจ้างแรงงาน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงจำเป็นต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางตรง อาทิ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง

3) ก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคและชุมชนท้องถิ่น เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ใดก็ต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเดินทาง หรือค่าของที่ระลึก เงินที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายนั้น จะกระจายไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และยังกระจายไปสู่ชุมชนท้องถิ่น เมื่อนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าของที่ระลึก หรือหัตถกรรมพื้นเมืองในแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็จะมีรายได้เล็กๆ น้อยๆ เกิดขึ้น เมื่อนักท่องเที่ยวซื้อสินค้าจำนวนมากขึ้น รายได้ของประชาชนในท้องถิ่นก็เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการกระตุ้นการผลิต มีผลทวีคูณในการสร้างแรงงานและสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นในที่สุดทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่ามากขึ้น

4) ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตและการขยายตัวของการลงทุน การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารและภัตตาคาร ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจของที่ระลึก และธุรกิจประเภท อื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการขยายตัวและมีการลงทุนเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง นอกจากนั้นการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยในการพัฒนา และขยายระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ โรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งสามารถพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ด้านสังคม

1) ส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงในท้องถิ่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้ ท้องถิ่นใดที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ท้องถิ่นนั้นย่อมจะได้รับการพัฒนาและส่งเสริมด้านความปลอดภัย และความมั่นคงเพราะนักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

2) ส่งเสริมการพัฒนาความเจริญและยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาและสร้างความเจริญในด้านต่างๆ ให้กับชุมชนท้องถิ่น มีการลงทุนและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานียางรถ และร้านค้าต่างๆ ซึ่งเป็นการสร้างความเจริญให้กับชุมชน ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ ช่วยส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น การที่ชุมชนในท้องถิ่นมีสภาพเศรษฐกิจที่ดีสามารถช่วยลดปัญหาความแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับชนบท ช่วยลดปัญหาการล้นไหลเข้ามาหางานทำในเมืองและยังช่วยลดปัญหาความแออัดของสังคมเมือง

3) ส่งเสริมการฟื้นฟู อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีส่วนช่วยสนับสนุน ฟื้นฟู และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ช่วยกระตุ้นให้มีการนำประเพณีและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นออกมาเผยแพร่ ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ เช่น นักท่องเที่ยวไปชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือเชิงชุมชนต่างๆ หรือการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน มีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกรักภาคภูมิใจและหวงแหน

ในมรดกและศิลปวัฒนธรรมของตน รวมถึงช่วยกระตุ้นการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้คงอยู่ตลอดไป

กล่าวโดยสรุป อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีธุรกิจเกี่ยวข้องจำนวนมากทั้งทางตรงและทางอ้อม ธุรกิจเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีขอบเขตและเนื้อหาที่กว้างขวาง และมีความสำคัญต่อประเทศเนื่องจากองค์ความรู้จากการวิจัยจะช่วยพัฒนาและสร้างความก้าวหน้าให้แก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม จึงเป็นงานวิจัยสาขาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้มีความเจริญก้าวหน้า และสมควรได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

1.8.4 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์งานวิจัยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ ทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้ทราบความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาและลักษณะของงานวิจัยในสาขานี้

1.8.4.1 ความหมายของการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการบริการ

การวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการบริการ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอนตามหลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (เช่น นักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว หรือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว) หรือภาคธุรกิจหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือคำตอบที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาในด้านต่างๆ ของการท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (อัศวิน แสงพิกุล, 2555)

ดังนั้น คำว่า “การวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการบริการ ” จึงมีความหมายและขอบเขตที่กว้างขวาง โดยมีประเด็นที่สามารถศึกษาวิจัยได้เป็นจำนวนมากทั้งในขอบเขตของการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

1.8.4.2 จุดมุ่งหมายของการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการ

การทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้วิจัยมักจะมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ว่าต้องการทำวิจัยเรื่องนั้นเพื่ออะไร เช่น เพื่อค้นหาคำตอบบางอย่าง เพื่อหาข้อเท็จจริง หรือเพื่อแก้ปัญหาคำถามวิจัย ด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมก็เช่นเดียวกัน ก็มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย ซึ่งสามารถจำแนกจุดมุ่งหมายของงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและบริการได้ดังนี้ (อัศวิน แสงพิกุล, 2555)

- เพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือสร้างความรู้ใหม่ในสาขาวิชา (new knowledge)
- เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่ผู้ประกอบการ ภาคธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาในด้านการดำเนินธุรกิจ เช่น การตลาด การบริการ การบริหารจัดการ ฯลฯ (tourism business development)
- เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ (tourist studies)
- เพื่อส่งเสริม พัฒนา และสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ฯลฯ ตลอดจนกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ (tourism & activity development)

- เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา อนุรักษ์ หรือ รักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว / แหล่งท่องเที่ยว (tourism resources development)
- เพื่อให้ข้อมูลหรือข้อเสนอแนะแก่ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น ในการพัฒนาการท่องเที่ยว / แหล่งท่องเที่ยว / และชุมชนท้องถิ่น (local community development)
- เพื่อให้ข้อมูลแก่หน่วยงานภาครัฐในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การพัฒนา การบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย เป็นต้น (government development)
- เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (human resources development)

จากสิ่งที่นำเสนอข้างต้นจะเห็นว่าการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมมีความสำคัญต่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรมทั้งในระดับเล็ก (องค์กร / บริษัท) จนถึงระดับใหญ่ขึ้น (ภาคธุรกิจ / สังคม) โดยการวิจัยจะให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบในด้านต่างๆ อัน จะนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง ดังนั้นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศดังได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง

1.8.4.3 การวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

ในอดีตที่ผ่านมา การวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเฉพาะสาขา เพื่อสร้างองค์ความรู้ ขาดการบูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ เป็นการวิจัยที่เน้นนักวิจัยเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจากภาคีทางการท่องเที่ยว (participatory action research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นประเด็นการส่งเสริมการตลาด และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในระดับจุลภาคที่ กระตุ้นเศรษฐกิจ การสนับสนุนทุนวิจัยการท่องเที่ยวที่จำกัดในบางพื้นที่ และขาดการจัดสรรอย่างเป็นระบบนั้น ส่งผลให้การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนภาพให้เห็นว่า “ประเทศไทยควรสนับสนุนการวิจัยการท่องเที่ยวที่เป็นการวิจัยร่วมสาขา (trans - disciplinary research) ที่บูรณาการกับศาสตร์อื่นๆ บนฐานการมีส่วนร่วมที่ผลการวิจัยเกิดจากการปฏิบัติจริง” จึงจะสามารถนำผลการวิจัยไปขยายผลและใช้เพื่อตอบสนองความต้องการความรู้เพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย (ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555 – 2559)

อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะเริ่มศึกษาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ หรือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ จำเป็นจะต้องเข้าใจถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ทั้งในแง่บริบทของการท่องเที่ยวของไทย สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ตลอดจนการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย เพื่อทราบถึงแนวคิดและหลักการที่นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ หรือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ อันเป็นพื้นฐานของการสังเคราะห์งานวิจัยในการศึกษารุ่นนี้ ดังจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

1.8.5 การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย

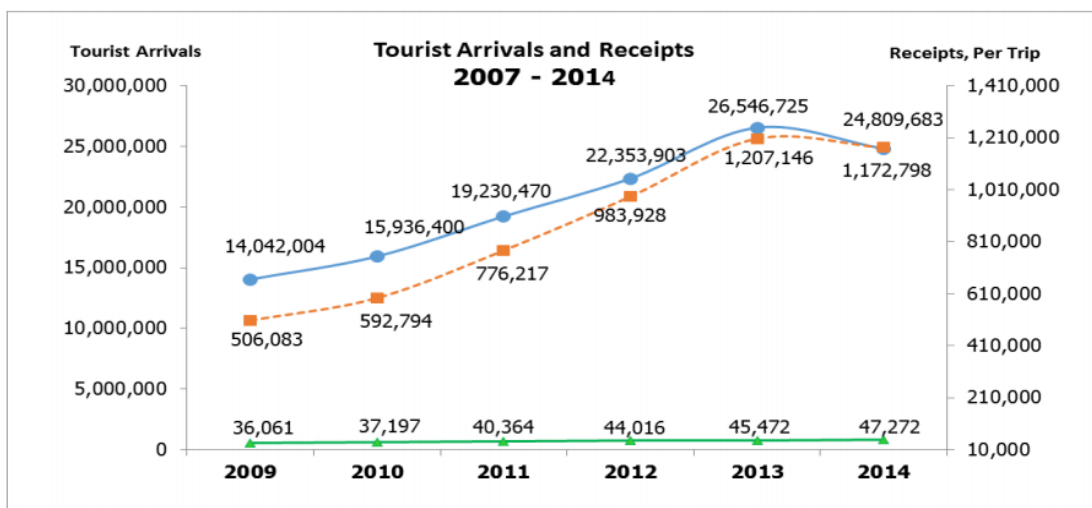
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นอุตสาหกรรมภาคบริการ ที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้ โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยในแต่ละปี สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศ ปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งสร้าง

กระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศ ขณะเดียวกันธุรกิจการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 6-7 ของแรงงานทั้งระบบ รวมทั้งยังช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบท ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รายได้เงินตราต่างประเทศดังกล่าว ยังมีส่วนสำคัญที่ช่วยชดเชยการขาดดุลการค้าในช่วงที่การส่งออกสินค้าของไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ จึงต้องพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ดังนั้น เพื่อให้เกิดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 โดยได้มีการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว และได้สรุปปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย อันเป็นแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ซึ่งจะกล่าวเป็นลำดับไป ดังนี้

1.8.5.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) ได้แสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยวในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 14.0 ล้านคน ในปี 2552 เป็น 24.8 ล้านคน ในปี 2557 โดยเพิ่มสูงสุด ในปี 2556 มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากถึง 26.5 ล้านคน และสูงสุดเป็นลำดับที่ 7 ของโลกแต่ลดลง ในปี 2557 เนื่องจากประสบกับวิกฤตทางการเมืองและวิกฤตเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป โดยตลาดหลักยังคงเป็น 10 ตลาด ที่มีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 60 ได้แก่ จีน อินเดีย สหราชอาณาจักร มาเลเซีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนีเกาหลีใต้ และฝรั่งเศส สำหรับในปี 2558 คาดการณ์ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยว 28.5 – 29.0 ล้านคน ส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี 2556 มีรายได้ 1.20 ล้านล้านบาท สูงสุดเป็นอันดับ 10 ของโลก และลดลงเหลือ 1.17 ล้านล้านบาท ในปี 2557 โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 26.35 ต่อปี และคาดว่าในปี 2558 จะมีรายได้ 1.40 ล้านล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากค่าใช้จ่าย 36,061 บาท / คน / ครั้ง ในปี 2552 เพิ่มขึ้นเป็น 47,272 บาท / คน / ครั้ง ในปี 2557 อย่างไรก็ตามระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้ โดยในปี 2549 นักท่องเที่ยวมีจำนวนวันพักเฉลี่ย 8.62 วัน / ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 9.85 วัน / ครั้ง ในปี 2556 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 0.1 วัน ซึ่งนับเป็นข้อจำกัดประการหนึ่ง ในการเพิ่มรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย รายละเอียด ดังภาพที่ 1.3

ภาพที่ 1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวรายได้จากการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว
ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558

นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นนักท่องเที่ยวหลักของไทย ในปี 2549 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก (รวมอาเซียน) มีสัดส่วนร้อยละ 57.46 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ยุโรปร้อยละ 24.03 ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ ที่มีระยะเวลาเดินทางไม่นาน และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2556 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60.40 ซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรปลดลงเหลือร้อยละ 23.19 ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปในอีก 15 ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าประเทศไทยจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 67 ล้านคน สำหรับแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทยในอีก 15 ปีข้างหน้า คาดการณ์ว่าจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลปัจจุบันในปี 2557 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 24.7 ล้านคน จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น 45 ล้านคน ในปี 2563 และเพิ่มเป็น 67 ล้านคน ในปี 2573 ทั้งนี้การคาดการณ์ดังกล่าวเป็นไปตามแนวโน้มที่ควรจะเป็น และภายใต้สมมติฐานว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวไทยอยู่ในภาวะปกติ ไม่มีเหตุการณ์หรือวิกฤตการณ์ใดๆ ที่ส่งผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในช่วงเวลานับจากนี้เป็นต้นไป โดยกลุ่มตลาดหลักยังคงเป็นกลุ่มเดิม แต่นักท่องเที่ยวจีนจะมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามโดยสภาพข้อเท็จจริงแล้วสถานการณ์เศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติขนาดใหญ่ โรคระบาดร้ายแรง และความขัดแย้งทางการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ยังคงเป็นปัจจัยหลักที่จะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าว

1.8.5.2 ผลการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

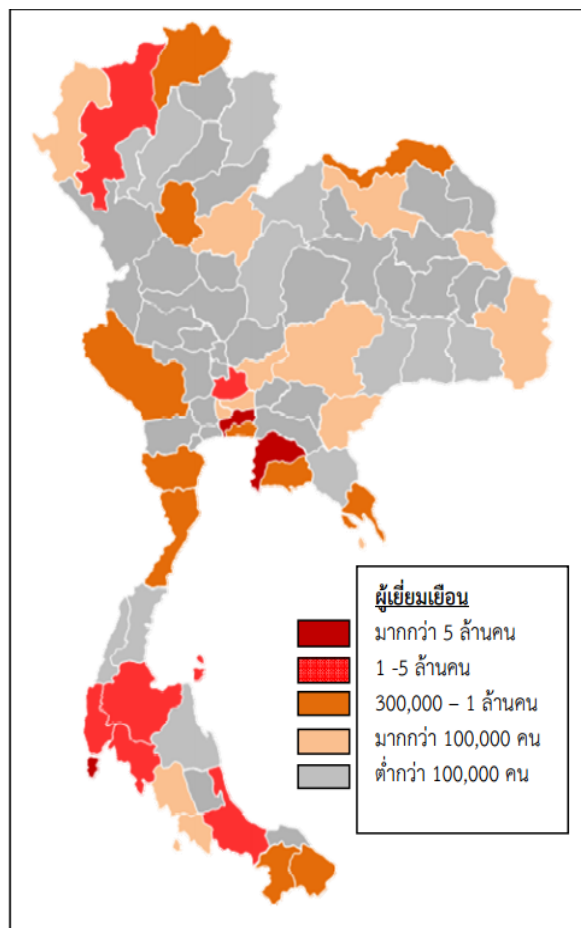
ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว ในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยข้อได้เปรียบของทำเลที่ตั้ง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และความหลากหลายของวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงความเป็นไทย เป็นจุดขายสำคัญในการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวมาอย่างยาวนาน และเพื่อให้ประเทศไทยมีกรอบทิศทาง

พัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้น ในระยะที่ผ่านมา คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ขึ้น โดยการติดตามและประเมินผลการพัฒนาในระยะครึ่งแผน รวมทั้งการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น เกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปการท่องเที่ยวของประเทศไทย และการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว 5 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกัน ในการสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการพัฒนาที่ผ่านมา และข้อจำกัด ข้อด้อย และปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้

1) ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง จากข้อมูลของ Travel and Tourism Competitiveness Index ในปี พ.ศ. 2557 พบว่าประเทศไทยมีอันดับชีตความสามารถในการแข่งขันในลำดับที่ 35 ของโลก และเป็นอันดับที่ 10 ในภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งเป็นอันดับที่สูงขึ้นจาก ปี 2555 (ลำดับที่ 43) อย่างไรก็ตามชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยังต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ (อันดับ 11 ของโลก) และมาเลเซีย (อันดับ 25 ของโลก) และเมื่อพิจารณาชีตความสามารถในการแข่งขันแต่ละด้าน พบว่าไทยมีความโดดเด่นในด้านทรัพยากรธรรมชาติ (ลำดับที่ 16) โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมทางอากาศ (ลำดับที่ 17) โครงสร้างพื้นฐานในการบริการนักท่องเที่ยว (ลำดับที่ 21) สำหรับปัจจัยที่เป็นเป็นจุดอ่อนสำคัญของการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ ด้านความปลอดภัย (ลำดับที่ 132) ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (ลำดับที่ 116) และด้านสุขอนามัย (ลำดับที่ 89)

2) ผลการพัฒนาที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในการเพิ่มรายได้แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการกระจายรายได้และการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว โดยในช่วงปี 2554 - 2557 พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 18.9 ต่อปี แต่นักท่องเที่ยวยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ภูเก็ต กระบี่ และเชียงใหม่ และพบว่าการเดินทางท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติกระจุกตัวอยู่ใน 20 จังหวัด ประมาณร้อยละ 94.2 ของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติทั้งหมด ในปี 2556 ประเทศไทยมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 55,387,7521 คน โดยจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติที่เดินทาง มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการกระจุกตัวอยู่ใน 20 จังหวัดแรก จำนวน 52,182,217 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 94.2 ของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมด อีกทั้งจังหวัดที่มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติมากกว่า 1 ล้านคน มีเพียง 9 จังหวัดเท่านั้น นอกจากนี้พบว่าตลาดนักท่องเที่ยวยังคงเป็นกลุ่มเดิมที่ต้องพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยว 20 อันดับแรก โดยเฉพาะจีนและรัสเซีย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการสูญเสียรายได้ หากประเทศเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหาหรือวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่ไม่เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว รายละเอียด ดังภาพที่ 1.4

1	กรุงเทพมหานคร	18,580,855
2	ภูเก็ต	8,395,921
3	ชลบุรี	7,216,105
4	สุราษฎร์ธานี	2,708,110
5	เชียงใหม่	2,341,905
6	สงขลา	2,212,248
7	กระบี่	1,995,991
8	อยุธยา	1,656,639
9	พังงา	1,324,772
10	ประจวบคีรีขันธ์	916,526
11	สมุทรปราการ	817,858
12	เชียงราย	526,498
13	หนองคาย	519,578
14	ปทุมธานี	491,155
15	ระยอง	473,614
16	ยะลา	448,121
17	เพชรบุรี	432,819
18	ตราด	404,153
19	กาญจนบุรี	364,094
20	นราธิวาส	355,255

ภาพที่ 1.4 การกระจายตัวของผู้มาเยี่ยมเยือนเยือนชาวต่างชาติ

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558

3) การท่องเที่ยวไทยยังคงมีภาพลักษณ์ด้านลบที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข การประเมินภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ในระยะที่ผ่านมาคงมีภาพลักษณ์ทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยในด้านบวก ได้แก่ การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน เป็นที่ที่ใช้ชีวิตในวันพักผ่อนได้อย่างเต็มที่มีความมั่นใจของผู้คน บรรยากาศที่สนุกสนาน มีสีสัน อุตสาหกรรมบริการของคนท้องถิ่น จึงจัดว่าประเทศไทยทำได้ดีมาก ในเรื่องการสร้างความรู้สึกและการสร้างประสบการณ์ที่ดี ด้วยความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังมีภาพลักษณ์ด้านลบ ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ความปลอดภัย การหลอกลวงในรูปแบบต่างๆ ปัญหาจากความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดหลักเปลี่ยนจุดหมายไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นๆ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีความเห็นแนวทางและหน่วยงานปฏิบัติที่ชัดเจน ผู้เยี่ยมเยือนมากกว่า 5 ล้านคน 1-5 ล้านคน 300,000 – 1 ล้านคนมากกว่า 100,000 คนต่ำกว่า 100,000 คน

4) ทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ นับเป็นปัญหาที่สะสมมานาน จากนโยบายการเร่งส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว แต่ขาดการเตรียมพร้อมรองรับของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ของประเทศ ที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยวมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในขณะที่การบริหารจัดการและการควบคุมกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง ทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ ปัญหาขยะน้ำเสีย มลพิษ ระบบนิเวศวิทยา ศิลปวัฒนธรรม ม

และโบราณสถานเสี่ยงต่อการถูกทำลาย ซึ่งนับเป็นสาเหตุสำคัญทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง ในขณะเดียวกันการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นยังกระจุกตัวอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเดิมๆ เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต ซึ่งส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

5) โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างดีในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมค่อนข้างดี โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสนามบิน 41 แห่ง กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ มีถนนที่มีคุณภาพเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดต่างๆ ซึ่งมีคุณภาพและมาตรฐาน แต่ยังมีปัญหาในการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวรองยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

6) บุคลากรด้านการท่องเที่ยว จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา เพื่อยกระดับทักษะและองค์ความรู้ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยภาพรวมแล้วบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันในระดับท้องถิ่นหรือในประเทศ แต่ยังขาดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ทั้งนี้เนื่องด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น ข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล ผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยวของไทยส่วนใหญ่ยังขาดการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร ขาดการประสานงานจากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางในเรื่องการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว ขาดความรู้และทักษะในด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากธุรกิจส่วนมากเติบโตมาจากธุรกิจครอบครัว ซึ่งมักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารงานที่มีระบบ ไม่สามารถทำการตลาดเชิงรุกได้ ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ขาดทรัพยากร และเงินทุน ปัจจุบันแม้ว่าภาครัฐจะมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการทั้งการกู้ยืมและค้ำประกัน แต่ขั้นตอนค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน ใช้เวลานาน และมีเงื่อนไขที่ค่อนข้างมากขาดเครือข่าย ปัจจุบันเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวขนาดกลางและเล็ก ยังมีไม่มากพอที่จะสามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ เป็นต้น

7) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหลายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นกฎหมายฉบับเก่าล้าสมัยมีความขัดแย้งกันระหว่างกฎหมาย และมีความเกี่ยวข้องกันหลายหน่วยงาน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งต้องมีมาตรการเข้มงวด กวดขัน ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้บรรลุตามเป้าหมาย

8) ขาดข้อมูลเชิงลึก เพื่อการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและสารสนเทศทั้งในภาพรวมและภาพเชิงลึกจำนวนมาก แต่ปัจจุบันข้อมูลที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจาย มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ขาดการบริหารจัดการ และขาดการใช้ประโยชน์ข้อมูลอย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงต้องพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีการจัดเก็บ ออกแบบ และกลั่นกรองข้อมูล สร้างระบบการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ข้อมูลเพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวไทย

9) กลไกการบริหารจัดการขาดการบูรณาการ การพัฒนาการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เชื่อมโยงจากระดับชาติสู่ระดับพื้นที่และชุมชน ที่ผ่านมากลไกการพัฒนาการ

ท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างกลไกในระดับต่างๆ ต่างคนต่างทำ จึงทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของการพัฒนาหรือขาดเจ้าภาพหลักในบางเรื่อง

1.8.5.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2558) ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1) จุดแข็ง

1.1) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว ได้มีมติให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ และให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

1.2) ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และความมีอัธยาศัยไมตรีของคนไทย เป็นจุดแข็งที่สำคัญของประเทศ

1.3) การลงทุนภาคบริการของภาคเอกชนไทยอยู่ในระดับสูง มีความหลากหลายในสินค้าและบริการท่องเที่ยว ซึ่งผลการประเมินของนักท่องเที่ยวต่างชาติเปรียบเทียบกับอาเซียน พบว่าประเทศไทยเป็นรองเพียงสิงคโปร์เท่านั้น

1.4) มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ทั้งที่พักแรม ร้านอาหาร การคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค ระบบการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค

1.5) ประเทศไทยมีประสบการณ์ด้านการตลาดต่างประเทศมากกว่า ประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ และได้รับรางวัลระดับนานาชาติทั้งในด้านเมืองน่าเที่ยว และบริการของโรงแรมไทยหลายรางวัลติดต่อกันมานาน แบรนดประเทศไทยนับได้ว่าติดตลาดโลกแล้ว

1.6) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยเหมาะสมสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สถานที่ตั้งประเทศไทย เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประตูสู่ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงคือ พม่าจีน (2 มณฑลคือยูนนาน และกวางสี) ลาว กัมพูชา และเวียดนาม

1.7) จุดแข็งอีกจุดหนึ่งที่สำคัญของไทย ก็คือจุดดึงดูดใจที่เป็นเอกลักษณ์และนวัตกรรมด้านการบริการใหม่ๆ เช่น มวยไทย สปา การให้บริการด้านสุขภาพความงาม อีกทั้งยังมีภูมิปัญญาดั้งเดิม ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นสินค้าท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและน่าสนใจได้

2) จุดอ่อน

2.1) ประเทศไทยยังมีปัญหาในเรื่องของระบบโลจิสติกส์ โครงข่ายเส้นทางคมนาคม และระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรอง

2.2) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยที่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายไปไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม เกิดขยะมลพิษทางน้ำ ความแออัดของการจราจรทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งมีปัญหาเรื่องขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

2.3) โครงสร้างการบริหารจัดการของรัฐเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทย กลไกของรัฐเพื่อจัดการการท่องเที่ยวยังไม่ดีพอ ขาดเอกภาพ รวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ตามไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4) มีภาพลักษณ์ด้านลบเรื่องความปลอดภัย การเอาเปรียบ และหลอกลวงนักท่องเที่ยว การขายสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ โสเภณี การค้ามนุษย์ และโรคเอดส์

2.5) การลงทุนด้านบุคลากรของไทย ถือว่าตามไม่ทันการขยายตัวของการท่องเที่ยว บุคลากรจำนวนมากยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ขาดแคลนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว เช่น ภาษารัสเซีย เยอรมัน สวีเดน จีน และภาษาที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาหรับ

2.6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้านการท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์ และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่นและหน่วยงานทุกระดับ ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวให้ประโยชน์กับนายทุนภายนอกมากกว่าชุมชนในท้องถิ่น

2.7) การทำธุรกรรมผ่าน e-commerce ยังไม่แพร่หลายมากเท่ากับยุโรป อเมริกา หรือประเทศในเอเชีย เช่น เกาหลีและสิงคโปร์ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องปรับตัวและปรับกลยุทธ์ เพื่อสร้างความทัดเทียมกับคู่แข่งทั่วโลก

2.8) แหล่งท่องเที่ยวไทยยังคงกระจุกตัวอยู่เฉพาะในบางพื้นที่ ขาดการพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ไม่มีการกระจายและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง

2.9) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมขาดการรวมกลุ่ม และมีข้อจำกัดจากด้านเงินทุนและบุคลากร

3) โอกาส

3.1) แนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวโลก การเติบโตของกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) ทำให้นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น มีกำลังซื้อมากขึ้น และจีนกำลังเป็นตลาดส่งออกและนำเข้านักท่องเที่ยวที่สำคัญของโลก

3.2) การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว กระแสความนิยมท่องเที่ยวทางเลือก การขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวเฉพาะทาง ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มขยายตัวและประเทศไทยก็มีความพร้อม จึงเป็นโอกาสให้ประเทศไทยสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อรองรับแนวทางการท่องเที่ยวเฉพาะทางในอนาคต

3.3) นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบพำนักรถ และต้องการท่องเที่ยวในแหล่งที่เที่ยงที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นโอกาสของไทยที่มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มสูงอายุ

3.4) การเปิดเส้นทางเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS IMT-GT ACMECS และ BIMSTEC เป็นต้น ทำให้เมืองท่องเที่ยวรอง ในเส้นทางดังกล่าวมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เกิดความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคมากขึ้น

3.5) การขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำ และแนวโน้มนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้ ทำให้การท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

3.6) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ความรู้สภาวะ และสารสนเทศ กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความแตกต่างและสร้างคุณค่าของสินค้า และเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

3.7) การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศและพันธมิตรต่างๆ ทำให้ไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน กล่าวคือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ และพันธมิตรต่างๆ ที่ประเทศไทยได้จัดทำขึ้นกับประเทศต่างๆ ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า และบริการ รวมทั้งคนมีความคล่องตัวมากขึ้น

3.8) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อน และการรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ เป็นโอกาสของไทยที่มีความพร้อมในระดับหนึ่ง จะใช้ประโยชน์จากวิกฤตดังกล่าวในการสร้างความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว

4) อุปสรรค

4.1) การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น มีการลงทุนด้านการท่องเที่ยว การสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการใช้นโยบายปกป้องคนของตนให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

4.2) ภาวะเศรษฐกิจโลกมีความผันผวน ไม่แน่นอน เป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางท่องเที่ยวหรือมีการใช้จ่ายน้อยลง

4.3) การก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ยังคงมีปัญหายูอยู่ในหลายภูมิภาคของโลก เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความอ่อนไหวกับเหตุการณ์ต่างๆ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากเอเชีย

4.4) ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก รวมถึงภัยจากโรคระบาด ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว

4.5) การแข่งขันเพื่อเป็นศูนย์กลางการบินนานาชาติ เดิมประเทศไทยมีความได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางการบินในเครือข่ายระหว่างยุโรป และเอเชียแปซิฟิก แต่ปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงในเรื่องของความพร้อมของท่าอากาศยาน ระบบการตรวจคนเข้าเมือง เส้นทางบินที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักและเมืองรอง ทำให้ความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ของไทยลดลง

4.6) การแข่งขันระหว่างบุคลากรในอาเซียน การรับรองมาตรฐานอาชีพในธุรกิจท่องเที่ยวในกรอบความร่วมมือของอาเซียน การเปิดเสรีตลาดแรงงาน อาจจะสร้างการแข่งขันใหม่ในระดับบุคลากร ซึ่งไทยอาจไม่ใช่ประเทศที่ได้เปรียบที่สุด เนื่องมาจากทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศของบุคลากรไทยค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียน

1.8.5.4 ประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2554) ได้การวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยและตลาดโลก ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1) การขยายตัวของการท่องเที่ยวโลก การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด ความร่วมมือระหว่างประเทศตามกรอบความร่วมมือต่างๆ การเติบโตของกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรโลกและแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) มากขึ้น นับเป็นโอกาสดีของประเทศไทยในการขยายการตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าว ซึ่งไทยมีความพร้อมในโครงสร้างพื้นฐาน ที่พร้อมรองรับและช่วงชิงนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม

และนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ ครอบครัวและฮันนีมูน เป็นต้น อย่างไรก็ตามแนวโน้มการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น ประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับประเทศต่างๆ ที่พร้อมจะแย่งชิงตลาดนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน จึงต้องเตรียมความพร้อมในการสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ การลงทุนในการส่งเสริมภาพลักษณ์และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาด้านความปลอดภัย กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรม ประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ การเปิดตัวของประเทศไทยเวียดนาม ลาว กัมพูชา ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยต้องปรับตัวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากประเทศคู่แข่ง ประเทศไทยจึงต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและหามาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เต็ม

3) โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทย กลไกในการจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอ ขาดเอกภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการ ภูมิทัศน์ และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรรหาแนวทางในการบูรณาการ การทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่ สนับสนุนให้เกิด การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

4) วิฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ทั้งจากภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก โรคระบาด สถานะเศรษฐกิจที่ถดถอย หรือสถานการณ์ทางการเมือง วิฤตและความเสี่ยงเหล่านี้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอย่างมาก ประเทศไทยจึงต้องมีการเตรียมการรับมือกับปัญหาการดำเนินงานในเชิงนโยบาย รวมถึงการออกมาตรการต่างๆ ด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศสามารถฟื้นตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น

5) ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และมีโอกาสพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางการบริการและการท่องเที่ยว ” ของภูมิภาค เนื่องจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกสู่สังคมผู้สูงอายุ จะเป็นโอกาสของไทยเนื่องจากมีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรมและสปาที่มีมาตรฐานสูง บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งสินค้า บริการที่มีการสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้น และการทำธุรกิจที่ต้องใช้ความสร้างสรรค์สูง โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เช่น สาขาภาพยนตร์อนิเมชั่น การเขียนซอฟต์แวร์ และเกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เป็นต้น

ดังนั้น หากต้องการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว สามารถแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานการท่องเที่ยว วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาวสู่ความยั่งยืน และนำมาซึ่งรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ประเด็นที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องให้ความสำคัญมี 5 ประการ คือ

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การสร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคม และระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค เพื่อเตรียมความพร้อมประเทศให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งให้อุตสาหกรรมความสะดวกแก่คนทุกกลุ่ม (Tourism for All)

2) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของกลุ่ม การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานในระดับสากล และสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวได้

3) การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมการท่องเที่ยว และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว การป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว การเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

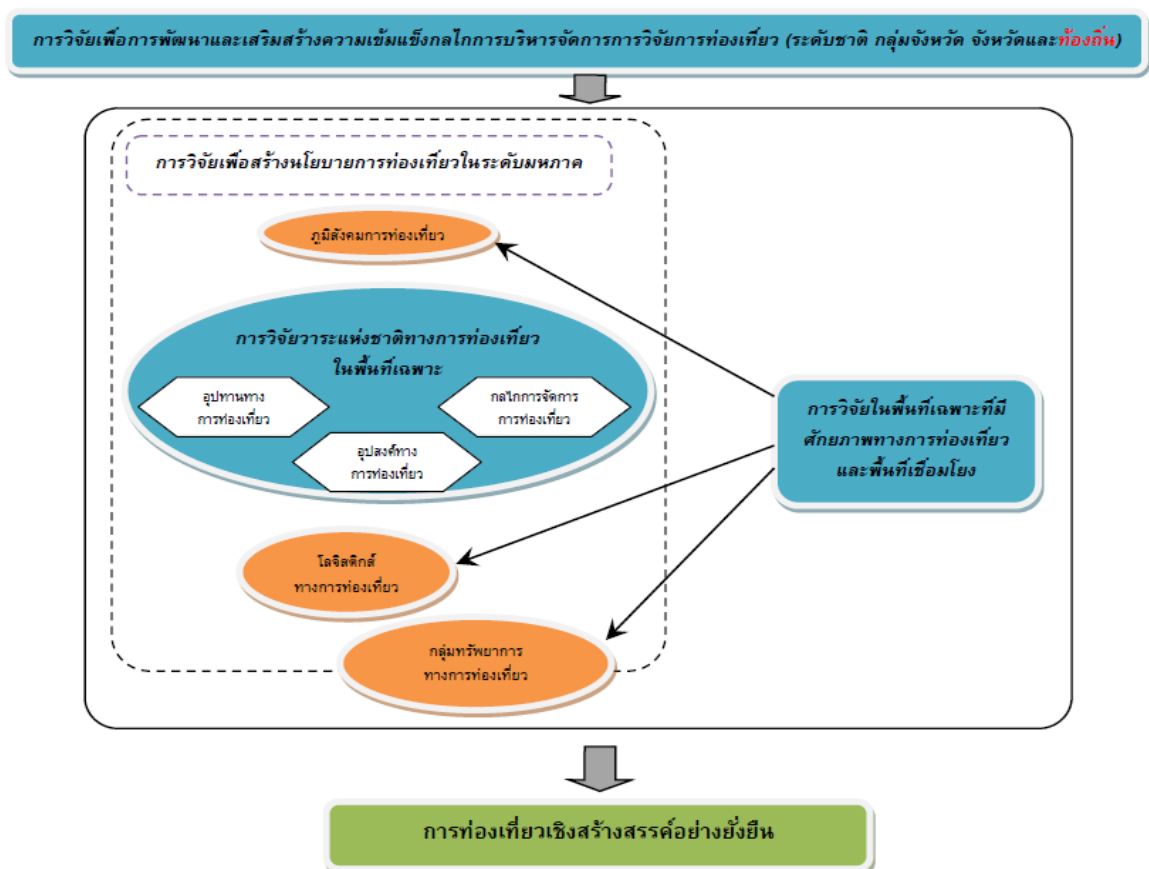
4) การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว การดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประสิทธิผลดีจัดงานและจัดงานแสดงต่างๆ (Event) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น มีการใช้จ่ายมากขึ้น และสร้างกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวมีเอกภาพ มีการบูรณาการร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในทุกระดับ

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยว บริบทการวิจัยการท่องเที่ยวของไทย และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของหน่วยงานต่างๆ ดังที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติเพื่อเป็น “เข็มทิศ” ด้านการวิจัยการท่องเที่ยวที่หน่วยงานต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยอย่างสร้างสรรค์ และเป็นนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน

1.8.6 ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ซึ่งเป็นปฐมบทของการสร้างแผนแม่บทในการสนับสนุนและบริหารจัดการจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความเข้มแข็งแก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และความยั่งยืน ตลอดจนนำไปสู่การบริหารจัดการงบประมาณการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในอนาคต ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหาร

จัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ

ภาพที่ 1.5 กรอบการวิจัยการท่องเที่ยว พ.ศ. 2555 – 2559

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เร่งส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว (Tourism National Agenda)

ในยุทธศาสตร์ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยวประกอบด้วยกลยุทธ์ใน 4 ประเด็น ได้แก่

1) การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยในระดับมหภาค ต้องวางอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ที่ต้องศึกษาทั้งความต้องการของนักท่องเที่ยวและศักยภาพของ

ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยว (tourism satellite account) รวมถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะด้านผลกระทบและการเตรียมความพร้อมของไทยต่อความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลกระทบทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของชาติ ทั้งการไหลเวียนเงินตรา การไหลออก (leakage) และรายได้คงเหลือ (retained value) การกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต (Thailand tourism positioning) การพัฒนาโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว (tourism logistics) และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 11 แนวทาง ดังนี้

- 1.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ กำหนด และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย
- 1.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและทรัพยากรมนุษย์ สู่การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- 1.3) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของชาติ
 - 1.4) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต
 - 1.5) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว
 - 1.6) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว
 - 1.7) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงนโยบาย การกระจายรายได้และความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรม
 - 1.8) การศึกษาวิจัยเชิงนโยบายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจไทยสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต
 - 1.9) การศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอแนะนโยบายเชิงรุก เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางบริการของภูมิภาคอาเซียนในระยะสั้น
 - 1.10) การศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอแนะนโยบายเชิงรุก เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางบริการของภูมิภาคอาเซียน
 - 1.11) การศึกษาวิจัยในการขยายวงกว้างสู่ระดับสากลเพิ่มขึ้น
- 2) การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยจากวิกฤตการณ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ในด้านคุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม ที่ผ่านมานั้นแม้ว่าคุณภาพการบริการของไทยจะสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความต้องการในการเสริมมาตรฐานในหลายๆ ด้าน อาทิ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวรายสาขา การสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทย เป็นประเทศเป้าหมายหลักของการเดินทาง ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้บนฐานความเป็นไทย (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 7 แนวทาง ดังนี้

2.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อค้นหาศักยภาพทางการท่องเที่ยวรายสาขา (Tourism Sector) ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างแท้จริง

2.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

- 2.3) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเสริมสร้างและรักษามาตรฐานคุณภาพการบริการ
 - 2.4) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อประเมินความเสี่ยงและลดผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นกับฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติ
 - 2.5) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างค่านิยมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว
 - 2.6) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อประเมินความเสี่ยงและลดผลกระทบเชิงลบ (จากอุปทานการท่องเที่ยว) ต่อฐานความเป็นไทย
 - 2.7) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อหามาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ และยาเสพติดจากอุปทานการท่องเที่ยว
- 3) การวิจัยเพื่อส่งเสริม พัฒนาและการจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ในปัจจุบันมีกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ ที่มีกำลังซื้อสูงและน่าจับตามองของโลก 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ **กลุ่มที่ 1** กลุ่มประเทศ BRIC ซึ่งประกอบด้วยบราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน เพราะเป็นกลุ่มประเทศ กำลังพัฒนาที่มีประชากรจำนวนมากและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วง ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 BRIC มีส่วนส่งเสริมให้เศรษฐกิจโลกขยายตัวสูงถึงร้อยละ 59 และ จากการคำนวณ โดยอาศัยข้อมูลจาก IMF พบว่าในปี 2552 BRIC จะมีสัดส่วนใน GDP โลกประมาณ ร้อยละ 15.4 สะท้อนให้เห็นบทบาทของ BRIC ที่ทวีความสำคัญมากขึ้นต่อเศรษฐกิจโลก (โพสต์ทูเดย์ฉบับ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552, <http://learners.in.th> เข้าถึงวันที่ 25 มกราคม 2554) กลุ่มประเทศ ดังกล่าวจึงเป็นตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ที่ประเทศไทยต้องให้ความสนใจและแสวงหากลยุทธ์ในการ เจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพในกลุ่มประเทศนี้ **กลุ่มที่ 2** กลุ่มประเทศ GCC (Gulf Cooperation Council) ซึ่งประกอบด้วยกาตาร์ โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน คูเวต และซาอุดีอาระเบีย เป็น ตลาดนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงที่สำคัญในอนาคตและตั้งแต่เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศนี้หันเหการท่องเที่ยวจากสหรัฐอเมริกาและยุโรปสู่ภูมิภาคเอเชียมา กขึ้น นอกจากนี้นักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางนิยมเข้ารับบริการทางการแพทย์จากโรงพยาบาลเอกชนใน ต่างประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (กรมเอเชียใต้ตะวันออกกลางและแอฟริกากระทรวงการ ต่างประเทศ, <http://sameaf.mfa.go.th> เข้าถึงวันที่ 25 มกราคม 2554) นักท่องเที่ยว 2 กลุ่มนี้จึงเป็น กลุ่มที่มีแนวโน้มสร้างรายได้สูงให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวไทย ยังต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourism) ต้องรักษานักท่องเที่ยวเดิมไว้เพื่อ ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำและเกิดการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น โดยส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐาน ความเป็นไทย (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริม การวิจัย 5 แนวทาง ดังนี้
- 3.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อค้นหานักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพโดยเน้นกลุ่ม BRIC และ GCC
 - 3.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิมเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ
 - 3.3) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อส่งเสริมการตลาดที่วางอยู่บนฐานอัตลักษณ์ (ท้องถิ่น) (ภาพลักษณ์) และศักยภาพของประเทศ
 - 3.4) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้าง (อัตลักษณ์ท้องถิ่น) ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวไทย
 - 3.5) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อ (ประเมินศักยภาพ ทิศทาง และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย) กระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ
- 4) การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย กลไก ในการ จัดการการท่องเที่ยวระดับชาติของไทย ต้องเร่งปรับโครงสร้างการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างองค์กร

(ภาครัฐท้องถิ่นและเอกชน) ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ ทั้งระดับชุมชนท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และโลก อีกทั้งยังต้องใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกและหน่วยงานที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของไทยในระดับต่างๆ (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 6 แนวทาง ดังนี้

- 4.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อปรับโครงสร้างการทำงานเชิงเครือข่ายระหว่างกระทรวง หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชาติ
- 4.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างเครือข่ายการจัดการการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ แบบพหุภาคี
- 4.3) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสร้างการเรียนรู้ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน องค์กร ชุมชน และภาคีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4.4) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างกลไกรองรับการกระจาย รายได้ และความรับผิดชอบต่ออย่างเป็นธรรม
- 4.5) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างกฎระเบียบและข้อบังคับที่เอื้อต่อการส่งเสริมการบริการและการบริหารการท่องเที่ยวที่ยุติธรรมและเป็นธรรม
- 4.6) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและอ้อม มาใช้ประโยชน์พัฒนาชุมชนที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง

ในยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง (area-based) โดยเน้นให้การสนับสนุนทุนและ การดำเนินการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยงเท่านั้น โดยใช้กลยุทธ์การวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 หากสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ จะสามารถเพิ่มพลังการนำผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยว 2) กลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และ 3) กลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ภูมิศาสตร์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ใช้แนวคิดกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2552 - 2555 โดยแบ่งเป็น 14 กลุ่มประกอบด้วย 1) กลุ่มท่องเที่ยวหน้าพूरอน 2) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย 3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา 4) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 5) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าร้อนชื้น 6) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำภาคกลาง 7) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast 8) กลุ่มท่องเที่ยวมหิศจรรยสองสมุทร 9) กลุ่มท่องเที่ยวเลียบริมแม่น้ำโขง 10) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางไดโนเสาร์ 11) กลุ่มท่องเที่ยวมหิศจรรยเส้นทางบุญ 12) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ 13) กลุ่มท่องเที่ยวเส้นทางอัญมณีและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 14) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 4 แนวทาง ดังนี้

- 1.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เชื่อมโยงประวัติศาสตร์อารยธรรมล้านนา และสุโขทัยให้เป็นกลุ่มท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ
- 1.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงกลุ่มธุรกิจและอุตสาหกรรมในภูมิภาคสู่ตลาดท่องเที่ยวตามภูมิสังคมการท่องเที่ยว
- 1.3) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรท่องเที่ยวท้องถิ่นและภูมิภาค สร้างบุคลากรรองรับการท่องเที่ยวในกลุ่มคลัสเตอร์และกลุ่มพื้นที่
- 1.4) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อนำความหลากหลายทางภูมิปัญญาวัฒนธรรมและภูมินิเวศท้องถิ่นสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมการท่องเที่ยวไทย

ต่อมา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีการเสนอแผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่ง / กลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศไทย (Thailand Tourism Cluster-TTC.) ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เกิดความชัดเจนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย โดยผ่านคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จำนวน 8 กลุ่มเขตการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 1) กลุ่มอารยธรรมล้านนา 2) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก 3) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมอีสาน 4) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง 5) กลุ่มท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำภาคกลาง 6) กลุ่มท่องเที่ยว Active Beach 7) กลุ่มท่องเที่ยว Royal Coast และ 8) กลุ่มท่องเที่ยว มหัศจรรย์สองสมุทร

2) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว

ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย หากแต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพียงบางประเภทเท่านั้นที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้น ในกลยุทธ์นี้จะเน้นการสนับสนุนทุน และดำเนินการวิจัยในฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) 8 ประเภท ดังนี้

- 2.1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)
- 2.2) การท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด (Marine and Beach Tourism)
- 2.3) การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดประชุมและการจัดนิทรรศการต่างๆ (MICE Tourism-Meeting, Incentive, Convention, Exhibition Tourism)
- 2.4) การท่องเที่ยวด้านการช้อปปิ้ง (Shopping) และความบันเทิง (Entertainment)
- 2.5) การท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพความงาม (Spa and Wellness)
- 2.6) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร (Gastronomic Tourism)
- 2.7) การบำเพ็ญประโยชน์ (Voluntary Tourism)
- 2.8) การท่องเที่ยวที่วางอยู่บนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom-Based Tourism) (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559)

3) การส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวของไทย จะทำการพิจารณาจากเส้นทางการคมนาคมทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งประเทศไทยมีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถรองรับจำนวนเที่ยวบินได้มากกว่า 1,069 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และมีศักยภาพในการรองรับผู้โดยสารได้สูงถึง 100 ล้านคนต่อปี ในขณะเดียวกันมีการคมนาคมทางบก รวมถึงรถไฟที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งมีท่าเรือน้ำลึกระหว่างประเทศ 8 แห่ง (ท่าเรือน้ำลึกกรุงเทพ ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง ท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด ท่าเรือน้ำลึกระนอง ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือน้ำลึกปากบารา และท่าเรือน้ำลึกนราธิวาส) พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2543:9) โดยกลยุทธ์นี้จะเน้นให้การสนับสนุนทุนและดำเนินการวิจัยในเส้นทางการคมนาคมที่มีศักยภาพซึ่งเชื่อมโยงภายในและนอกประเทศ อาทิ เส้นทางทางอากาศ กรุงเทพมหานคร -

สิงคโปร์ กรุงเทพมหานคร – เสียมเรียบ เป็นต้น เส้นทางทางบก RmA (ไทย – ลาว – จีน) East-West Economic Corridor (จีน พม่า เวียดนาม ลาว กัมพูชา และไทย) North-South Economic Corridor (ไทย – ลาว – จีน) เส้นทางทางบกและทางน้ำตามกรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) และเส้นทางทางน้ำภูเก็ต – สิงคโปร์ สตูล – ลังกาوی เป็นต้น (แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559) โดยมีแนวทางการส่งเสริมการวิจัย 2 แนวทาง ดังนี้

3.1) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชนและการปรับตัวของชุมชนในเขตพื้นที่เส้นทาง R3A เป็นฐานสร้างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ท้องถิ่นไทย

3.2) ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเสริมสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดให้มีระบบบริการสาธารณะ ความปลอดภัย โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการสร้างสรรค์ของที่ระลึกรองรับการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไก ในการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว กล่าวคือ การสนับสนุนทุนและ การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวที่ขาดความเป็นเอกภาพ ส่งผลให้สิ้นเปลืองทั้งงบประมาณ เวลา และบุคลากร รวมทั้งผลการวิจัยก็ไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาได้อย่างแท้จริง ดังนั้นระบบบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ ในระดับต่างๆ จึงเป็น “กลไก” สำคัญที่ผลักดันให้เกิดระบบการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งแต่กระบวนการตั้งโจทย์การวิจัย สร้างผลการวิจัย และผลักดันสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวของไทยบนฐานความรู้ โดยเฉพาะการส่งเสริมจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัย การท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่มีการทำงานเชิงเครือข่ายและเป็นหน่วยบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวตั้งแต่ต้น น้ำจนถึงท้ายน้ำผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม อีกทั้งส่งเสริมพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยวมืออาชีพที่สามารถผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพด้วยวิธีวิทยาที่ทันสมัยพร้อมส่งเสริมการวิจัยการท่องเที่ยวแบบสหวิทยาการ ที่สามารถบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน และสร้างวารสารวิชาการการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยและกระตุ้นการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีกลยุทธ์ ดังนี้

1) สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและศูนย์ความเชี่ยวชาญอื่นๆ ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

2) สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ

3) สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว

4) สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้าง พัฒนาวารสารวิชาการ และการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ

5) สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

6) สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนา ระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

1.8.7 กรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ของ วช.ประจำปี 2556

ในปี พ.ศ. 2556 สกว. ได้มีการจัดลำดับความสำคัญของวาระแห่งชาติด้านการวิจัยการท่องเที่ยว และกำหนดกรอบการวิจัยด้านการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับสู่การกำหนดนโยบายในประเด็นต่าง ๆ จำนวน 3 กรอบ ในการนี้ สกว. เห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามยุทธศาสตร์การ

วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ และกรอบการวิจัยที่ได้จัดทำขึ้น รวมทั้งสามารถช่วยในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ สกว.จึงขอเสนอแผนบริหารจัดการงานวิจัยดังกล่าวต่อ วช. เพื่อขออนุมัติงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานสนับสนุนทุนวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และกรอบการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ.2556 โดยมุ่งหวังให้การวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของประเทศเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพลดการซ้ำซ้อนของแผนงานวิจัย / โครงการวิจัย และงบประมาณวิจัย เกิดการบริหารยุทธศาสตร์การวิจัยและการบริหารจัดการแบบบูรณาการในทุกระดับและทุกภาคส่วน มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เกิดการแลกเปลี่ยนผลงานวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและต่อการพัฒนาประเทศ รายละเอียดดังภาพที่ 1.6

ภาพที่ 1.6 แสดงยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554

1.8.8 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ในเดือนเมษายน 2554 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวและเกิดความยั่งยืน และเพื่อเร่งรัดและสร้างศักยภาพที่ในการหารายได้จากการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งด้านคุณภาพที่การแข่งขัน และให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้น แผนฉบับนี้จึงได้มุ่งเน้น การป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน

เนื้อหาหลักของแผนฯ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวทั้งของโลกและประเทศไทย การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยและประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ เป้าหมาย และพันธกิจที่วางไว้ รวมทั้งการกำหนดกลไก ในการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนไปสู่การปฏิบัติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) โดยเนื้อหาสาระของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการแก้ไข ปัญหาและข้อจำกัดในด้านการท่องเที่ยวที่อาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพที่การท่องเที่ยวของประเทศไทย ลดลง โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ ได้แก่ ระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศ และรวมถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
- 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับ

ประเทศเพื่อนบ้านและใน ภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

การขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายไปไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยมีความเสื่อมโทรม ยุทธศาสตร์นี้จึงให้ ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีทิศทาง ไม่ทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของ แหล่งท่องเที่ยว เพื่อป้องกันการใช้ประโยชน์มากเกินไป การกำหนดมาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบ และ ข้อบังคับต่างๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการ พัฒนาดังนี้

- 2.1 การพัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพที่
- 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องครบวงจร ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

เช่น โรงแรมและสปาที่มีมาตรฐานสูง บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ได้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว
- 1.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว
- 1.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว
- 1.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางแก่นักท่องเที่ยว
- 1.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ สร้างความเชื่อมั่น ให้นักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย โดยการดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประชาสัมพันธ์ ในการจัดงานระดับโลก และภูมิภาค เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ จัดงานแสดงต่างๆ (event) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวไทยผ่านสื่อต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นมีการใช้จ่ายมากขึ้น โดยมี แนวทางการพัฒนา ดังนี้

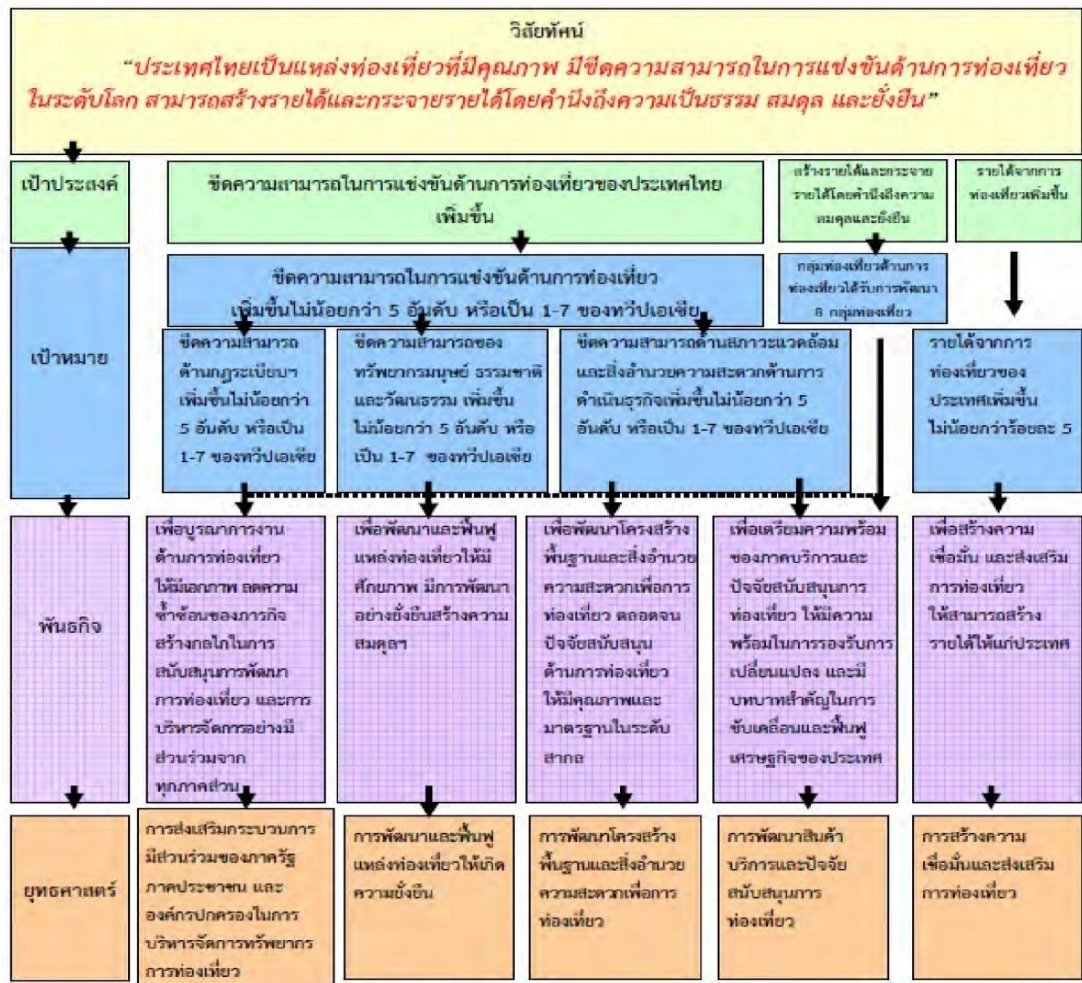
- 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
- 4.2 สร้างสภาพที่แวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว
- 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 4.4 สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว
- 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และ

องค์กรปกครองท้องถิ่น ในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชนและการปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่ หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น จังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อปท.) และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการ ภูมิทัศน์และการวางแผน พัฒนาการท่องเที่ยวการพัฒนากลไกในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจึงเป็น แนวทางในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจ ขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการ พัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนากการท่องเที่ยวอย่าง ครบวงจร โดยมี แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา

ท่องเที่ยว

ภาพที่ 1.7 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 - 2559

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยหนึ่งที่สามารถช่วยให้การดำเนินงานในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 -2559 บรรลุเป้าหมายได้นั้น คือ การที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำองค์ความรู้จากการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานหรือแนวทางประกอบการดำเนินงานใน แผนดังกล่าว ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบสถานภาพที่งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ามีความสอดคล้องกับแผนดังกล่าวมากน้อยเพียงใด และในประเด็นใดบ้าง

1.8.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2557) ได้จัดทำรายงานเรื่องการบูรณาการงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ .ศ. 2555 – 2559) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัยโครงการวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนในปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ทำให้สามารถสรุปองค์ความรู้ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

- 1) การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- 2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

- 3) การธำรงศักยภาพและรักษาสถานที่พยากรทางการท่องเที่ยว
- 4) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- 5) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
- 6) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

วาร์ชต์ มัธยมบุรุษ (2556) ได้สังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยา 2545 - 2555 สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

1) ความคิดในงานวิจัยหรือเป้าหมายของงานวิจัยผลการศึกษา พบว่า การกำหนดปัญหาของงานวิจัยมาจาก 1) การความต้องการของนักวิจัยเอง 2) สถานการณ์การท่องเที่ยวหรือมาจากปรากฏการณ์ด้านการท่องเที่ยว แนวโน้มด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งนโยบายด้านการท่องเที่ยว และ 3) ความต้องการในพื้นที่ที่ต้องการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา

2) เครื่องมือวิจัยจากการศึกษา พบว่า การใช้เครื่องมือวิจัยมี 2 ลักษณะ คือ แบบเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณแยกอย่างเห็นได้ชัด สำหรับงานวิจัยที่ใช้เครื่องแบบผสมผสาน (mix method) มีน้อย เนื่องจากงานวิจัยที่ผ่านมามุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาทางงานวิจัยเพียงมิติเดียวหรือตอบโจทย์วิจัยเพียงมิติเดียว

3) ผลการศึกษาของการวิจัยทั้ง 14 วิจัย พบว่า งานวิจัยได้ตอบวัตถุประสงค์งานวิจัยเป็นหลัก แต่ไม่สามารถตอบโจทย์ของปัญหางานวิจัย และงานวิจัยทั้ง 14 ฉบับ เป็นการยอมรับแนวคิดหรือทฤษฎีเดิม ไม่ได้สร้างแนวคิดหรือทฤษฎีใหม่เกิดขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาของงานวิจัยได้นำเสนอศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยาอย่างสมบูรณ์ ความพร้อมของคนในพื้นที่หรือความสามารถในการรองรับของนักท่องเที่ยว รวมถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยา แต่การศึกษาไม่สามารถสะท้อนให้เห็นรูปแบบการท่องเที่ยวของจังหวัดพะเยาที่เหมาะสมได้ เนื่องจากโจทย์วิจัยที่ปรากฏ รวมถึงแนวคิด และทฤษฎี ที่นำมาใช้นั้นไม่ได้มุ่งหาคำตอบทางด้านท่องเที่ยวของพะเยาในอนาคต

4) ทิศทางของงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพะเยาผลการศึกษา พบว่า การวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอดีตของจังหวัดพะเยามุ่งเน้นเพียง 5 ประการ ได้แก่ การท่องเที่ยวชายแดน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาการท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว และศักยภาพการท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 5 ประการนี้ ยังไม่สามารถตอบโจทย์หรือสถานการณ์ใหม่ๆ ในปัจจุบันได้ เช่น การเปิดเสรีการค้า การเปิดด่านการค้า การไหลบ่าของเทคโนโลยี หรือการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน ดังนั้นหากมองตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ทราบว่า มิติในการศึกษาที่ยังขาดการวิจัย คือ 1) ด้านความต้องการ (demand side) 2) ด้านการตอบสนอง (supply side) และ 3) ด้านการสนับสนุน (support side)

นริศรา คำแก่น และคณะ (2555) ได้สังเคราะห์งานวิจัยการท่องเที่ยว และทิศทางการวิจัยในอนาคตช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2553 ที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก สกว. จำนวน 187 โครงการ ภายใต้ประเด็นที่ใช้ในการสังเคราะห์ 3 ด้าน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐานของโครงการวิจัย 2) การดำเนินงานด้านการตลาด และ 3) การดำเนินการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์พบว่า สกว. ยังขาดนโยบายการพัฒนาวิจัยที่ชัดเจน ไม่มีการประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่ได้จากโครงการวิจัย ขาดงานวิจัยที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และขาดงานวิจัยด้านการตลาดเกี่ยวกับตราสินค้าและการสร้างมูลค่า

สุริย์ เข้มทอง (2551) ได้ศึกษาการสังเคราะห์ผลงานวิจัยด้านการตลาดของธุรกิจโรงแรม ช่วง พ.ศ. 2545 – 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดของ โรงแรม และสังเคราะห์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะประเด็นการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดของ โรงแรมทางการตลาดในอนาคต กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ งานวิจัยด้านการตลาดของโรงแรมที่ตีพิมพ์ ช่วง ปี พ.ศ. 2545 - 2550 จำนวน 117 ฉบับ มีแหล่งที่มา 3 แหล่ง คือ ได้จากวารสารต่างประเทศ เอกสารการประชุมสัมมนา และวิทยานิพนธ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างงานวิจัยส่วนใหญ่มีแหล่งที่มา และตีพิมพ์ในวารสารต่างประเทศที่มีการเผยแพร่ ระหว่างปี พ .ศ. 2548 - 2550 การดำเนินการวิจัยส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจและเชิงปริมาณสถิติ ที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบไคสแควร์ การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความถดถอย หัวข้อของงานวิจัยร้อยละ 59.8 พบว่า เป็นการศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ทางการตลาด ซึ่งส่วนใหญ่ศึกษาเกี่ยวกับการตลาดอิเล็กทรอนิกส์และเว็บไซต์มากที่สุด ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับการ พยากรณ์การขาย การจัดการรายได้และราคา และการตลาดภายในองค์กร พบว่า มีการศึกษาค่อนข้าง น้อย นอกจากนี้ยังพบว่า หัวข้อของงานวิจัยร้อยละ 40.2 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการตลาด ซึ่งในหัวข้อนี้พบว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของลูกค้ามากที่สุด ส่วนการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ การแข่งขัน และปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวกับด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี พบว่ายังมีการศึกษาน้อย ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตควรตระหนักถึงทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โรงแรม

ส่วน อัคริน แสงพิกุล (2008) ได้วิเคราะห์เนื้อหางานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (eco tourism) ของประเทศไทยในระหว่างปี พ.ศ. 2537 - 2547 (1994 - 2004) พบว่า งานวิจัยในด้านนี้มี เกือบ 300 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับการบริหารจัดการของชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น รองลงมา คือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวทางการอนุรักษ์และ พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว การศึกษาเรื่องการตลาด พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ข้อค้นพบที่สำคัญ คือ งานวิจัยส่วนใหญ่มักศึกษาในลักษณะแยกส่วน เช่น ศึกษาเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะด้านของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเป็นการศึกษาตามความสนใจหรือตาม สาขาของนักวิจัย และเป็นการศึกษาแบบกว้างๆ ทั่วไป ทำให้ยังขาดองค์ความรู้ในด้านอื่นๆ เช่น แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เชิงนิเวศ ผลกระทบจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงยัง ขาดการศึกษาในเรื่องการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชนและภาคธุรกิจ ทั้งนี้งานวิจัยได้เสนอแนะให้ พัฒนางานวิจัยเชิงบูรณาการ (เช่น ชำนาญศาสตร์หรือต่างหน่วยงาน) การเชื่อมโยงงานวิจัยเชิงนิเวศกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังพบว่า ดวงใจ หล่อธนวนินัย และนฤตย์ นิมสมบุญ (2542) ได้สำรวจผลงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2529 – 2539) เพื่อให้ทราบสถานภาพและประเมินองค์ ความรู้ด้านการท่องเที่ยว เพื่อเสนอแนวทางการวิจัยที่เพียงพอต่อการปรับเปลี่ยนไปสู่การพัฒนาการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และต่อมา นฤตย์ นิมสมบุญ (2545) ได้ดำเนินการสำรวจเพิ่มเติมในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2544 การวิจัยทั้ง 2 เรื่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและจัดทำบทความวิจัยด้านการท่องเที่ยว โดย เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ของห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยที่ศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2544 เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ศึกษาในช่วง ปี พ.ศ. 2529 - 2539 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งสัดส่วนของประเภทงานวิจัย (วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัย) วัตถุประสงค์การวิจัย หรือวิธีการศึกษา อย่างไรก็ตามงานวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2540 –

2544 ที่ดำเนินการโดยนักวิชาการหรืองานวิจัยเชิงนโยบาย เริ่มมีทิศทางในการวิจัยที่ชัดเจนขึ้นตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศมากขึ้น

สำหรับการวิเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ในบริบทของต่างประเทศนั้น พบว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีผู้วิเคราะห์งานวิจัยในลักษณะนี้หลายเรื่อง โดยส่วนใหญ่มักจะวิเคราะห์ประเด็นเฉพาะเรื่อง (Specific topics) จากวารสารวิชาการมากกว่าการวิเคราะห์งานวิจัยทั้งหมดที่มีอยู่ ตัวอย่างเช่น Runyan (อ้างใน อัสวิน แสงพิกุล, 2555) วิเคราะห์งานวิจัยด้านธุรกิจบริการระหว่างปี 2008 - 2010 เพื่อวิเคราะห์แนวโน้ม และแนวทางการวิจัยในสาขานี้ ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ที่ผ่านมาศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมและธุรกิจร้านอาหารมากที่สุด โดยประเด็นที่นิยมศึกษา เช่น การบริหารจัดการทางการตลาด การวางแผน การตลาด กลยุทธ์การตลาด ลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค และการรับรู้ของผู้บริโภค เป็นต้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่างานวิจัยด้านการตลาดบริการ มีประเด็นที่ศึกษาในเชิงปฏิบัติจำนวนมาก แต่ยังขาดแคลนงานวิจัยเชิงทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรมในเรื่อง บุคลากร (Crossculture in employees) ในขณะที่ Yoo, Lee and Bai (2011) วิเคราะห์งานวิจัยด้านการตลาดของธุรกิจบริการระหว่างปี 2000 - 2009 ผลการวิจัย พบว่า ประเด็นเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค พาณิชนียอิเล็กทรอนิกส์ และการบริการ เป็นประเด็นที่มีผู้ศึกษาวิจัยมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่นักวิจัยสนใจศึกษากันมาก เช่น ตราสินค้า การแบ่งส่วนตลาด และการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยเสนอแนะเพื่องานวิจัยในอนาคต ได้แก่ การตลาดเพื่อสังคม ความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อสังคม และการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า ส่วน Chen, Cheung and Law (2012) วิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมในงานวิจัยด้านการโรงแรม ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมหลัก (National culture) วัฒนธรรมองค์กร (Organizational culture) และการเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม (Cross - cultural comparison) เป็นประเด็นที่มีการศึกษากันมากที่สุดในธุรกิจโรงแรม ส่วนประเด็น ที่มีผู้ศึกษาวิจัยกันน้อย คือ เรื่องวัฒนธรรมของภาคธุรกิจและอาชีพของบุคคลที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในธุรกิจโรงแรม ผู้วิจัยเสนอแนะประเด็นที่ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เช่น อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อกลยุทธ์ การบริหารงาน และความ ก้าวหน้าในอาชีพของบุคลากรในองค์กร ตลอดจนประเด็นเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมของพนักงานที่มีต่อการบริหารงานโรงแรม การบริการ และความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นต้น

จากการทบทวนงานวิจัยเชิงเอกสารข้างต้น พบว่า การวิเคราะห์เนื้อหาของงานวิจัยในสาขาวิชาหรือในศาสตร์ จะช่วยให้ทราบข้อมูลเชิงวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่นักวิชาการและผู้สนใจ โดยทำให้ทราบสถานภาพข้อมูลงานวิจัยในอดีต ลักษณะการทำวิจัยในแต่ละสาขา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาหรือในศาสตร์นั้นต่อไป อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการวิเคราะห์งานวิจัยในอดีต มักจะมีลักษณะคล้ายๆกัน กล่าวคือ เป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เช่น จำนวนงานวิจัย ประเภท ขอบเขต และลักษณะของงานวิจัยในสาขา ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะแตกต่างจากงานวิจัยในอดีต กล่าวคือ นอกจากจะสำรวจข้อมูล พื้นฐานข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาและวิเคราะห์ในขอบเขตที่ลึกกว่า โดยจะวิเคราะห์ในประเด็นของการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยจะพิจารณาในแง่ของความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

บทที่ 2

ข้อค้นพบจากการวิจัย

โครงการการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อทำการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2557 ตลอดจนการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 รวมถึงผลักดันและคัดเลือกผลการวิจัย ปี 2556 - 2557 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษา แยกเป็น 5 ตอน เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1** ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2557
- ตอนที่ 2** ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557
- ตอนที่ 3** ผลการศึกษาแนวทางพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว.
- ตอนที่ 4** ผลการผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- ตอนที่ 5** ผลการเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

ตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2557

การสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ จะแบ่งการนำเสนอจำแนกตามปีงบประมาณที่ได้รับทุนสนับสนุน โดยผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยในแต่ละตอนนั้น จะแบ่งย่อยเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย **ส่วนที่ 1** ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ เพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงการวิจัยตามประเด็นที่คณะผู้วิจัยทำการศึกษา **ส่วนที่ 2** ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณของงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เพื่อให้ทราบถึงการกระจายตัวของงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์ความรู้ และ ผลผลิตของงานวิจัยว่าอยู่ในพื้นที่ใดบ้าง **ส่วนที่ 3** ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่ เพื่อให้ทราบถึงการกระจายตัวขององค์ความรู้ และผลผลิตของงานวิจัยว่าอยู่ในพื้นที่ใดบ้าง **ส่วนที่ 4** การสังเคราะห์โครงการวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์ เพื่อทราบว่าในแต่ละพื้นที่วิจัยนั้นได้มุ่งเน้นเพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การวิจัยใดบ้าง และ **ส่วนที่ 5** ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิต เพื่อความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กับองค์ความรู้จากการวิจัยที่ได้รับจะมีความต่างหรือความสอดคล้องกันอย่างไร

2.1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555

การสังเคราะห์แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย ได้ผลการศึกษาดังนี้

2.1.1 การสังเคราะห์โครงการวิจัยในภาพรวมตามยุทธศาสตร์ พื้นที่ และผลผลิต

การสังเคราะห์โครงการวิจัย ในส่วนแรกนี้จะเป็นการสังเคราะห์ในภาพรวมของโครงการวิจัย จำแนกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และ 3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่ ได้แก่ 1) กลุ่มจังหวัด 2) ภูมิภาค และส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิต ได้แก่ 1) ผลผลิต 2) องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ผลการศึกษาเนื้อหาสาระและองค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

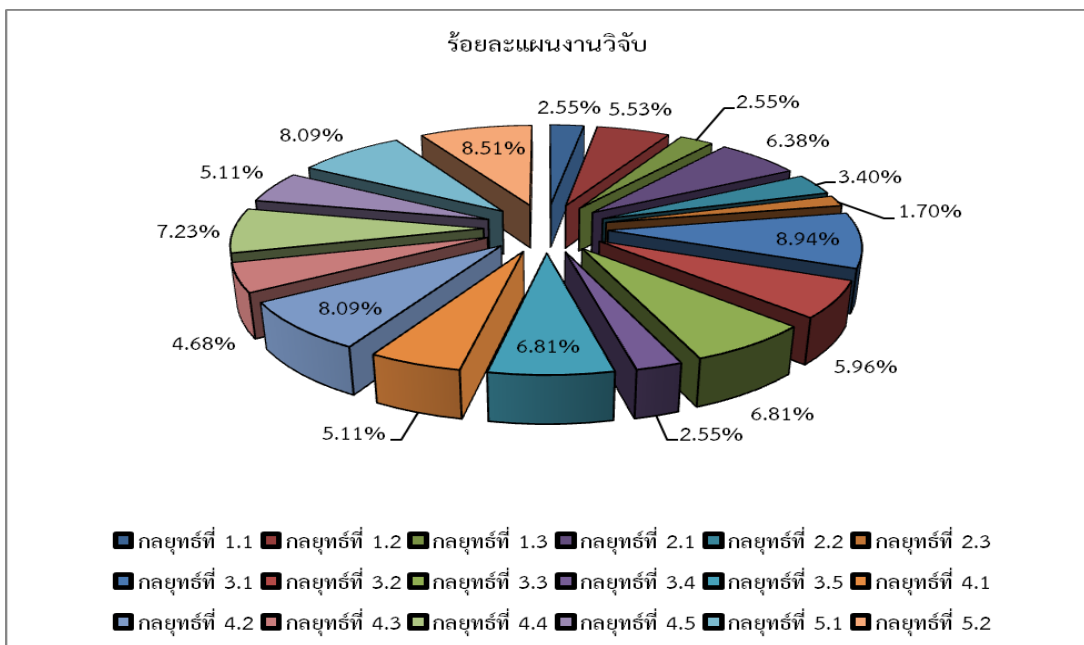
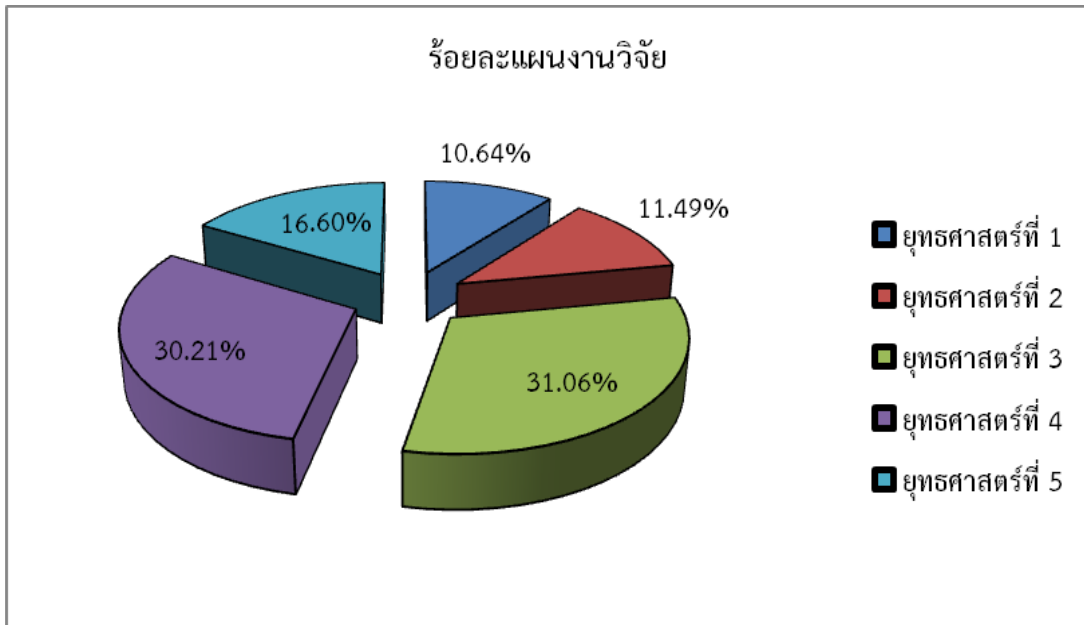
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถ

ในการแข่งขัน และกลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีประเด็นเกี่ยวข้องน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

ตารางที่ 2.1 จำนวนและ ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	25	10.64
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	2.55
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	13	5.53
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	6	2.55
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	27	11.49
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	15	6.38
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	8	3.40
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	4	1.70
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	73	31.06
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	21	8.94
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	14	5.96
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว	16	6.81
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	6	2.55
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	16	6.81
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	71	30.21
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	12	5.11
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	19	8.09
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	11	4.68
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	17	7.23

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	12	5.11
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	39	16.60
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	19	8.09
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	20	8.51
รวม	235	100.00

2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

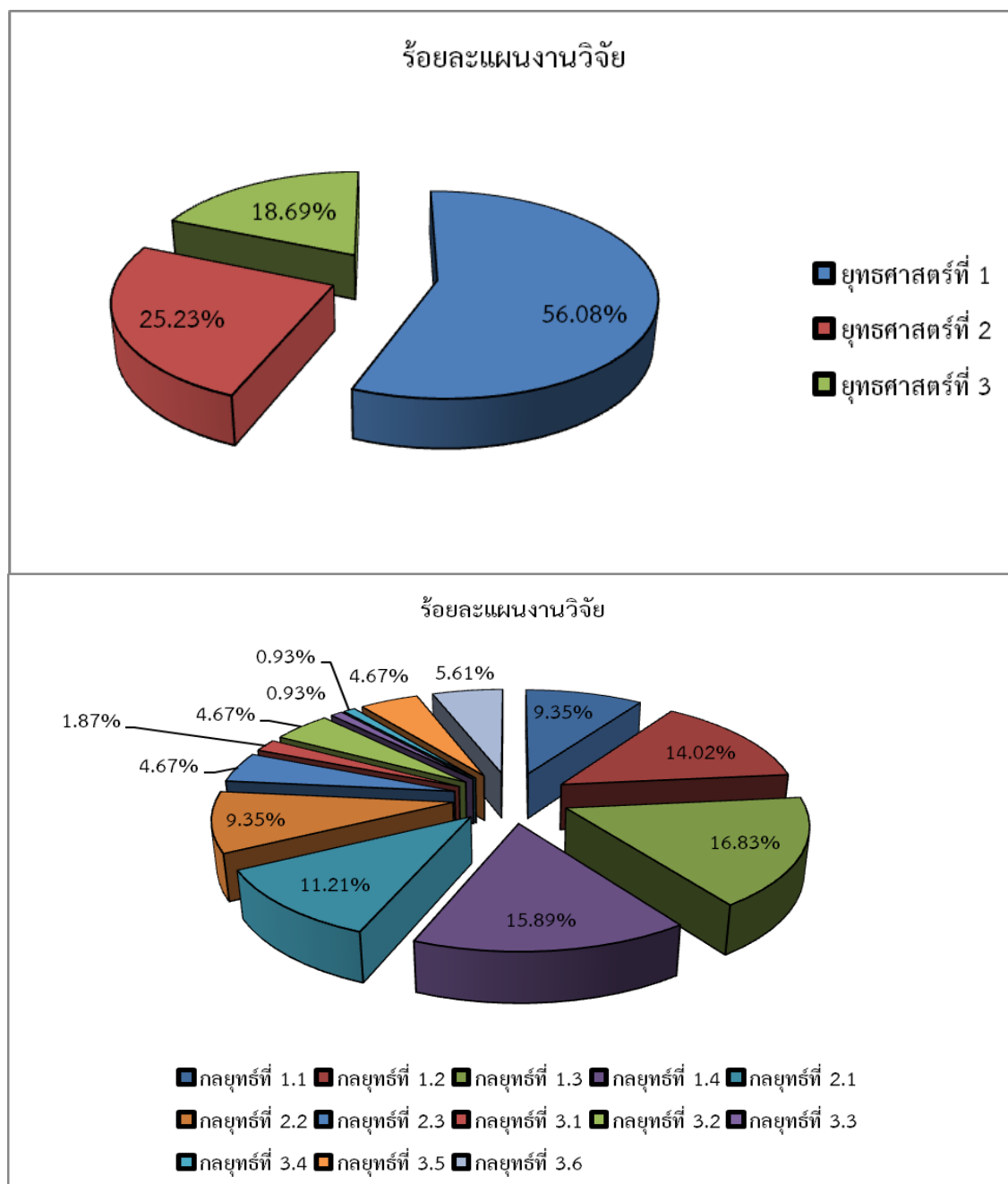
จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย ตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย และกลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการพัฒนากระบวนการข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่เป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ กับ กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้ง

ศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ตารางที่ 2.2 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	60	56.07
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	10	9.35
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	15	14.02
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	18	16.83
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	17	15.89
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	27	25.23
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	12	11.21
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	10	9.35
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	5	4.67
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	20	18.69
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	2	1.87
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	5	4.67
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	1	0.93
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	0.93
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5	4.67
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการพัฒนากระบวนการท่องเที่ยวเชิงแผนที่เป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	6	5.61
รวม	107	100.00

3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถ

เพื่อการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคม อย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

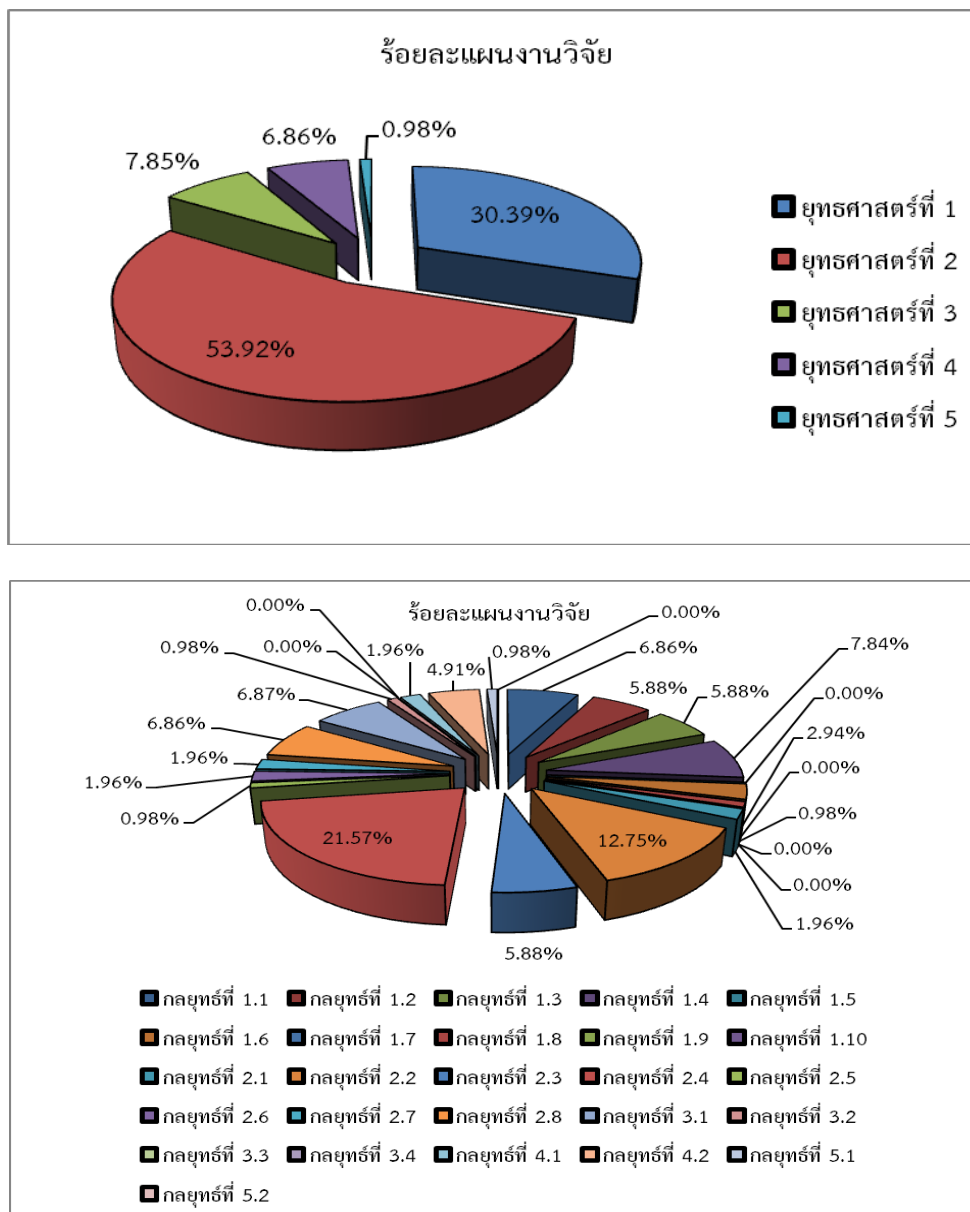
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม เมื่อ จำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์ พืชพื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย กับ กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการ คุ้มครองผู้บริโภค กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ ศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล และกลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เมื่อ จำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและ การท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน อย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร กับ กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับ ประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ กับ กลยุทธ์ ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรม ชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ กับ กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหาร จัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและ บุคลากรทางการวิจัย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ นวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ในวิทยาการต่างๆ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิง พาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ มีประเด็นที่ เกี่ยวข้องเท่านั้น โดยกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถ ด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ร้อยละแผนงาน วิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พศ. 2555 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ตารางที่ 2.3 จำนวนและ ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	31	30.39
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	7	6.86
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	6	5.88
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	6	5.88
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	8	7.84
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	3	2.94
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	1	0.98
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	55	53.92
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	2	1.96
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	13	12.75
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	6	5.88
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	22	21.57
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	1	0.98

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง สาธารณะที่มีคุณภาพ	2	1.96
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	2	1.96
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	7	6.86
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	8	7.85
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	7	6.87
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	1	0.98
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็น เอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบ บริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากร ทางการวิจัย	7	6.86
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	2	1.96
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการ ต่างๆ	5	4.91
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	1	0.98
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	1	0.98
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัย ของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
รวม	102	100.00

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ

การสังเคราะห์แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้นำงบประมาณมา
จำแนกแยกตามพื้นที่ได้ ดังนี้

1) จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัยจำแนกตามงบประมาณ และตาม
ภูมิภาค พบว่า สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้มีการงบประมาณรวมทั้งสิ้น 118,910,305
บาท ซึ่งจำแนกตามภูมิภาค โดยงบประมาณนั้นได้กระจายทั่วประเทศทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง

เหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ นอกจากนี้มี 16 แผนงาน ทำการศึกษาในภาพรวมของประเทศหรือไม่เจาะจงพื้นที่ และ 2 แผนงาน ไม่เพียงศึกษาในพื้นที่ประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังศึกษาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านด้วยซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1) ภาคเหนือ มีโครงการวิจัยกระจายอยู่ในพื้นภาคเหนือตอนบนและตอนล่าง รวม 10 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 25.64 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณที่อนุมัติรวมทั้งสิ้น 27,331,511 บาท ศึกษาในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง น่าน อุตรดิตถ์ เป็นต้น

1.2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโครงการวิจัย 4 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 10.26 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 12,801,673 บาท ศึกษาวิจัยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือครอบคลุมจังหวัด หนองคาย อุดรธานี สกลนคร นครพนม มุกดาหาร ขอนแก่น ชัยภูมิ มหาสารคาม และนครราชสีมา รวมถึงมรดกโลกเขาใหญ่ – ดงพญาเย็น

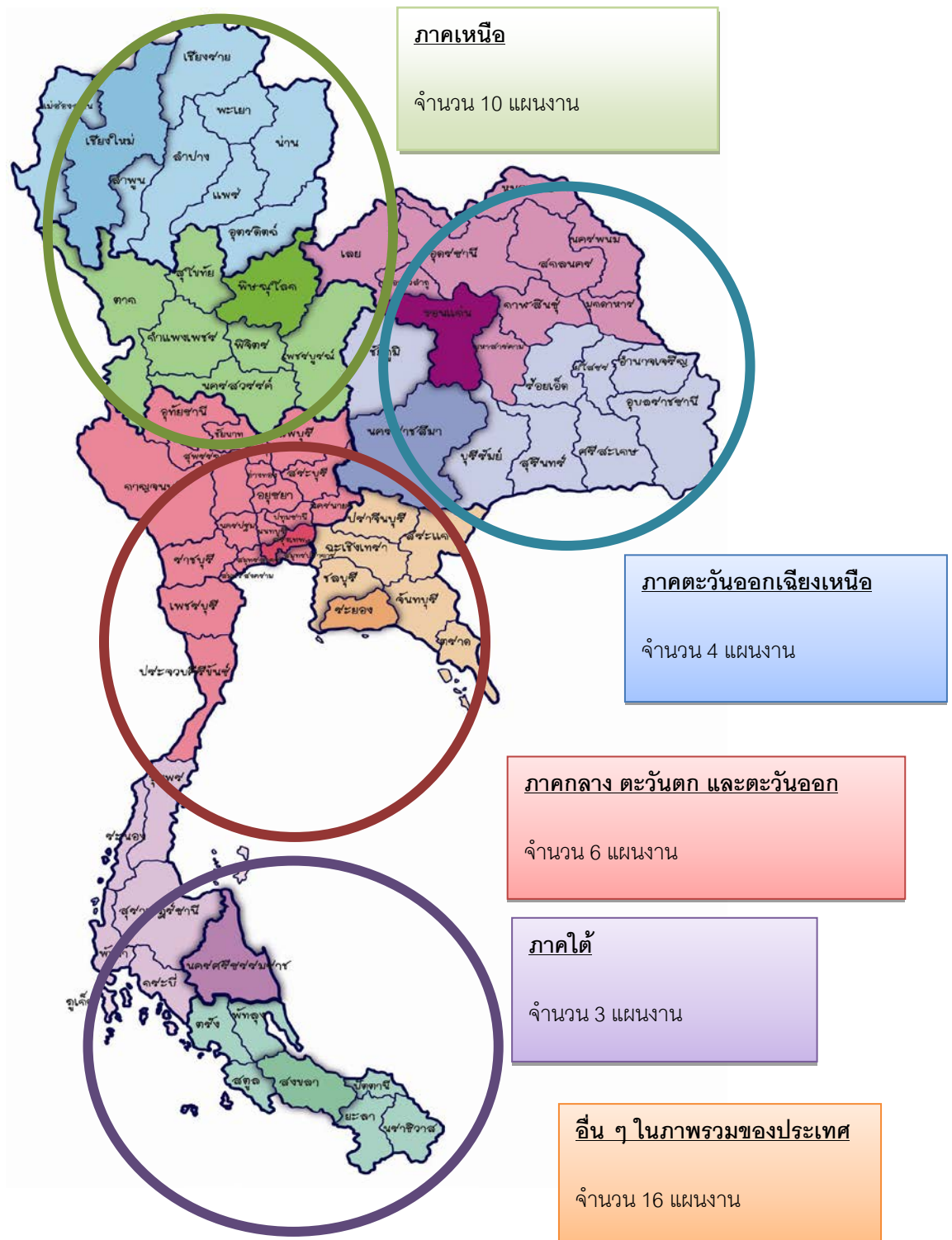
1.3) ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มีโครงการวิจัย 6 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 16,410,711 บาท ศึกษาในพื้นที่จังหวัดชลบุรี (พัทยา) อูยธยา ปทุมธานี นนทบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี สระแก้ว สมุทรสาคร กาญจนบุรี และราชบุรี

1.4) ภาคใต้ มีโครงการวิจัย 3 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 7.69 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 7,543,666 บาท ศึกษาพื้นที่ฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ต กระบี่ ระนอง รวมถึงจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ เช่น ชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย)

1.5) ภาพรวมของประเทศ มีโครงการวิจัย 16 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 41.03 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 54,822,777 บาท ศึกษาเรื่องที่ป็นนโยบายในภาพรวมของประเทศไม่จำกัดพื้นที่ ผลผลิตที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาเครือข่ายสังคมออนไลน์ การพัฒนาทุนมนุษย์ การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมถึงการศึกษาผลกระทบจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความปลอดภัย ระบบโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน เป็นต้น

2) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

จากงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัยนั้นเมื่อพิจารณาตามงบประมาณ จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 ได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 และตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับงบประมาณน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ผลงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ปี 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.4 ร้อยละงบประมาณแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	ร้อยละ งบประมาณ
1. ภาคกลางตอนบน 1	3.88
2. ภาคกลางตอนบน 2	5.14
3. ภาคกลางตอนกลาง	5.51
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	5.37
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	3.29
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	3.34
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	6.97
8. ภาคใต้ชายแดน	3.32
9. ภาคตะวันออก	2.55
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	3.30
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	3.30
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	5.00
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	5.44
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	4.90
15. ภาคเหนือตอนบน 1	12.82
16. ภาคเหนือตอนบน 2	12.71
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	8.26
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	4.90
รวม	100.00

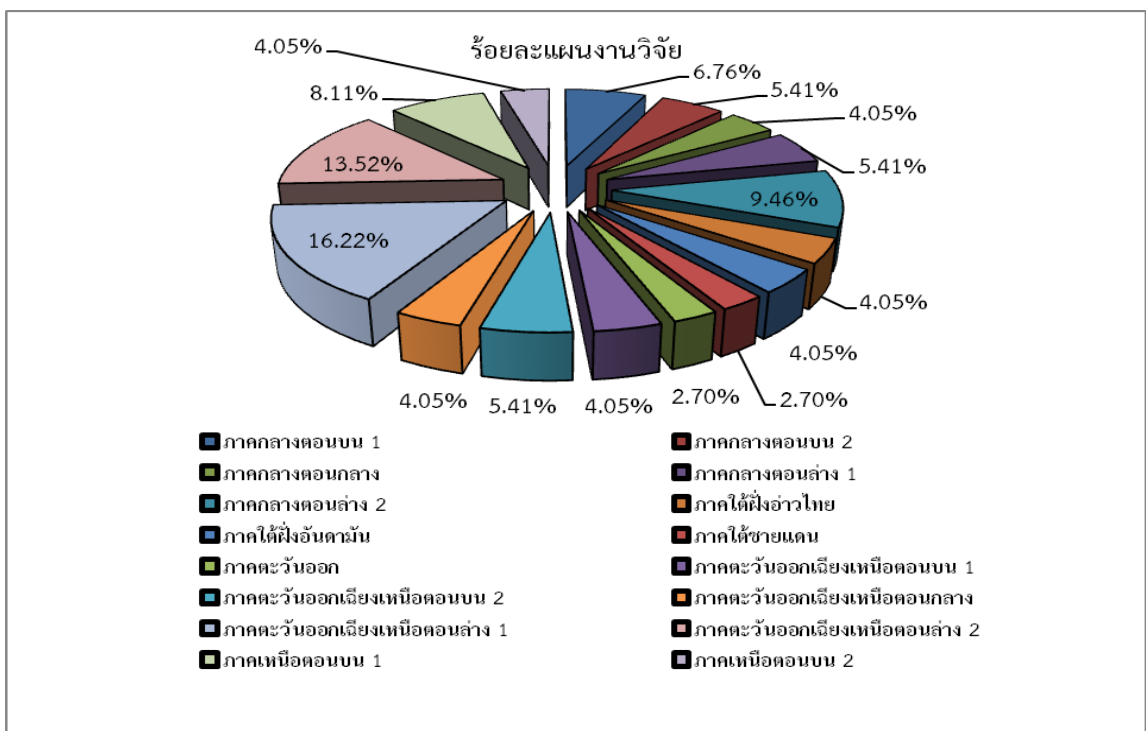
ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่

การสังเคราะห์แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามพื้นที่ได้ดังนี้

1) กลุ่มจังหวัด

จากงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 มีประเด็นมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาตามงบประมาณจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 ได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยภาคตะวันออก ได้รับงบประมาณน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.5

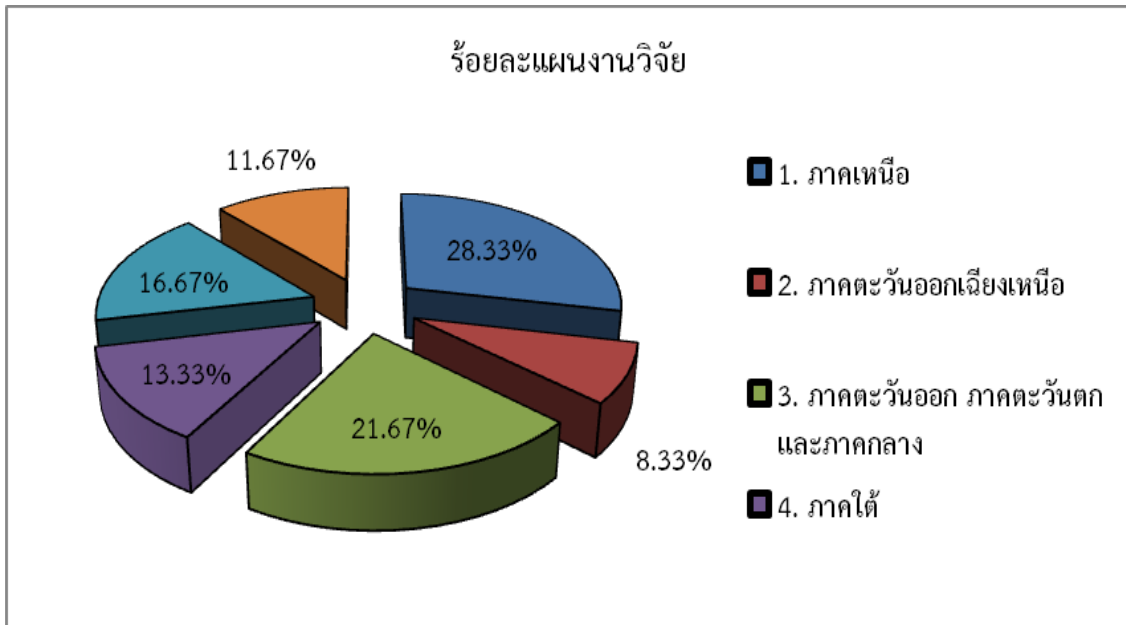
ภาพที่ 2.5 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.5 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคกลางตอนบน 1	3	3.70
2. ภาคกลางตอนบน 2	4	4.94
3. ภาคกลางตอนกลาง	5	6.18
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	4	4.94
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	3	3.70
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	4	4.94
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	7	8.64
8. ภาคใต้ชายแดน	3	3.70
9. ภาคตะวันออก	3	3.70
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	2	2.47
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2	2.47
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	3	3.70
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	4	4.94
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	3	3.70
15. ภาคเหนือตอนบน 1	12	14.82
16. ภาคเหนือตอนบน 2	10	12.35
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	6	7.41
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	3	3.70
รวม	81	100.00

2) ภูมิภาค

จากงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคเหนือ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามงบประมาณจำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคเหนือได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคใต้ ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแผนงานวิจัยและได้รับงบประมาณน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.6

ภาพที่ 2.6 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.6 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

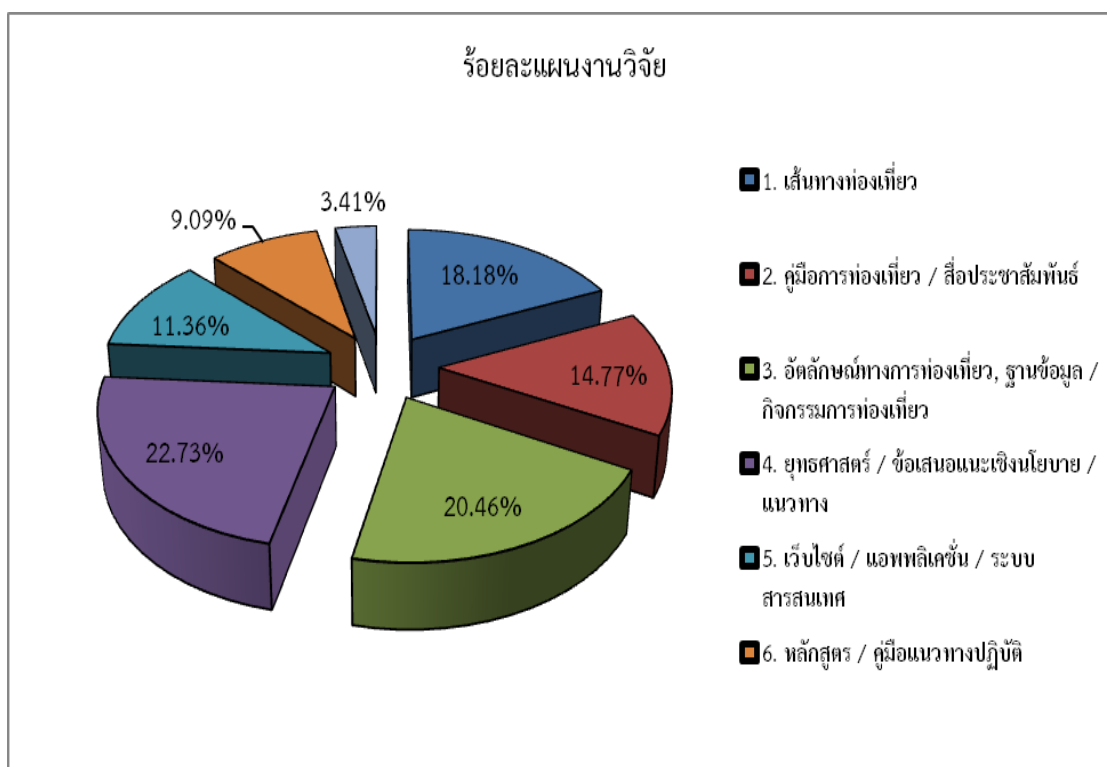
ภูมิภาค	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคเหนือ	17	28.33
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5	8.33
3. ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	13	21.67
4. ภาคใต้	8	13.33
5. ภาพรวมของประเทศ	10	16.67
6. เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	7	11.67
รวม	60	100.00

ส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิตจากการวิจัย

การสังเคราะห์แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามผลผลิตจากการวิจัยดังนี้

1) ผลผลิต

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตงานวิจัยซึ่งเป็นรายการที่สรุปไว้โดย สำนักประสานงาน โครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และบริการ รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.7

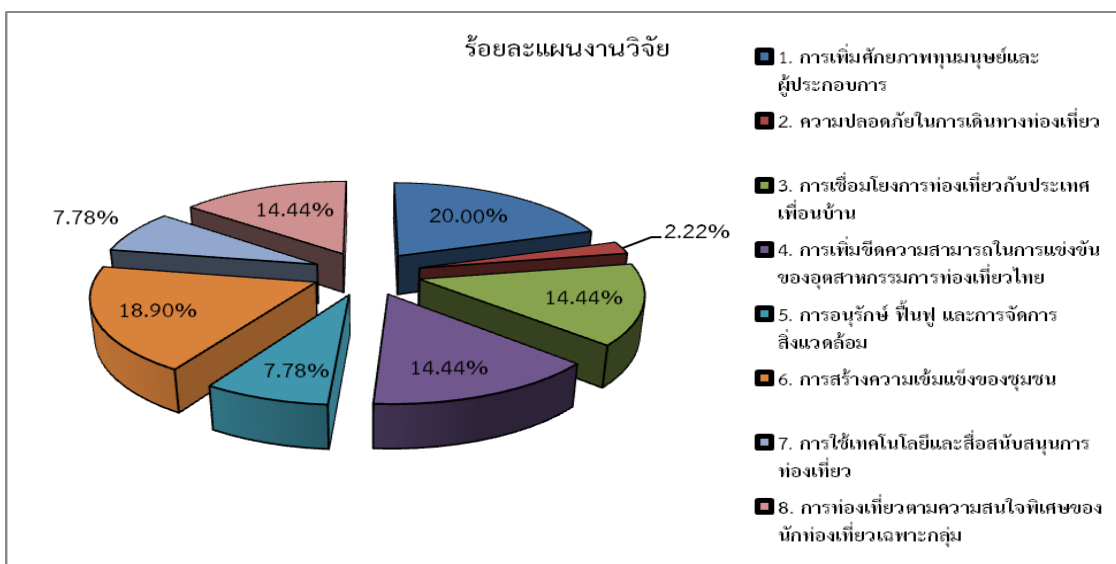
ภาพที่ 2.7 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามผลผลิต

ตารางที่ 2.7 จำนวนและ ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามผลผลิต

ผลผลิต	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เส้นทางท่องเที่ยว	16	18.18
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	13	14.77
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	18	20.46
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	20	22.73
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	10	11.36
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	8	9.09
7. คู่มือประเมิน	3	3.41
รวม	88	100.00

2) องค์ความรู้

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงานวิจัยที่เกิดจากการรวบรวมขึ้นมาโดย สำนักประสานงาน โครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกผลจากการสังเคราะห์โครงการวิจัยฯ พบว่า องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ มีองค์ความรู้มากที่สุด รองลงมา คือ องค์ความรู้การสร้างคามเข้มแข็งของชุมชน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน กับ องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กับ องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และองค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม กับ การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.8

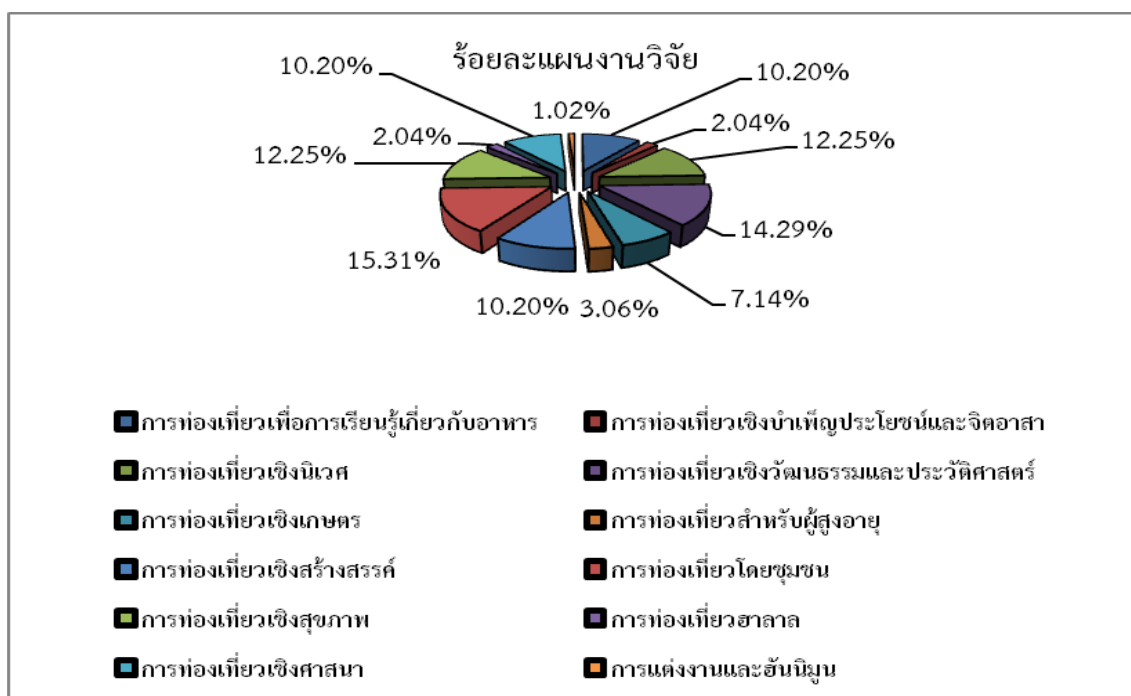
ภาพที่ 2.8 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามองค์ความรู้

ตารางที่ 2.8 จำนวนและ ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามองค์ความรู้

องค์ความรู้	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	18	20.00
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	2	2.22
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	13	14.44
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	13	14.44
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	7	7.78
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	17	18.90
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	7	7.78
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	13	14.44
รวม	90	100.00

3) รูปแบบการท่องเที่ยว

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย ตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีรูปแบบการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา กับ รูปแบบการท่องเที่ยวแบบฮาลาล ตามลำดับ โดยรูปแบบการแต่งงานและฮันนีมูน มีรูปแบบการท่องเที่ยวน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.9 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยว	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	10	10.20
2. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	2	2.04
3. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	12	12.25
4. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	14	14.29
5. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	7	7.14
6. รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	3	3.06
7. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	10	10.20
8. รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน	15	15.31
9. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	12	12.25
10. รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล	2	2.04
11. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	10	10.20
12. รูปแบบการแต่งงานและฮันนิมูน	1	1.02
รวม	98	100.00

2.1.2 การสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัย และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัยของแผนงาน / โครงการ แยกตามพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) องค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะจำแนกองค์ความรู้ของแผนงาน / โครงการ จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และการจัดการสิ่งแวดล้อม การเชื่อมโยงการ

ท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ ของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในการ เดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมาก ที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ การ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดย ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

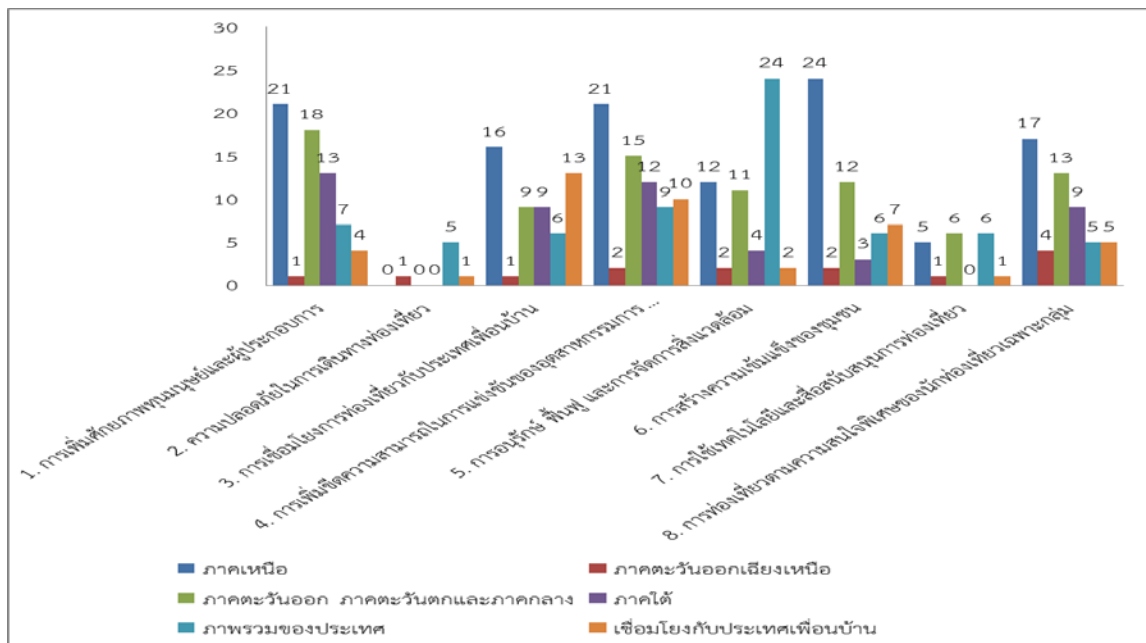
องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ การ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของ ประเทศ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมีน้อยที่สุด

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของ ประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของ ประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพและตารางที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 จำนวนประเด็น องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.10 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี พ.ศ. 2555
จำแนกตามภูมิภาค

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพพหุมนุษย์และผู้ประกอบการ	21	1	18	13	7	4	64
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	1	0	0	5	1	7
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	16	1	9	9	6	13	54
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	21	2	15	12	9	10	69
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	12	2	11	4	24	2	55
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	24	2	12	3	6	7	54
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	5	1	6	0	6	1	19
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	17	4	13	9	5	5	53

2) องค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะจำแนกองค์ความรู้ของแผนงาน / โครงการ ตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดนภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ และ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ

องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ

องค์ความรู้การอนุรักษ์ พันธุ์ และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	0	4	5	4	3	7	11	2	7	0	0	1	0	0	16	6	4	0	70
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	1	1	2	3	5	8	4	3	1	1	1	1	1	9	9	2	1	54
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	4	1	3	2	1	1	11	4	8	1	1	2	1	1	14	14	2	1	72
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	0	2	3	6	0	2	2	0	1	0	0	0	2	0	6	2	4	0	30
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	2	1	2	5	3	2	1	1	1	0	0	1	1	3	20	11	5	3	62
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	1	1	3	2	0	0	0	1	0	0	0	1	0	2	3	1	0	16
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	2	3	5	4	6	4	9	2	5	2	2	3	3	3	12	11	3	3	82

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17= ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยตามผลผลิตของแผนงาน / โครงการ และจำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ท่องเที่ยว ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติและคู่มือประเมินตามลำดับ เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ผลผลิตเส้นทางทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

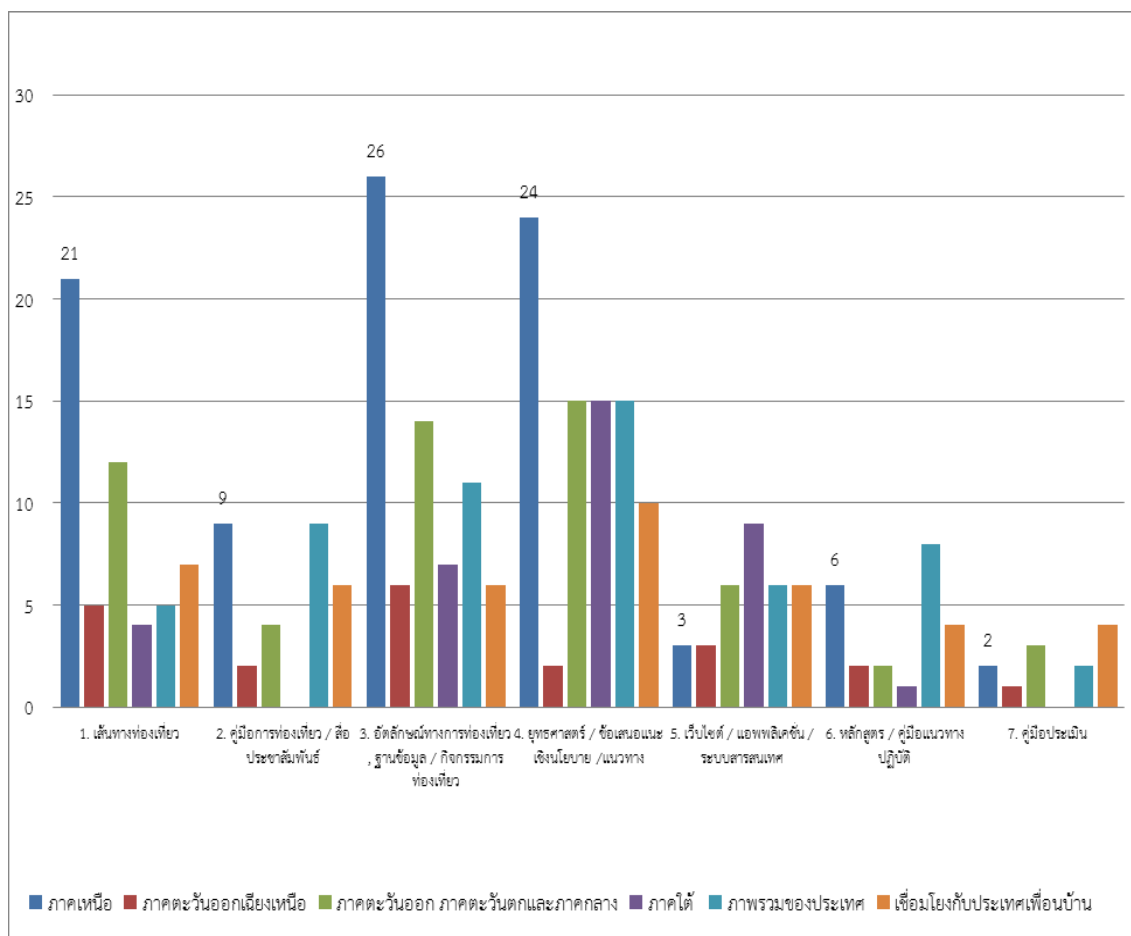
ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ

ผลผลิตคู่มือประเมิน ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.11 และตารางที่ 2.12

ภาพที่ 2.11 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.12 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	21	5	12	4	5	7	54
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	9	2	4	0	9	6	30
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	26	6	14	7	11	6	70
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	24	2	15	15	15	10	81
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	3	3	6	9	6	6	33
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	6	2	2	1	8	4	23
7. คู่มือประเมิน	2	1	3	0	2	4	12

4) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยตามผลผลิตของแผนงาน / โครงการ จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ผลผลิตด้านอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ และผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลผลิตจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ

ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทางศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามันภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางกับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.13

ตารางที่ 2.13 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. เส้นทางการท่องเที่ยว	4	7	8	5	4	5	4	2	1	3	3	4	5	6	14	14	7	5	101
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	2	2	2	3	2	1	1	1	1	1	1	2	2	2	7	5	3	2	40
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	4	6	9	6	5	4	6	4	3	3	3	4	6	5	16	18	5	4	111
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	4	3	3	3	3	8	14	2	4	0	0	2	1	1	17	10	1	1	77
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	1	3	2	4	4	1	1	1	1	0	0	1	3	1	2	2	1	2	30
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	1	1	1	1	1	1	2	2	1	0	0	2	1	0	6	1	1	0	22
7. คู่มือประเมิน	1	2	2	3	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	2	0	16

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ,15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ จำแนกตามภูมิภาคผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร กับ การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา และการท่องเที่ยว ฮาลาล เมื่อพิจารณาารูปแบบจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวม ของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็นรายละเอียด ดังตารางที่ 2.14

ตารางที่ 2.14 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	8	0	5	2	4	6	25
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	2	0	0	0	1	1	4
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	19	4	9	2	3	7	44
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	24	3	6	2	4	9	48
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	7	3	9	1	3	5	28
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	8	0	0	0	1	4	13
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	13	2	5	2	5	7	34
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	25	3	13	2	4	10	57
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	15	2	8	6	5	10	46
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	1	1	1	4	3	2	12
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	15	3	5	2	3	7	35
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	3	3	0	3	1	1	11

6) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ จำแนกตามกลุ่มจังหวัดผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร การท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน การท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวสากล ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ชายแดน และภาคตะวันออก ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็นรายละเอียด ดังตารางที่ 2.15

ตารางที่ 2.1 5 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	3	1	1	4	4	1	3	3	0	0	0	1	0	3	5	8	5	3	45
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	2	2	1	1	16
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3	6	5	4	1	3	3	1	0	1	1	2	4	1	12	9	8	1	65
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	4	5	4	1	1	3	3	1	0	1	1	2	3	2	13	16	7	2	69
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3	5	4	5	5	2	2	1	0	1	1	2	3	1	4	4	4	1	48
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	8	3	0	20
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	5	5	2	2	3	3	1	0	1	1	2	2	2	2	13	5	2	53
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	4	6	5	7	5	3	3	1	0	1	1	2	3	3	13	15	10	3	85
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	2	2	2	4	3	5	7	2	1	1	1	3	1	3	7	10	8	3	65
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	2	2	2	1	1	2	5	4	0	1	1	2	1	1	1	1	1	1	29
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	5	4	4	2	2	3	3	2	1	3	3	4	3	4	9	12	5	3	72
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	1	1	3	1	1	1	4	1	3	0	0	1	0	0	3	2	0	0	22

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.1.3 การสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยโดยจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาคพบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีการศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีการศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค มีการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพมากที่สุด รองลงมา คือ การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว และการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวตามลำดับ

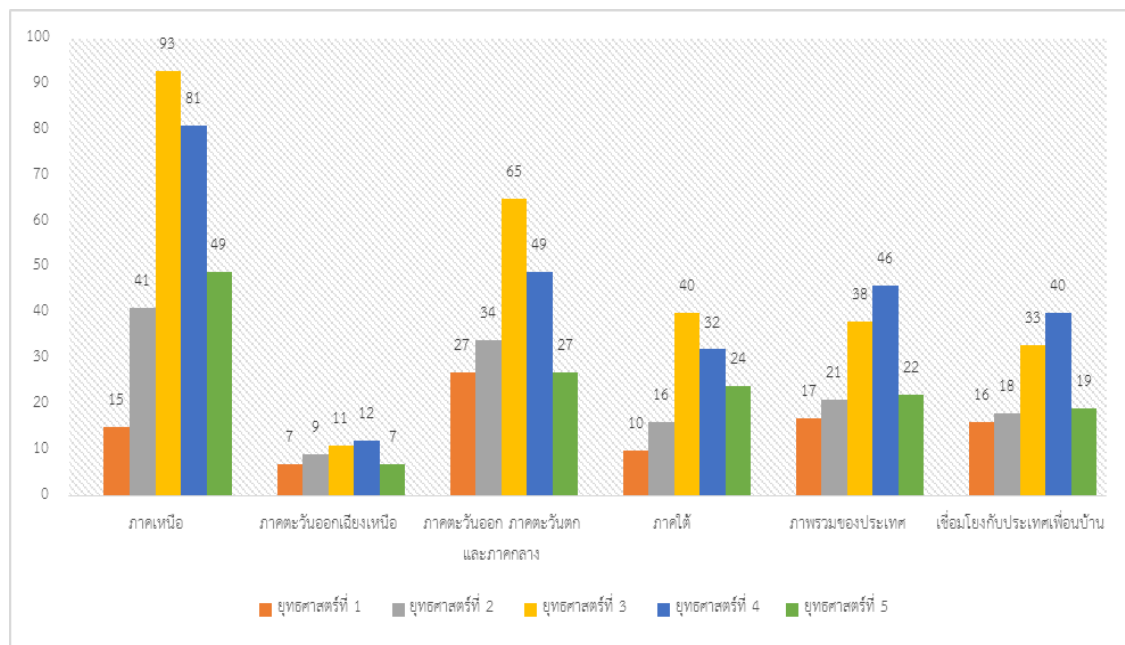
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาค

กลาง ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคเหนือ กับ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยภาคใต้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด

รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลุ่มที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพที่ 2.12 และตารางที่ 2.16

■ ภาคเหนือ ■ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ■ ภาคตะวันออก ตะวันตก และกลาง
■ ภาคใต้ ■ รวมทั้งประเทศ ■ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภาพที่ 2.12 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่

ตารางที่ 2.16 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการ ท่องเที่ยว	15	7	27	10	17	16	92
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	5	2	6	4	4	2	23
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	6	4	16	3	9	8	46
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	4	1	5	3	4	6	23
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่ง ท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	41	9	34	16	21	18	139
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	22	4	16	9	7	8	66
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	7	2	6	2	4	2	23
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	12	3	12	5	10	8	50
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	93	11	65	40	38	33	280
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	34	4	24	12	8	9	91
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	19	2	12	9	6	5	53
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว	22	2	17	4	10	6	61
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	3	1	1	3	4	5	17
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	15	2	11	12	10	8	58

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	81	12	49	32	46	40	260
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	12	2	7	5	8	6	40
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	19	1	14	12	11	8	65
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	15	2	11	9	8	11	56
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	21	4	13	6	12	8	64
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	14	3	4	0	7	7	35
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	49	7	27	24	22	19	148
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	18	5	12	13	13	9	70
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	31	2	15	11	9	10	78

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยโดยจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กลุ่มจังหวัดภาคกลาง

92

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่ม

จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มี ประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่ม จังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการ ท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของ นักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้าง

และพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.17

ตารางที่ 2.17 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	8	8	9	10	7	7	11	9	8	2	2	5	7	2	13	2	4	2	116
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	3	2	4	2	1	3	3	3	1	1	1	2	2	1	5	1	1	1	37
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	3	4	3	5	3	2	4	3	6	0	0	1	4	0	4	0	2	0	44
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	2	2	2	3	3	2	4	3	1	1	1	2	1	1	4	1	1	1	35
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	12	10	13	14	12	14	14	7	5	4	4	8	8	4	36	17	10	4	196
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	6	4	6	8	7	6	8	5	2	3	3	5	3	3	20	9	5	3	106
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	2	3	4	2	2	3	1	1	0	0	0	1	2	0	6	3	2	0	32
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	4	3	3	4	3	5	5	1	3	1	1	2	3	1	10	5	3	1	58
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	19	20	25	16	19	21	41	16	18	6	6	15	7	9	70	50	21	14	393
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	6	7	11	8	7	8	11	3	7	3	3	5	3	3	28	16	9	5	143
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจ เพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	4	3	4	2	4	6	8	4	2	1	1	3	1	2	16	9	4	2	76
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว	4	6	6	4	4	3	5	2	4	1	1	3	1	2	14	12	5	2	79

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัย ทางการท่องเที่ยว	2	1	1	1	1	1	4	3	0	0	0	1	1	0	3	3	1	3	26
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	3	3	3	1	3	3	13	4	5	1	1	3	1	2	9	10	2	2	69
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริม การท่องเที่ยว	15	17	19	14	16	19	36	13	11	4	4	13	8	8	50	56	16	8	327
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการ ท่องเที่ยว	3	3	3	2	1	4	6	2	2	1	1	3	1	2	10	7	3	2	56
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบ สนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	3	2	4	5	5	6	13	4	4	0	0	2	0	1	12	14	4	1	80
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3	2	4	4	5	3	10	4	3	1	1	3	1	1	8	11	1	1	66
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	3	6	5	2	4	5	6	2	2	1	1	3	3	2	13	13	4	2	77
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	3	4	3	1	1	1	1	1	0	1	1	2	3	2	7	11	4	2	48
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม ของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการ ท่องเที่ยว	10	8	9	9	6	14	22	6	2	2	2	6	5	5	31	30	11	5	183
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว	5	4	3	3	2	6	13	4	2	1	1	3	4	3	10	13	5	3	85
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	5	4	6	6	4	8	9	2	0	1	1	3	1	2	21	17	6	2	98

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัย โดยจำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ตามลำดับ

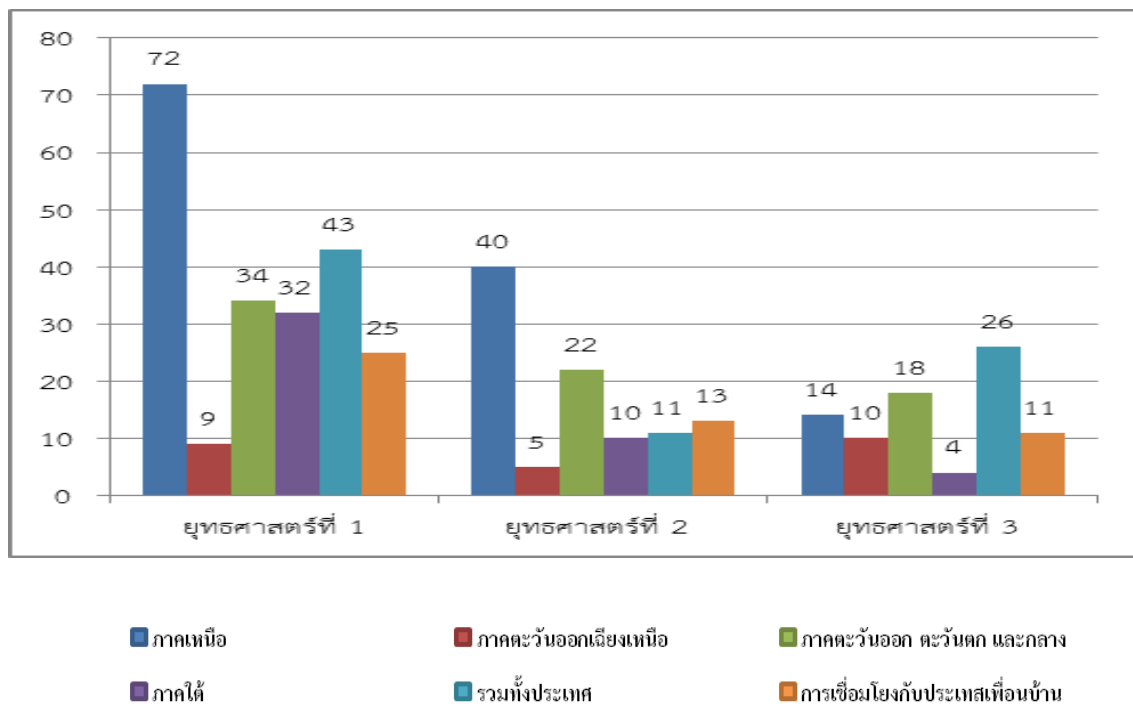
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ตามลำดับ

กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับภาคใต้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน กับ ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการพัฒนาาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.13 และตารางที่ 2.18

ภาพที่ 2.13 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.18 จำนวนประเด็นตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกและภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	72	9	34	32	43	25	215
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	0	1	2	8	10	3	24
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	24	2	11	8	9	8	62
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	24	2	11	9	12	8	66
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	24	4	10	7	12	6	63
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	40	5	22	10	11	13	101
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	25	4	10	4	4	6	53
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	15	0	9	5	3	4	36
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	0	1	3	1	4	3	12
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	14	10	18	4	26	11	83
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	1	1	1	1	3	2	9
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	3	1	5	1	5	3	18
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	3	0	0	0	1	1	5
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	1	1	0	2	2	7
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5	6	7	2	9	1	30

ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้าน การท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียง เหนือและภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	1	1	4	0	6	2	14

4) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัย โดยจำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่

103

ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก และ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และ กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการ

ท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่ม

[illegible]

สารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็นรายละเอียด ดังตารางที่ 2.19

ตารางที่ 2.19 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	13	12	17	9	17	21	32	15	4	5	5	13	5	8	55	44	17	8	300
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	1	1	1	1	2	5	9	4	0	0	0	2	0	1	4	3	1	1	36
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	3	3	5	3	5	7	6	2	0	1	1	3	1	1	14	14	4	1	74
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	4	4	6	1	4	4	10	4	2	1	1	3	1	1	16	15	5	1	83
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	5	4	5	4	6	5	7	5	2	3	3	5	3	5	21	12	7	5	107
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	8	8	8	17	8	5	12	10	4	3	3	6	5	3	28	15	12	3	158
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	4	5	4	8	4	2	5	5	1	2	2	3	4	2	15	10	7	2	85
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	1	1	2	8	3	1	6	4	2	0	0	1	0	0	9	4	4	0	46
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	3	2	2	1	1	2	1	1	1	1	1	2	1	1	4	1	1	1	27
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	10	12	11	15	17	9	10	8	3	4	4	11	9	5	12	8	5	5	158
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	1	1	1	1	1	1	2	2	0	0	0	2	0	0	1	0	0	0	13

ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ สหวิทยาการ	2	2	2	3	4	2	2	1	1	1	1	2	1	1	2	2	1	1	31
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	3	0	0	0	12
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและ อุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	2	2	2	1	1	1	1	1	0	1	1	2	1	1	1	1	1	1	21
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการ ท่องเที่ยว	3	5	4	5	6	3	3	2	1	2	2	3	6	2	4	4	2	2	59
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร สนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็น ระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	1	1	1	4	4	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	22

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย โดยการจำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่ายุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเรียงยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ศึกษาเฉพาะในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ศึกษาเฉพาะในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษา

ในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

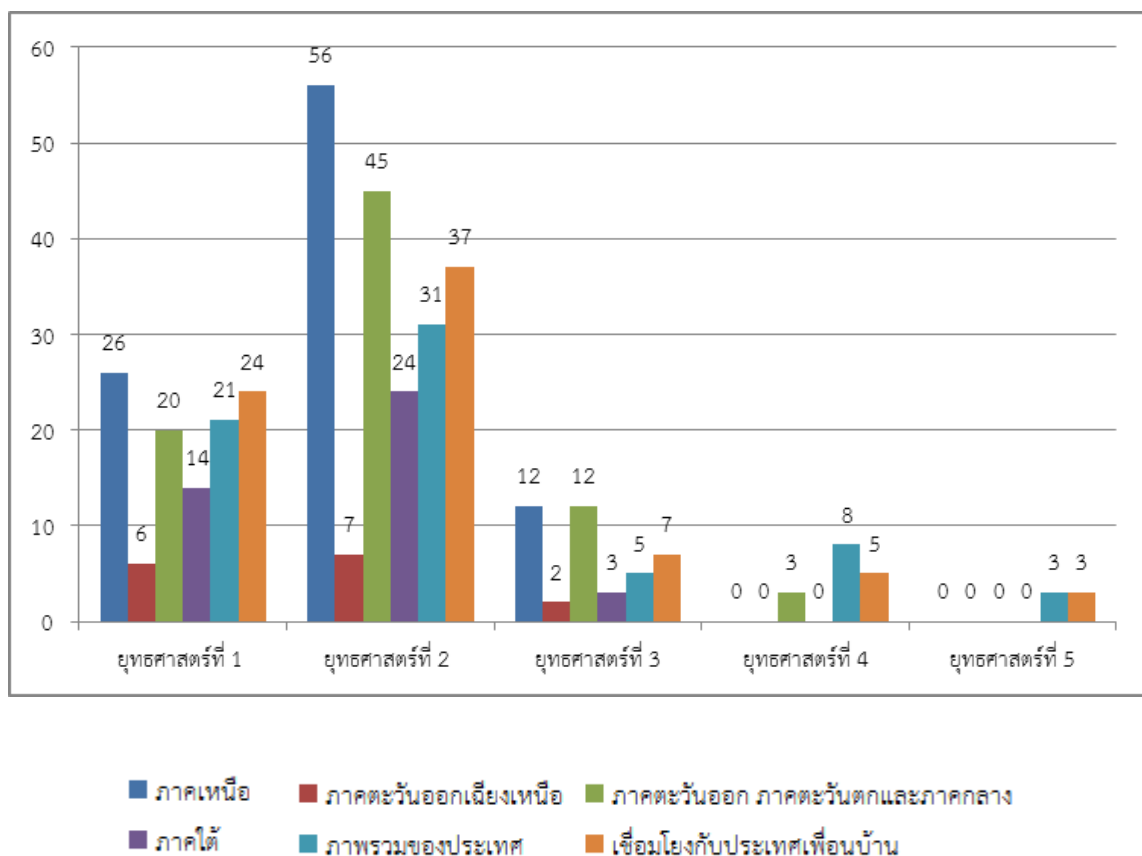
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพ และความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและ

บุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้

ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2

วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการวิจัยของประเทศที่มี
ประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่
ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น
ดังภาพที่ 2.14 และตารางที่ 2.20

ภาพที่ 2.14 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.20 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามภูมิภาค

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	26	6	20	14	21	24	111
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	7	1	2	2	5	3	20
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	5	2	6	2	2	6	23
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	3	1	2	3	3	5	17
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	8	2	9	5	6	4	34
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	3	0	1	0	2	2	8
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	0	1	1	2
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	0	0	0	2	1	1	4
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมืองและความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0	0	0	1	1	2
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	1	1

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	56	7	45	24	31	37	200
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	2	0	4	0	2	2	10
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	13	1	17	6	4	5	46
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	7	0	4	5	4	2	22
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	31	3	16	12	9	15	86
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	2	2
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	0	1	0	0	3	2	6
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	0	0	2	0	4	2	8
กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	3	2	2	1	5	7	20
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	12	2	12	3	5	7	41
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	9	2	9	2	2	4	28
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	3	0	3	1	1	1	9
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0	0	0	1	1	2
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	1	1	2

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	0	0	3	0	8	5	16
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	0	0	1	0	3	2	6
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	0	0	2	0	5	3	10
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	0	0	0	0	3	3	6
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	2	2	4
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	1	1	2

6) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ในส่วนนี้จะสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 39 แผนงานวิจัย โดยการจำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจพบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาค ตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ

ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 1 และภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานโยบายความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ

ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ นอกจากนี้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก โดยพื้นที่อื่นๆ นอกจากนี้ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออก กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของ

ประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง และภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.21

ตารางที่ 2.21 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	16	13	17	12	13	14	21	17	3	3	3	15	3	3	24	12	5	7	201
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	2	1	1	1	1	1	3	2	0	0	0	2	0	0	7	4	1	4	30
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	4	4	6	3	3	3	2	2	1	2	2	3	2	2	5	2	2	2	50
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	2	1	1	1	1	1	4	4	0	0	0	2	0	0	3	2	1	0	23
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	2	2	4	2	3	4	5	2	2	1	1	3	1	1	6	4	1	1	45
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	2	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	3	0	0	0	13
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	1	1	1	1	1	1	3	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	13
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมี ธรรมาภิบาล	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนา ทางเศรษฐกิจ	12	14	21	23	19	19	26	15	7	2	2	12	5	6	43	25	13	6	270
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนา ศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0	0	5	4	1	1	1	0	0	0	1	0	0	2	2	1	0	18
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิด ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนา เศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	2	5	7	7	7	4	6	4	1	0	0	2	0	2	11	5	3	2	68
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อ การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	1	1	3	2	1	3	4	1	1	0	0	1	0	1	6	2	1	1	29
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรม บริการและการท่องเที่ยว	4	3	6	5	2	6	10	5	4	1	1	3	2	2	22	14	7	2	99
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงาน ทางเลือกอื่น	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโล จิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	10
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	10
กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	2	2	2	1	2	2	2	1	0	1	1	2	2	1	2	2	1	1	27
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	6	7	11	5	6	4	4	1	0	0	4	2	0	5	1	7	0	67
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1	3	4	5	2	3	1	1	1	0	0	1	2	0	5	1	4	0	34
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากร ธรณี	1	1	1	4	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	3	0	15

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุทกศาสตร์ รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	2	3	3	2	2	2	4	4	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0	26
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	10
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	1	2	2	1	1	1	3	3	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	16
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	2	2	2	2	2	2	2	2	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	18
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	9

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.1.4 ผลการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2555

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2555 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิด แนวทางการเคลื่อนย้าย แรงงานไทยและแรงงานฝีมือต่างชาติที่ได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาดแรงงานทางการท่องเที่ยวไทยและระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน การเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการจากแนวทางการพัฒนาเส้นทาง รูปแบบ และกิจกรรมการท่องเที่ยว ทำให้เกิดเส้นทางและแนวทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ตลอดจนเส้นทางและรูปแบบการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ รวมถึงเส้นทางและแนวทางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ รวมถึง การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทางการตลาด และสร้างคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติ และแนวทางการพัฒนาทางการตลาดการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชน

นอกจากนั้น นักวิจัยยังได้มีการศึกษาถึงแนวทางการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในรูปการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว หรือการศึกษาแนวทางการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนชุมชน เป็นต้น ในขณะที่งานวิจัยอีกบางส่วนยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาแนวทางการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานบนเส้นทาง R3A และแนวทางการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน แนวทางการรักษากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ รวมถึงการศึกษาในเชิงของการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการให้บริการการท่องเที่ยวและลดต้นทุนในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวผ่านเทคโนโลยี และระบบสารสนเทศอีกด้วย

มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิด การกำหนดมาตรฐานของ แรงงานฝีมือต่างชาติ แนวทางการพัฒนาทุนมนุษย์ของการท่องเที่ยวไทย รวมถึงการศึกษาแนวทางเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดการความรู้ในด้านต่างๆ เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยของกลุ่มท่องเที่ยว Active Beach การสร้างความร่วมมือการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ แนวทางการจัดการความรู้ในชุมชน เพื่อการเรียนรู้อาหารโดยกลุ่มหาบเร่แผงลอย เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาในเชิงกฎระเบียบ ข้อบังคับที่จะใช้เป็นแนวทาง เพื่อสร้างข้อตกลงทางสังคมจากแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย และการกำหนดข้อบังคับในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อใช้ควบคุมดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้ยังคงอยู่และเกิดความปลอดภัยทั้งสถานที่และตัวนักท่องเที่ยวเอง

ในด้านวัฒนธรรม พบว่า ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดแนวทางการเผยแพร่และเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เช่น เส้นทางทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การศึกษาวัฒนธรรมอาหาร การศึกษาวิถีชุมชน เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการเรียนรู้ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมบางซั้ง-นครชุม ตลอดจนการศึกษาในเชิง อนุรักษ์ ได้แก่ แนวทางการสร้างสรรค์

เชิงอนุรักษ์คุณค่าด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ บนถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ และภูเก็ต
แนวทางการจัดโซนทางวัฒนธรรมทางการท่องเที่ยวทางการเกษตร และแนวทางการจัดกิจกรรมการ
ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในชุมชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดแนวทางการลดมลภาวะจากการท่องเที่ยว
การอนุรักษ์พื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ดิน น้ำ และสัตว์ป่า ได้แก่ มาตรการการจัดการขยะ
และการกำจัดของเสีย และมาตรการการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรให้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง
เกษตร โดยมีเงื่อนไขในการอนุรักษ์พื้นที่และธรรมชาติ แนวทาง การพัฒนาพื้นที่ชุมชนต้นแบบในการ
อนุรักษ์ชุมชนพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง แนวทางการอนุรักษ์การลดมลพิษ และแนวทางการจัดกิจกรรม
เพื่อสังคม บนถนนคนเดินจังหวัดเชียงใหม่ และภูเก็ต แนวทางการแก้ปัญหาจากผลกระทบของการ
ท่องเที่ยวต่อสังคมพืชและถิ่นที่อยู่ของสัตว์ คุณภาพน้ำ การสูญเสียดิน และการเกิดตะกอนจากพื้นที่ลุ่มน้ำ
ที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเข้มข้นบนพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติทับลาน และรูปแบบ
การท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า แนวทางการอนุรักษ์ทางธรรมชาติและแนวทางการกำจัด
ขยะแบบองค์รวมของแหล่งท่องเที่ยวเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จากการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย แนวทางการอนุรักษ์ การสร้างแหล่งเรียนรู้ ของทรัพยากรทาง
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในชุมชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แนวทางการปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่ง
ท่องเที่ยว ได้แก่ แนวทางการปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ชุ่มน้ำเวียงหนองล่อง แนวทางการ
ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สอดคล้องกับพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่สามารถล่องเรือได้ ตามแม่น้ำโขง ตั้งแต่เชียงคานถึงโขง
เจียม แนวทางการการฟื้นฟูภูมิทัศน์ สถาปัตยกรรมสิ่งปลูกสร้างของแหล่งท่องเที่ยวบนถนนคนเดินจังหวัด
เชียงใหม่ และภูเก็ต และแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมและการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ (Zoning) ที่
สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้ประโยชน์และความต้องการของชุมชนท้องถิ่น หมู่เกาะลันตา จังหวัด
กระบี่ แนวทางการจัดทำขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ แนวทางการควบคุม
ระดับนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติทับลาน แนวทางการจัดทำขีดความสามารถในการรองรับในแหล่ง
ท่องเที่ยวที่มีความเปราะบางทางธรรมชาติของการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

2.2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2556

การสังเคราะห์แผนงานและงบประมาณงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ได้ผลการศึกษา ดังนี้

2.2.1 การสังเคราะห์โครงการวิจัยในภาพรวมตามยุทธศาสตร์ งบประมาณ พื้นที่ และผลผลิต

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนแรกนี้จะเป็นการสังเคราะห์ในภาพรวมของโครงการวิจัย จำแนกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และ 3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่ ได้แก่ 1) กลุ่มจังหวัด 2) ภูมิภาค และส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิต ได้แก่ 1) ผลผลิต 2) องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ผลการศึกษาเนื้อหาสาระและองค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว กับ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

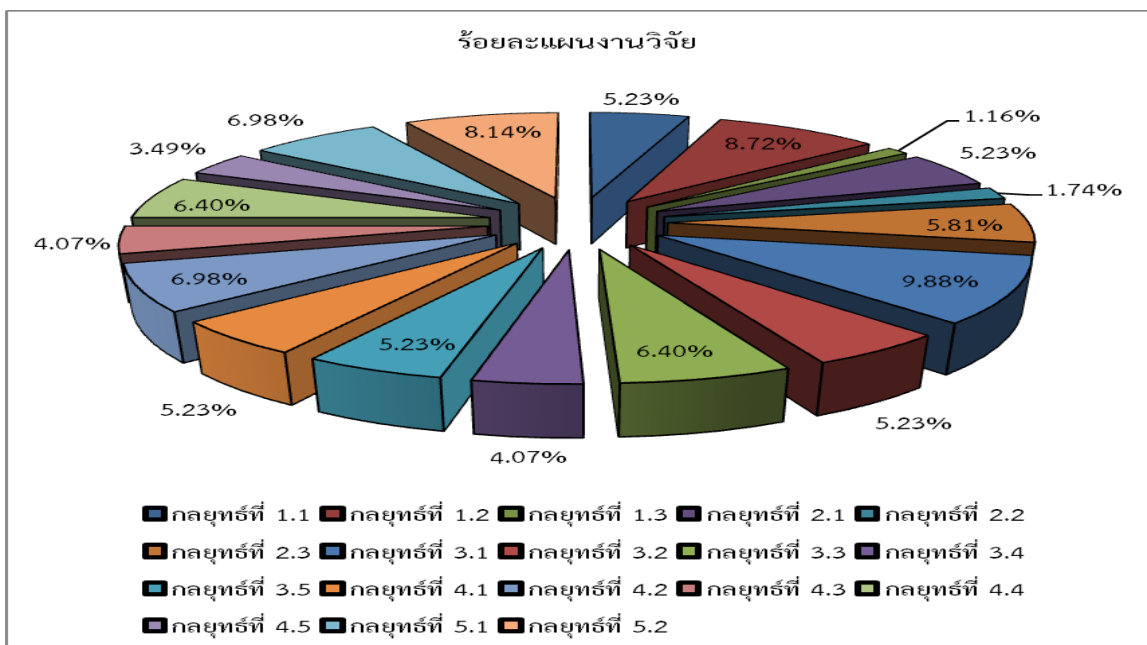
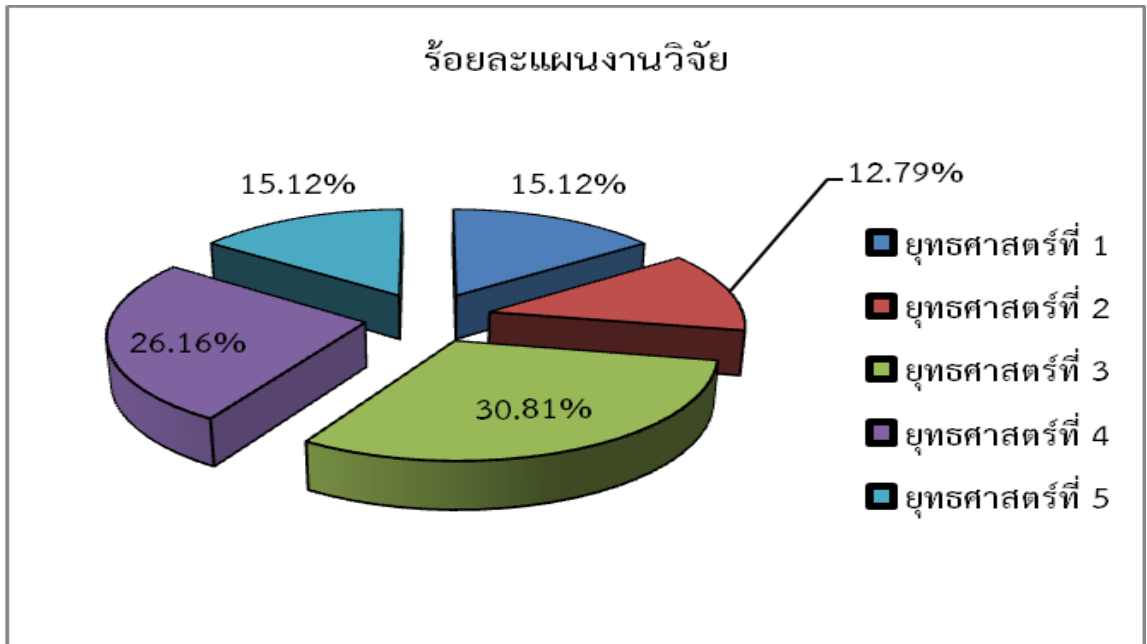
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้าน

การท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ตามลำดับ โดย กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ตามลำดับ โดย กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพที่ 2.15 และตารางที่ 2.22

ภาพที่ 2.15 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

ตารางที่ 2.22 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	26	15.12
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	9	5.23
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	15	8.72
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	2	1.16
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	22	12.79
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	9	5.23
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	3	1.74
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	10	5.81
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	53	30.81
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	17	9.88
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	9	5.23
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว	11	6.40
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	7	4.07
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	9	5.23
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	45	26.16
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	9	5.23
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	12	6.98
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	7	4.07
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	11	6.40
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	6	3.49
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	26	15.12
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	12	6.98
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	14	8.14
รวม	172	100.00

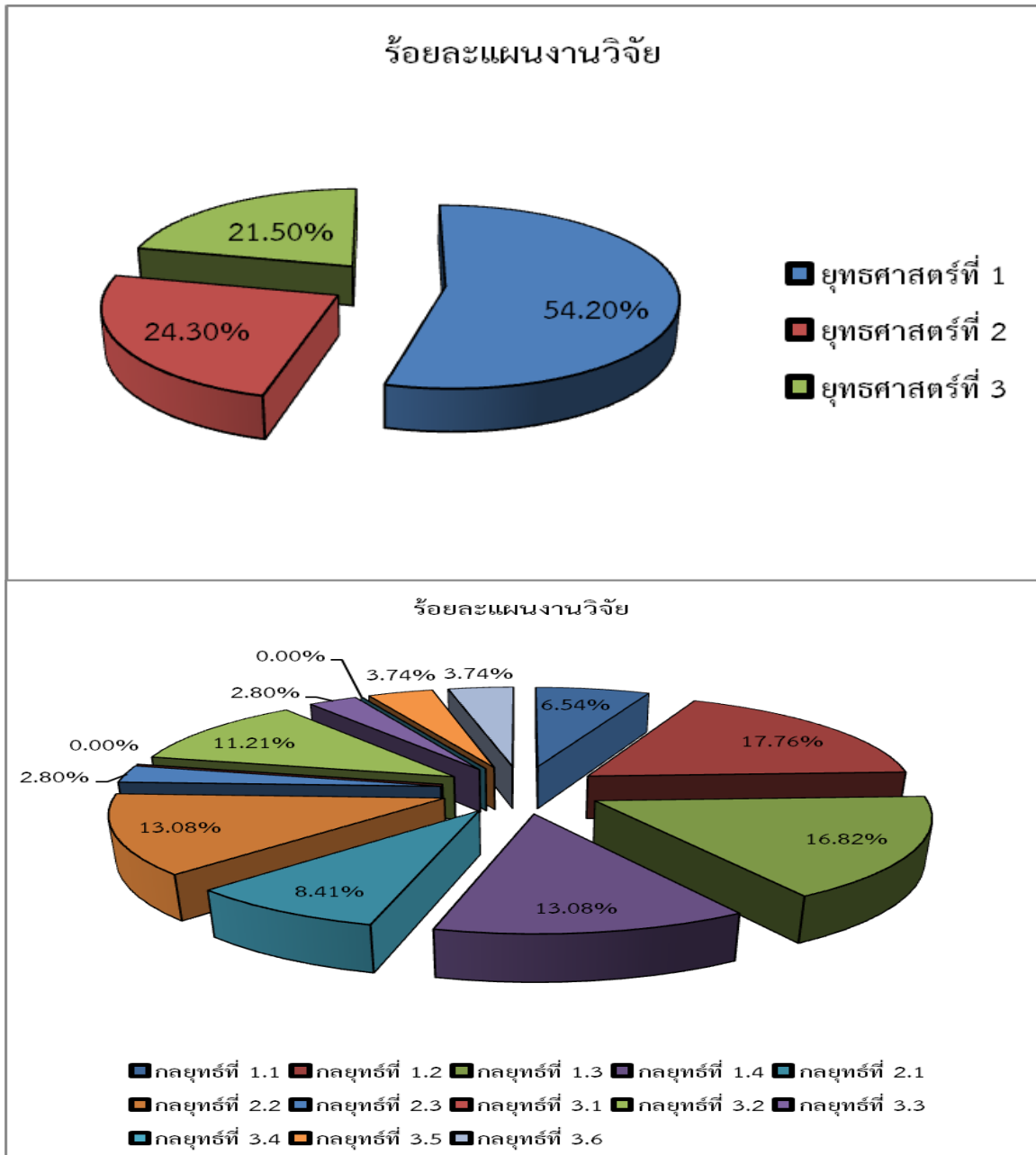
2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย และกลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาโลก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย ในระดับมหภาค มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว กับ กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุน การพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย และกลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังภาพที่ 2.16 และตารางที่ 2.23

ภาพที่ 2.16 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ตารางที่ 2.23 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	58	54.20
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	7	6.54
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	19	17.76
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	18	16.82
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	14	13.08
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	26	24.30
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	9	8.41
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	14	13.08
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	3	2.80
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	23	21.50
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ สหวิทยาการ	12	11.21
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	3	2.80
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	4	3.74
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	4	3.74
รวม	107	100.00

3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนก ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม พบประเด็น ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

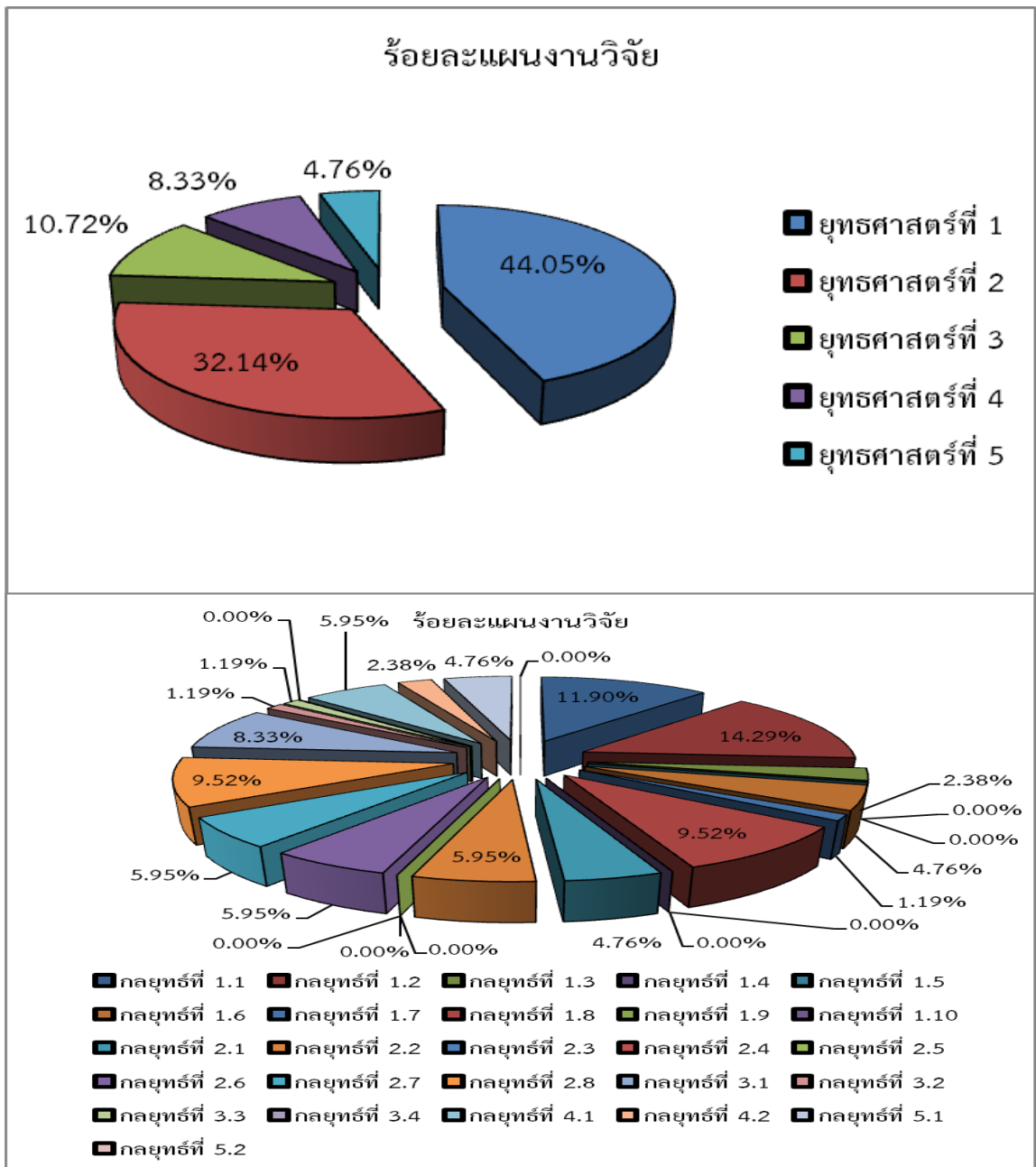
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ ศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค และกลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน กับ กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ กับ กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี กับ กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพ ความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังภาพที่ 2.17 และตารางที่ 2.24

ภาพที่ 2.17 ร้อยละแผนงานวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ตารางที่ 2.24 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	37	44.05
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละ ท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	10	11.90
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	12	14.29
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทาง กายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	2	2.38
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ ทางเลือก และสมุนไพร	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ ศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐ กิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	4	4.76
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสียดิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	1	1.19
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	8	9.52
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหา สถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	27	32.14
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพา ตนเองของสินค้าเกษตร	4	4.76
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และ สาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	5	5.95
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่ง สาธารณะที่มีคุณภาพ	5	5.95
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	5	5.95

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	8	9.52
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	9	10.71
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	7	8.33
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	1	1.19
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	1	1.19
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	7	8.33
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	5	5.95
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	2	2.38
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	4	4.76
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	4	4.76
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
รวม	84	100.00

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้นำงบประมาณมาจำแนกแยกตามพื้นที่ได้ ดังนี้

1) จำแนกตามภูมิภาค

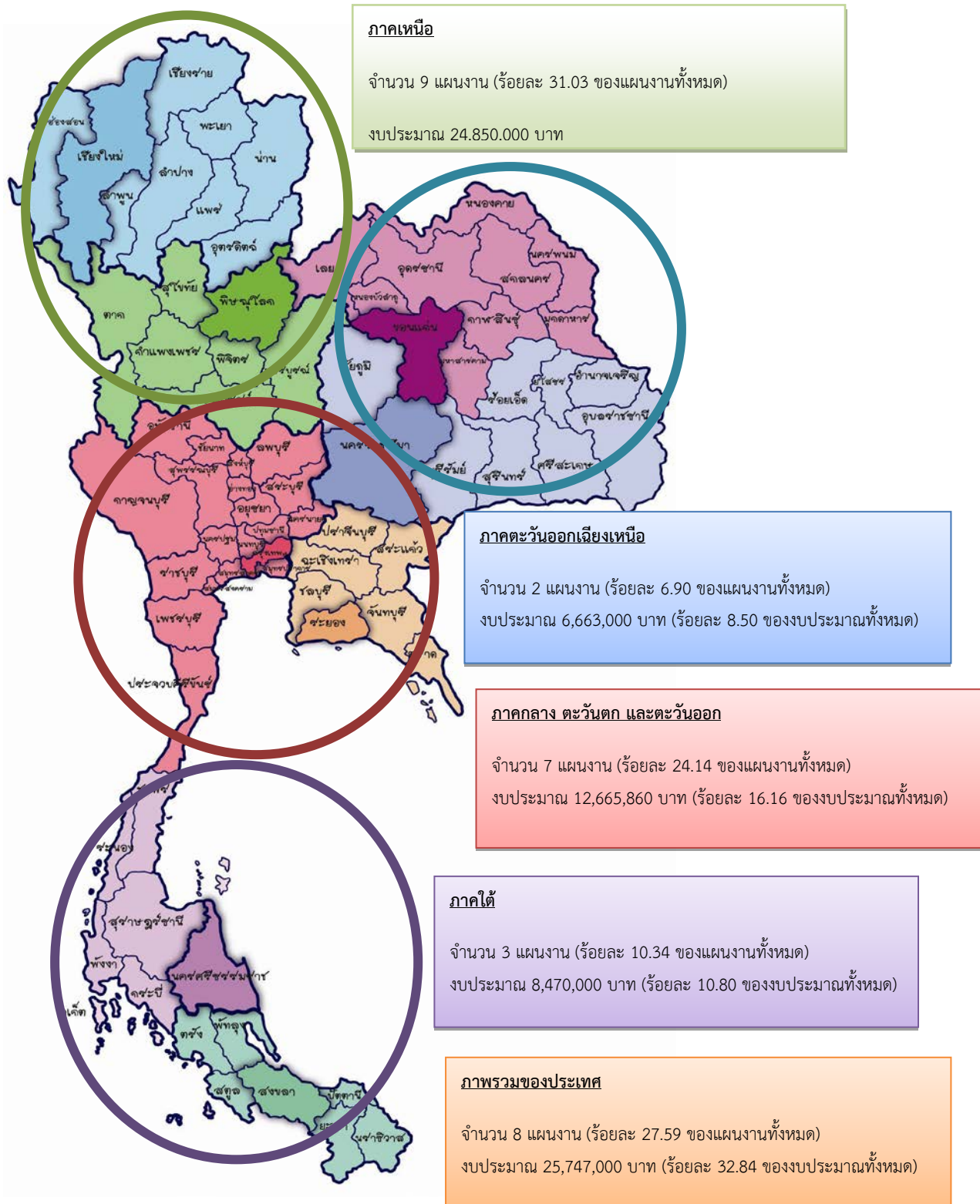
ผลการสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามงบประมาณ และตามภูมิภาค พบว่า สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้มีการ งบประมาณรวมทั้งสิ้น 118,910,305 บาท กระจายทั่วประเทศทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ นอกจากนี้มี 8 แผนงาน ทำการศึกษาในภาพรวมของประเทศ หรือไม่เจาะจงพื้นที่ และ 4 แผนงาน ไม่เพียงศึกษาในพื้นที่ประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังศึกษาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1) ภาคเหนือ มีโครงการวิจัยกระจายอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและตอนล่าง รวม 9 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 31.03 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณที่อนุมัติรวมทั้งสิ้น 24,850,000 บาท ศึกษาในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา เป็นต้น

1.2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโครงการวิจัย 2 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 6,663,000 บาท ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบคลุมจังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี รวมถึงพื้นที่อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

1.3) ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มีโครงการวิจัย 7 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 24.14 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 12,665,860 บาท ศึกษาในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด กาญจนบุรีราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น

1.4) ภาคใต้ มีโครงการวิจัย 3 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 10.34 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 8,470,000 บาท ศึกษาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ สงขลา สตูล นราธิวาส ยะลา และปัตตานี เป็นต้น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.18

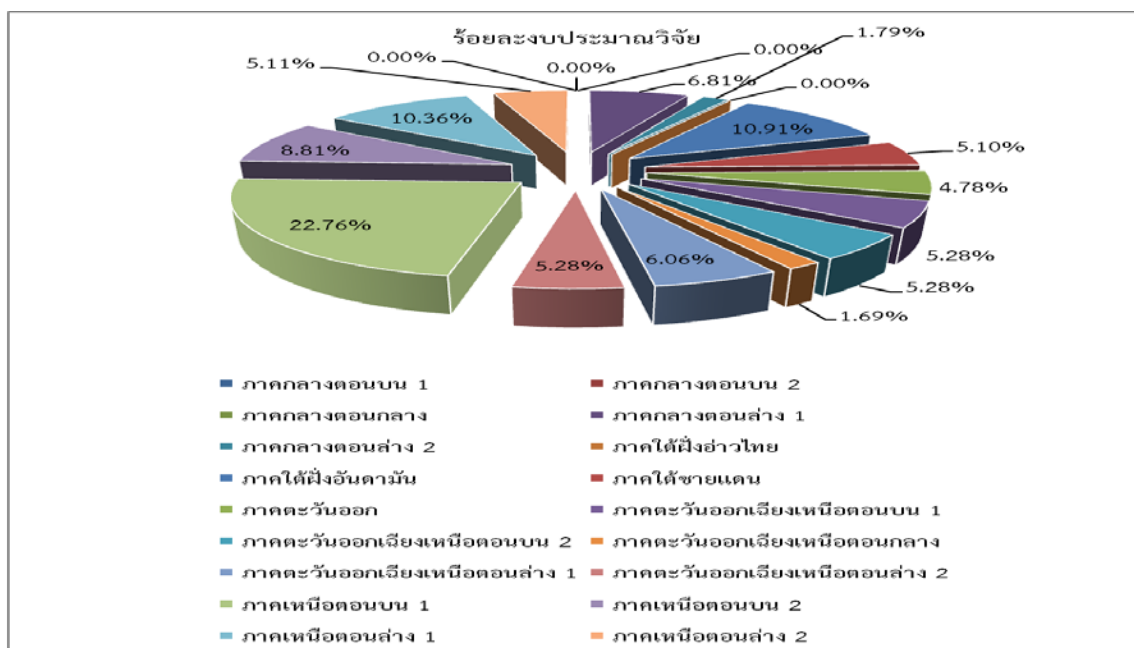
ภาพที่ 2.18 งบประมาณการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ปี 2556 จำแนกตามภูมิภาค

1.5) ภาพรวมของประเทศ มีโครงการวิจัย 8 แผนงาน คิดเป็นร้อยละ 27.59 ของแผนงานทั้งหมด งบประมาณอนุมัติรวมทั้งสิ้น 25,747,000 บาท ศึกษาเรื่องที่เป็นโยบายในภาพรวมของประเทศ ไม่จำกัดพื้นที่ ผลผลิตที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์ การส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทยเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาการท่องเที่ยวทางเลือกต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร เป็นต้น

1.6) เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีโครงการวิจัย 4 แผนงาน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และใต้ ซึ่งไม่เพียงศึกษาเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังทำการศึกษเชื่อมโยการท่องเที่ยวกับเมืองต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น

2) กลุ่มจังหวัด

งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกงบประมาณที่ได้รับตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 ได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีงานวิจัยรายละเอียด ดังภาพที่ 2.19 และตารางที่ 2.25

ภาพที่ 2.19 ร้อยละงบประมาณวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.25 จำนวนและร้อยละงบประมาณวิจัยด้านการท่องเที่ยว ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	ร้อยละงบประมาณ
1. ภาคกลางตอนบน 1	0.00
2. ภาคกลางตอนบน 2	0.00
3. ภาคกลางตอนกลาง	0.00
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	6.81
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	1.79
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	0.00
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	10.91
8. ภาคใต้ชายแดน	5.10
9. ภาคตะวันออก	4.78
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	5.28
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	5.28
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	1.69
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	6.06

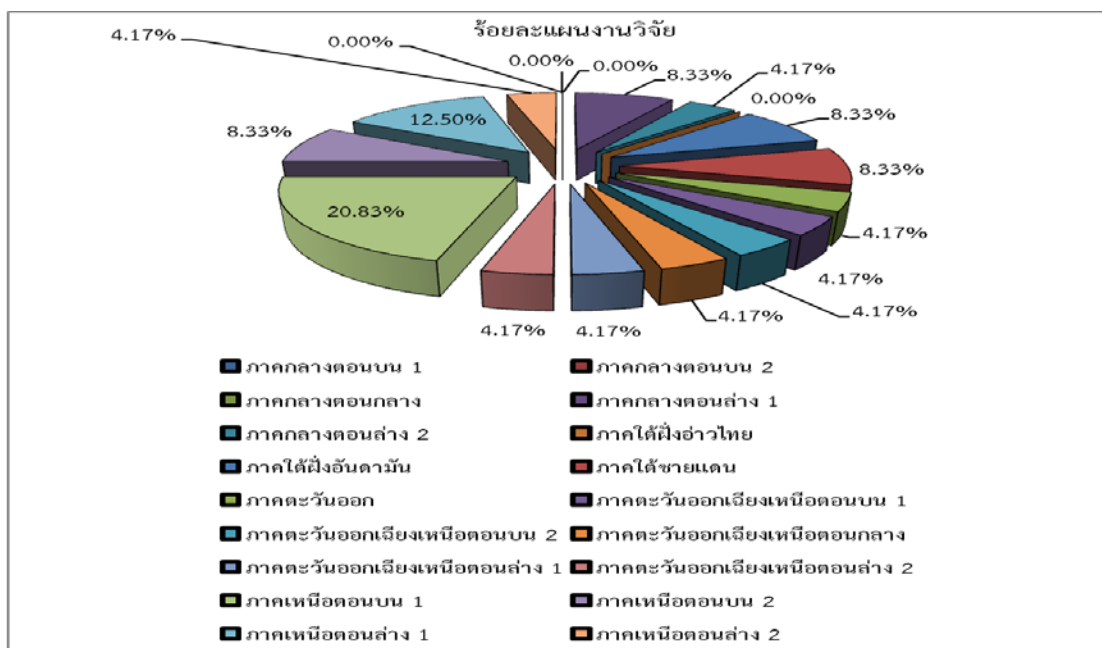
กลุ่มจังหวัด	ร้อยละ งบประมาณ
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	5.28
15. ภาคเหนือตอนบน 1	22.76
16. ภาคเหนือตอนบน 2	8.81
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	10.36
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	5.11
รวม	100.00

ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามพื้นที่ได้ ดังนี้

1) กลุ่มจังหวัด

งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.20 และตารางที่ 2.26

ภาพที่ 2.20 ร้อยละแผนงาน วิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

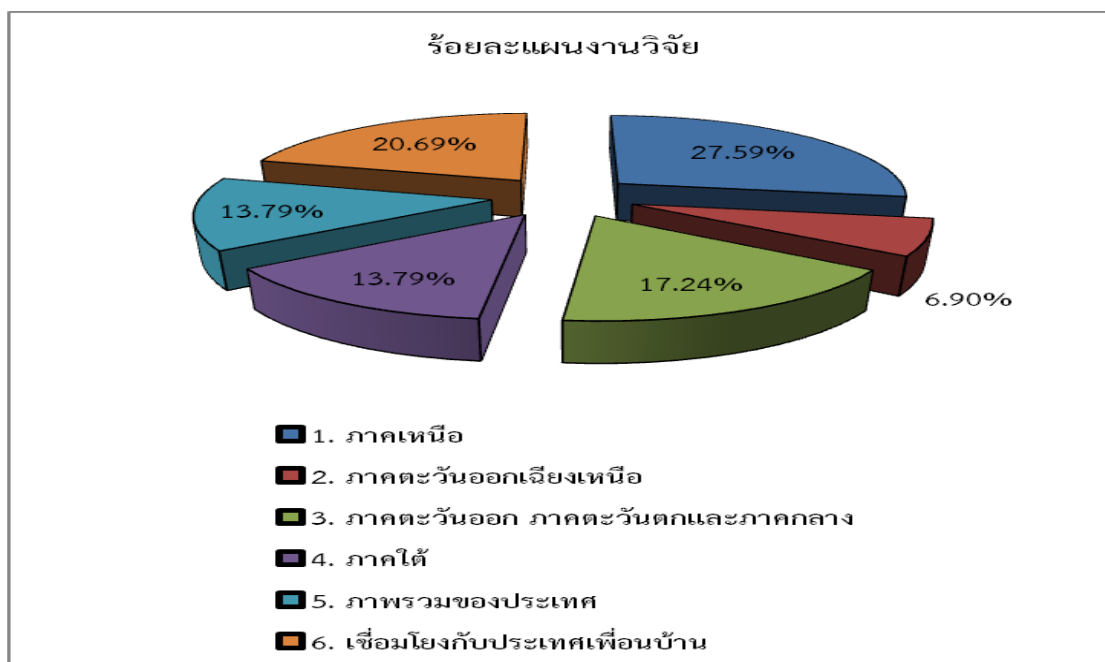
ตารางที่ 2.26 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคกลางตอนบน 1	0	0
2. ภาคกลางตอนบน 2	0	0
3. ภาคกลางตอนกลาง	0	0
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	2	8.33
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	1	4.17
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	0	0
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	2	8.33
8. ภาคใต้ชายแดน	2	8.33
9. ภาคตะวันออก	1	4.17
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	1	4.17
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	1	4.17
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	1	4.17

กลุ่มจังหวัด	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	1	4.17
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	1	4.17
15. ภาคเหนือตอนบน 1	5	20.83
16. ภาคเหนือตอนบน 2	2	8.33
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	3	12.50
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	1	4.17
รวม	27	100.00

2) ภูมิภาค

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคเหนือ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.21 และตารางที่ 2.27

ภาพที่ 2.21 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.27 จำนวนและร้อยละแผน งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

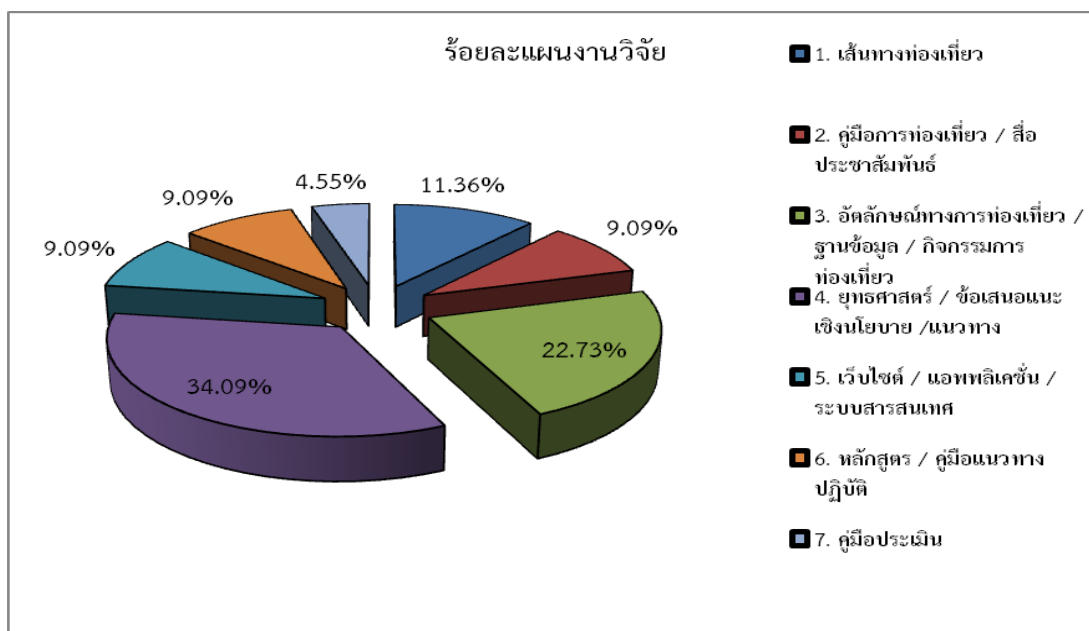
ภูมิภาค	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคเหนือ	8	27.59
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	6.90
3. ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	5	17.24
4. ภาคใต้	4	13.79
5. ภาพรวมของประเทศ	4	13.79
6. เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	6	20.69
รวม	29	100.00

ส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิตจากการวิจัย

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามผลผลิตจากการวิจัยได้ ดังนี้

1) ผลผลิตจากงานวิจัย

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุดรองลงมา คือ ผลผลิตด้าน อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว และผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ กับ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ กับ ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.22 และตารางที่ 2.28

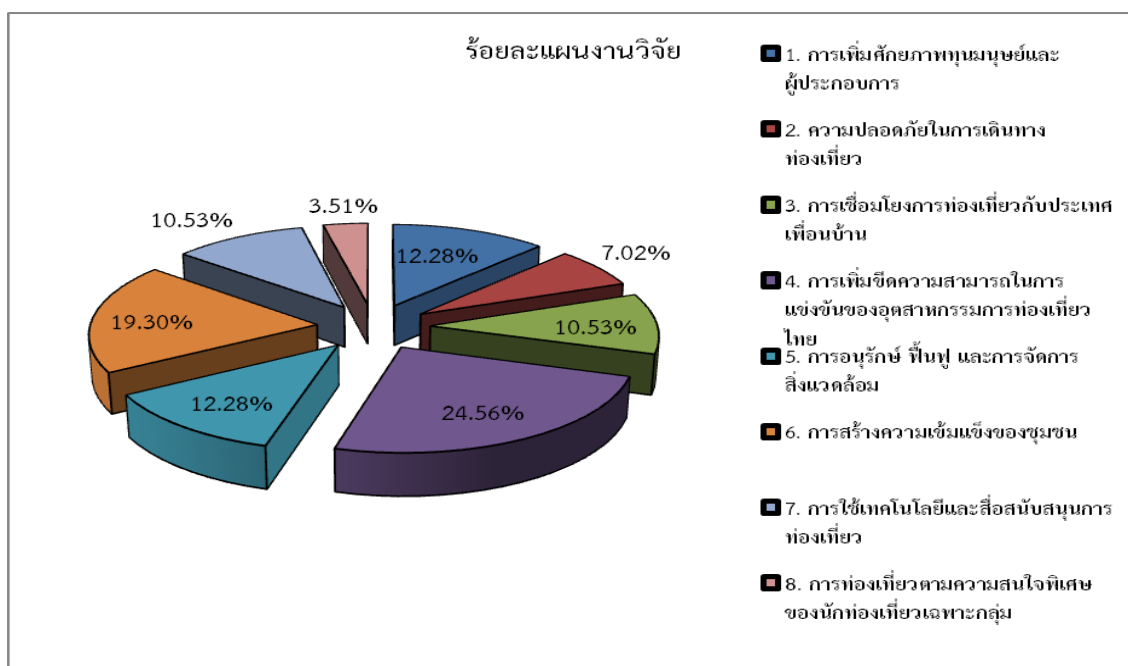
ภาพที่ 2.22 ร้อยละ ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.28 จำนวนและร้อยละ ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย

ผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เส้นทางท่องเที่ยว	5	11.36
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	4	9.09
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	10	22.73
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	15	34.09
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	4	9.09
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	4	9.09
7. คู่มือประเมิน	2	4.55
รวม	44	100.00

2) องค์ความรู้

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ กับ องค์ความรู้ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน กับ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว รายละเอียด ดังภาพที่ 2.23 และตารางที่ 2.29

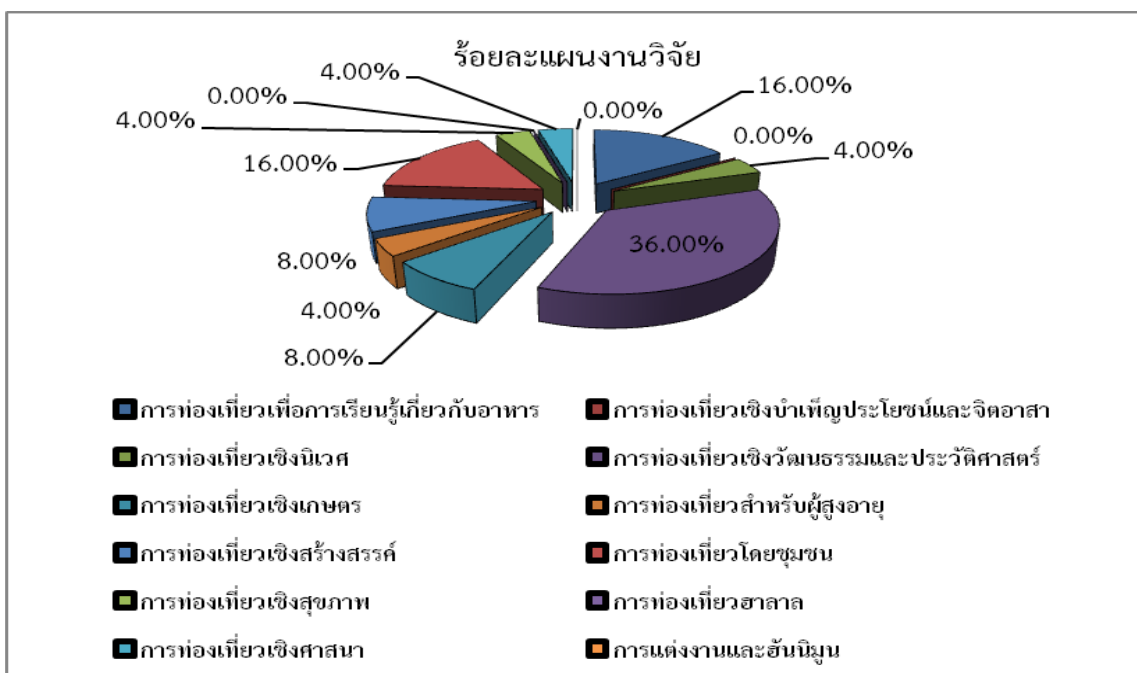
ภาพที่ 2.23 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ.2556 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.29 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	7	12.28
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	4	7.02
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	6	10.53
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	14	24.56
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	7	12.28
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	11	19.30
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	10.53
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	2	3.51
รวม	57	100.00

3) รูปแบบการท่องเที่ยว

ผล จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร กับ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.24 และตารางที่ 2.30

ภาพที่ 2.24 ร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.30 จำนวนและร้อยละแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	4	16.00
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0.00
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	4.00
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	9	36.00
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2	8.00
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	1	4.00
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	8.00
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	4	16.00
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	4.00
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0.00
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	1	4.00
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	0	0.00
รวม	25	100.00

2.2.2 การสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัย และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตาม องค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัยของ แผนงาน / โครงการ แยกตามพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) องค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะจำแนกองค์ความรู้ของ แผนงาน / โครงการ และแยกตามภูมิภาค ผล จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตาม องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน / โครงการวิจัย และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

องค์ความรู้ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ในภูมิภาคอาเซียน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ในภูมิภาคอาเซียน และภาคเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่ภูมิภาคอาเซียนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

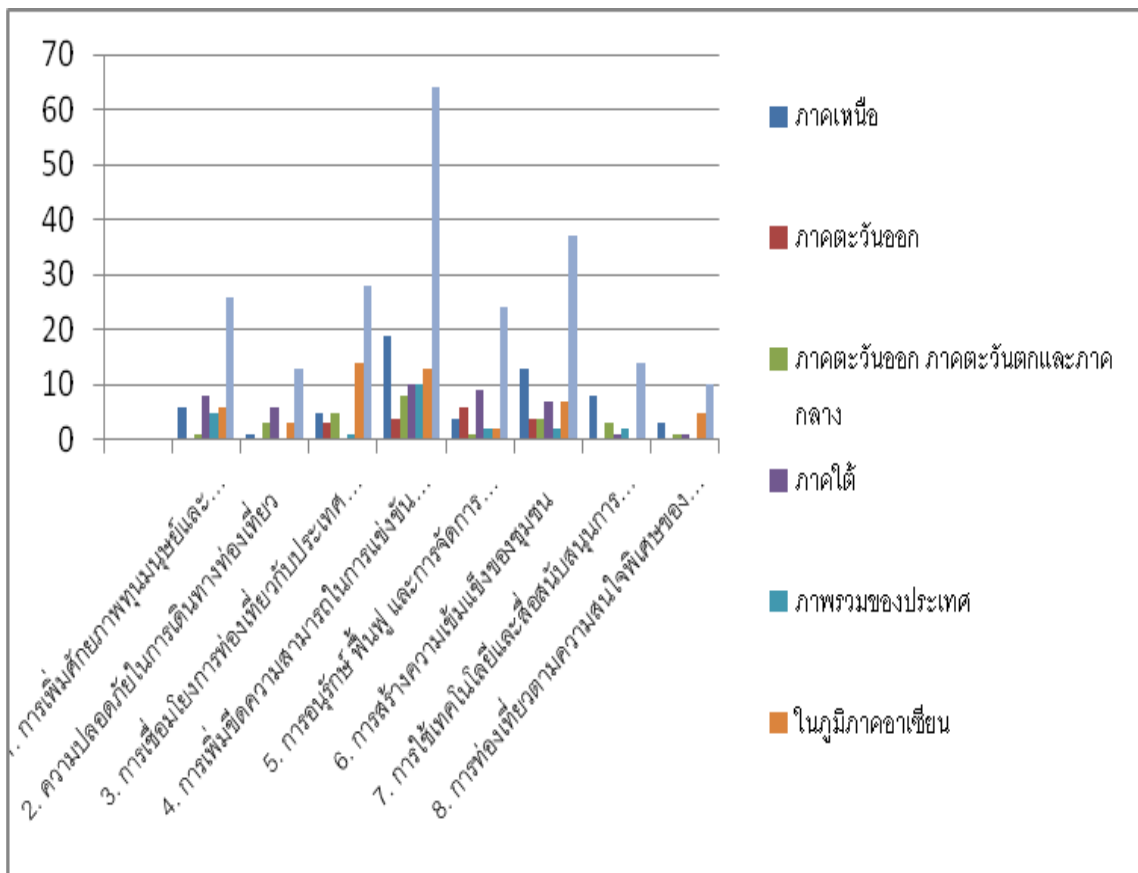
องค์ความรู้ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ในภูมิภาคอาเซียน ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประเด็นน้อยที่สุด

องค์ความรู้ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาพรวมของประเทศ กับ การศึกษาในภูมิภาคอาเซียน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มีประเด็นน้อยที่สุด

องค์ความรู้ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ กับ การศึกษาในภูมิภาคอาเซียน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ มีประเด็นน้อยที่สุด

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.25 และตารางที่ 2.31

ภาพที่ 2.25 จำนวนประเด็น องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.31 จำนวนประเด็น องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	ใน ภูมิภาค อาเซียน	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพพหุมนุษย์ และผู้ประกอบการ	6	0	1	8	5	6	26
2. ความปลอดภัยในการเดินทาง ท่องเที่ยว	1	0	3	6	0	3	13
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้าน	5	3	5	0	1	14	28
4. การเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	19	4	8	10	10	13	64
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการ จัดการสิ่งแวดล้อม	4	6	1	9	2	2	24
6. การสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	13	4	4	7	2	7	37
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อ สนับสนุนการท่องเที่ยว	8	0	3	1	2	0	14
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจ พิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะ กลุ่ม	3	0	1	1	0	5	10

2) องค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จาก
การแผนงาน / โครงการวิจัย และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า การเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การสร้าง
ความเข้มแข็งของชุมชน การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน การเพิ่มศักยภาพพหุมนุษย์และ
ผู้ประกอบการ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการ
ท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของ
นักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

องค์ความรู้ การเพิ่มศักยภาพพหุมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน
และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตามลำดับ
โดยในพื้นที่ ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาค
กลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาค

องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคใต้ชายแดนตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.32

ตารางที่ 2.32 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	0	0	0	0	0	0	3	5	0	0	0	1	0	0	4	5	0	0	18
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	3	0	0	2	4	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	10
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	0	0	0	4	0	0	0	0	1	3	3	0	0	0	3	5	0	0	19
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	0	0	0	6	1	0	7	4	1	2	2	1	2	2	10	7	3	3	51
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	0	0	0	1	0	0	5	4	0	1	1	0	0	1	2	2	0	0	17
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	0	0	0	2	1	0	2	5	1	1	1	1	3	1	4	4	3	3	32
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	0	4	0	0	1	0	0	0	0	0	0	6	0	3	0	14
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	0	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตของแผนงาน / โครงการ และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ผลผลิต ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ผลผลิต อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิต หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิต เส้นทางทางการท่องเที่ยว ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ และคู่มือประเมิน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ผลผลิตเส้นทางทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

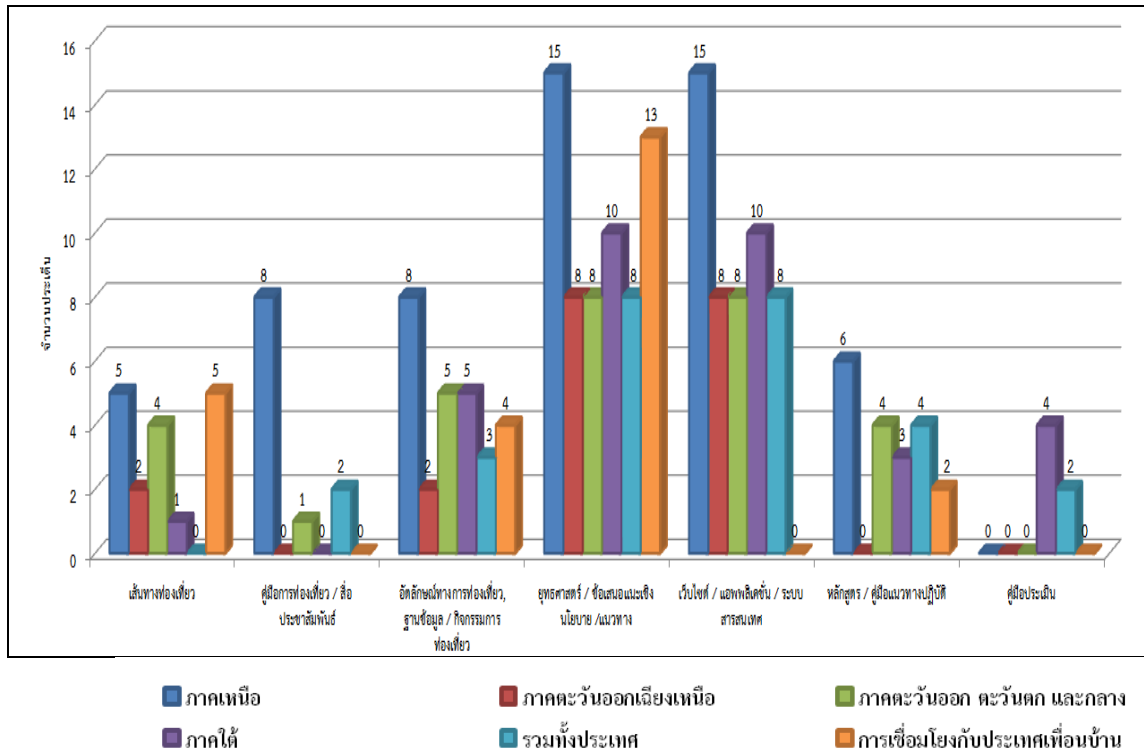
ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประเด็นน้อยที่สุด

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ และภาพรวมของประเทศ มีประเด็นน้อยที่สุด

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.26 และตารางที่ 2.33

ภาพที่ 2.26 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.33 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	5	2	4	1	0	5	17
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	8	0	1	0	2	0	11
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	8	2	5	5	3	4	27
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	15	8	8	10	8	13	62
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	15	8	8	10	8	0	49
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	6	0	4	3	4	2	19
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	4	2	0	6

4) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงาน วิจัย จำแนกตาม ผลผลิต ของแผนงาน / โครงการ และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิต อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ กับ ผลผลิต เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลผลิตจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และ ภาคเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน รายละเอียด ดังตารางที่ 2.34

ตารางที่ 2.34 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. เส้นทางการท่องเที่ยว	0	0	0	3	0	0	0	1	0	2	2	1	0	2	1	0	4	1	17
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	4	1	12
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	0	0	0	2	4	0	2	3	0	1	1	0	1	1	4	2	1	0	22
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	0	0	0	6	1	0	7	4	1	3	3	1	5	3	9	5	2	2	52
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	3	0	12
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	0	0	0	0	3	0	2	1	0	0	0	1	0	0	6	2	0	0	15
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล และรูปแบบการท่องเที่ยว การแต่งงาน และฮันนิมุน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ และภาคเหนือ ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมุน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.35

ตารางที่ 2.35 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	3	0	2	3	5	1	14
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0	0	0	0	0	0
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0	1	0	0	0	0	1
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	18	2	3	7	0	9	39
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	2	0	0	3	1	6
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	4	0	0	0	0	0	4
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	0	0	4	0	0	6
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	3	2	0	6	0	4	15
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	0	0	3	0	0	0	3
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0	0	0	0	0	0
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	0	0	2	0	0	2	4
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	0	0	0	0	0	0	0

6) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงาน วิจัย จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบ การท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับ รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา กับ และรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามลำดับ โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล และรูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาค

กลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่
มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1
มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคกลาง
ตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาค
กลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาค
ตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือ
ตอนล่าง 1 ตามลำดับ

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ
ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลาง
ตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่ง
อ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 2

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.36

ตารางที่ 2.36 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556
จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	0	0	0	0	0	0	2	1	1	0	0	1	0	0	3	0	0	0	8
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	0	0	0	3	0	0	3	4	0	2	2	0	0	2	11	5	4	3	39
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	6
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	0	0	0	0	0	0	2	4	0	2	2	0	0	2	0	3	0	0	15
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.2.3 การสังเคราะห์โครงการวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์และแยกตามพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย โดยจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และมีการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด และ กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ที่มีการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ

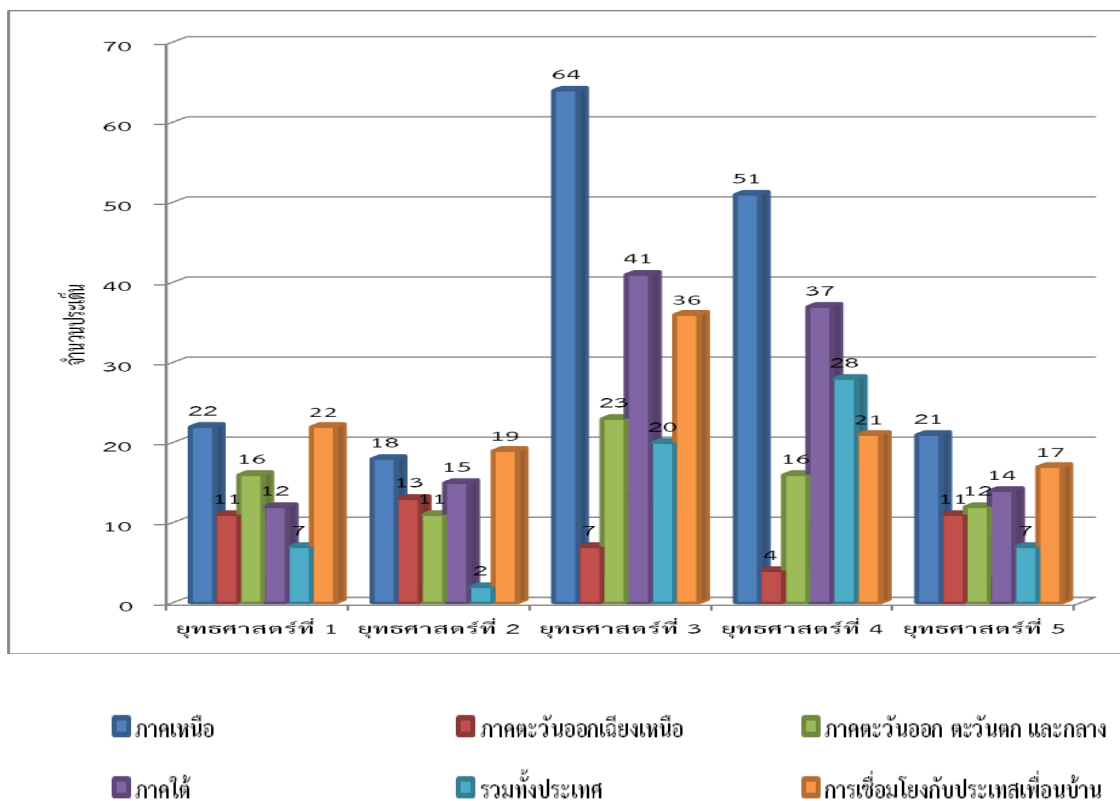
ภาคกลาง โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาใน พื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อย ที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและ แรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมาก ที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนา มาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวม ของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความ ปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น และ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาใน พื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมาก ที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด

กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน กับภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมีน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพที่ 2.27 และตารางที่ 2.37

ภาพที่ 2.27 จำนวนประเด็นของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.37 จำนวนประเด็น ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 จำแนกตามภูมิภาค

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	22	11	16	12	7	22	90
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	3	5	3	3	8	28
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	16	5	7	9	4	8	49
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	3	4	0	0	6	13
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่ง ท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	18	13	11	15	2	19	78
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	10	3	7	4	0	12	36
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	1	2	1	2	0	0	6
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	7	8	3	9	2	7	36
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และ ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	64	7	23	41	20	36	191
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	24	4	6	12	7	10	63
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	9	3	6	6	2	13	39
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	15	0	5	8	6	4	38
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	7	0	3	8	0	3	21
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการแข่งขัน	9	0	3	7	5	6	30
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	51	4	16	37	28	21	157
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	10	2	3	9	6	5	35

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนา ระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	19	2	5	8	7	6	47
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้าง รายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	9	0	4	7	4	4	28
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	9	0	3	8	7	3	30
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	4	0	1	5	4	3	17
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม ของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ทรัพยากรการท่องเที่ยว	21	11	12	14	7	17	82
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการ บริหารจัดการการท่องเที่ยว	8	7	4	6	5	10	40
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา ท่องเที่ยว	13	4	8	8	2	7	42

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย โดยจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคใต้ชายแดน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคม และระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลาง

ตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 และ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และ กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาค

ตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ

โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น
รายละเอียด ดังตารางที่ 2.38

ตารางที่ 2.38 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	13	5	0	8	4	0	9	9	0	2	6	15	4	7	4	86
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	5	0	0	3	0	0	3	3	0	0	0	4	2	2	2	24
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	4	5	0	5	4	0	3	3	0	2	3	11	2	5	2	49
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0	0	4	0	0	0	0	0	3	3	0	0	3	0	0	0	0	13
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	0	0	0	10	1	0	7	8	1	6	6	0	7	6	9	9	3	2	75
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	0	0	0	6	1	0	0	4	1	3	3	0	0	3	5	6	1	0	33
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	0	0	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	6
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	0	0	0	3	0	0	5	4	0	3	3	0	5	3	3	3	2	2	36
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	14	8	0	20	18	2	5	5	4	2	3	36	19	12	8	156
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรม นวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	3	3	0	7	5	1	2	2	1	2	0	12	6	4	3	51
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	4	0	0	2	4	1	3	3	1	0	3	6	6	0	0	33
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	0	0	0	2	4	0	3	5	0	0	0	1	0	0	12	2	3	0	32
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0	0	3	1	0	4	4	0	0	0	0	0	0	3	1	2	2	20

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	0	0	0	2	0	0	4	0	0	0	0	1	0	0	3	4	3	3	20
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	0	0	0	10	8	0	18	20	0	0	0	1	4	0	40	13	9	3	126
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	3	0	0	5	4	0	0	0	0	2	0	6	2	3	3	28
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	0	0	0	2	5	0	4	4	0	0	0	0	2	0	14	5	3	0	39
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	0	0	0	3	0	0	4	4	0	0	0	1	0	0	9	2	0	0	23
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	0	0	0	1	3	0	4	4	0	0	0	0	0	0	7	2	3	0	24
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	1	0	0	1	4	0	0	0	0	0	0	4	2	0	0	12
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	0	0	0	7	4	0	7	8	1	4	4	1	7	4	9	9	4	3	72
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	0	0	0	4	0	0	3	3	0	2	2	0	5	2	5	6	0	0	32
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	0	0	0	3	4	0	4	5	1	2	2	1	2	2	4	3	4	3	40

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

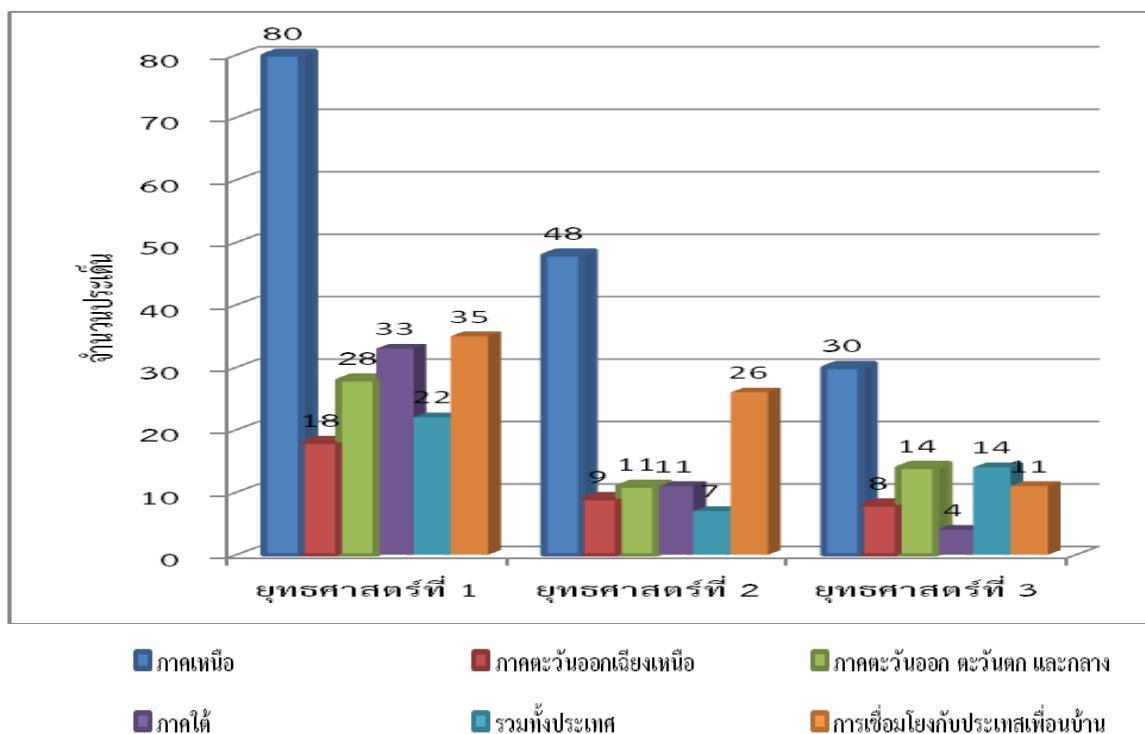
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด และกลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้านมีน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้านมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้มีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตาม

ระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมกับประเทศเพื่อนบ้านมีน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการ

ท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้มีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้มีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคใต้ กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.28 และตารางที่ 2.39

ภาพที่ 2.28 จำนวนประเด็นตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของ แผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.39 จำนวนประเด็นตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกและภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	80	18	28	33	22	35	216
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	7	2	3	0	6	3	21
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	26	8	11	12	9	13	79
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	25	4	10	11	5	12	67
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	22	4	4	10	2	7	49
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	48	9	11	11	7	26	112
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	17	5	2	2	3	10	39
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	26	2	9	8	4	11	60
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	5	2	0	1	0	5	13
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	30	8	14	4	14	11	81
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0	1	0	0	0	1
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	10	8	6	3	10	8	45
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	7	0	1	0	0	3	11
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	0	0	1	0	0	2
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	5	0	3	0	2	0	10

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้าน การท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่เป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	7	0	3	0	2	0	12

4) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.3

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่

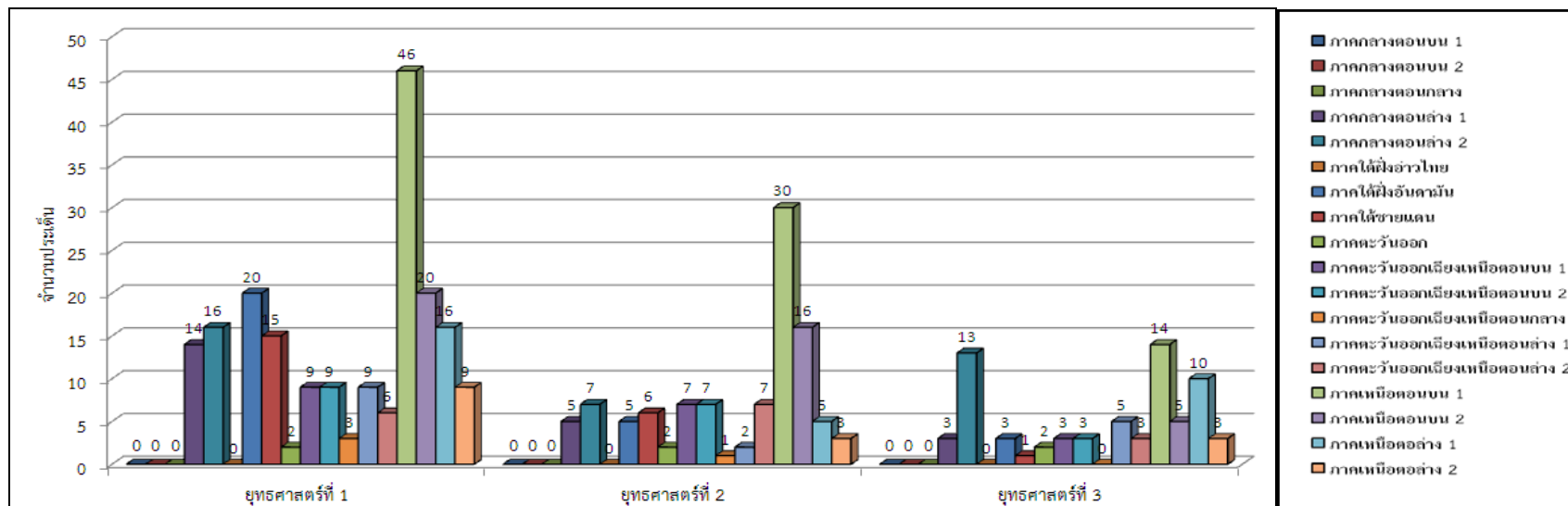
184

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการ

ท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก และภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่าน กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคกลางตอนล่าง 1 กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือตอนบน 1 กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบ และมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลาง ตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาค กลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาค ตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.29 และตารางที่ 2.40

ภาพที่ 2.29 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.40 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	0	0	0	14	16	0	20	15	2	9	9	3	9	6	46	20	16	9	194
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับมหภาค	0	0	0	0	4	0	0	0	0	2	2	0	0	2	6	1	2	0	19
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	0	0	0	6	5	0	7	5	1	3	3	1	5	0	14	7	6	3	66
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย	0	0	0	5	5	0	7	5	1	2	2	1	2	2	14	7	4	3	60
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาโลก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	0	0	0	3	2	0	6	5	0	2	2	1	2	2	12	5	4	3	49
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	0	0	0	5	7	0	5	6	2	7	7	1	2	7	30	16	5	3	103
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	0	0	0	1	2	0	1	1	1	3	3	0	2	3	10	6	1	0	34
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	0	0	0	4	5	0	4	4	1	2	2	1	0	2	15	7	4	3	54
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	1	0	2	2	0	0	2	5	3	0	0	15
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	0	0	0	3	13	0	3	1	2	3	3	0	5	3	14	5	10	3	68
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการ	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม																			
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	0	0	0	2	4	0	2	1	1	3	3	0	5	3	5	3	1	0	33
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2	3	3	10
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	3	0	10
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่ อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	3	0	12

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็น ที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาภัยเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาค

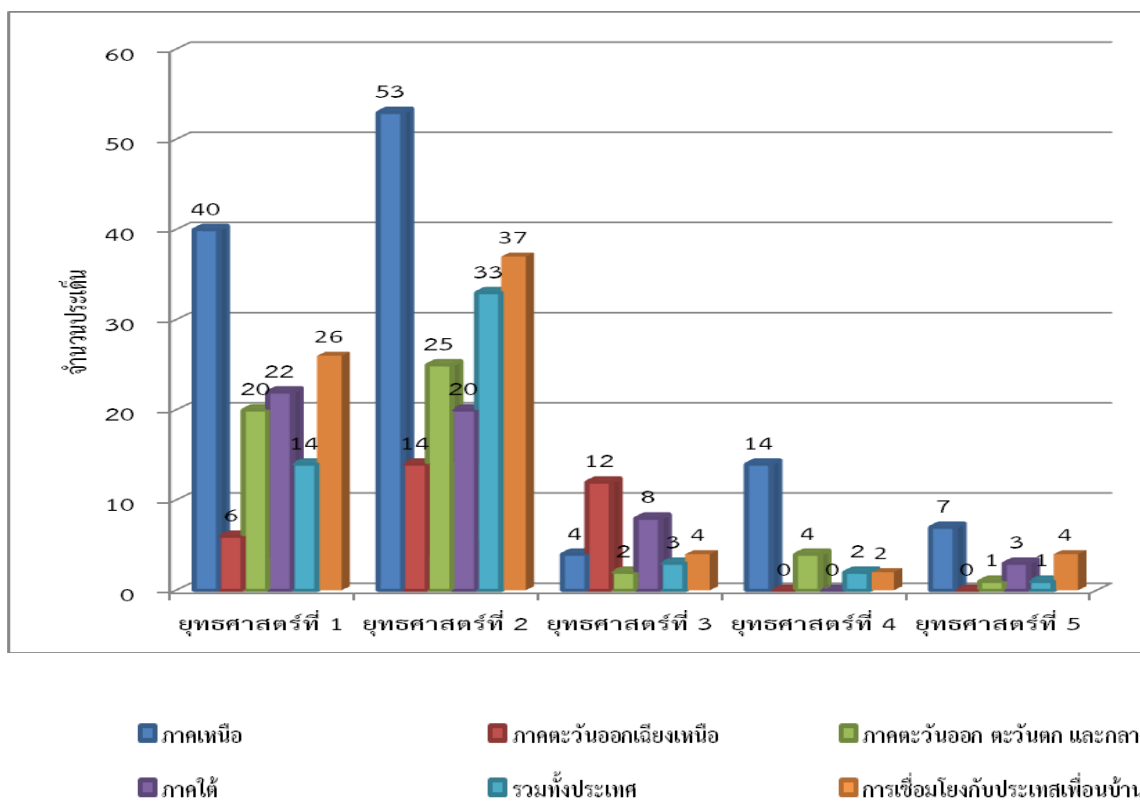
ตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมีน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง มีน้อยที่สุด กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.30 และตารางที่ 2.41

ภาพที่ 2.30 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.41 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการ
ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามภูมิภาค

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม	40	6	20	22	14	26	128
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการ สอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุน การเรียนรู้ ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วย การพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	12	0	5	4	5	5	31
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทาง ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและ เอกลักษณ์ที่หลากหลาย	17	2	4	8	7	10	48
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติ ใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทาง กายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึง การคุ้มครองผู้บริโภค	0	0	3	0	0	2	5
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน และการบริหารรัฐ กิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	4	3	3	0	3	13
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	2	0	0	1	3
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริม สร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	11	0	3	7	2	5	28
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกัน ประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มี เสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความ สามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	53	14	25	20	33	37	182
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเอง ของสินค้าเกษตร	1	0	2	1	8	2	14
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาค่าความรู้และต่อยอดภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และ สาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนอย่างยั่งยืน	10	0	0	7	3	2	22
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทาง อุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการ ในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	26	8	11	12	13	14	84
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงาน ชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐาน การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะ ที่มีคุณภาพ	4	3	4	0	2	6	19
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	7	0	3	0	2	0	12
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่าง ประเทศ	5	3	5	0	5	13	31
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์เสริมสร้าง และพัฒนา ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	12	2	8	3	4	33
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	4	6	2	8	3	4	27
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน และทรัพยากรธรณี	0	3	0	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็น เอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	3	0	0	0	0	3

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจาก ธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหาร จัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและ บุคลากรทางการวิจัย	14	0	4	0	2	2	22
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาศาสตร์เทคโนโลยี และ นวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทาง วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	8	0	3	0	2	0	13
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของ ทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	6	0	1	0	0	2	9
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญา ของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และ สาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึง ประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	7	0	1	3	1	4	16
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของ ประเทศ	7	0	1	3	1	4	16
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการ พัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของ ประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0

**6) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตาม
กลุ่มจังหวัด**

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 29 แผนงานวิจัย ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การ
วิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2
การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็น ที่เกี่ยวข้อง มากที่สุด
รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่
3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้าง
ศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การ
ปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร

และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และ ภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการ

ปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานโยบายความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนา

อุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 และ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

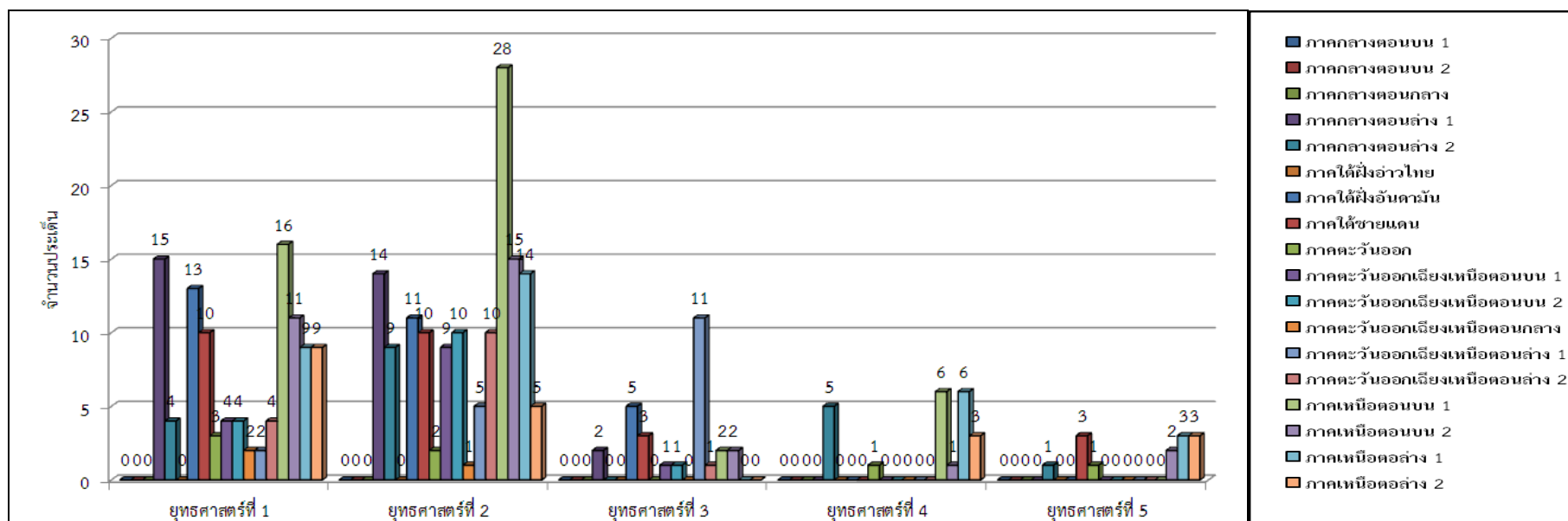
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 และ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบ

บูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตาม กลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็นภาคเหนือตอนบน 1

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 มากที่สุด

รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่
 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
 และภาคเหนือตอนบน 1 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนา
 ศักยภาพและความสามารถในการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่
 2.31 และตารางที่ 2.42

ภาพที่ 2.31 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.42 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2556 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	0	0	0	15	4	0	13	10	3	4	4	2	2	4	16	11	9	9	106
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาคณะ เด็ก และเยาวชน	0	0	0	3	2	0	4	1	1	0	0	1	0	0	5	1	3	3	24
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	0	0	0	2	0	0	3	5	1	2	2	1	0	2	9	7	3	3	40
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	0	0	3	0	0	3	0	0	2	2	0	2	2	0	0	0	0	14
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	0	0	0	2	2	0	3	4	1	0	0	0	0	0	2	3	3	3	23
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
การการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม																			
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	0	0	0	14	9	0	11	10	2	9	10	1	5	10	28	15	14	5	143
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	5
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานวัตกรรมและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	3	4	0	0	0	0	0	0	3	3	3	1	17
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	0	0	0	6	5	0	7	5	1	3	3	1	5	3	15	7	6	3	70
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	0	0	0	4	0	0	0	0	0	3	3	0	0	3	2	0	2	1	18
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	3	0	12
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	0	0	0	4	0	0	0	0	1	3	3	0	0	3	2	5	0	0	21

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	0	0	0	2	0	0	5	3	0	1	1	0	11	1	2	2	0	0	28
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	0	0	0	2	0	0	5	3	0	1	1	0	5	1	2	2	0	0	22
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนา นวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	0	0	0	0	5	0	0	0	1	0	0	0	0	0	6	1	6	3	22
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวិทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	0	3	0	13
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	3	3	9
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหาร จัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิ ปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วย ยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	0	0	0	0	1	0	0	3	1	0	0	0	0	0	0	2	3	3	13
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	1	0	0	3	1	0	0	0	0	0	0	2	3	3	13
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.3.4 ผลการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2556

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2556 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ

ในการวิจัยของแผนงานที่ได้รับทุนในปี พ.ศ. 2556 นั้นได้มีการพัฒนาศักยภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่อยู่บนพื้นฐานอัตลักษณ์ความเป็นไทยและความสามารถหลักของประเทศ เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่พัฒนาต่อยอดมาจากภาคอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของชาติที่เกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่ของประเทศ ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจการเกษตรที่นอกจากจะขายผลผลิตทางการเกษตรแล้วยังสามารถเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการโดยการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ภูมิปัญญา กรรมวิธีการผลิต เทียบชมธรรมชาติที่สวยงามตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของเกษตรกรไทย ที่เป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญของประเทศ ซึ่งผลพลอยได้ที่ดีตามมาอีกนั้นยังสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและการยอมรับในตราสินค้าไทยของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ทางการดำเนินธุรกิจถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากในเชิงการตลาด

นอกจากนั้นในงานวิจัยที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารไทยในการยกระดับให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลเพื่อรองรับและตอบสนองกับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาจากหลายภูมิภาคทั่วโลกให้สามารถบริโภคอาหารไทยได้เป็นอย่างดี ทั้งด้านรสชาติและความสะอาดถูกสุขลักษณะ และการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ภูมิปัญญาอาหารไทย ซึ่งถือว่าเป็นการยกระดับและเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับธุรกิจภัตตาคารร้านอาหารในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นการสร้างงาน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาคต่างๆของภาคชนบท ที่จะทำให้ชุมชนต่างๆมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นในการพึ่งพิงตนเอง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวจากทรัพยากรทางธรรมชาติของประเทศที่เป็นการเพิ่มการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ในการเพิ่มพูนรายได้ของชาติ เช่น การวิจัยเพื่อการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามลุ่มแม่น้ำโขง การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง การพัฒนาการท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อรองรับผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน เป็นต้น มากไปกว่านั้นผลของการวิจัยยังนำไปสู่การพัฒนาระบบสารสนเทศ การสืบค้นข้อมูลการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวเพื่อการอำนวยความสะดวกที่จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนบริการการท่องเที่ยวที่สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการที่จะทำให้อาชีพธุรกิจในการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีโอกาสทางธุรกิจมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลจากการวิจัยที่ได้รับทุนในปี พ.ศ. 2556 นั้นนอกจากจะมีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจอย่างมากแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านสังคมและวัฒนธรรมในหลายมิติด้วยกัน กล่าวคือ งานวิจัยที่ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติ นั้นนอกจากจะเป็นการเผยแพร่ความ

เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจแล้ว ยังเป็นการสร้างให้เกิดการอนุรักษ์ หวงแหนมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ ให้กับชุมชนต่าง ๆ ที่เป็นเจ้าของทรัพยากรดังกล่าว ในการรักษา และสืบสานให้คงอยู่ต่อไปสืบรุ่นสู่รุ่น การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในภูมิภาคอาเซียน เช่น ความร่วมมือในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ความร่วมมือในกลุ่ม IMT-GT ที่เป็น พันธมิตรที่สำคัญในอาเซียน จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและ กัน ที่เป็นเป้าหมายสำคัญของกรอบความร่วมมือของอาเซียนในเสาหลักของการส่งเสริมความร่วมมือด้าน สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นหนึ่งในสามเสาหลักสำคัญของกรอบความร่วมมือทั้งหมดในภูมิภาคอาเซียน ซึ่ง ประเทศไทยนั้นมีบทบาทเป็นผู้นำในเรื่องดังกล่าว

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินการวิจัยของโครงการตามแผนงานต่าง ๆ นั้น ยังส่งผลกระทบต่อที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง ก็คือ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่แผนงานวิจัยในปีก่อน ๆ ที่ผ่านมานั้น ไม่ได้มีการดำเนินการมากนัก และเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติปี พ.ศ. 2555 – 2559 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่จะได้รับผลกระทบจากการ จัดการท่องเที่ยว โดยการวิจัยของแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนพื้นที่มรดก โลกทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติห้วยขาแข้ง ที่มีการพัฒนารูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการ อนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ในการเป็นต้นแบบที่ดีของการจัดการท่องเที่ยวที่มีการดูแลรักษา ทรัพยากรไม่ให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมองความยั่งยืนที่จะทำให้ สังคมหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีเข้าใจที่ดีในเรื่องดังกล่าวที่เป็นข้อจำกัดของการ พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศกำลังพัฒนาที่มุ่งแต่การสร้างรายได้แต่ขาดการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้นการวิจัยของแผนงานการใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อการท่องเที่ยวในแนวปะการัง ยัง ก่อให้เกิดนวัตกรรมการผลิตเรือโดยสารสำหรับการบริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยวชมปะการังที่ไม่ ก่อให้เกิดมลภาวะในท้องทะเลโดยการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ทดแทนการใช้พลังงานเชื้อเพลิงจากน้ำมัน ตามแบบเดิมที่ผลเสียต่อระบบนิเวศในทะเล จึงนับได้ว่างานวิจัยดังกล่าวได้ส่งเสริมแนวคิดและจิตสำนึก ที่ดีต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไปสู่ภูมิภาค ต่างๆ ของประเทศต่อไป

เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจแล้ว ยังเป็นการสร้างให้เกิดการอนุรักษ์หวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติให้กับชุมชนต่าง ๆ ที่เป็นเจ้าของทรัพยากรดังกล่าว ในการรักษาและสืบสานให้คงอยู่ต่อไปสืบรุ่นสู่รุ่น การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน เช่น ความร่วมมือในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ความร่วมมือในกลุ่ม IMT-GT ที่เป็นพันธมิตรที่สำคัญในอาเซียน จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและกัน ที่เป็นเป้าหมายสำคัญของกรอบความร่วมมือของอาเซียนในเสาหลักของการส่งเสริมความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นหนึ่งในสามเสาหลักสำคัญของกรอบความร่วมมือทั้งหมดในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทยนั้นมีบทบาทเป็นผู้นำในเรื่องดังกล่าว

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินการวิจัยของโครงการตามแผนงานต่าง ๆ นั้น ยังส่งผลกระทบต่อที่สำคัญอีกด้านหนึ่งก็คือ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ที่แผนงานวิจัยในปีก่อน ๆ ที่ผ่านมานั้น ไม่ได้มีการดำเนินการมากนัก และเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติปี พ.ศ. 2555 – 2559 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่จะได้รับผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยว โดยการวิจัยของแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติอุทยานแห่งชาติห้วยขาแข้ง ที่มีการพัฒนารูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ในการเป็นต้นแบบที่ดีของการจัดการท่องเที่ยวที่มีการดูแลรักษาทรัพยากรไม่ให้เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์แต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมองความยั่งยืนที่จะทำให้สังคมหรือผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีเข้าใจที่ดีในเรื่องดังกล่าวที่เป็นข้อจำกัดของการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศกำลังพัฒนาที่มุ่งแต่การสร้างรายได้แต่ขาดการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี นอกจากนั้นการวิจัยของแผนงานการใช้เรือพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อการท่องเที่ยวในแนวปะการัง ยังก่อให้เกิดนวัตกรรมการผลิตเรือโดยสารสำหรับการบริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการเที่ยวชมปะการังที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะในท้องทะเลโดยการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ทดแทนการใช้พลังงานเชื้อเพลิงจากน้ำมันตามแบบเดิมที่ผลเสียต่อระบบนิเวศในทะเล จึงนับได้ว่างานวิจัยดังกล่าวได้ส่งเสริมแนวคิดและจิตสำนึกที่ดีต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จะทำให้เกิดการพัฒนาต่อไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศต่อไป

2.3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

การสังเคราะห์แผนงานและงบประมาณงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุน จาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงาน วิจัย ได้ผล การศึกษา ดังนี้

2.3.1 การสังเคราะห์โครงการวิจัยในภาพรวมตามยุทธศาสตร์ งบประมาณ พื้นที่ และผลผลิต

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนแรกนี้จะเป็นการสังเคราะห์ในภาพรวมของโครงการวิจัย จำแนกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และ 3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย จำแนกตามพื้นที่ ได้แก่ 1) กลุ่มจังหวัด 2) ภูมิภาค และส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนก ตามผลผลิต ได้แก่ 1) ผลผลิต 2) องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยว พบว่า

ส่วนที่ 1 การสังเคราะห์โครงการวิจัยในภาพรวมตามยุทธศาสตร์

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย ตาม แผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ผลการศึกษาเนื้อหาสาระและองค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา สินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการ ท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณา รายยุทธศาสตร์ พบว่า

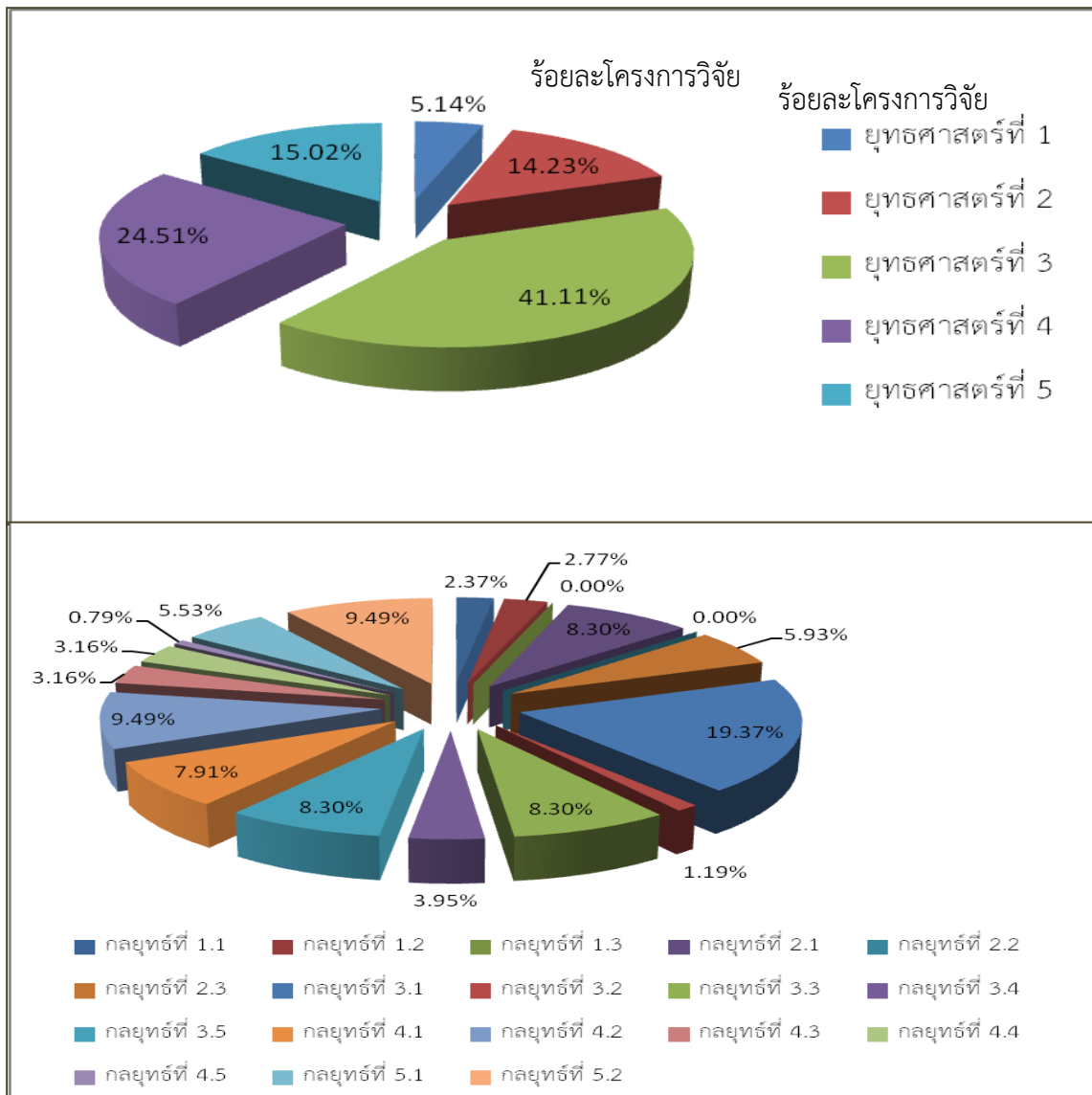
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการ ท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อ การท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยง การเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน เมื่อจำแนกตามกล ยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ มี ประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่ง ท่องเที่ยว โดยกลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีประเด็นที่เกี่ยวข้องเท่ากัน ถัดมาได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพที่ 2.32 และตารางที่ 2.43

ภาพที่ 2.32 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

ตารางที่ 2.43 จำนวนและร้อยละ โครงการวิจัยของ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	13	5.14
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	2.37
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	7	2.77
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	36	14.23
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	21	8.30
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	15	5.93
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	104	41.11
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	49	19.37
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	3	1.19
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	21	8.30
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	10	3.95
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	21	8.30

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	62	24.51
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	20	7.91
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	24	9.49
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	8	3.16
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	8	3.16
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	2	0.79
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	38	15.02
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	14	5.53
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	24	9.49
รวม	253	100.00

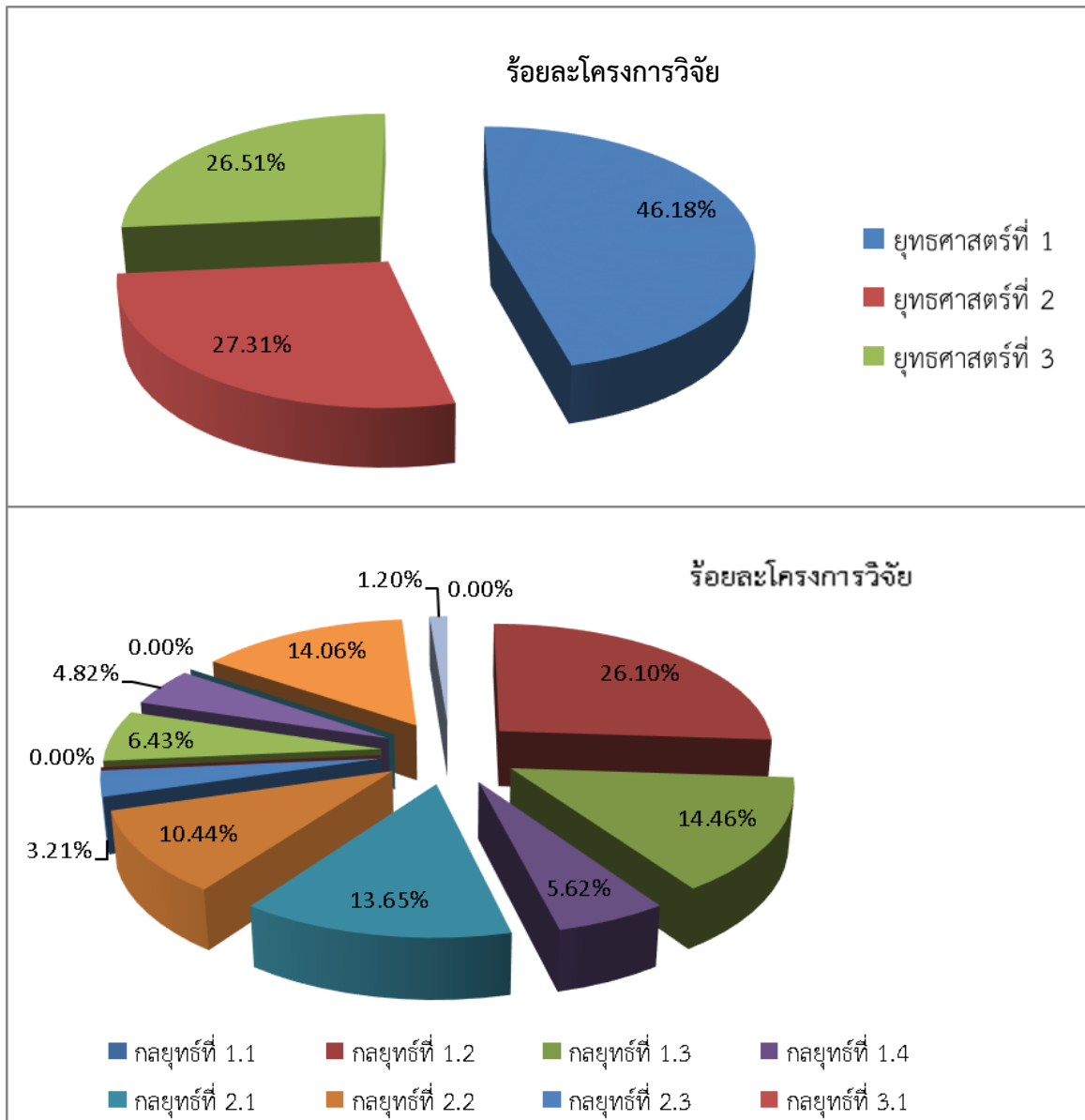
2) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ผลการศึกษาเนื้อหาสาระและองค์ความรู้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็น ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และ ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย และกลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย ในระดับมหภาค ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังภาพที่ 2.33 และตารางที่ 2.44

ภาพที่ 2.33 ร้อยละโครงการวิจัยของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ตารางที่ 2.44 จำนวนและร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	115	46.18
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวไทย	65	26.10
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย	36	14.46
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	14	5.62
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	68	27.31
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	34	13.65
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	26	10.44
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	8	3.21
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	66	26.51
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	16	6.43
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	12	4.82
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	35	14.06
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนา ระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	3	1.20
รวม	249	100.00

3) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ผลจากการสังเคราะห์ งานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ผลการศึกษาเนื้อหาสาระและองค์ความรู้พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัยนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณา รายยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม และกลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ตามลำดับ โดยกลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูประบบการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

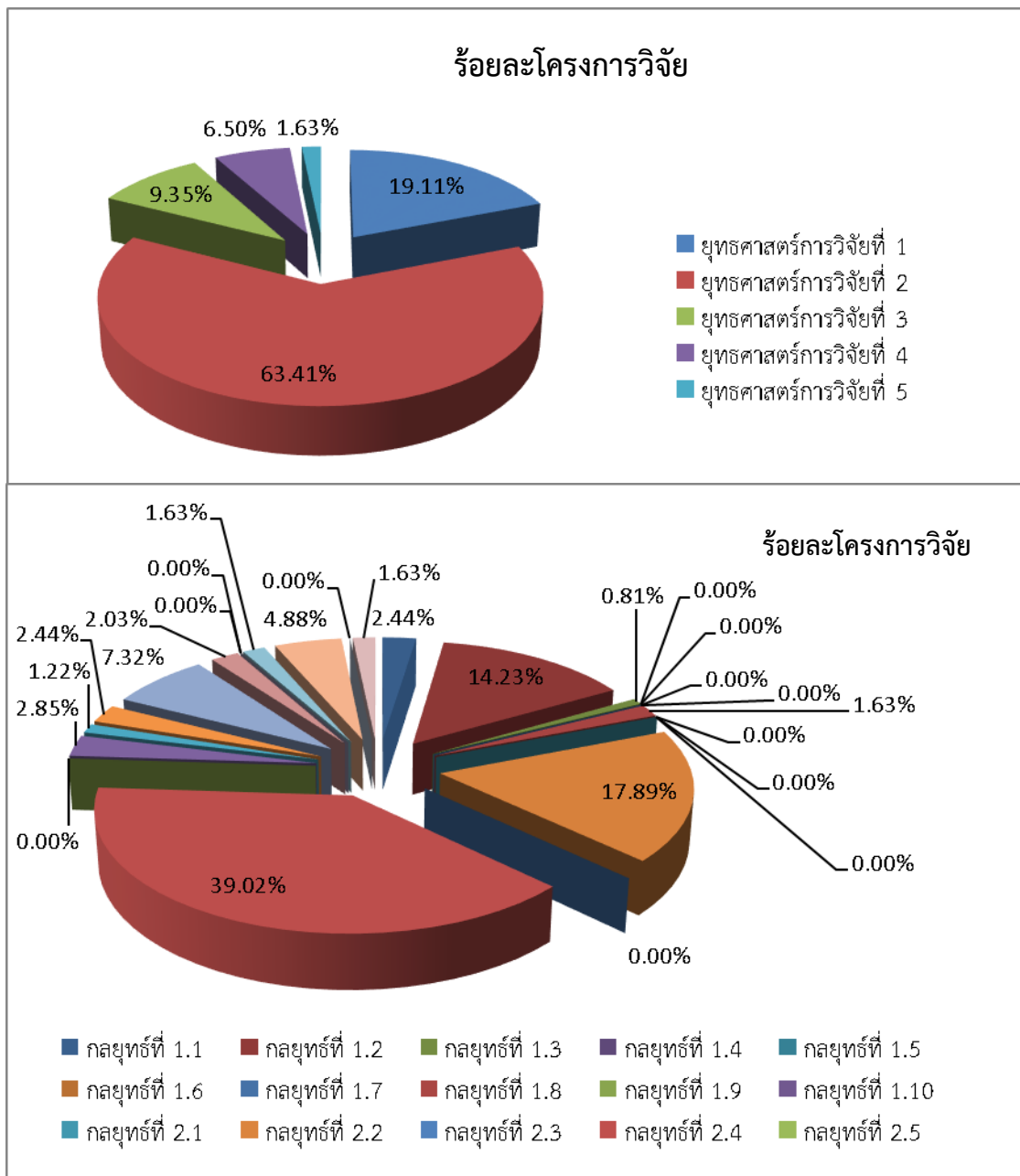
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และกลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามลำดับ

โดยกลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร และกลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่ากลยุทธ์ที่ 3.1บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี โดยกลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ไม่มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังภาพที่ 2.34 และตารางที่ 2.45

ภาพที่ 2.34 ร้อยละโครงการวิจัยของ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ตารางที่ 2.45 จำนวนและร้อยละโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2555 - 2559)

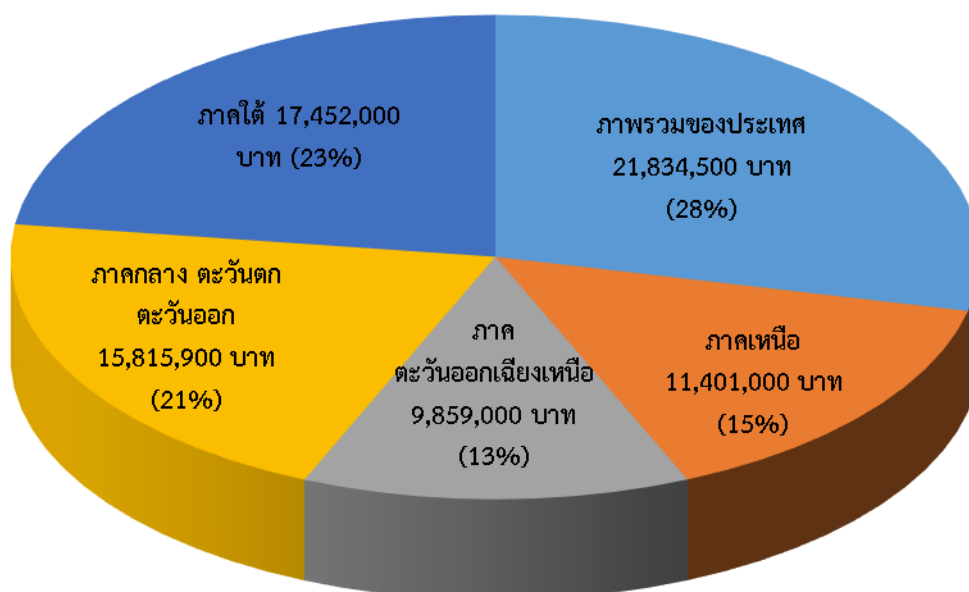
นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม	47	19.11
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	6	2.44
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	35	14.23
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	2	0.81
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	4	1.63
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0.00
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	156	63.41
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาคอร์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	44	17.89
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	96	39.02
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	0	0.00

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	7	2.85
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3	1.22
กลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	6	2.44
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	23	9.35
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	18	7.32
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	5	2.03
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0.00
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย	16	6.50
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	4	1.63
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	12	4.88
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย	4	1.63
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0.00
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	4	1.63
รวม	246	100.00

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามงบประมาณ

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 รวมทั้งสิ้น 31 แผนงานวิจัย งบประมาณ 76,362,400 บาท คณะวิจัยได้นำงบประมาณมาจำแนกแยกตามพื้นที่ได้ ดังนี้

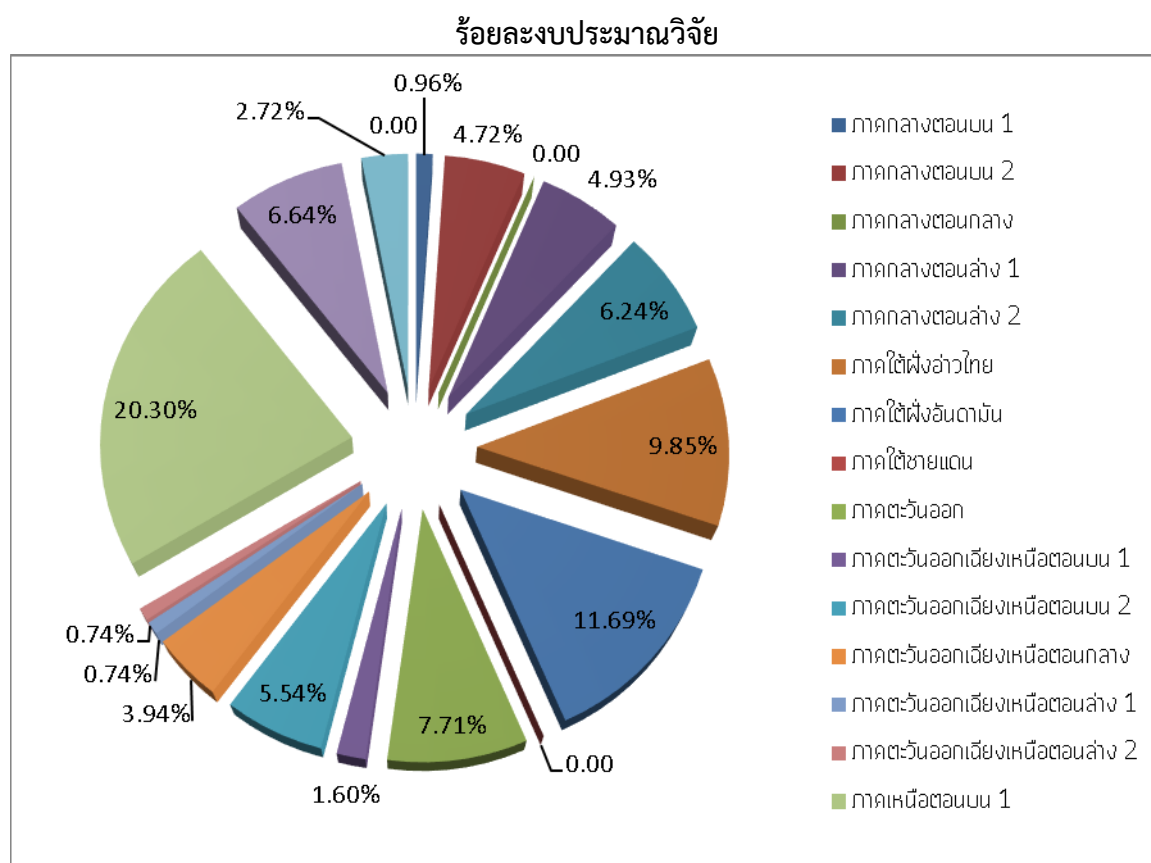
1) งบประมาณการสนับสนุนการวิจัย แยกตามภูมิภาค พบว่า ภาครวมของประเทศได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยมากที่สุด ร้อยละ 28 ของทุนวิจัยทั้งหมด (21,834,500 บาท) รองลงมา ได้แก่ ภาคใต้ ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยร้อยละ 23 ของทุนวิจัยทั้งหมด (17,452,000 บาท) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยร้อยละ 13 ของทุนวิจัยทั้งหมด (9,859,000 บาท) รายละเอียด ดังภาพที่ 2.35

ภาพที่ 2.35 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย แยกตามภูมิภาค

2) กลุ่มจังหวัด

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 โดยพิจารณาถึงงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 ได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยกลุ่มจังหวัดที่ไม่มีงบประมาณ ได้แก่ ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 รายละเอียด ดังภาพ 2.36 และตารางที่ 2.46

ภาพที่ 2.36 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย แยกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.46 ร้อยละงบประมาณของ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	ร้อยละงบประมาณ
1. ภาคกลางตอนบน 1	0.96
2. ภาคกลางตอนบน 2	4.72
3. ภาคกลางตอนกลาง	0.00
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	4.93
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	6.24
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	9.85
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	11.69
8. ภาคใต้ชายแดน	0.00
9. ภาคตะวันออก	7.71
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	1.60
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	5.54
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	3.94
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	0.74
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	0.74
15. ภาคเหนือตอนบน 1	20.30
16. ภาคเหนือตอนบน 2	6.64
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	2.72
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	0.00
รวม	88.31*

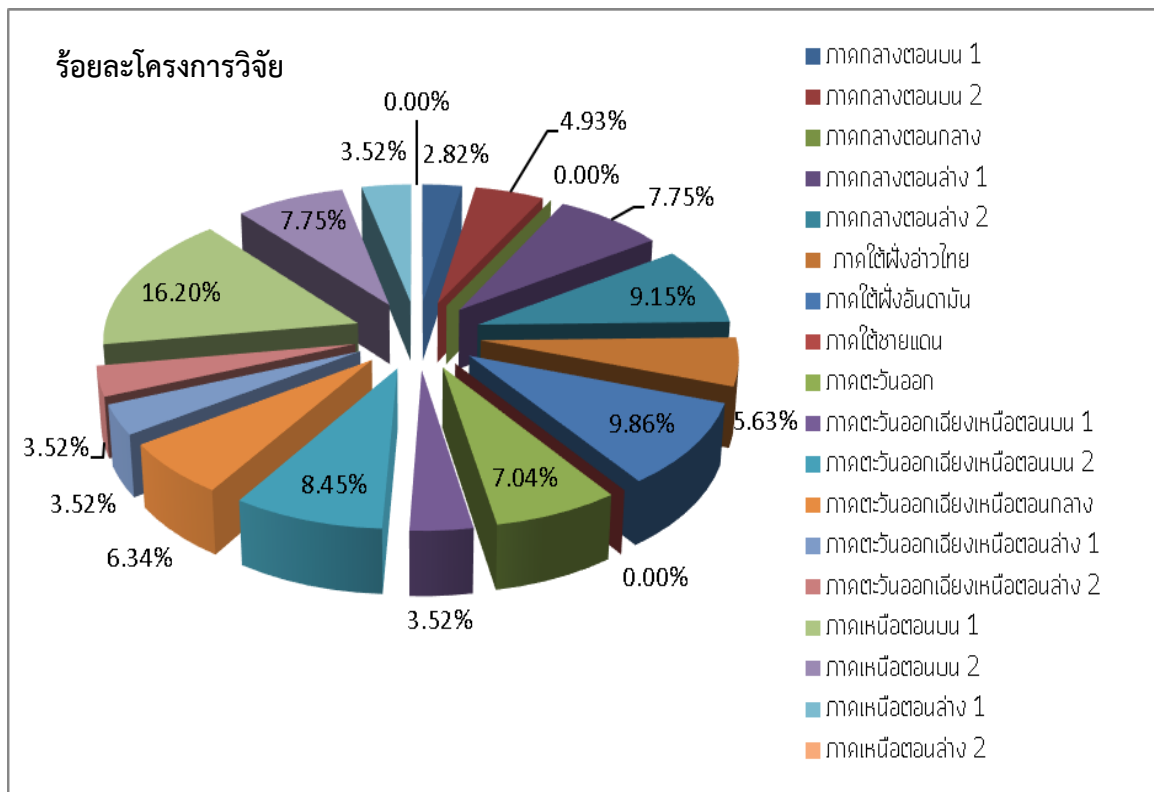
* ไม่เป็นร้อยละ 100 เนื่องจากบางแผนงานเป็นการดำเนินการในภาพรวมของประเทศไม่สามารถแยกเป็นกลุ่มจังหวัดได้

ส่วนที่ 3 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามพื้นที่

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามพื้นที่ได้ดังนี้

1) กลุ่มจังหวัด

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ชายแดน ไม่มีโครงการวิจัย และเมื่อพิจารณาตามงบประมาณจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า ภาคเหนือตอนบน 1 ได้รับงบประมาณมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยกลุ่มจังหวัดที่ไม่มีงบประมาณ ได้แก่ ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 รายละเอียด ดังภาพที่ 2.37 และตารางที่ 2.47

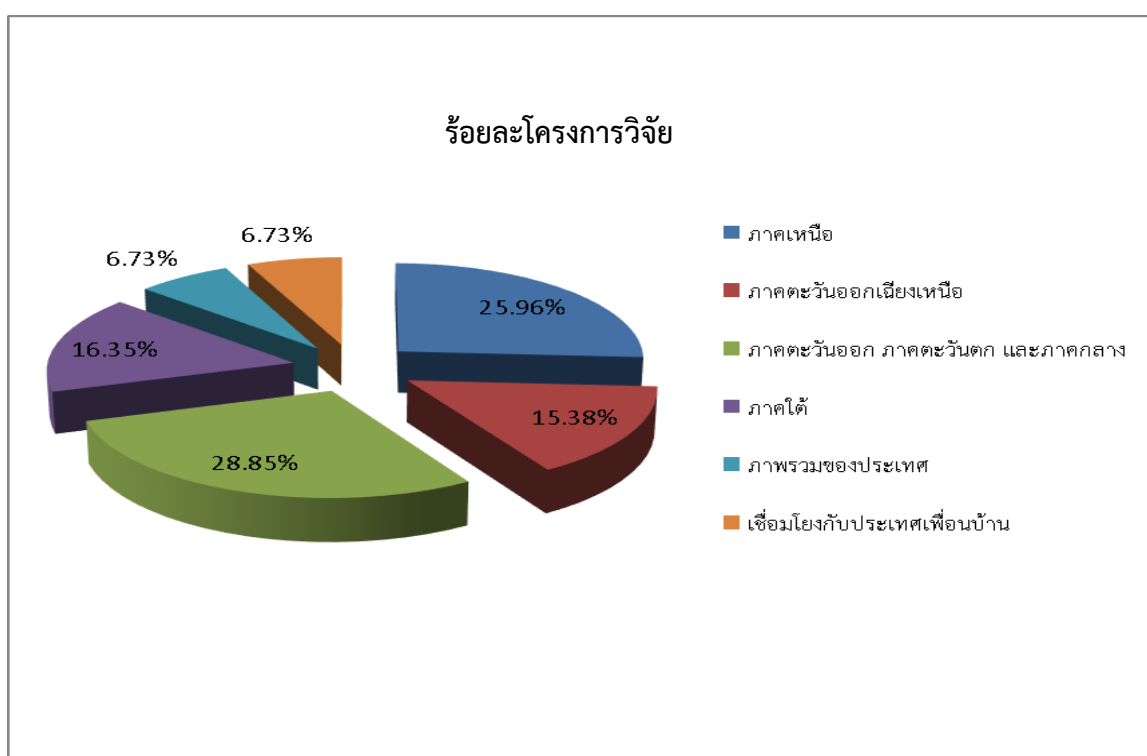
ภาพที่ 2.37 ร้อยละของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 2.47 จำนวนและร้อยละ ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด	แผนงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคกลางตอนบน 1	4	2.82
2. ภาคกลางตอนบน 2	7	4.93
3. ภาคกลางตอนกลาง	0	0.00
4. ภาคกลางตอนล่าง 1	11	7.75
5. ภาคกลางตอนล่าง 2	13	9.15
6. ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	8	5.63
7. ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	14	9.86
8. ภาคใต้ชายแดน	0	0.00
9. ภาคตะวันออก	10	7.04
10. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	5	3.52
11. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	12	8.45
12. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	9	6.34
13. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	5	3.52
14. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	5	3.52
15. ภาคเหนือตอนบน 1	23	16.20
16. ภาคเหนือตอนบน 2	11	7.75
17. ภาคเหนือตอนล่าง 1	5	3.52
18. ภาคเหนือตอนล่าง 2	0	0.00
รวม	142	100.00

2) ภูมิภาค

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามภูมิภาค พบว่า ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มีจำนวนโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน มีโครงการวิจัยน้อยที่สุด รายละเอียด ดังภาพที่ 2.38 และตารางที่ 2.48

ภาพที่ 2.38 ร้อยละ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.48 จำนวนและร้อยละ ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

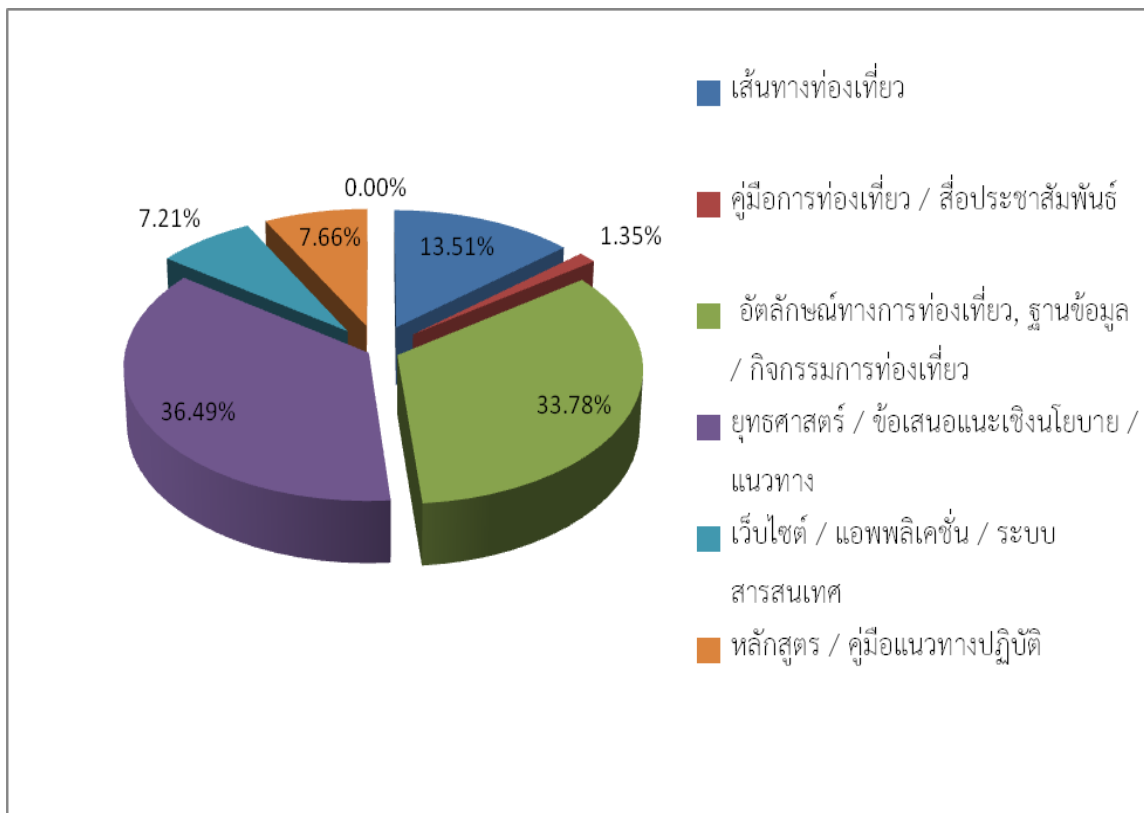
ภูมิภาค	โครงการวิจัย		ร้อยละ งบประมาณ
	จำนวน	ร้อยละ	
1. ภาคเหนือ	27	25.96	22.03
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	16	15.38	12.56
3. ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	30	28.85	21.55
4. ภาคใต้	17	16.35	20.97
5. ภาพรวมของประเทศ	7	6.73	14.95
6. เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	7	6.73	7.94
รวม	104	100.00	100.00

ส่วนที่ 4 ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามผลผลิตจากการวิจัย

การสังเคราะห์ แผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย คณะวิจัยได้จำแนกผลการสังเคราะห์แยกตามผลผลิตจากการวิจัยได้ ดังนี้

1) ผลผลิต

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า ผลผลิต ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ โดยผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีโครงการวิจัย รายละเอียด ดังภาพที่ 2.39 และตารางที่ 2.49

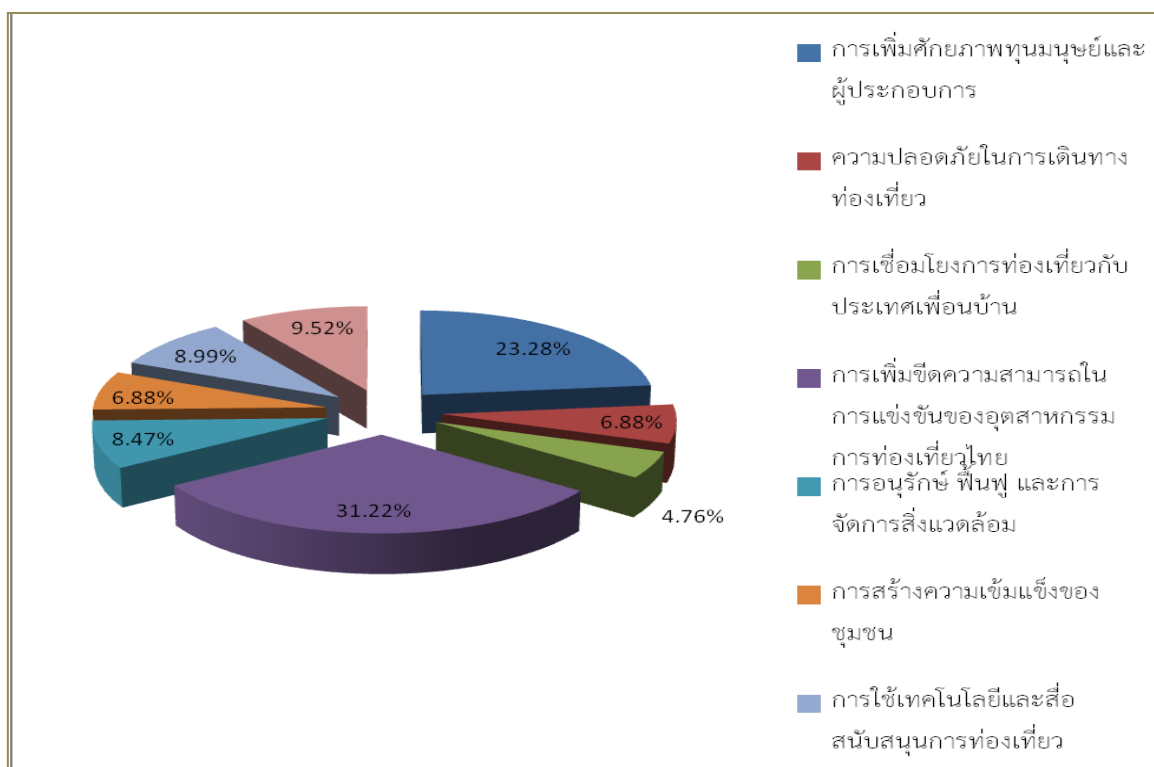
ภาพที่ 2.39 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัยที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.49 จำนวนและร้อยละ โครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย

ผลผลิตที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เส้นทางท่องเที่ยว	30	13.51
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	3	1.35
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	75	33.78
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	81	36.49
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	16	7.21
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	17	7.66
7. คู่มือประเมิน	0	0.00
รวม	222	100.00

2) องค์ความรู้

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงานวิจัยพบว่า องค์ความรู้ด้าน การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ องค์ความรู้ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว องค์ความรู้การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว องค์ความรู้ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และองค์ความรู้ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.40 และตารางที่ 2.50

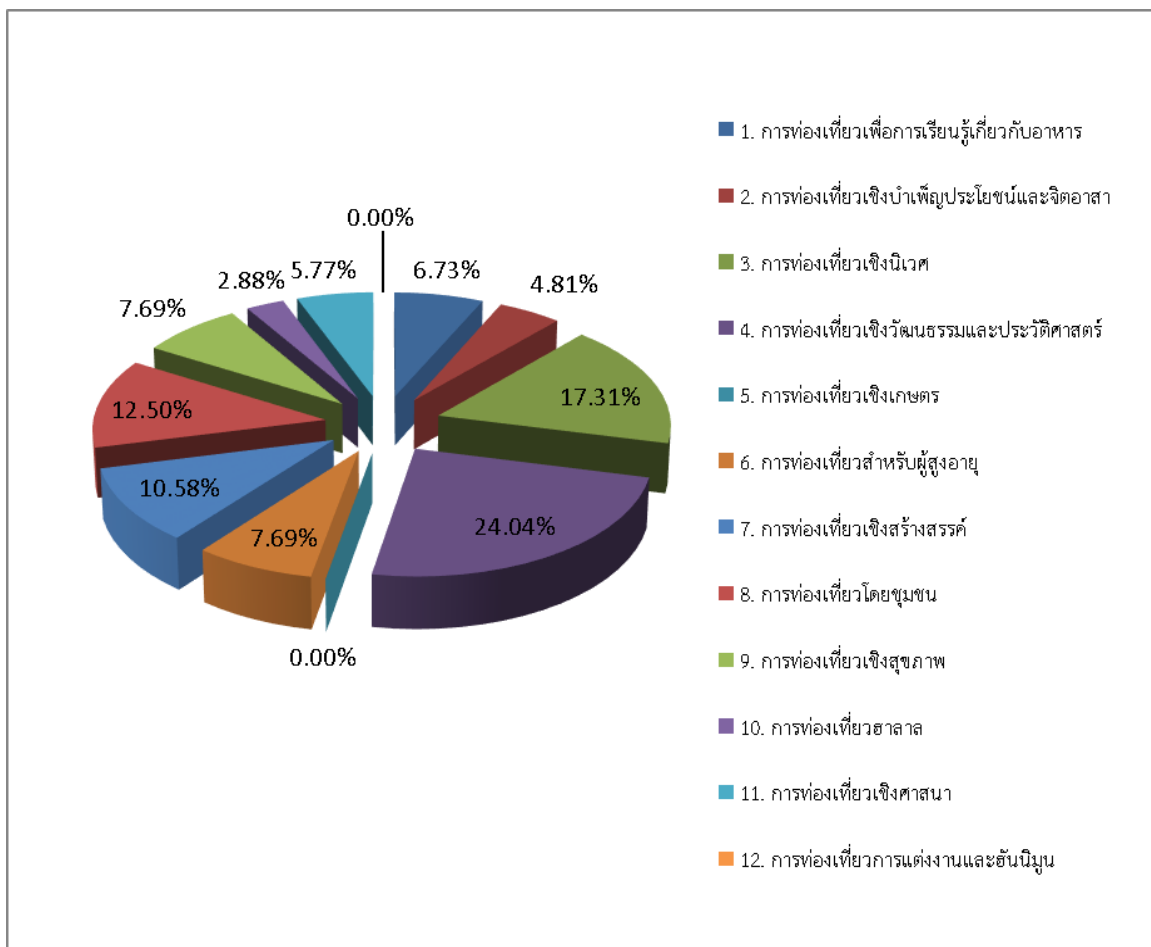
ภาพที่ 2.40 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.50 จำนวนและร้อยละ โครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	44	23.28
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	13	6.88
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	9	4.76
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	59	31.22
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	16	8.47
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	13	6.88
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	17	8.99
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	18	9.52
รวม	189	100

3) รูปแบบการท่องเที่ยว

จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงานวิจัย พบว่า รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีจำนวนโครงการวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบ การท่องเที่ยวฮาลาล ตามลำดับ โดยรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และรูปแบบการท่องเที่ยว การแต่งงาน และฮันนีมูน ไม่มีโครงการวิจัย รายละเอียด ดังภาพที่ 2.41 และตารางที่ 2.51

ภาพที่ 2.41 ร้อยละโครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย

ตารางที่ 2.51 จำนวนและร้อยละ โครงการวิจัย ของแผนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	โครงการวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	7	6.73
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	5	4.81
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	18	17.31
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	25	24.04
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0.00
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	8	7.69
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	11	10.58
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	13	12.50
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	8	7.69
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	3	2.88
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	6	5.77
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนีมูน	0	0.00
รวม	104	100.00

2.3.2 การสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามองค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัย และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม องค์ความรู้ ผลผลิต รูปแบบการวิจัยของ แผนงาน /โครงการ แยกตามพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) องค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค

ในส่วนนี้จะจำแนกองค์ความรู้ของ แผนงาน / โครงการ ตามภูมิภาค ผล จากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้วิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จาก แผนงาน / โครงการวิจัย จำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม การอนุรักษ์ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน และความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

องค์ความรู้ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และในภูมิภาคอาเซียน ตามลำดับ

องค์ความรู้ ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือภาพรวมของประเทศ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่ในภูมิภาคอาเซียนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยในพื้นที่ภาคใต้ ไม่มีประเด็น

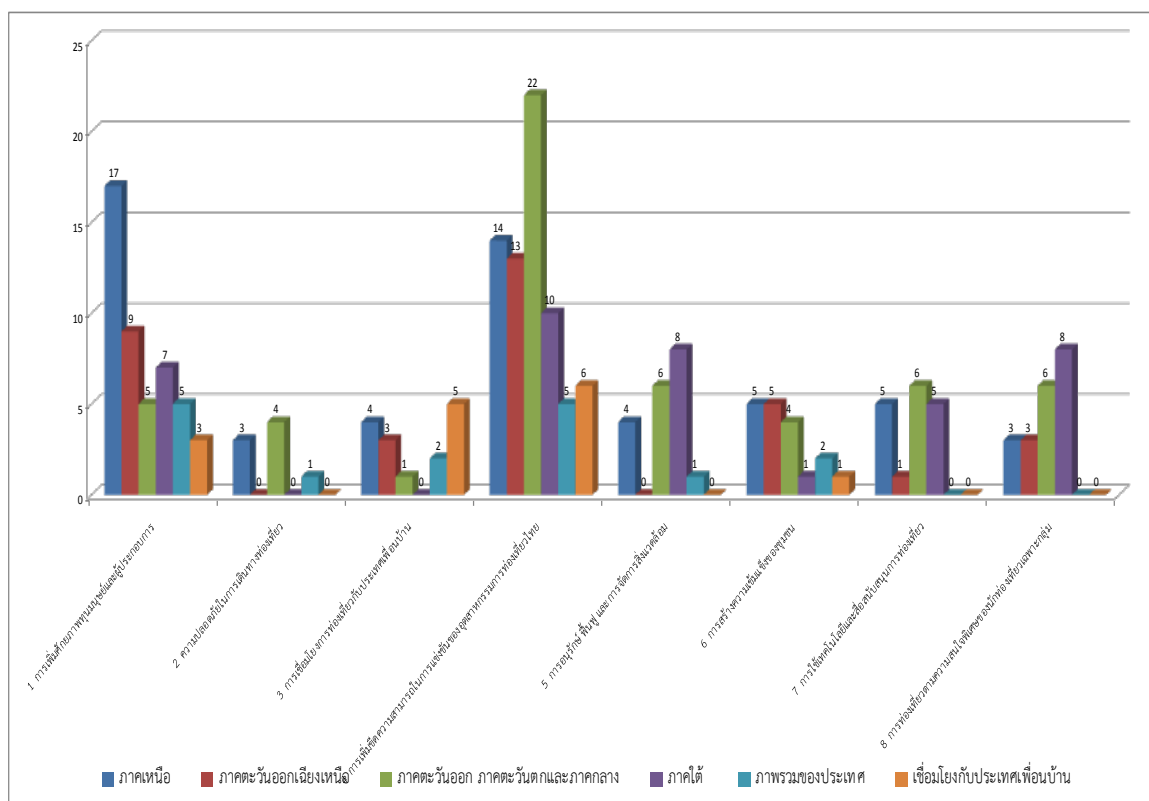
องค์ความรู้ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ในภูมิภาคอาเซียน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

องค์ความรู้ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ ภาคใต้ และในภูมิภาคอาเซียน ตามลำดับ

องค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ กับ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และในภูมิภาคอาเซียน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.42 และตารางที่ 2.52

ภาพที่ 2.42 จำนวนประเด็น องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.52 จำนวนประเด็น องค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ วิจัย ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

องค์ความรู้ที่ได้จากการ แผนงาน	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	ใน ภูมิภาค อาเซียน	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	17	9	5	7	5	3	46
2. ความปลอดภัยในการเดินทาง ท่องเที่ยว	3	0	4	0	1	0	8
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้าน	4	3	1	0	2	5	15
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันของอุตสาหกรรมกา ท่องเที่ยวไทย	14	13	22	10	5	6	70
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการ จัดการสิ่งแวดล้อม	4	0	6	8	1	0	19
6. การสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	5	5	4	1	2	1	18
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อ สนับสนุนการท่องเที่ยว	5	1	6	5	0	0	17
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจ พิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	3	3	6	8	0	0	20

2) องค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลจากการสังเคราะห์ เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามองค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน / โครงการวิจัย จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุน การท่องเที่ยว การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ความรู้จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

องค์ความรู้การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดย ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน กับ ภาคเหนือตอนล่าง 2 กับ ภาคกลางตอนกลาง ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การอนุรักษ์ พื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีและสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

องค์ความรู้การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.53

ตารางที่ 2.53 จำนวนประเด็นองค์ความรู้ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

องค์ความรู้ที่ได้จากการแผนงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	1	1	0	2	3	4	5	0	1	3	5	6	2	2	15	6	4	0	60
2. ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	0	0	0	0	3	0	5	0	6	0	0	0	0	0	3	3	0	0	20
3. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	3	0	0	0	4	3	0	0	13
4. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	3	6	0	8	8	4	6	0	4	2	9	9	5	5	11	6	4	0	90
5. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	2	2	0	4	3	3	5	0	0	0	0	0	0	0	4	0	1	0	24
6. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	2	2	0	2	2	0	1	0	0	0	1	4	0	0	5	0	2	0	21
7. การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	2	2	0	4	4	2	3	0	0	0	1	0	0	0	3	2	0	0	23
8. การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	0	0	0	4	4	5	3	0	0	2	3	0	0	0	1	2	2	0	26

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ผลจากการสังเคราะห์ โครงการวิจัยด้าน การท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ และจำแนกตามภูมิภาค พบว่า ผลผลิต ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทางมีมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิต อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางการท่องเที่ยว ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ โดยผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

ผลผลิตเส้นทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

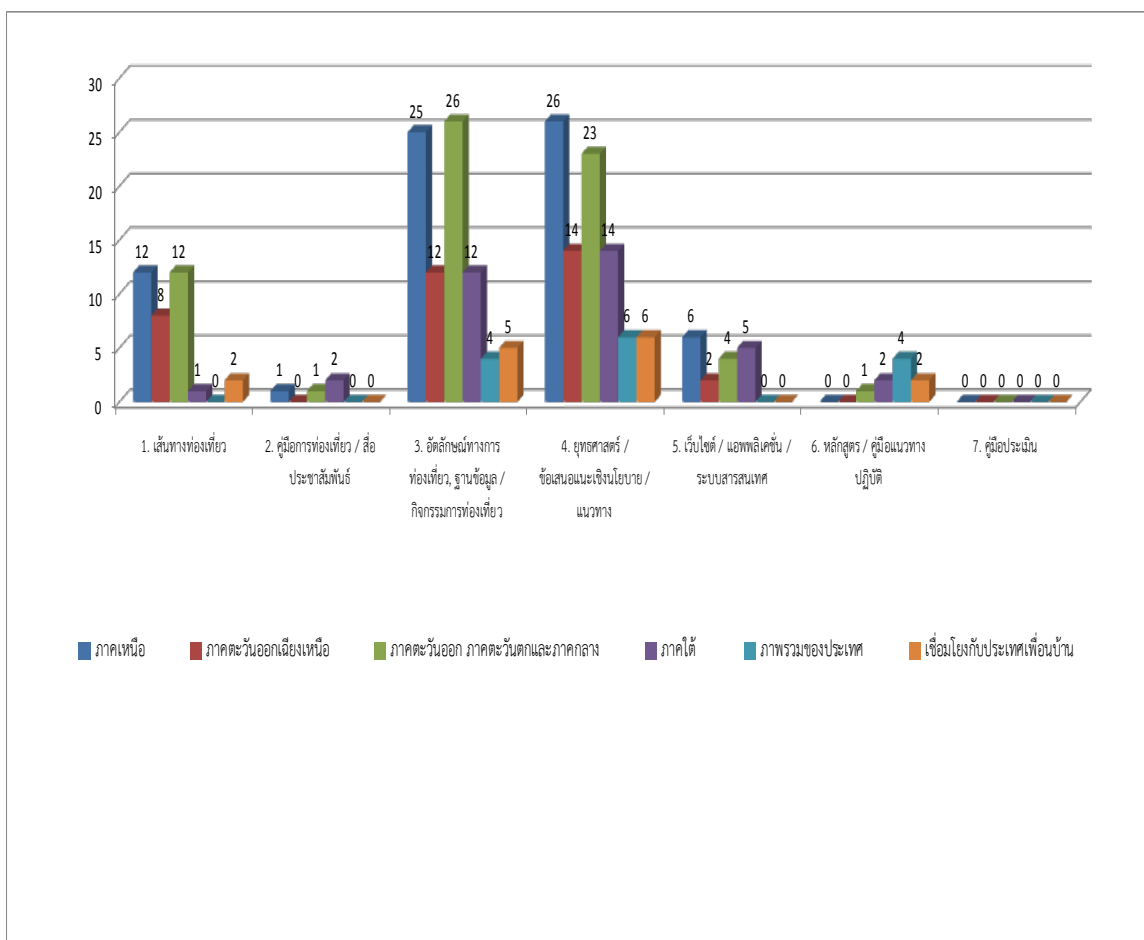
ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.43 และตารางที่ 2.54

ภาพที่ 2.43 จำนวนประเด็นผลผลิตที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.54 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	12	8	12	1	0	2	35
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	1	0	1	2	0	0	4
3. อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	25	12	26	12	4	5	84
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	26	14	23	14	6	6	89
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	6	2	4	5	0	0	17
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	0	0	1	2	4	2	9
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	0	0	0	0

4) ผลผลิตงานวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม ผลผลิต ของแผนงาน / โครงการ และแยกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ผลผลิต อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ โดยผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณาผลผลิตจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ผลผลิตเส้นทางท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และ ภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน

2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนกลาง ไม่มีประเด็น

ผลผลิตเว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตหลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น

ผลผลิตคู่มือประเมิน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.55

ตารางที่ 2.55 จำนวนประเด็นผลผลิตจากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. เส้นทางท่องเที่ยว	1	3	0	2	2	1	0	0	4	2	4	4	0	0	9	5	3	0	40
2. คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	4
3. อัตลักษณ์การท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	4	7	0	11	13	7	10	0	6	3	8	7	3	3	22	10	5	0	119
4. ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	4	6	0	10	13	6	13	0	5	5	10	9	5	5	22	11	5	0	129
5. เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	0	0	0	3	3	2	3	0	0	0	2	0	0	0	3	3	1	0	20
6. หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	0	0	0	0	2	2	4	0	2	0	0	0	0	0	3	0	0	0	13
7. คู่มือประเมิน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1, 2 = ภาคกลางตอนบน 2, 3 = ภาคกลางตอนกลาง, 4 = ภาคกลางตอนล่าง 1, 5 = ภาคกลางตอนล่าง 2, 6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, 7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน, 8 = ภาคใต้ชายแดน, 9 = ภาคตะวันออก, 10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1, 11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง, 13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1, 14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2, 15 = ภาคเหนือตอนบน 1, 16 = ภาคเหนือตอนบน 2, 17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย ตามรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ โดยจำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบ การท่องเที่ยวฮาลาล ตามลำดับ โดยรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และรูปแบบการท่องเที่ยว การแต่งงานและฮันนีมูน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณารายผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง เท่านั้น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ และภาครวมของประเทศ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศกับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาครวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.56

ตารางที่ 2.56 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกและภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	0	0	7	0	0	0	7
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	3	2	0	0	0	0	5
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	10	0	6	6	1	0	23
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	9	9	6	4	0	2	30
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0	0	0	0	0	0
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	0	8	0	0	0	8
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	2	2	7	0	0	0	11
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	3	0	0	6	4	4	17
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4	0	3	5	1	0	13
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	3	0	0	0	0	0	3
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	0	6	0	0	0	0	6
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	0	0	0	0	0	0	0

6) รูปแบบการท่องเที่ยวของโครงการวิจัยจำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย ตามรูปแบบการท่องเที่ยว ที่ได้จากแผนงาน / โครงการ และจำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ตามลำดับโดย รูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ รูปแบบการท่องเที่ยว การแต่งงานและฮันนิมูน ไม่มีประเด็น เมื่อพิจารณาผลผลิตจำแนกตามภูมิภาค พบว่า

รูปแบบ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 และภาคกลางตอนบนมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนล่าง 2 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนล่าง 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ตอนบน 1 ภาคกลางตอนกลาง และภาคกลางตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดย ในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

รูปแบบการท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.57

ตารางที่ 2.57 จำนวนประเด็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557
จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

รูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้จากงานวิจัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
1. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	4	4	0	3	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	14
2. การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	3	0	0	0	5
3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3	3	0	3	2	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6	4	2	0	29
4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	3	3	0	0	0	4	0	0	0	5	5	4	0	0	6	7	3	0	40
5. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6. การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	0	3	0	5	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	13
7. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	0	3	0	0	0	0	0	0	4	2	2	0	0	0	2	0	0	0	13
8. การท่องเที่ยวโดยชุมชน	0	0	0	0	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	9
9. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	0	0	0	3	2	0	5	0	0	0	0	0	0	0	4	0	2	0	16
10. การท่องเที่ยวฮาลาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	3
11. การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	6	5	5	0	0	0	0	21
12. การท่องเที่ยวการแต่งงานและฮันนิมูน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ,15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.3.3 การสังเคราะห์โครงการวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์และพื้นที่

การสังเคราะห์โครงการวิจัยในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์เนื้อหาสาระของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตามยุทธศาสตร์ และแยกตามพื้นที่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามภูมิภาค

ผลจากการสังเคราะห์เนื้อหาสาระและองค์ความรู้งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย เมื่อจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 และแยกตามภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

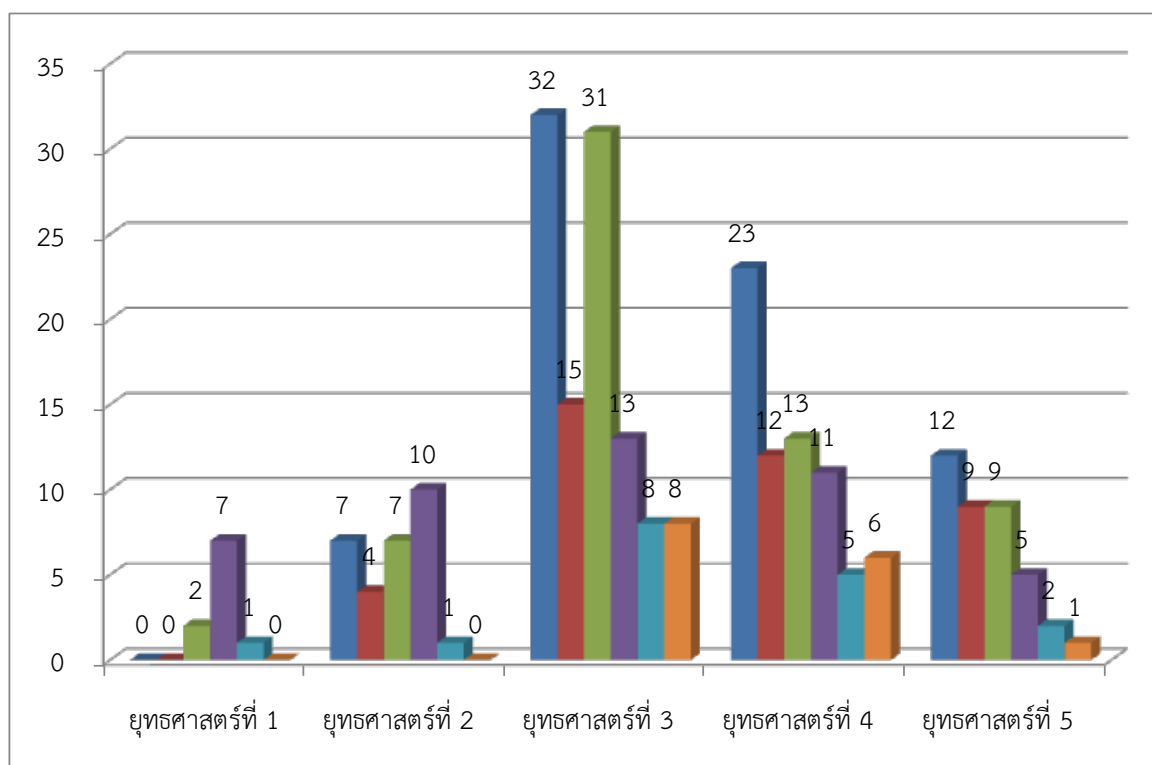
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ และ กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีประเด็น และ กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และ ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยในพื้นที่ภาคใต้ ภาคเหนือ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคใต้ กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังภาพที่ 2.44 และตารางที่ 2.58

ภาพที่ 2.44 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.58 จำนวนประเด็น ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555– 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	2	7	1	0	10
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	2	0	1	0	3
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	7	0	0	7
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	7	4	7	10	1	0	29
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	7	4	7	3	0	0	21
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	0	0	2	7	1	0	10
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	32	15	31	13	8	8	107
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	14	10	21	6	4	5	60
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	3	0	1	0	0	1	5
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	8	2	5	5	0	0	20
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0	4	0	1	0	5
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	7	3	0	2	3	2	17
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	23	12	13	11	5	6	70
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	0	8	3	3	1	0	15
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	11	2	8	3	3	5	32

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	8	0	2	2	1	1	14
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	2	2	0	3	0	0	7
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของ นักท่องเที่ยวชาวไทย	2	0	0	0	0	0	2
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม ของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	12	9	9	5	2	1	38
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว	5	0	4	2	2	0	13
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	7	9	5	3	0	1	25

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย โดยจำแนกตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันรองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 2 และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมวัฒนธรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง

1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมาคือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และภาคกลางตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น รายละเอียด ดังตารางที่ 2.59

ตารางที่ 2.59 จำนวนประเด็นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	0	3	2	8	0	4	0	0	0	0	0	2	0	0	0	19
กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	0	0	0	0	3	0	3	0	4	0	0	0	0	0	2	0	0	0	12
กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	2	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
กลยุทธ์ที่ 1.3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวทั่วประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน	6	7	0	3	4	11	0	2	0	0	0	4	0	3	7	0	0	0	47
กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	4	7	0	0	0	3	0	0	0	0	0	4	0	0	7	0	0	0	25
กลยุทธ์ที่ 2.2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	2	0	0	3	4	8	0	2	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	22

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	6	9	0	10	13	8	10	0	10	5	11	7	3	3	27	2	5	0	129
กลยุทธ์ที่ 3.1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว	3	6	0	8	8	3	3	0	4	2	6	7	3	3	8	0	5	0	69
กลยุทธ์ที่ 3.2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า การลงทุนด้านการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	3
กลยุทธ์ที่ 3.3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	3	3	0	2	2	3	2	0	0	0	2	0	0	0	8	0	0	0	25
กลยุทธ์ที่ 3.4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	0	0	0	0	3	0	5	0	6	0	0	0	0	0	3	0	0	0	17
กลยุทธ์ที่ 3.5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	0	0	0	0	0	2	0	0	0	3	3	0	0	0	5	2	0	0	15
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว	3	3	0	5	8	6	10	0	2	0	8	8	4	4	18	10	4	0	93
กลยุทธ์ที่ 4.1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	3	3	0	0	3	3	5	0	2	0	4	8	4	4	3	0	0	0	42
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	0	0	0	4	4	0	3	0	0	0	2	0	0	0	6	7	3	0	29

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	0	0	0	1	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	5	3	1	0	13
กลยุทธ์ที่ 4.4 สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	2	0	0	0	2	0	0	0	7
กลยุทธ์ที่ 4.5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว	3	3	0	1	4	2	8	0	4	2	5	7	3	3	12	5	3	0	65
กลยุทธ์ที่ 5.1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	0	0	0	1	4	2	5	0	2	0	0	0	0	0	5	3	3	0	25
กลยุทธ์ที่ 5.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว	3	3	0	0	0	0	3	0	2	2	5	7	3	3	7	2	0	0	40

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

3) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ.2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย จำแนกตาม ตามยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และแยกตามภูมิภาค พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัย วาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการ วิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้าง ระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตาม ภูมิภาค พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมาก ที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวม ของประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 การ วิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุปทานการท่องเที่ยวไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตกและภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของ ประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและ จัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และ ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ และกลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก ในการจัดการการ ท่องเที่ยวของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาพรวมของประเทศ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาคเหนือ ตามลำดับ โดย ในพื้นที่ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนก ตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น และ กล ยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาค ตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มี ประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ ตามลำดับ โดยในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ รายละเอียด ดังตารางที่ 2.60

ตารางที่ 2.60 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออกและภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวมของประเทศ	เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	33	15	30	28	11	11	128
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	20	9	12	14	5	4	64
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของไทย	11	6	15	8	3	4	47
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	2	0	3	6	3	3	17

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 – 2559)	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาคใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	25	21	13	11	3	2	75
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	12	9	7	8	1	2	39
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	13	12	4	3	1	0	33
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	0	0	2	0	1	0	3
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	15	12	17	9	7	3	63
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัย การท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	2	0	2	3	4	2	13
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	8	9	10	2	1	1	31
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการ พัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	0	0	0	3	0	0	3

4) ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยว แห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย สังเคราะห์ตาม ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) และจำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว พบประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และ ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคกลางตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อ จำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยว ไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 ภาค ตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลาง ตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือ ตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยว ของไทย ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มี ประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย ศึกษาใน พื้นที่ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอัน ดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาค กลางตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือ

ตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็นทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนล่าง 2

และภาคกลางตอนล่าง 1 โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออก ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.5

สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 กับภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน รายละเอียด ดังตารางที่ 2.61

ตารางที่ 2.61 จำนวนประเด็นตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555– 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว	2	6	0	12	15	13	20	0	9	6	14	7	6	6	27	14	7	0	164
กลยุทธ์ที่ 1.1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย	0	2	0	6	9	7	12	0	4	4	9	4	4	4	18	8	4	0	95
กลยุทธ์ที่ 1.3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย	2	4	0	6	6	3	5	0	2	2	5	3	2	2	7	6	3	0	58
กลยุทธ์ที่ 1.4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไก ในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย	0	0	0	0	0	3	3	0	3	0	0	0	0	0	2	0	0	0	11
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง	3	6	0	4	7	4	12	0	2	10	17	9	5	5	21	11	5	0	121
กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่	3	6	0	1	1	3	5	0	0	5	5	4	0	0	12	4	1	0	50
กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	0	0	0	1	1	1	2	0	0	5	12	5	5	5	6	7	4	0	54

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555– 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว	0	0	0	2	5	0	5	0	2	0	0	0	0	0	3	0	0	0	17
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของชาติ	4	7	0	5	11	3	18	0	5	1	8	7	3	3	17	6	6	0	104
กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุน การดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ	0	0	0	2	4	0	6	0	2	1	3	0	0	0	5	3	4	0	30
กลยุทธ์ที่ 3.3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว	0	0	0	0	1	3	2	0	1	0	0	0	0	0	1	2	2	0	12
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	4	7	0	3	6	0	7	0	2	0	5	7	3	3	11	1	0	0	59
กลยุทธ์ที่ 3.6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอาวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 , 15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

5) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามภูมิภาค

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย โดยพิจารณาตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) และจำแนกตามภูมิภาค ผลการศึกษา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็น ที่เกี่ยวข้องมากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วย ยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาราย ยุทธศาสตร์จำแนกตามภูมิภาค พบว่า

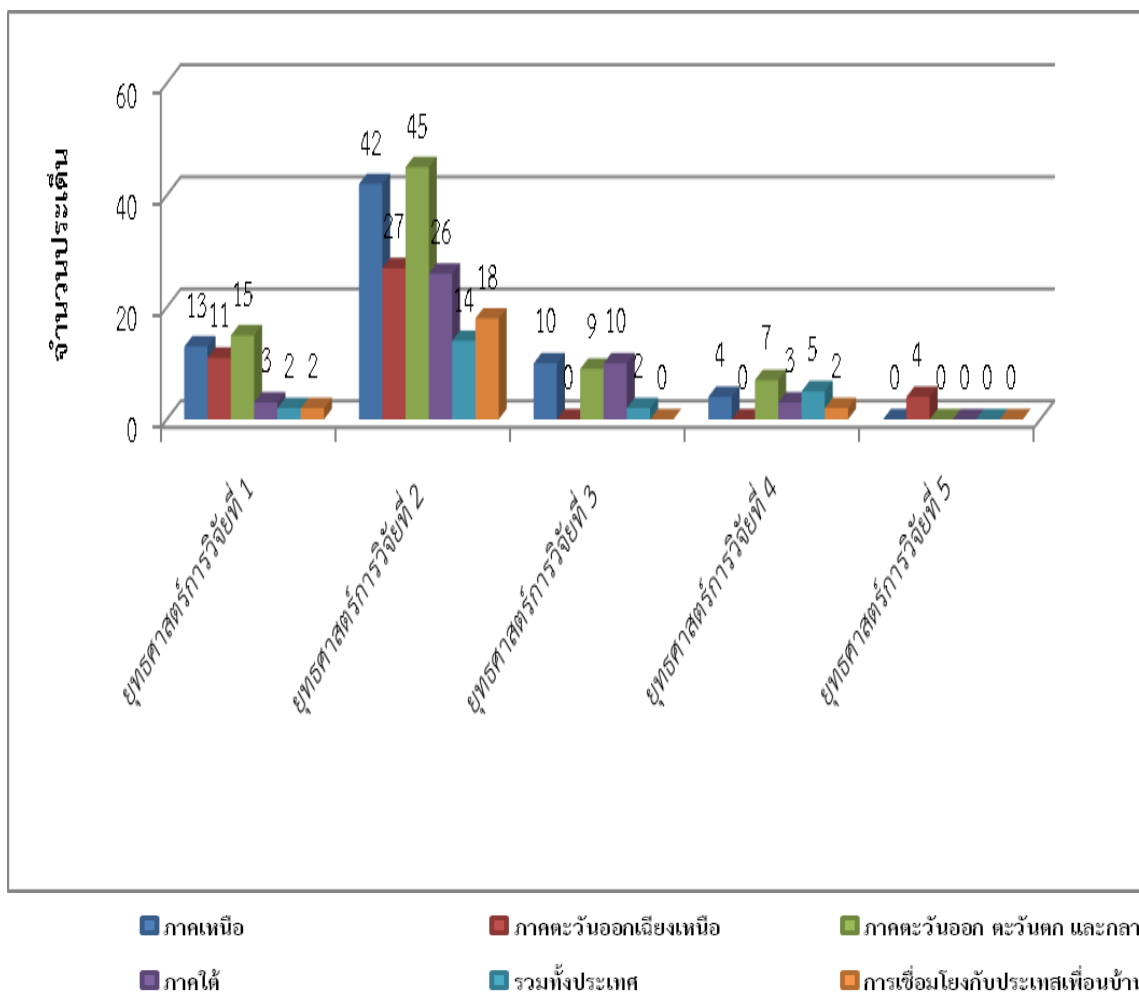
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ กับ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาพรวมของประเทศ กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ ภาคใต้ ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ และกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาในพื้นที่การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับภาพรวมของประเทศ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ตามลำดับ โดย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือ และภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง กับ ภาคใต้ และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง และภาพรวมของประเทศ ตามลำดับ โดย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพรวมของประเทศ ภาคเหนือ ภาคใต้ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลางมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับภาคใต้ กับ ภาพรวมของประเทศ โดย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาพรวมของประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือ กับ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ภาคใต้ กับ การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนา ศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียด ดังภาพที่ 2.45 และตารางที่ 2.62

ภาพที่ 2.45 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 2.62 จำนวน ประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 ของแผนงาน / โครงการ ด้านการ
ท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามภูมิภาค

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของ ประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม	13	11	15	3	2	2	46
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการ สอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอด ชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการ พัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	0	0	0	0	1	0	1
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทาง ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและ เอกลักษณ์ที่หลากหลาย	11	11	13	3	0	2	40
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและ จิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครอง ผู้บริโภค	0	0	0	0	1	0	1
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	2	0	2	0	0	0	4
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกัน ประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มี เสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	42	27	45	26	14	18	172
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของ สินค้าเกษตร	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	12	11	14	7	3	5	52
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทาง อุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการใน อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	27	16	28	16	7	7	101
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพ และพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการ ให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มี คุณภาพ	0	0	2	0	1	0	3
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถใน การแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร	0	0	0	3	0	0	3
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	3	0	1	0	3	6	13
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และ พัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10	0	9	10	2	0	31
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	8	0	7	7	1	0	23
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน และทรัพยากรธรณี	2	0	2	3	1	0	8
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากร น้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการ บริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจาก ธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการ น้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาค ใต้	ภาพรวม ของประเทศ	เชื่อมโยงกับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากร ทางการวิจัย	4	0	7	3	5	2	21
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และ นวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทาง วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	1	0	4	1	1	0	7
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของ ทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	3	0	3	2	4	2	14
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของ ประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของ ประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชา สังคมอย่างแพร่หลาย	0	4	0	0	0	0	4
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนา ศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่ มีประสิทธิภาพ	0	4	0	0	0	0	4

6) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตาม กลุ่มจังหวัด

ผลการสังเคราะห์ โครงการวิจัย ด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำนวน 31 แผนงานวิจัย พิจารณาตามนโยบายและ
ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ผลการศึกษา พบว่า
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พบประเด็น ที่เกี่ยวข้อง
มากที่สุด รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่
4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย และ
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม
สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วย
ยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาราย
ยุทธศาสตร์จำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 และภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ศึกษาในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคตะวันออก กับ ภาคเหนือตอนบน 1 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคตะวันออก ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคกลางตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการ

พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคกลางตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามลำดับ โดยในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง ภาคใต้ชายแดน และภาคเหนือตอนล่าง 2 ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคตะวันออก ภาคกลางตอนบน 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตามลำดับ กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคตะวันออกมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 และภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลยุทธ์ที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคเหนือตอนบน 2 โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาในพื้นที่ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน และภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับ ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับภาคเหนือตอนบน 2 กับภาคเหนือตอนล่าง 1 และภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ศึกษาในพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนบน 1 กับ ภาคกลางตอนบน 2 กับภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กับภาคเหนือตอนบน 2 ภาคกลางตอนล่าง 1 กับภาคกลางตอนล่าง 2 กับภาคตะวันออก กับภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี ศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันมากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับภาคเหนือตอนบน 1 ภาคกลางตอนล่าง 2 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่น ๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย ศึกษาในพื้นที่ ภาคกลางตอนล่าง 1 กับภาคกลางตอนล่าง 2 กับภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคเหนือตอนบน 2 ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออก ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็นทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กับ ภาคเหนือตอนบน 1 กับ ภาคเหนือตอนล่าง 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ ศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 2 และภาคเหนือตอนล่าง 1 มากที่สุด รองลงมา คือ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคกลางตอนล่าง 2 ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนบน 1 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อื่นๆ ไม่มีประเด็น

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ทั้งนี้เมื่อจำแนกตามกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ไม่มีประเด็น และกลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ ศึกษาเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รายละเอียด ดังตารางที่ 2.63

ตารางที่ 2.63 จำนวนประเด็นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของแผนงาน / โครงการ ด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปี พ.ศ. 2557 จำแนกตามกลุ่มจังหวัด

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนาทางสังคม	6	8	0	2	3	3	2	0	3	3	7	8	4	4	11	6	3	0	73
กลยุทธ์ที่ 1.1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการ สอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทาง ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและ เอกลักษณ์ที่หลากหลาย	4	6	0	2	2	3	0	0	2	3	7	8	4	4	8	6	3	0	62
กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและ จิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ รวมถึงการคุ้มครอง ผู้บริโภค	0	0	0	0	1	0	2	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5
กลยุทธ์ที่ 1.4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ ทางเลือก และสมุนไพร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.6 พัฒนาขีดสมรรถนะ และศักยภาพของ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจ บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 1.7 จัดการปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.8 ส่งเสริมความเข้มแข็งและการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	6
กลยุทธ์ที่ 1.9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 1.10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	6	11	0	15	20	13	22	0	15	9	19	16	8	8	37	17	8	0	224
กลยุทธ์ที่ 2.1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	2	4	0	4	4	5	2	0	3	4	7	7	3	3	9	4	3	0	64
กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	4	7	0	11	13	8	13	0	8	5	12	9	5	5	23	11	5	0	139

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
กลยุทธ์ที่ 2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพ และพลังงานทางเลือกอื่น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 2.6 ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการ ให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มี คุณภาพ	0	0	0	0	3	0	4	0	4	0	0	0	0	0	2	0	0	0	13
กลยุทธ์ที่ 2.7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
กลยุทธ์การวิจัยที่ 2.8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	2	0	0	5
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และ พัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3	3	0	4	3	3	7	0	2	0	0	0	0	0	7	3	3	0	38
กลยุทธ์ที่ 3.1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	3	3	0	2	2	3	4	0	2	0	0	0	0	0	5	3	2	0	29
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและ ธรณี	0	0	0	2	1	0	3	0	0	0	0	0	0	0	2	0	1	0	9
กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากร น้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการ บริหารจัดการน้ำของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 3.4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจาก ธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการ น้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การสร้างศักยภาพและ ความสามารถเพื่อการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากร ทางการวิจัย	0	0	0	4	4	2	3	0	1	0	0	0	0	0	2	3	4	0	23
กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาศักยภาพเทคโนโลยี และ นวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทาง วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	0	0	0	4	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	10
กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างศักยภาพและความสามารถของ ทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	0	0	0	0	1	2	2	0	1	0	0	0	0	0	1	3	3	0	13
ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของ ประเทศ เพื่อการบริหารจัดการ ความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของ ประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชา สังคมอย่างแพร่หลาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	4
กลยุทธ์ที่ 5.1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลยุทธ์ที่ 5.2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนา ศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มี ประสิทธิภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	4

หมายเหตุ 1 = ภาคกลางตอนบน 1 ,2 = ภาคกลางตอนบน 2 ,3 = ภาคกลางตอนกลาง ,4 = ภาคกลางตอนล่าง 1 ,5 = ภาคกลางตอนล่าง 2 ,6 = ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ,7 = ภาคใต้ฝั่งอันดามัน ,8 = ภาคใต้ชายแดน ,9 = ภาคตะวันออก ,10 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ,11 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ,12 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ,13 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ,14 = ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ,15 = ภาคเหนือตอนบน 1 ,16 = ภาคเหนือตอนบน 2 ,17 = ภาคเหนือตอนล่าง 1 และ 18 = ภาคเหนือตอนล่าง 2

2.3.4 ผลการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประจำปีงบประมาณ 2557

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2557 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2557 พบว่า ในด้านเศรษฐกิจนั้น ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ได้ส่งผลให้เกิดประโยชน์อันเกิดจากองค์ความรู้เกี่ยวกับ การท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเพื่อผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้อาหาร ท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ท่องเที่ยวทางพุทธธรรม ซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญ ที่จะช่วยให้ ชุมชน สมาคม รวมถึงผู้ประกอบการทางด้านการท่องเที่ยว สามารถใช้เป็นฐานในการจัด แพคเกจ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนไปจนถึงเป็นการกระจายรายได้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้ชุมชนมีรายได้และเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชนมากขึ้น รวมถึงเกิดการศึกษาด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เช่น การบริหารจัดการความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางทะเล ตลอดจนรูปแบบเรือเร็ว ซึ่งจะสามารถนำไปสู่ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และสามารถนำรายได้มายังแหล่งท่องเที่ยวได้

ผลผลิตการวิจัยยังก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และหลักสูตรการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานระดับอาเซียน นอกจากนี้ยังเป็นการวิจัยเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือกันทางการตลาด ทราบถึงอุปสงค์หรือความต้องการของนักท่องเที่ยว การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจเกี่ยวเนื่องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ สายการบิน ที่พัก อาหาร รถเช่า บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และอื่นๆ เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝาก หรือของที่ระลึกรูปแบบใหม่ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ เกิดแอปพลิเคชันของแหล่งท่องเที่ยว ที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ นับเป็นการส่งเสริมการขาย ก่อให้เกิดการลงทุนจากภาครัฐและเอกชน ที่จะสร้างดิจิทัลคอนเทนต์และบริการด้านการท่องเที่ยวใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น

มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์และความภาคภูมิใจในความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน มีการโปรโมทอัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตชุมชนและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิม เกิดแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ในการพัฒนาทางสังคมของชุมชนท้องถิ่น แนวทางทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุได้รับบริการการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เป็นการส่งเสริมการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ ช่วยลดภาวะการพึ่งพิง

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดแนวทางการศึกษา เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุจากการเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อความปลอดภัยในการเดินทาง การจัดสรรกำลังคนทางสุขภาพเพื่อการดูแลนักท่องเที่ยว เป็นโครงการด้านสังคมที่เน้นการดูแลสุขภาพนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอและทั่วถึง เกิดเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงาน ภาครัฐ สถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณาด้าน สังคมและ วัฒนธรรม ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย ส่งผลให้เกิดแนวทางในการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ภูมิปัญญา) เช่น ในพื้นที่อำเภอเกาะพะงัน แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน รวมถึงเกิดแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญา และวัฒนธรรมตามมาตรฐานการท่องเที่ยว เกิดการจัดการความรู้ด้านภูมิปัญญาและวัฒนธรรมชุมชน เพื่อการจัดการการท่องเที่ยว การเกิดรูปแบบการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาและวัฒนธรรมชุมชนของกลุ่มการท่องเที่ยว ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพ การให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้คงอยู่สืบไป

ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิจัยยังทำให้ได้ฐานข้อมูล ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเพณี และเทศกาล เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาหารและข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทย ในพื้นที่ภูมิภาคตะวันตก กลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง ฐานข้อมูลของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักท่องเที่ยว กลุ่มผู้สูงอายุ ตามเส้นทางสายธรรม ยารอยประวัติศาสตร์ ธรรมชาติสู่อาหาร ของจังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี และชัยนาท เป็นต้น

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ในการดำเนินการวิจัยของโครงการตามแผนงานต่างๆ นั้น ยังส่งผลกระทบต่ออีกด้านหนึ่งก็คือ ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เกิดกระบวนการพัฒนาความรู้และเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน เกิดความตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ การใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า รวมถึงเกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม การทำงานร่วมกันระหว่าง องค์กร ชุมชน และเครือข่าย ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ ในเขตภาคเหนือตอนบน ที่มาจากภาคส่วนต่างๆ ร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวและเกิดรูปแบบการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม ทางกายภาพพืชพรรณ เช่น ที่พุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ มีการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวที่คำนึงสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ รวมไปถึงการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น

ตอนที่ 2 การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

ผลการศึกษาในส่วนต่อไปนี้เป็นไปเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ การติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 รวมถึง การศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ซึ่งเป็นการดำเนินงานของโครงการย่อยที่ 1 ซึ่งแผนงานวิจัยฯ ได้เข้าร่วมศึกษา โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

2.4 ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

ผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 มีผลการดำเนินการ ดังนี้

2.4.1 การสนับสนุนทุนวิจัย ปี 2557

สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ภายใต้การบริหารจัดการของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ฝ่ายอุตสาหกรรม โดยรับข้อเสนอโครงการวิจัยที่ผ่านระบบ NRPM จำนวน 129 โครงการ แบ่งเป็น 67 แผนงาน และ 62 โครงการเดี่ยว งบประมาณที่เสนอรวม 404,094,881.25 บาท หลังจากผ่านกระบวนการคัดกรองและพัฒนาโจทย์ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิจัย วช. และ สกว. ให้การสนับสนุนทุนวิจัย ตามกรอบการวิจัย 6 กรอบ 31 แผนงาน งบประมาณรวม 76,362,400 บาท แยกเป็น 29 แผนงาน และ 2 โครงการเดี่ยว โดยเป็นโครงการวิจัย Selected Topics 3 แผนงาน และ 1 โครงการเดี่ยว โดยโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยและงบประมาณสนับสนุนการวิจัยโครงการวิจัยรายละเอียด ดังตารางที่ 2.64

ตารางที่ 2.64 การสนับสนุนทุนวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

รายการ	แผนงาน/โครงการ		งบประมาณ (บาท)
	จำนวน	ร้อยละ	
1. รับข้อเสนอโครงการวิจัยจาก วช.	129	100.00	404,094,881.25
2. ผ่านคัดกรองเบื้องต้น	63	48.84	
3. ผ่านการประเมินและคัดเลือกโดยผู้ทรงคุณวุฒิและอนุมัติทุน	31	24.03	76,362,400

ผลการศึกษาพบว่า มีโครงการที่ผ่านการประเมินและคัดเลือกโดยผู้ทรงคุณวุฒิและอนุมติทุนเพียงครึ่งหนึ่งของโครงการที่ผ่านการคัดกรองเบื้องต้น และมีเพียงหนึ่งในสี่ของโครงการทั้งหมดเท่านั้น โดยโครงการวิจัย 31 แผนงาน แยกตามกรอบวิจัย 6 กรอบ รายละเอียด ดังตารางที่ 2.65

ตารางที่ 2.65 แผนงานที่ได้รับการสนับสนุนทุนแยกตามกรอบวิจัย

กรอบวิจัย	จำนวนแผนงาน
1. การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีสมรรถนะตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Tourism Professionals) รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	3
2. การวิจัยเพื่อเพิ่มศักยภาพและการพัฒนาการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษ (special Interest tourism) ของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว และขยายฐานนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ และการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์	5
3. การวิจัยเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน พื้นที่ชายฝั่งอ่าวไทย และเกาะสมุย	5
4. การวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการของตลาดและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3
5. การวิจัยเพื่อศึกษาโครงสร้างทางการตลาดของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง เพื่อการพัฒนาอุปทาน (supply) ทางการท่องเที่ยว	1
6. การวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน กำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยว บูรณาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 8 กลุ่ม ตลอดจนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน	4
โครงการวิจัยต่อยอดจาก ปี 2555	10
รวม	31

2.4.2 ผลสัมฤทธิ์ในการสนับสนุนทุนวิจัยปี 2557

ผลสัมฤทธิ์ในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557
นำเสนอ 6 ประเด็น ได้แก่ 1) ผลผลิตวิจัย 2) องค์ความรู้จากงานวิจัย 3) งานวิจัยที่โดดเด่น 4) นักวิจัย
ดีเด่น 5) การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ และ 6) การนำผลการวิจัยสู่การใช้
ประโยชน์ ดังนี้

1) ได้ผลผลิตงานวิจัย แยกได้ 5 กลุ่ม ได้แก่

- (1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- (2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- (3) เส้นทางท่องเที่ยว
- (4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- (5) ผลผลิตอื่นๆ เช่น ฐานข้อมูลการท่องเที่ยว ชุดการเรียนการสอน เป็นต้น

2) ได้องค์ความรู้จากผลผลิตงานวิจัย 8 ด้าน ได้แก่

- (1) องค์ความรู้ในการเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ
- (2) องค์ความรู้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
- (3) องค์ความรู้ด้านความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว
- (4) องค์ความรู้ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (5) องค์ความรู้ในการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
- (6) องค์ความรู้ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (7) องค์ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- (8) องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

3) งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน รายละเอียด ดังตารางที่ 2.66

ตารางที่ 2.66 แผนงานที่โดดเด่นมาก

แผนงาน	คณะวิจัย
การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล (ระยะ 2)	ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทก และคณะ
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ในลุ่มน้ำโขงบนฐานของความเดิมแท้เพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน	ดร.ตฤทัย โกววรรณกุล และคณะ
การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ภูมิศึกษา อำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ (ระยะที่ 2)	ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน และคณะ
การจัดการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน	ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ และคณะ
ศึกษาศักยภาพและแนวทางการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชนในประเทศไทยและกลุ่มประเทศอาเซียน	คุณพจมาน สวนศรี และคณะ
การวิเคราะห์ห่วงโซุปสงค์ของตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีน	ศ.ดร.มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ

4) นักวิจัยดีเด่น จำนวน 9 คณะ ได้แก่

(1) ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ ตะกระโทก และคณะ

(2) ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ และคณะ

(3) ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ และคณะ

(4) คุณสุรีย์ บุญญานุพงศ์ และคณะ

(5) ผศ.ดร.ประพิณวดี ศิริสุธาลักษณ์ และคณะ

(6) ผศ.ดวงพร อ่อนหวาน และคณะ

(7) ผศ.ดร.อรุณศรี ลีจิระจำเริญ และคณะ

(8) ศ.ดร.อุทัยรัตน์ ณ นครและคณะ

(9) คุณพจมาน สวนศรี และคณะ

5) การเผยแพร่และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ดำเนินการโดย

(1) เผยแพร่ด้วยสื่อวิทยุทัศน์ ซึ่งนำเสนอผลงานที่โดดเด่นในภาคเหนือ และภาคใต้ โดยสื่อวิทยุทัศน์นำเผยแพร่ในวาระต่างๆ

(2) เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ และมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558

(3) นำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

(4) ร่วมให้ข้อมูลกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35

(5) นำเสนอผลงานวิจัยและร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา

(6) ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง ได้แก่

เส้นทาง

“วิถีใต้ วิถีล้านนา”

เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)”

เส้นทาง “เลาะเรียบริมโขง อิ่มบุญสุขใจไหว้พระธาตุ”

ทั้ง 3 เส้นทาง ได้รับการยอมรับจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัทนำเที่ยว
พร้อมเสนอขายให้นักท่องเที่ยวต่อไป

6) ผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ด้านนโยบาย ด้านพาณิชย์ ด้านสาธารณสุขชุมชน รวมถึงด้าน
วิชาการ

2.4.3 ข้อมูลนักวิจัย

การติดตามโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 โดยส่งแบบสำรวจให้
ผู้อำนวยการแผนงาน และหัวหน้าโครงการย่อยให้ข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าร้อยละ
และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการ
วิจัย 6 ประเด็น ได้แก่ จำนวนนักวิจัยในโครงการและหน่วยงานต้นสังกัด วุฒิการศึกษาและประสบการณ์
ของนักวิจัย การดำเนินโครงการวิจัยของนักวิจัย การบริหารจัดการงานวิจัย การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ และ
การประสานความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รายละเอียด ดังตารางที่ 2.67

ตารางที่ 2.67 ข้อมูลนักวิจัย ปี 2557

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักวิจัย	370 คน	
2. หน่วยงานสังกัด	30 มหาวิทยาลัย	
2.1 สถาบันการศึกษาภาครัฐ	5 มหาวิทยาลัย	
2.2 สถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชน	5 หน่วยงาน	
2.3 กรม สถาบัน และองค์กร		
	174 คน	47.30
3. วุฒิการศึกษา	175 คน	47.30
3.1 ปริญญาเอก		
3.2 ปริญญาโท	91 คน	24.60
	279 คน	75.40
4. วุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยว		
4.1 มีวุฒิ	93 คน	24.14
4.2 ไม่มีวุฒิ	277 คน	75.86
5. ประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว	26 แผนงาน	83.87
5.1 มี		
5.2 ไม่มี	27 แผนงาน	90.00
	11 แผนงาน	36.67
6. การดำเนินงานวิจัย		
6.1 ประเภทงานวิจัย เชิงคุณภาพ + เชิงปริมาณ		
6.2 วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	30 แผนงาน	96.77
1) แบบเจาะจง		
2) แบบตามสะดวก		
3) แบบอื่นๆ		
6.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล		
1) สทนากลุ่ม (Focus group)		
2) แบบสัมภาษณ์	29 แผนงาน	93.55
3) วิธีอื่นๆ		
6.4 วิเคราะห์ข้อมูล		
1) เชิงคุณภาพ - วิเคราะห์เนื้อหา	29 แผนงาน	93.54
2) เชิงปริมาณ - สถิติเชิงพรรณนา	25 แผนงาน	80.64

ตารางที่ 2.67 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
7. การบริหารจัดการงานวิจัย		
7.1 วางแผนและจัดงบประมาณร่วมกัน	31 แผนงาน	100.00
7.2 แบ่งงานและกำหนดหน้าที่ให้นักวิจัยดำเนินการ	31 แผนงาน	100.00
7.3 ร่วมมือปฏิบัติงาน	31 แผนงาน	100.00
7.4 ติดตามงาน กำกับ และประเมินผล	31 แผนงาน	100.00
8. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่	31 แผนงาน	100.00
9. การดำเนินงานวิจัยร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ตัวอย่างกิจกรรม เก็บข้อมูล ประสานงาน ประชุม)	30 แผนงาน	96.77

2.4.4 ผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัย รอบ 2 เดือน

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) รายงานความก้าวหน้า 2) การสร้างเครื่องมือ 3) การดำเนินกิจกรรมได้ก้าวหน้า และ 4) แนวโน้มดำเนินงานวิจัยสำเร็จตามเป้าหมายและเวลา ส่วนการติดตามการนำเสนอรอบ 2 เดือน ติดตาม 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การอธิบายงานวิจัยของนักวิจัย 2) ความชัดเจนในการนำเสนอผลงาน 3) ความชัดเจนในการนำเสนอกิจกรรมในอนาคต และ 5) การยอมรับคำแนะนำ ทั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญได้ รายละเอียด ดังตารางที่ 2.68

ตารางที่ 2.68 สรุปผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัยที่สำคัญ รอบ 2 เดือน

ประเด็น	จำนวนแผนงาน	ร้อยละ
ผลการประเมิน		
1. รายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพ ระดับมากที่สุด และมาก	16	51.62
2. เครื่องมือพร้อม เหมาะสม และมีคุณภาพ ระดับมากที่สุด และมาก	17	54.84
3. แนวโน้มดำเนินงานวิจัยได้ตามเป้าหมาย ระดับมากที่สุด และมาก	23	74.19

ตารางที่ 2.68 (ต่อ)

ประเด็น	จำนวนแผนงาน	ร้อยละ
ผลการติดตาม		
1. อธิบายเกี่ยวกับงานวิจัย ระดับดีมาก และดี	21	67.74
2. การนำเสนอโครงการวิจัยได้ชัดเจน ระดับดีมาก และดี	15	48.38
3. การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับดีมาก และดี	23	73.19

2.4.5 ผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัย รอบ 6 เดือน

คณะผู้วิจัยจะทำการประเมินในประเด็น 1) ผลการดำเนินงานวิจัย 2) คุณภาพของรายงานความก้าวหน้า 3) คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4) ความก้าวหน้าของโครงการวิจัย 5) แนวโน้มที่งานวิจัยจะสำเร็จตามเป้าหมายและตามเวลาที่กำหนด 6) ความสามารถในการนำเสนอผลงานวิจัย และติดตามประเด็น 1) ผลการศึกษาครบถ้วนตามแผนที่ระบุ 2) ผลการศึกษาต่อวัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) การนำเสนอชัดเจน 4) การอธิบายเกี่ยวกับงานวิจัย 5) การยอมรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ สรุปประเด็นสำคัญได้ รายละเอียด ดังตารางที่ 2.69

ตารางที่ 2.69 สรุปผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัยที่สำคัญ รอบ 6 เดือน

ประเด็น	จำนวนแผนงาน	ร้อยละ
ผลการประเมิน 1. ผลการดำเนินงานวิจัย ระดับมากที่สุด และมาก 2. คุณภาพของรายงาน ระดับมากที่สุด และมาก 3. คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระดับมากที่สุด และมาก 4. ความก้าวหน้าของโครงการวิจัย ระดับมากที่สุด และมาก 5. แนวโน้มที่งานจะสำเร็จตามเป้าหมายและเวลา ระดับมากที่สุด และมาก	21 18 15 18 22	67.74 58.07 48.39 58.06 70.96
ผลการติดตาม 1. ผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์ที่กำหนด ระดับมาก 2. การนำเสนอชัดเจน ระดับมาก 3. การอธิบายเกี่ยวกับงานวิจัย ระดับมากที่สุด และมาก	13 18 20	41.96 58.06 64.52

2.4.6 ผลการประเมินและติดตามโครงการวิจัย (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์

คณะผู้วิจัยทำการประเมินในประเด็น 1) ความโดดเด่นของผลผลิตงานวิจัย 2) ประโยชน์ของงานวิจัย 3) คุณภาพงานวิจัย 4) การบรรลุวัตถุประสงค์ 5) การได้ผลผลิตตามสัญญา 6) บทคัดย่อ และ 7) บทสรุปผู้บริหาร เนื่องจากสิ้นเดือนมีนาคม เก็บรวบรวมผลประเมินได้ 25 แผนงาน จึงยังไม่สามารถวิเคราะห์ทางสถิติได้ ทั้งนี้ สรุปประเด็นสำคัญ รายละเอียด ดังตารางที่ 2.70

ตารางที่ 2.70 สรุปผลการประเมินและติดตาม (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ประเด็นที่สำคัญ

ประเด็น	จำนวนแผนงาน
1. ความโดดเด่นของผลผลิตงานวิจัย ระดับโดดเด่นมาก	6
2. ประโยชน์งานวิจัย ระดับมากที่สุด	11
3. คุณภาพงานวิจัย ระดับมากที่สุด	7

2.5 แนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัย ของสำนักงานประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. (สปว.สกว.)

สปว.สกว. จัดระบบการสนับสนุนทุนวิจัย โดยรับข้อเสนอโครงการ คัดกรอง ประเมิน และคัดเลือกข้อเสนอโครงการ พัฒนาโจทย์วิจัย และอนุมัติทุนวิจัย จากนั้นจัดการติดตามและประเมินผล รอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน สุดท้ายได้ผลผลิตงานวิจัยตามระบุในสัญญา เผยแพร่ผลงานวิจัย และผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ระบบการสนับสนุนทุนวิจัยสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยความร่วมมือจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของ สปว.สกว. ซึ่งการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว. พบปัญหา 5 ด้าน รายละเอียด ดังตารางที่ 2.71

ตารางที่ 2.71 สรุปปัญหาในการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว.

กลุ่มปัญหา	ประเด็นปัญหา
1. โจทย์วิจัยและข้อเสนอโครงการ	1.1 ไม่สอดคล้องกับบริบทและปัญหาทางการท่องเที่ยวซึ่งกว้างและเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว 1.2 ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ (user) ได้ครบถ้วน 1.3 ไม่สามารถตรวจสอบความซ้ำซ้อนในการวิจัย
2. ผู้ทรงคุณวุฒิ	2.1 มีจำนวนน้อย 2.2 รับภาระงานมาก รับผิดชอบงานวิจัยหลายโครงการ 2.3 บางรายไม่เข้าใจภาพรวมของการสนับสนุนทุนวิจัย
3. นักวิจัย	3.1 บางรายไม่เข้าใจกระบวนการ ขั้นตอน และวัตถุประสงค์การสนับสนุนทุนวิจัยแบบมุ่งเป้า 3.2 บางรายให้ความใส่ใจน้อยเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบสัญญา การจัดทำรายงานตามรูปแบบที่ สกว. กำหนด
4. การติดตามและประเมินผล	4.1 ใช้เวลาผู้ทรงคุณวุฒิพบนักวิจัยน้อยเกินไปในการประชุมนำเสนอ 4.2 ติดตามงานวิจัยในพื้นที่ไม่ครอบคลุมทุกแผนงาน
5. การเผยแพร่และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์	5.1 ขาดกลไก ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคม และการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ

คณะผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัย ด้วยระบบการสนับสนุนทุนวิจัยที่ สปว.สกว. ดำเนินการและด้วยปัญหาที่ค้นพบ นำสู่การค้นหาแนวทางการพัฒนาระบบสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. เริ่มด้วยการวิเคราะห์ SWOT ค้นหา จุดแข็ง (S) จุดอ่อน (W) โอกาส (O) และอุปสรรค (T) ด้วยการสัมมนาแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรสำนักประสานงานโครงการวิจัยและนักวิจัย จากนั้นนำสู่การวิเคราะห์ TOWS Matrix ด้วยการจับคู่ SO WO ST WT เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาพร้อมกับเพิ่มเติมแนวทางพัฒนา รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้อำนวยการฝ่ายอุตสาหกรรม ผู้ประสานงาน และรองผู้ประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ดังนั้น ผลการศึกษาจึงนำเสนอแยกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ผล SWOT Analysis TOWS Matrix และแนวทางการพัฒนาระบบการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สกว. ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ SWOT โดยสรุป

จุดแข็ง (S) 1. มีกรอบวิจัยชัดเจน รับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 2. งานวิจัยเป็นแบบบูรณาการที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ 3. มีระบบ coaching ด้วยการปฐมนิเทศ การประสานงาน การติดตามและประเมินผล โดยสพว.สกว. และผู้ทรงตลอดกระบวนการวิจัย 4. มีนโยบายสนับสนุนการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ มีเครือข่ายและทีมผลักดัน 5. บุคลากรของ สพว.สกว. มีทักษะ อดทน กระตือรือร้น และสามัคคี	จุดอ่อน (W) 1. กรอบวิจัยไม่ครอบคลุมและกระจายไม่ทั่วถึง 2. ให้เวลาดำเนินการน้อย ทั้งเวลาเสนอข้อเสนอ เวลาประชุมนำเสนอความก้าวหน้า 3. paper work มากเกินไป 4. เกณฑ์และรายละเอียดการใช้งบประมาณต่างกัน ระหว่างหน่วยงานบริหารทุน งบประมาณการติดตามภาคสนามและการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์น้อยเกินไป 5. ขาดมาตรการจูงใจนักวิจัย 6. บุคลากรของ สพว.สกว. ขาดประสบการณ์ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอในช่วงที่ต้องเร่งดำเนินการ
โอกาส (O) 1. รัฐมีนโยบายสนับสนุนการวิจัยเพิ่มและหน่วยงานภาครัฐต้องการงานวิจัยสนับสนุนจำนวนมาก 2. มีกระแสการวิจัยทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทั้งระดับสากล ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น 3. มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ ทั้งเอาใจใส่ในการตรวจสอบและให้คำแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิบางส่วนเป็นผู้ใช้ประโยชน์ (user) 4. มีองค์กรเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและบริการร่วมผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	อุปสรรค (T) 1. หน่วยงานในพื้นที่เปลี่ยนแปลงนโยบาย ทำให้ไม่เชื่อมต่อการดำเนินงานวิจัย และมีแหล่งทุนวิจัยหลายแห่ง 2. ขาดผู้ทรงคุณวุฒิบางสาขา เช่น วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา เศรษฐศาสตร์ ฯลฯ 3. นักวิจัยไม่เข้าใจกรอบวิจัย การวิจัยแบบมุ่งเป้า นักวิจัยจำนวนมากไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการท่องเที่ยว ขาดทักษะในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ กับการท่องเที่ยว ไม่เข้าใจการจัดทำเอกสารประกอบการทำสัญญา บางรายไม่เขียนรายงานตามรูปแบบที่ สพว.สกว. กำหนด ไม่แก้ไขรายงานฉบับสมบูรณ์ตามคำแนะนำ และบางรายส่งงานล่าช้า

2) ผลวิเคราะห์ TOWS Matrix ได้แนวทางการพัฒนา 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนา	รายละเอียดแนวทาง
1. แนวทางพัฒนาเชิงรุก (SO)	1. ขยายขอบเขตการสนับสนุนทุนวิจัยฯ ให้ครอบคลุม บริบทการท่องเที่ยว ท้นต่อสถานการณ์และความต้องการของประเทศ 2. เพิ่มความร่วมมือในการพัฒนาการวิจัยฯ กับภาคี เครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. แนวทางการพัฒนาเชิงปรับปรุง (WO)	3. ปรับปรุงระบบการสนับสนุนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. แนวทางการพัฒนาเชิงท้าทาย (ST)	4. บูรณาการความร่วมมือระหว่างสำนักประสานฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้ใช้ประโยชน์และเครือข่าย
4. แนวทางการพัฒนาเชิงรับ (WT)	5. ปรับปรุงระบบและกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัย ของ สปว.สกว. ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 6. พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากรในด้านการ ดำเนินการวิจัยและบริหารจัดการงานวิจัย

3) แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของ สปว.สกว. 5 ด้าน ดังนี้

แนวทางการพัฒนาระบบ	รายละเอียดแนวทาง
1. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	1.1 จัดทำแผนแม่บทการวิจัย กำหนดทิศทาง กรอบวิจัย เป้าหมาย และพื้นที่วิจัยร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 1.2 สร้างกลไกเพิ่มประสิทธิภาพการสนับสนุนทุนตลอดกระบวนการ 1.3 ปรับปรุงระบบการขอรับการสนับสนุนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ 1.4 ปรับปรุงระบบสนับสนุนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ 1.5 จัดทำระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลงานวิจัย และการสนับสนุนทุนวิจัย 1.6 ประเมินกระบวนการบริหารจัดการงานวิจัยทั้งระบบแบบมีส่วนร่วม 1.7 สร้างกลไกในการทำงานแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 1.8 สร้างเครือข่ายการวิจัยแบบมุ่งเป้าทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ
2. แนวทางการพัฒนาโจทย์วิจัย	พัฒนาโจทย์วิจัยตามกรอบการวิจัย แบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. แนวทางการพัฒนาการติดตามและประเมินผล	ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. แนวทางการพัฒนาการเผยแพร่และการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์	กำหนดกลไกในการผลักดันแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
5. แนวทางการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากร	5.1 สร้างกลไกในการสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย 5.2 สร้างแรงจูงใจในการดำเนินการวิจัย 5.3 เพิ่มศักยภาพบุคลากรในการปฏิบัติงานและบริหารทุนวิจัย

2.6 การผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

จากการดำเนินการผลักดันผลผลิตการวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ อันเป็นการดำเนินการที่เกิดจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ให้ความสำคัญกับการผลักดันองค์ความรู้และผลผลิตที่ได้การวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ ซึ่งได้ทำงานร่วมกับสำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ (สกว.) ในการทำหน้าที่คัดเลือกผลงานวิจัยที่มีความโดดเด่นเพื่อการผลักดัน ต่อยอด และขยายผลไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และ

รวมไปถึงให้ความสำคัญในมิติอื่นๆ ด้วย ได้แก่ การใช้ประโยชน์ทั้งใน เชิงนโยบาย เชิงวิชาการ เชิง
สาธารณะ เชิงชุมชนและพื้นที่ ก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ประกอบการธุรกิจ สมาคม และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ทั้งนี้ ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้น สามารถเพิ่มผลิตภาพ
(Productivity) ของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศได้

ในปี 2557 นี้ ได้มีการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและ
บริการ ที่ได้รับทุนระหว่าง ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และในมิติต่างๆ จำนวน 5
แผนงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.6.1 การผลักดันผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ใน การผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ นับเป็นการผลักดันและต่อยอด ผลผลิตจากการวิจัยด้าน
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
ซึ่งประกอบด้วย เส้นทางท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รูปแบบการ
ท่องเที่ยว ที่ได้จากการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาคธุรกิจ
การท่องเที่ยว เช่น สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคม
ไทยธุรกิจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ประกอบการการ
ท่องเที่ยว

โดยคณะผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ กระบวนการผลักดันผลผลิตงานวิจัยไปสู่
การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ และผลผลิตการวิจัยที่ได้รับทุน ปี 2555 2557 ดังนี้

1) กระบวนการผลักดันผลผลิตงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ใน การผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ นับเป็นการผลักดันและต่อยอด ผลผลิตจากการวิจัยด้าน
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ที่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
ซึ่งประกอบด้วย เส้นทางท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รูปแบบการ
ท่องเที่ยวที่ได้จากการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ ภาคธุรกิจ
การท่องเที่ยว เช่น สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคม
ไทยธุรกิจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ประกอบการการ
ท่องเที่ยวที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีกระบวนการสรุป รายละเอียด ดังภาพที่ 2.46

ภาพที่ 2.46 กระบวนการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

2) การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ผลผลิตการวิจัยที่ได้รับทุนปี 2555 – 2557

ในการผลักดันผลผลิตงานวิจัยที่ได้รับทุน ปี 2555 - 2557 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย 5 แผนงานวิจัย คือ

2.1) แผนงาน การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษา อำเภอภักกลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่

ผู้อำนวยการแผนงาน : ผศ. ดวงพร อ่อนหวาน สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่

2.2) แผนงาน การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่

ผู้อำนวยการแผนงาน : ดร.พิมพ์ภัส พงศกรรังศิลป์ สังกัด มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

2.3) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง

ผู้อำนวยการแผนงาน : ดร.ประกอบศิริ รักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา

2.4) แผนงาน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง

ผู้อำนวยการแผนงาน : ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ สังกัด มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.5) แผนงาน ศักยภาพการท่องเที่ยวตามล่าน้ำโขงไทย-ลาว กรณีศึกษาเชียงคานถึง

โขงเจียม ผู้อำนวยการแผนงาน : อาจารย์ระจวบ จันทน์หมื่นสังัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์ในมิติอื่นๆประกอบด้วย

2.6) การส่งผลงานวิจัยเข้าร่วมจัดนิทรรศการ/การสัมมนาทางวิชาการในงาน

Thailand Research Expo โดยสนับสนุนให้มีการจัดนิทรรศการ การแสดงผลงานวิจัย และการสัมมนาทางวิชาการในงาน Thailand Research Expo ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับความสนใจจากนักวิชาการ สถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ใช้ประโยชน์และผู้สนใจทั่วไป

2.7) จัดทำเวทีเสวนาในรูปแบบ Forum โดยจัดเวทีให้นักวิจัยได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากการวิจัย ระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ การกำหนดนโยบาย ซึ่งผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัยประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมไทยธุรกิจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผจญภัย เป็นต้น

2.8) การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การกำหนดนโยบายร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นการนำเสนอผลการวิจัยในประเด็นสำคัญและเป็นเรื่องเร่งด่วนให้แก่ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายและสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล ซึ่งผู้ใช้ประโยชน์ ได้แก่ หน่วยงานราชการ ทั้งในระดับ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ เป็นต้น

2.9) การร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดงาน / กิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับหน่วยงานต่างๆ โดยร่วมจัดงานและนำเสนอผลการวิจัยในด้านต่างๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดโครงการสัมมนาเปิดมุมมองท่องเที่ยวไทยร่วมกับ ททท. และร่วมจัดงานวันท่องเที่ยวไทย ท่องเที่ยวโลก ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น

2.7 การเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการสู่สังคม

สกว. ได้ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทุนวิจัย แก่โครงการวิจัยที่มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555 - 2559) หรือเป็นประเด็นเร่งด่วน (Hot issue) ที่มีความสำคัญต้องทำวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วน สนองต่อนโยบายของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความยั่งยืนในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และชุมชน นอกจากนี้ สกว. ยังได้ให้ความสำคัญกับการผลักดัน องค์ความรู้ และผลผลิตที่ได้จากการวิจัยสู่การใช้ ประโยชน์ โดยเน้นผลักดัน การต่อยอด และการขยายผลการวิจัย สู่การใช้ประโยชน์ในทุกมิติ ทั้งเชิง นโยบาย เชิงสาธารณะ เชิงพาณิชย์ เชิงชุมชนและพื้นที่ และเชิงวิชาการ นอกจากการผลักดันผลการวิจัย ในปี 2557 สู่การใช้ประโยชน์แล้ว สกว. ยังให้ความสำคัญกับการผลักดันผลการวิจัยที่แล้วเสร็จใน ปี 2555 และปี 2556 สู่การใช้ประโยชน์เช่นกัน รายละเอียดการเผยแพร่และผลักดันผลการวิจัยสู่ การใช้ ประโยชน์มี ดังนี้

1) การเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยสื่อวิทยุทัศน์ ดำเนินการผลิตสื่อวิทยุทัศน์ในรูปแบบสารคดี ความยาว 25 นาที โดยเสนอผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นใน ปี 2557 สำหรับนำเสนอในวาระต่างๆ การผลิต สื่อวิทยุทัศน์ และการนำเสนอในการประชุมวิชาการ โดยเนื้อหาในสื่อวิทยุทัศน์นำเสนอในรูปแบบสารคดี เกี่ยวกับการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 ที่ได้ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นมาก ใน ภาคเหนือและภาคใต้ ประกอบด้วย ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นในภาคเหนือ ได้แก่ โครงการวิจัยเรื่อง “การ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง โดยใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ กรณีศึกษา อำเภอ กัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ (ระยะที่ 2) ” ผู้อำนวยการแผนงาน : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงพร อ่อนหวาน แล ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นในภาคใต้ ได้แก่ โครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ ” ผู้อำนวยการ แผนงาน: ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ โดยมุ่งนำเสนอประเด็นในโครงการย่อยเรื่อง “การพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่”

2) การเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ สกว. จัดการเผยแพร่ผลผลิตงานวิจัยที่โดดเด่นในการประชุมวิชาการ ได้แก่

2.1) การเผยแพร่เรื่อง “ท่องเที่ยววิถีไทย ” ในการประชุมวิชาการซึ่งจัดโดย คณะกรรมการสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับ สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ในวันพุธที่ 6 พฤษภาคม 2558 ณ ห้องประชุมแพททินัมฮอลล์ โรงแรม แกรนด์ เมอร์เคียว ฟอรั่ม กรุงเทพฯ

2.2) การเผยแพร่ผลงานวิจัยในมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558 (Thailand Research Expo 2015) จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงาน ประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ จัดการประชุมเผยแพร่ผลงานวิจัย ที่ ได้รับทุนสนับสนุนใน ปี 2556 และปี 2557 ในการประชุมมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558 (Thailand Research Expo 2015) ซึ่งจัดระหว่างวันที่ 16 - 20 สิงหาคม 2558 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชัน เซ็นเตอร์ เซ็นต์ทริลเวลด์ ทั้งนี้สำนักประสานงานฯ ได้คัดเลือกโครงการวิจัย ปี 2556 ปี 2557 และปี 2558 ที่โดดเด่น นำเสนอทั้งในภาคนิทรรศการและภาคการประชุมวิชาการ

3)การนำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ กับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สกว. และคณะนักวิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ อย่างยั่งยืน” ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2558 ปัจจุบัน จังหวัดกระบี่ ได้นำผลการศึกษาไปประกอบการจัดทำแผนพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัด กระบี่ เรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้น สกว. และนักวิจัย ยังได้นำเสนอกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ในการประชุมโครงการพัฒนาต้นแบบเมืองสปา น้ำพุร้อนชั้นนำของประเทศ เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2558 ซึ่งที่ประชุมให้ใช้ข้อมูลการศึกษาวิจัยของ สกว. เป็นส่วนประกอบในการจัดทำแผน / แนวทาง ในการพัฒนา และกำหนดให้ส่งแผนงาน / แนวทาง ต่อที่ประชุม กรอ. ต่อไป ทั้งนี้ สศช. กำหนดให้ส่ง (ร่าง) แผนงาน / แนวทางนี้ในสิ้นเดือน สิงหาคม 2558 และกำหนดประชุม กรอ. โดยนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ต้นเดือน กันยายน 2558

4) การร่วมให้ข้อมูลกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดย สกว. ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35 เกี่ยวกับกรอบความร่วมมือของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) จำนวน 16 เรื่อง และกรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth: IMT – GT) จำนวน 4 เรื่อง โดยเสนอให้กับสมาชิกของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) ทั้ง 6 ประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (การตลาดอาเซียน เอเชียใต้ และแปซิฟิกใต้) สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (Mekong Institute) สำนักงานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (MTCO) ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (The Asian Development Bank: ADB) สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (PATA) และองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) สำหรับใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามแผนการตลาดของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35 ระหว่างวันที่ 15 - 18 มิถุนายน 2558 ณ Hotel Novotel Danang Premier Han River, Da Nang, Viet Nam

5) การนำเสนอผลงานวิจัยและร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ร่วมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา โดยคัดเลือกผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนากำลังคนในระดับอาชีวศึกษา ให้สามารถรองรับตลาดแรงงานและต่อยอดสู่การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา โดยได้นำเสนอแก่ผู้บริหารและคณาจารย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

6) การผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ สำนักประสานงานโครงการวิจัยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ได้ดำเนินการผลักดันผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย TEATA ATTA เป็นต้น โดยเป็นการผลักดัน

ต่อยอด ผลผลิตที่ได้จากการวิจัย เช่น เส้นทางท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผลการผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ ได้แก่

6.1) เส้นทาง “วิถีใต้ วิถีล้านนา” บูรณาการผลงานวิจัยจาก 3 แผนงาน ได้แก่ 1) แผนงานวิจัย ปี 2555 เรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในพื้นที่อารยธรรมล้านนาตะวันออก ” โดย คุณอัมเรศ เทพมา สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา 2) ผลงานวิจัย ปี 2556 เรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง ” โดย ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา และ3) แผนงานวิจัย ปี 2558 เรื่อง “การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง” โดย ผศ.ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา

บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด (Nutty's Adventures) และบริษัท Village ways ประเทศไทย ได้ร่วมกับคณะนักวิจัยสำรวจและทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านธาตุสบแวน ตำบลห้วยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา และบ้านดอกบัว ตำบลตุน อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จากนั้น บริษัท นัตตี้ แอดเวนเจอร์ส จำกัด จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ในพื้นที่อำเภอเชียงคำ และอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ส่วนบริษัท village ways ได้จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวแล้วเสร็จ และประชาสัมพันธ์ และเสนอขายในเว็บไซต์ของทางบริษัท <http://www.villageways.com/grass-routes/village-life-in-northern-thailand> ภายใต้ชื่อโปรแกรม “Village life in Northern Thailand” คาดว่าจะเริ่มนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย ระหว่าง เดือนตุลาคม 2558 – เดือนพฤษภาคม 2559 ราคาทัวร์ เริ่มต้นที่ £544 - £998 ขึ้นกับจำนวนผู้ร่วมเดินทาง

6.2) เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)” จากผลงานวิจัย ของแผนงานวิจัย เรื่อง “การจัดการการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ในจังหวัดอุดรดิตถ์ แพร่ และน่าน ” โดย ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ สังกัด มหาวิทยาลัยนเรศวร

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานแพร่ ได้นำผลการวิจัยจัดทำเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อขายในงาน Weekday Special Travel Fair 2015 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่าง วันที่ 14 -17 พฤษภาคม 2558

6.3) เส้นทาง “เลาะเรียบริมโขง อิมบุญสุขใจไหว้พระธาตุ ” จากผลงานวิจัย ของแผนงานวิจัย เรื่อง “ศักยภาพการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงไทย - ลาว กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขงเจียม ” โดย คุณประจวบ จันทร์หมั่น สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม ร่วมกับ บริษัท บีหนึ่ง ทัวร์ ได้นำผลการวิจัยจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อขายในงาน Weekday Special Travel Fair 2015 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 14 - 17 พฤษภาคม 2558

บทที่ 3

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

แผนงานการติดตามประเมินผลและการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อทำการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ตลอดจนการดำเนินการติดตาม และประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 รวมถึงผลักดันและคัดเลือกผลการวิจัย ปี 2556 - 2557 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษา แยกเป็น 3 ตอน เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) สรุปผลการวิจัย
- 2) อภิปรายผลกระทบจากการวิจัย
- 3) ข้อเสนอแนะ

3.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยของแผนงานโครงการการติดตามและประเมินผล และการผลักดันการใช้ประโยชน์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557 จะสรุปผลแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้ง 3 ประการ ดังนี้

3.1.1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยทำการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ปี 2555 – 2557 จำนวน 99 แผนงาน ประกอบด้วยแผนงานที่ ปี 2555 จำนวน 39 แผนงาน ปี 2556 จำนวน 29 แผนงาน ซึ่งเป็นแผนงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนปี 2557 ซึ่งมีจำนวน 31 แผนงาน เป็นการสังเคราะห์จากรายงานความก้าวหน้าสองเดือน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ ประเด็นการศึกษา เนื้อหา วัตถุประสงค์ และผลผลิตของงานวิจัย บันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล คู่มือลงรหัสที่ได้กำหนดไว้ และนำเสนอเป็นผลการสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สรุปเป็นภาพรวมไว้ รายละเอียด ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยที่ได้รับทุนจาก สกว. ปี 2555 - 2557

ประเด็นการสังเคราะห์	ปีงบประมาณ 2555		ปีงบประมาณ 2556		ปีงบประมาณ 2557	
	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด
แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1
ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2
นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 5
ภูมิภาค	ภาคเหนือ	การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	ภาคเหนือ	ภาคใต้ กับภาพรวมของประเทศ	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ภาพรวมของประเทศ และการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
กลุ่มจังหวัด	ภาคเหนือตอนบน 1	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 และ 2	ภาคเหนือตอนบน 1	*1 กระจายหลายพื้นที่	ภาคเหนือตอนบน 1	ภาคกลางตอนบน 1

หมายเหตุ : *1 ประกอบด้วย ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง และภาคกลางตอนล่าง 2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ประเด็นการสังเคราะห์	ปีงบประมาณ 2555		ปีงบประมาณ 2556		ปีงบประมาณ 2557	
	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยมากที่สุด	สัดส่วนงานวิจัยน้อยที่สุด
ผลผลิต	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	คู่มือประเมิน	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์
องค์ความรู้	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
รูปแบบการท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวโดยชุมชน	การแต่งงานและฮันนีมูน	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และอื่นๆ *2	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวฮาลาล

หมายเหตุ : *2 ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา แต่รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยว การแต่งงานและฮันนีมูน และการท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา ไม่พบในปี 2556 แต่อย่างใด

จากตารางที่ 3.1 แสดงผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยจำแนกตามยุทธศาสตร์ พื้นที่ และ ผลผลิต ซึ่งพบว่า โครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปี 2555 - 2557 มีประเด็นการศึกษาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และยุทธศาสตร์ที่ 1 ของยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559) มากที่สุด แต่มีประเด็นที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ทำการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือมากที่สุด โดยเฉพาะใน พื้นที่ภาคเหนือ ตอนบนกลุ่มที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ซึ่งผลผลิตของการศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของยุทธศาสตร์ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวมถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ มี การศึกษาค้นคว้ามากกว่า การท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นๆ ตลอดสามปีที่ผ่านมา

นอกจากสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 - 2557 ใน ภาพรวมแล้ว คณะผู้วิจัยจะสรุปผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยรายประเด็นและรายปี รายละเอียด ดัง ตารางที่ 3.2 - 3.4

ตารางที่ 3.2 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2555

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยว ฐานข้อมูล / กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	การสร้าง ความ เข้มแข็งของชุมชน	การท่องเที่ยว โดยชุมชน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยว ฐานข้อมูล / กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวตาม ความสนใจพิเศษ ของนักท่องเที่ยว เฉพาะกลุ่ม	การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ
ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพ ทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยว โดยชุมชน
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพ ทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย / แนวทาง	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการ จัดการ สิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ / การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อน บ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย / แนวทาง	การเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อน บ้าน	การท่องเที่ยว โดยชุมชน / การ ท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ

ตารางที่ 3.3 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2556

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันของ อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการ สิ่งแวดล้อม	การท่องเที่ยวโดยชุมชน / การท่องเที่ยวเชิงเกษตร / การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขัน อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ / การ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจากงานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบ สารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบ สารสนเทศ	การเพิ่มขีด ความสามารถในการ แข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเพื่อ การเรียนรู้เกี่ยวกับ อาหาร
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อน บ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย	การเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวกับประเทศ เพื่อนบ้าน	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์

ตารางที่ 3.4 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลรายประเด็น ตามภูมิภาค ของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุน ปี 2557

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มศักยภาพพุน มนุษย์และผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยวเชิง นิเวศ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์
ภาคตะวันออก ภาค ตะวันตก และภาคกลาง	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 2	อัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยว ฐานข้อมูล / กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยว สำหรับผู้สูงอายุ

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ผลผลิตของแผนงาน / โครงการ	แผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559	ยุทธศาสตร์การวิจัย การท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559)	นโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)	ผลผลิตจาก งานวิจัย	องค์ความรู้จาก งานวิจัย	รูปแบบการ ท่องเที่ยว
ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวเชิง นิเวศ / การ ท่องเที่ยวโดยชุมชน
ภาพรวมของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย / การเพิ่ม ศักยภาพทุนมนุษย์และ ผู้ประกอบการ	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน
เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อน บ้าน	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิง นโยบาย / แนวทาง	การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทย	การท่องเที่ยวโดย ชุมชน

3.1.2 สรุปผลการติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

ผลการสังเคราะห์โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2555 – 2557 ดำเนินการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1 ของการวิจัย โดยผลการติดตามและประเมินผล พบว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สนับสนุนทุนวิจัย 31 แผนงาน ได้ผลผลิตงานวิจัย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 2) แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 3) เส้นทางท่องเที่ยว 4) คู่มือเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ 5) ผลผลิตอื่นๆ รวมทั้งได้องค์ความรู้ 8 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ความรู้ด้านการเพิ่มศักยภาพ 2) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว 3) ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว 4) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 6) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และจัดการสิ่งแวดล้อม 7) การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 8) การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ได้งานวิจัยที่โดดเด่นมาก 6 แผนงาน และได้นักวิจัยดีเด่น 9 คณะ การเก็บข้อมูลนักวิจัย พบว่า นักวิจัยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก แต่ร้อยละ 75 ไม่มีวุฒิด้านการท่องเที่ยวและไม่มีประสบการณ์การวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ส่วนการติดตามและประเมินผลจากรายงานความก้าวหน้า และจากการนำเสนอในการประชุมรอบ 2 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน พบว่า เมื่อเสร็จสิ้น 2 เดือน แผนงานร้อยละ 58.84 สร้างเครื่องมือได้เหมาะสม มีคุณภาพระดับมากที่สุด และมาก แผนงานร้อยละ 51.62 รายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพระดับมากที่สุด และมาก สำหรับผลการติดตามรอบ 6 เดือน พบว่า แผนงานร้อยละ 67.74 ดำเนินการวิจัยได้ระดับมากที่สุด และมาก แผนงานร้อยละ 58.07 รายงานความก้าวหน้าได้คุณภาพระดับมากที่สุด และมาก ส่วนรอบ 12 เดือน เมื่อสิ้นสุดโครงการ พบ 6 แผนงานที่มีผลผลิตงานวิจัยโดดเด่น 11 แผนงานมีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ระดับมากที่สุด และ 7 แผนงานมีคุณภาพงานวิจัยระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ทุกแผนงานสามารถดำเนินการวิจัย ให้ได้ผลผลิตตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ที่ได้ เกิดจากระบบการบริหารจัดการสนับสนุนทุนวิจัยของสำนักประสานงานโครงการวิจัย สกว. ที่ใกล้ชิดและต่อเนื่อง ทั้งนี้สำนักประสานงานโครงการวิจัยสามารถพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ด้วยการสร้างกลไกเพิ่มประสิทธิภาพการสนับสนุนทุนตลอดกระบวนการจัดระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูล รวมทั้งสร้างกลไกในการทำงาน และการผลักดันผลงานวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงระบบติดตามและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ สร้างกลไกสนับสนุนและยกระดับคุณภาพนักวิจัย และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการปฏิบัติงาน

3.1.3 สรุปผลการผลักดันผลการวิจัย ปี 2556 - 2557 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ในปี 2557 ได้มีการผลักดันผลผลิตงานวิจัยโครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับทุนระหว่างปี 2555 - 2556 ไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จำนวน 5 แผนงาน สรุปได้ ดังนี้

1) แผนงาน การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนบนพื้นที่สูง ใช้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือ ฝึกอบรม อาเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ผู้อำนวยการแผนงาน : ผศ. ดวงพร อ่อนหวาน สังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่

2) แผนงาน การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
จังหวัดกระบี่ ผู้อำนวยการแผนงาน : ดร.พิมพลภัส พงศกรรังศิลป์ สังกัด มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

3) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง
แผนงาน : ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ สังกัด มหาวิทยาลัยพะเยา

4) แผนงาน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมในมณฑลวัฒนธรรมสองฝั่งโขง
แผนงาน : ผศ.ประภาศรี ศรีประดิษฐ์ สังกัด มหาวิทยาลัยนเรศวร

5) แผนงาน ศักยภาพการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงไทย - ลาว กรณีศึกษาจากเชียงคานถึงโขง
เจียม ผู้อำนวยการแผนงาน : อาจารย์ระจวบ จันทร์หมื่น สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์ในมิติอื่นๆ ประกอบด้วย

1) การส่งผลงานวิจัยเข้าร่วมจัดนิทรรศการ / การสัมมนาทางวิชาการในงาน Thailand
Research Expo ซึ่งได้รับความสนใจจากนักวิชาการ สถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ใช้ประโยชน์และผู้สนใจ
ทั่วไป

2) จัดทำเวทีเสวนาในรูปแบบ Forum โดยจัดเวทีให้นักวิจัยได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัย
เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากการวิจัย ระหว่างนักวิจัยและผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยด้านการบริหาร
จัดการการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การกำหนดนโยบาย

3) การผลักดันผลการวิจัยไปสู่การกำหนดนโยบายร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬา เป็นต้น

4) การร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดงาน / กิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับหน่วยงานต่างๆ เช่น
ร่วมเป็นองค์กรร่วมจัดโครงการสัมมนาเปิดมุมมองท่องเที่ยวไทยร่วมกับ ททท. และร่วมจัดงานวัน
ท่องเที่ยวไทย ท่องเที่ยวโลก ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น

3.1.4 การเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคม

ในการดำเนินการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ สู่สังคมนั้น
คณะวิจัยได้มีการดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

1) เผยแพร่ด้วยสื่อวีดิทัศน์ ซึ่งนำเสนอผลงานที่โดดเด่นในภาคเหนือ และภาคใต้ โดยสื่อ
วีดิทัศน์นำเผยแพร่ในวาระต่างๆ

2) เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ และมหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2558

3) นำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาพุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ กับรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(สศช.)

4) ร่วมให้ข้อมูลกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในอนุ
ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ในการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ครั้งที่ 35

5) นำเสนอผลงานวิจัยและร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนา
กำลังคนอาชีวศึกษา

6) ผลักดันผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3 เส้นทาง ได้แก่

เส้นทาง “วิถีโต วิถีล้านนา”

เส้นทาง “เส้นทางรัก(ษ์)”

เส้นทาง “เลาะเรียบริมโขง อิ่มบุญสุขใจไหว้พระธาตุ”

ทั้ง 3 เส้นทาง ได้รับการยอมรับจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบริษัทนำเที่ยว พร้อม
เสนอขายให้นักท่องเที่ยวต่อไป

3.2 อภิปรายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัย

จากการสังเคราะห์ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557 ตามผลผลิตในแต่ละด้าน ได้แก่ 1) ด้าน
เศรษฐกิจ 2) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม สรุปได้ ดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ

ตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติปี พ.ศ. 2555 – 2559 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่ได้
ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวของชาติ และแนวโน้มของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดการท่องเที่ยวใน
ระดับสากล และการพัฒนาศักยภาพของอุทยานนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์
ของชาติ ที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนและความแตกต่างจากการท่องเที่ยวของประเทศอื่นๆ สามารถดึงดูดให้
นักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศเกิดความสนใจและตัดสินใจใช้บริการในธุรกิจท่องเที่ยวของ
ประเทศ ในอันที่จะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่
ธุรกิจต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัย หลายๆ แผนงานได้ก่อให้เกิดผลด้านเศรษฐกิจ คือ การ
สร้างงาน และการกระจายรายได้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้ประชาชน ชุมชน และภาคธุรกิจที่
เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มมากขึ้นอันเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชน และสังคมมาก
ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นผลผลิตของแผนงานและโครงการวิจัยยังให้แนวทางในการจัดการ การท่องเที่ยวให้
ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศเกิดความสนใจและตัดสินใจใช้บริการในธุรกิจ
ท่องเที่ยวของประเทศ ในอันที่จะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ การจ้างงาน และการ
กระจายรายได้สู่ธุรกิจต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยผลผลิตที่ได้จากการวิจัยนั้นมีผลกระทบเชิง
เศรษฐกิจ ตั้งแต่การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยวและตลาดท่องเที่ยว การสร้าง
ช่องทางในการสื่อสารการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว และการนำการท่องเที่ยวไปสู่กิจการเชิงพาณิชย์ ซึ่ง
ทั้งหมดนี้เป็นเสมือนห่วงโซ่คุณค่าที่ส่งมอบคุณค่าของการท่องเที่ยวไปสู่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมี
ทางเลือกในการบริโภคผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ชุมชนมีศักยภาพที่จะจัดการการท่องเที่ยวได้
และเพิ่มมูลค่าของการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับประชาชน ชุมชน และภาค
ธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องพบว่ามีผลการวิจัยหลายๆ โครงการที่ผล การศึกษานั้นนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุง รวมทั้งยกระดับทรัพยากร การท่องเที่ยวและบริการ ให้มี คุณภาพ สนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ครอบคลุมทุกกลุ่ม สร้างความพึงพอใจ และการสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีในทัศนะของนักท่องเที่ยวในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมีผลงานวิจัยที่น่าสนใจ และสะท้อนถึงการพัฒนาศักยภาพ การท่องเที่ยว ได้แก่ โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐาน วิชาชีพของการบริการและการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสมรรถนะข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของ บุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยว อันจะเป็นผลให้สามารถผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย และมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมี ขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ยังมีผลผลิตของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนไปนั้น ยังให้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการเพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในด้านการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การสร้างความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถนำไปสู่ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวและสามารถ นำรายได้มายังแหล่งท่องเที่ยวได้ รวมถึงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจะเพิ่มขีดความสามารถการรองรับนักท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ ทำให้เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ธุรกิจต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง และยังมีการศึกษาอีกจำนวนหนึ่งซึ่งข้อค้นพบที่ได้ทำให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับ การท่องเที่ยว ประเภทต่างๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเพื่อผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวฮาลาล การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ เกี่ยวกับอาหาร การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ การท่องเที่ยวทางพุทธธรรม ซึ่งจะเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญซึ่งจะช่วยให้ชุมชน สมาคม รวมถึงผู้ประกอบการทางด้านการท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นฐานในการจัดที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก และนำไปสู่ของกระบวนการจัดการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ย ว รวมถึงการได้มาซึ่งแนวทางและนโยบายในการจัดการ การท่องเที่ยว ตลอดจนการสร้างผลผลิตการ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นการบูรณาการ ทั้งเส้นทางการท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวร่วมกัน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และยิ่งนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวได้อย่าง ยั่งยืน

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในเชิงการตลาด โดยมุ่งเน้นการสร้างร่วมมือกันทางการตลาด การแสวงหาช่องทางการตลาดในการนำธุรกิจท่องเที่ยว ผ่านการสื่อสารการตลาดและการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ การใช้โซเชียลมีเดีย รวมถึงการสร้างแอปพลิเคชันของแหล่งท่องเที่ยวที่ช่วย อำนาจความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลทำได้ง่ายรวดเร็ว ประหยัดเวลาแก่นักท่องเที่ยว และช่วยลดต้นทุนผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการทำสื่อโฆษณา อันเป็นการ ช่วยเพิ่มผลกำไร และสร้างความยั่งยืนในทางเศรษฐกิจให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

กล่าวโดยรวมแล้ว พบว่างานวิจัยทั้งหมดก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจได้ทุกแผนงาน และในภาพรวมของสังคมจะก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกเป็นหลัก แตกต่างกันในขนาดของผลกระทบที่ เกิดขึ้น

มิติด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลจากการวิจัยที่ได้รับทุนในปี พ.ศ. 2555 - 2557 นั้น นอกจากจะมีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจอย่างมากมาแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านสังคม และวัฒนธรรมในหลายมิติด้วยกัน ซึ่งแม้ว่าจะเป็นมิติที่มีความเป็นนามธรรมสูง แต่จะพบว่างานวิจัยหลายแผนงาน จะสามารถเชื่อมโยงผลกระทบมาที่มิตินี้ได้เกือบทุกแผนงาน (ทั้งผลกระทบหลักและรอง) ส่วนหนึ่งมาจากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมไปถึงสังคมและวิถีชีวิตที่มีความหลากหลายและมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแหล่งท่องเที่ยว อาหาร และที่พัก ซึ่งสามารถแสดงถึงคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้ว่าผลลัพธ์ของงานวิจัยในปี 2557 จำนวนมาก ที่มุ่งเน้นในการส่งเสริม การอนุรักษ์ พื้นฟูภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของคนในชุมชน การกระตุ้นให้ชุมชนเกิดกระบวนการจัดการความรู้ด้านภูมิปัญญาและวัฒนธรรม และจัดการให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งงานวิจัยในลักษณะนี้จะทำให้ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้คงอยู่สืบไป อีกทั้งยังก่อให้เกิดการอนุรักษ์และความภาคภูมิใจในความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน คนในชุมชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน อันเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่อัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตชุมชนและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิมออกไปสู่สังคมภายนอก รวมถึงสร้างความรู้สึกประทับใจและความภาคภูมิใจในการมีวัฒนธรรมที่ยั่งยืนของคนในชุมชน และยังช่วยทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมนั้นเกิดความประทับใจ

นอกจากผลลัพธ์ของงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ได้รับทุน ปี 2557 จะมุ่งไปที่การสร้างคุณค่าทางด้านวัฒนธรรมแล้ว ยังมีผลงานอีกจำนวนหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงสังคม ทั้งในระดับชุมชน จนถึงระดับภูมิภาค กล่าวคือ มีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เดียวกันตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด “สนุก” หรือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดอุดรธานี แพร่ และน่าน ซึ่งก่อให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงกันทางด้านพื้นที่ และการประสานความร่วมมือกันในระดับชุมชน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน ร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง รวมถึงก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนและให้ความรู้กับชุมชนทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง อีกทั้งความร่วมมือต่างๆ ย่อมทำให้ทุกภาคส่วนและทุกพื้นที่ได้เกื้อกูลช่วยเหลือกัน นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐกิจ ภาคประชาสังคม และชุมชน ก็ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เกิดปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความร่วมมือกันของสังคม และเชื่อมโยงให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวในภูมิภาค หรือในพื้นที่นั้นๆ

นอกจากนั้นยังมีงานวิจัยอีกส่วนหนึ่ง ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ในกลุ่มน้ำโขงบนฐานของความเดิมแท้ เพื่อตอบรับแผนการท่องเที่ยวของอาเซียน ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขง ทศนคติของชุมชนต่อการนำอัตลักษณ์มาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้ำโขง และสร้างต้นแบบเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมบนฐาน

ความเดิมแท้ของกลุ่มชาติพันธุ์ลุ่มน้ำโขง อันเป็นแนวทางไปสู่การร่วมมือในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง จะทำให้เกิดการท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและกัน ที่เป็นเป้าหมายสำคัญของ กรอบความร่วมมือของอาเซียน ในเสาหลักของการส่งเสริมความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เป็น หนึ่งในสามเสาหลักสำคัญของกรอบความร่วมมือทั้งหมดในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งประเทศไทยนั้นมีบทบาท เป็นผู้นำในเรื่องดังกล่าว

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

ประเด็นของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญและอยู่ในความสนใจของทุกภาคส่วน อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของสังคมและเทคโนโลยี มีการนำทรัพยากรโลกมาใช้มากขึ้น ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมใดๆ จึงต้องคำนึงถึงผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ ซึ่งการจัดการ การท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแหล่ง ท่องเที่ยวซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติ ดังนั้น การจัดการ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่นกัน

ผลจากการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนใน ปี 2557 พบว่า นอกจาก ผลลัพธ์ของการวิจัยจะสร้างผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังที่กล่าวมาข้างต้น ยัง ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย กล่าวคือ งานวิจัยจำนวนหนึ่งได้ให้ข้อค้นพบจากการศึกษาที่สนับสนุน ให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระตุ้นให้ชุมชนเกิดความตระหนักในความสำคัญของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การรักษาความอุดมสมบูรณ์ ของธรรมชาติ การใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่าและยังส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกัน ระหว่างองค์กร ชุมชน และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร ร ชุมชน และเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยการนำศักยภาพเด่น ของชุมชนไปพัฒนา ให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างจิตสำนึกรักธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงผลลัพธ์ที่ก่อให้เกิดรูปแบบการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกจนการปรับปรุง ภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม ทางกายภาพพีช พวรรณ เช่น พุน้ำร้อนเค็ม คลองท่อม จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสถาปัตยกรรม ท้องถิ่นและความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ รวมไปถึงการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.2.1 ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนทุนวิจัยด้านการท่องเที่ยว

1) การสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ โดย วช. ร่วมกับ สกว. ควรพิจารณาเพิ่มเติมกรอบหรือประเด็นการวิจัยในการสนับสนุนโครงการวิจัย ดังนี้

1.1) เพิ่มประเด็น หรือ การพิจารณาโครงการวิจัยที่สอดคล้องกับ

- แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวและภูมิภาค และยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

- ยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 – 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง และยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกในการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

- นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย

1.2) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่ทำการวิจัย ที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้มีงานวิจัยที่ตอบสนองและรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1.3) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น การวิจัยเพื่อสนับสนุนการให้ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในด้านต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น ระบบตรวจสอบคนเข้าเมือง และการผ่านแดน หรือการวิจัยเพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ภาคส่วนต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยครอบคลุมทั้งความคุ้มครองป้องกัน การเสริมสร้างความปลอดภัย และเสริมสร้างสุขอนามัยในการท่องเที่ยว เป็นต้น

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนทุนวิจัยให้กับโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงหรือเกี่ยวโยงกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตให้มากขึ้น เนื่องจากแนวโน้มการท่องเที่ยวเพื่อสักการะตามความเชื่อทางศาสนาเริ่มมากขึ้น อีกทั้งวิถีชีวิตคนเริ่มเปลี่ยนแปลง สังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จึงควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อรองรับและพัฒนา รูปแบบการท่องเที่ยวให้ตอบสนองกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักท่องเที่ยวในสภาพปัจจุบัน

1.5) นอกจากประเด็นของการวิจัยที่ควรสนับสนุนในส่วนที่ขาดหายแล้ว การให้การสนับสนุนทุนวิจัยด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ควรพิจารณาเพิ่มเติมในประเด็น ต่อไปนี้

- กรอบวิจัยและโจทย์วิจัย ควรเริ่มต้นด้วยการระดมสมองจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้โจทย์วิจัยตามความต้องการของผู้ใช้ (user) จากนั้นประกาศกรอบและ

โจทย์วิจัยในทุกภูมิภาค โดยใช้เวลาชี้แจงพอเหมาะ สามารถให้ข้อมูลรายละเอียดเพื่อให้นักวิจัยทราบ
กรอบและโจทย์วิจัยอย่างชัดเจน

- บุคคลที่เกี่ยวข้องในระบบการสนับสนุนทุนวิจัย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ควร
แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่ม เพื่อกระจายภาระงาน และในส่วนบุคลากรของ สปว.สกว. ควรส่งเสริมและ
พัฒนาศักยภาพ โดยให้โอกาสเข้าร่วมการประชุมสัมมนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ เข้าร่วม
สังเกตการณ์ในกิจกรรมการวิจัยของแผนงานต่างๆ

- นักวิจัย โดยพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดปฐมนิเทศนักวิจัย
ก่อนเริ่มต้นการวิจัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการนักวิจัยที่เสนอข้อเสนอโครงการแต่ไม่ผ่านการประเมิน เพื่อ
พัฒนานักวิจัยกลุ่มใหม่ให้สามารถจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีคุณภาพผ่านการประเมินและได้รับการ
สนับสนุนทุนวิจัยต่อไป ส่งเสริมการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงการวิจัย ทำหน้าที่ให้
คำแนะนำคำปรึกษาตั้งแต่เริ่มต้นพัฒนาข้อเสนอโครงการ ดำเนินการวิจัย จนสามารถได้ผลผลิตงานวิจัย
ที่มีคุณภาพ

3.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไป ควรนำผลการติดตามและประเมินผลที่ได้ ไปพัฒนาเป็นรูปแบบหรือ
โมเดล เพื่อการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2) การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักวิจัย ทั้ง
ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ไปแล้ว ให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัยมุ่งเป้าของ สกว. รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จ ในการเสนอโครงการวิจัยให้ได้รับทุนเข้าถึงทุนของ สกว. ของนักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อสนับสนุน
นักวิจัยให้ประสบผลสำเร็จในการทำข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อรับทุนสนับสนุนจาก วช. ร่วมกับ สกว. ในปี
ต่อไป

3) การสังเคราะห์โครงการวิจัยในครั้งต่อไป ควรเพิ่มเกณฑ์การจำแนกข้อมูลตามกลุ่ม พื้นที่
ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึง
สังเคราะห์งานวิจัย จำแนกตามแผนยุทธศาสตร์อื่นๆที่กำลังจะประกาศใช้ เช่น ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
ไทย พ.ศ. 2558 – 2560 หรือยุทธศาสตร์การปฏิรูปการท่องเที่ยวไทย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 - 2560. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ดวงใจ หล่อธนวิชัย และนฤตย์ นิยมสมบุญ. (2542). ประมวลผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยช่วงปี พ.ศ. 2529 - 2539. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เทศศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ [ออนไลน์] <http://www.drmanage.com>. สืบค้นเมื่อ 11 กรกฎาคม 2555.
- ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร. (2542). สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- นงคณัฐ ศรีธนาอนันต์. (2548). การโรงแรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. (2541). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิमानและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์อภิमान META-ANALYSIS. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศ คำแก่น พรณี สวนเพลง เบญจพร ดามาพงศ์ และพิมพ์ดา วิชาติศิลป์ . (2555). การสังเคราะห์งานวิจัยการท่องเที่ยวและทิศทางการวิจัยในอนาคต [ออนไลน์] <http://www.dusittourism.org/downloads /?f.../A==&fd>. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2558.
- นฤตย์ นิยมสมบุญ. (2545). ประมวลผลงานวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2540 - 2544. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- บุญวรา สุขะโนเจนพึงพร และคณะ (2557). การสังเคราะห์งานวิจัยและช่องว่างการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เพ็ญณี แนนรท และคณะ (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วาริชต์ มัธยมบุรุษ. (2558). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดพะเยา 2545 - 2555. [ออนไลน์] <http://www.mis.up.ac.th/download/1405477517>. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2558.
- ศิริยุพา พูลสุวรรณ. (2541). “การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนโดยการวิเคราะห์อภิमान ” ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย . (2557). การบูรณาการงานวิจัยด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวตามยุทธศาสตร์การวิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ . (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2554). แผนยุทธศาสตร์วิจัยการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2555). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุรีย์ เข้มทอง. (2552). การสังเคราะห์ผลงานวิจัยด้านการตลาดของโรงแรม ช่วงปี พ. ศ. 2545 - 2550 วารสารการจัดการสมัยใหม่, 2 (7), 41 - 52.
- สุวรรณ นาควิบูลย์วงศ์ . (2553). การศึกษาวิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต: ศึกษากรณีภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ปีที่ 25 ฉบับที่: 3 เลขหน้า: 13 -2 2
- สุวิมล ว่องวานิช. (2545). เคล็ดลับการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน . (2555). สรุปอุตสาหกรรมที่ได้เปรียบ เสียเปรียบเมื่อเปิด AEC [ออนไลน์] <http://www.thai-aec.com/531#ixzz2FqQ9WbMR>. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2555.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2551). หลักการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ และหฤษฎ์ ภัทรดิลก . (2557) . โครงการการติดตามและประเมินผล โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ร ปี 2556 .รายงานการวิจัย . กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2551). หลักการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2555). การวิเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมของประเทศไทย ในรอบทศวรรษ (2543 - 2553). รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อัศวิน แสงพิกุล. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: ฟีนีเพล็กซ์.
- อุษาวดี พลพัฒน์. (2545). การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศไทย, จุลสารการท่องเที่ยว, 21 (4) , 38 - 48
- Bickman, L. and Rog, D. J. (eds). Handbook of Applied Social Research
- Chen, R., Cheung, c., and Law, R. (2012). A review of the literature on culture in hotel managementresearch: What is the future? International Journal of Hospitality Management, 31, 52-65.
- Cooper, H. and Lindsay, J. J. (1997). Research Synthesis and Meta-analysis. In Glass , G.V. and others. (1981). Meta - analysis in social research . Beverly Hills: Sage Publication. <http://www.edu.ku.ac.th/vision.asp>)
- Line, N. and Runyan, R. (2011). Hospitality marketing research: Recent trends and future directions. International Journal of Hospitality Management, 31(2), 477-488.
- Method, pp.315-337. California: Sage Publication
- Yoon, M., Lee, S. and Bai, B. (2011). Hospitality marketing research from 2000 to 2009: Topics, methods and trends. International Journal of Contemporary Hospitality Management, 23(4), 517-532.

ภาคผนวก 1
คู่มือลงรหัส

คู่มือลงรหัส
การติดตามประเมินผลและการผลักดันประโยชน์
โครงการวิจัยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ปี 2557

แผนการพัฒนการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว					
1	Dev11	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและปรับปรุงระบบ บล็อกเชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
2	Dev12	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
3	Dev13	กลยุทธ์ที่ 3 สร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน					
4	Dev21	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
5	Dev22	กลยุทธ์ที่ 2 การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
6	Dev23	กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว					
7	Dev31	กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรม	1	0=ไม่มี 1=มี	99
8	Dev32	กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้า	1	0=ไม่มี 1=มี	99
9	Dev33	กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
10	Dev34	กลยุทธ์ที่ 4 การป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
11	Dev35	กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว					
12	Dev41	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
13	Dev42	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
14	Dev43	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
15	Dev44	กลยุทธ์ที่ 4 สร้างกระแสการรับรู้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
16	Dev45	กลยุทธ์ที่ 5 การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย	1	0=ไม่มี 1=มี	99

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว					
17	Dev51	กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
18	Dev52	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99

ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2555 - 2559)

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยวาระแห่งชาติทางการท่องเที่ยว					
19	Sta11	กลยุทธ์ที่ 1 การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระดับมหภาค			
20	Sta12	กลยุทธ์ที่ 2 การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุทยานการท่องเที่ยวไทย			
21	Sta13	กลยุทธ์ที่ 3 การวิจัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาและจัดการอุปสงค์ทางการตลาดท่องเที่ยวของไทย			
22	Sta14	กลยุทธ์ที่ 4 การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากลไกในการจัดการการท่องเที่ยวของไทย			
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง					
23	Sta21	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ภูมิสังคมการท่องเที่ยวใน 14 กลุ่มพื้นที่			
24	Sta22	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ			
25	Sta23	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการวิจัยในกลุ่มคลัสเตอร์ตามระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว			
ยุทธศาสตร์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งกลไกในการบริหารจัดการการวิจัยการท่องเที่ยว					
26	Sta31	กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการวิจัยการท่องเที่ยวของชาติ (National Tourism Excellence Center) ที่สามารถสนับสนุนดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงเครือข่ายผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม			
27	Sta32	กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินการวิจัยการท่องเที่ยวแบบบูรณาการสหวิทยาการ			
28	Sta33	กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิจัยการท่องเที่ยว			
29	Sta34	กลยุทธ์ที่ 4 สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาวารสารวิชาการ และการวิจัยการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ			

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
30	Sta35	กลยุทธ์ที่ 5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว			
31	Sta36	กลยุทธ์ที่ 6 สนับสนุนการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนการพัฒนาระบบข้อมูลท่องเที่ยวเชิงแผนที่อย่างเป็นระบบและมีเอกลักษณ์ความเป็นไทย			

นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555 - 2559)

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม					
32	Pol11	กลยุทธ์ที่ 1 ปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกระบบ ตลอดจนการพัฒนา ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่นด้วยการพัฒนาคน เด็ก และเยาวชน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
33	Pol12	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ที่หลากหลาย	1	0=ไม่มี 1=มี	99
34	Pol13	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคอุบัติใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและจิตใจ การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพรวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค	1	0=ไม่มี 1=มี	99
35	Pol14	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและการคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
36	Pol15	กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาศักยภาพทางการกีฬา	1	0=ไม่มี 1=มี	99
37	Pol16	กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาขีดสมรรถนะและศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และการบริหารรัฐกิจบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
38	Pol17	กลยุทธ์ที่ 7 จัดการปัญหาอาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาผู้มีอิทธิพล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
39	Pol18	กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมความเข้มแข็ง และการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของท้องถิ่นและสังคม	1	0=ไม่มี 1=มี	99
40	Pol19	กลยุทธ์ที่ 9 เสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันประเทศ และบูรณาการการแก้ไขปัญหา สถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และความไม่เท่าเทียมในสังคม	1	0=ไม่มี 1=มี	99

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
41	Pol110	กลยุทธ์ที่ 10 วิจัยเพื่อการปฏิรูปประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ					
42	Pol21	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
43	Pol22	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
44	Pol23	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
45	Pol24	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
46	Pol25	กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น	1	0=ไม่มี 1=มี	99
47	Pol26	กลยุทธ์ที่ 6 ยกระดับประสิทธิภาพ และมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
48	Pol27	กลยุทธ์ที่ 7 เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
49	Pol28	กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
50	Pol31	กลยุทธ์ที่ 1 บริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
51	Pol32	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดินและทรัพยากรธรณี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
52	Pol33	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
53	Pol34	กลยุทธ์ที่ 4 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการศึกษา					
54	Pol41	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาวិทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในวิทยาการต่างๆ	1	0=ไม่มี 1=มี	99

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
55	Pol42	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างศักยภาพและความสามารถของทรัพยากรบุคคลทางการวิจัยในวิทยาการต่างๆ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ เพื่อการบริหารจัดการความรู้ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ทรัพยากร และภูมิปัญญาของประเทศสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสมที่เข้าถึงประชาชนและประชาสังคมอย่างแพร่หลาย					
56	Pol51	กลยุทธ์ที่ 1 วิจัยเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
57	Pol52	กลยุทธ์ที่ 2 วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านการวิจัยของประเทศที่มีประสิทธิภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99

การแบ่งกลุ่มจังหวัด

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
58	Clu1	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
59	Clu2	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
60	Clu3	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดสระแก้ว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
61	Clu4	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
62	Clu5	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
63	Clu6	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
64	Clu7	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
65	Clu8	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
66	Clu9	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดระยอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
67	Clu10	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
68	Clu11	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
69	Clu12	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด	1	0=ไม่มี 1=มี	99
70	Clu13	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
71	Clu14	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
72	Clu15	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
73	Clu16	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่	1	0=ไม่มี 1=มี	99
74	Clu17	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
75	Clu18	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99

งบประมาณ

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
76	Bud	งบประมาณ	ไม่จำกัด	กรอกตามเป็นจริง	

ภูมิภาค

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
77	Reg1	ภาคเหนือ ประกอบด้วย 17 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กำแพงเพชร จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอุทัยธานี	1	0=ไม่มี 1=มี	99
78	Reg2	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดเลย จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดสกลนคร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดยโสธร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
79	Reg3	ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคกลาง ประกอบด้วย 25 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดนครปฐม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอ่างทอง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
80	Reg4	ภาคใต้ ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
81	Reg5	ภาพรวมของประเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
82	Reg6	เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

รูปแบบการท่องเที่ยว

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
83	Mol1	การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับอาหาร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
84	Mol2	การท่องเที่ยวเชิงบำเพ็ญประโยชน์และจิตอาสา	1	0=ไม่มี 1=มี	99
85	Mol3	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
86	Mol4	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
87	Mol5	การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	0=ไม่มี 1=มี	99
88	Mol6	การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
89	Mol7	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
90	Mol8	การท่องเที่ยวโดยชุมชน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
91	Mol9	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
92	Mol10	การท่องเที่ยวฮาลาล	1	0=ไม่มี 1=มี	99
93	Mol11	การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	1	0=ไม่มี 1=มี	99
94	Mol12	การแต่งงานและฮันนิมูน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

ผลผลิต

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
95	Out1	เส้นทางท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
96	Out2	คู่มือการท่องเที่ยว / สื่อประชาสัมพันธ์	1	0=ไม่มี 1=มี	99
97	Out3	อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว / ฐานข้อมูล / กิจกรรมการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
98	Out4	ยุทธศาสตร์ / ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย / แนวทาง	1	0=ไม่มี 1=มี	99
99	Out5	เว็บไซต์ / แอปพลิเคชัน / ระบบสารสนเทศ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
100	Out6	หลักสูตร / คู่มือแนวทางปฏิบัติ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
101	Out7	คู่มือประเมิน	1	0=ไม่มี 1=มี	99

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

คำถามที่	ชื่อตัวแปร	รายการข้อมูล	ขนาดของตัวแปร	ค่าที่เป็นไปได้และความหมาย	ค่า Missing
102	Bodkn1	การเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์และผู้ประกอบการ	1	0=ไม่มี 1=มี	99
103	Bodkn2	ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
104	Bodkn3	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
105	Bodkn4	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย	1	0=ไม่มี 1=มี	99
106	Bodkn5	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการจัดการสิ่งแวดล้อม	1	0=ไม่มี 1=มี	99
107	Bodkn6	การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1	0=ไม่มี 1=มี	99
109	Bodkn8	การใช้เทคโนโลยีและสื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	1	0=ไม่มี 1=มี	99
110	Bodkn9	การท่องเที่ยวตามความสนใจพิเศษของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม	1	0=ไม่มี 1=มี	99